

#13 Bad girl. (car)

בצלאל

מ'זרח'

מוכר את עסקיו

ונשאר בחו"ל

עוד צד חדש ומושך לישראלכרט - הצד המגנטי!

מכשירי הבנק-קט הפזורים בארץ.
כרטיסי הישראלכרט והבנק-קט שלך ישארו בתוקף
עד למועד חידוש כרטיס הישראלכרט שבידך.
בשלב ראשון, יונפקו כרטיסי ישראלכרט משולבים
ללקוחות בנק הפועלים בע"מ, בנק אמריקאי
ישראלי בע"מ, בנק קונטיננטל לישראל בע"מ,
בנק מסד בע"מ, בנק יהב לעובדי המדינה בע"מ,
בנק אוצר החייל בע"מ.

הצד המגנטי הופך את ישראלכרט לכרטיס אשראי
משולב יחיד במינו בישראל. הוא מאפשר לך
להחליט לאיזו תכלית להשתמש בו: רצונך
באשראי - בבקשה, הצג את הכרטיס שלך
בחנויות, בתי עסק, בתי מלון ועוד.
אתה זקוק למזומנים? ברצונך לבצע פעולות
בנקאיות אחרות? - הפוך את הכרטיס לצידו
המגנטי ותוכל להשתמש בו, בשלב ראשון, בכל

ישראלכרט.
אשראי וטוב לי.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • מען מברקים: "עודמפרס" • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורכת-כניית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: לילית בוארון • צלמי מערכת: ציון צפירי וגילה רוזן • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מחלקת המדע: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גיופות: צינקוגרפיה "כספי" בע"מ.

קלא ירי.

לפני חצי שנה הודעו המדינה ממעשה הנבלה שעשו אותם בני-בליעל ניצחיים, אנשי העולם הזה. זה היה אחרי הפגיעה בחברון, שבו נהרגו שישה חיילי ישיבת-ההסדר וחבריהם, בשבוע מתפילה במערת-המכפלה. אחד ההרוגים היה אלי הזאב. דמותו של הזאב עוררה מייד הת-עניינות כללית. אחדים מאיתנו הכירוהו

משום-כך הטלנו על הכתב יוסי היימן והצלם ציון ציפריס לאסוף פרטים נוספים על הזאב, עברו, דרכו בארץ והשקפותיו, ותוך כדי כך גם לברר כמה פרטים סתור מים על נסיבות מותו (העולם הזה 2228). במיסגרת תפקיד זה פנו אל האלמנה, שושנה הזאב. פגישת הצוות עם האלמנה היתה מלווה בתקרית, שזכתה בסיקור גרוב בעיתונות — סיקור שבינו ובין האמת היה דמיון קלוש בלבד. השבוע, באיחור של חצי שעה, הגיעה תקרית זו סוף-סוף לבית-המישפט — ואז התגדפה האגדה הודונית כבועת-טבון.

שושנה הזאב נוגשת למכונית —
...וזאת בכונה לעבור עבירה —

גם לפני כן, כביריון מאנשי "הרב" מאיר כהנא, שהיה נוהג להתנפל מן המארב על מפגיני-שלום בודדים, להתגרות באנשי "שלום עכשיו" ולהשתתף בהתנפלויות על ערבים, על כך הועמד לדין. אך גם אנחנו לא ידענו את כל פרטיו האישיים. אלה נודעו רק כאשר נפל קורבן לפגיעה הקטלני בחברון. הסתבר כי הזאב כלל אינו ישראלי ואינו יהודי מלי-דה, אלא הרפתקן אמריקאי נוצרי שהשתתף במלחמת-האימים בוויאט-נאם. אחרי תום אותה זוועה היה מובטל ממעש, וחפש עניין לענות בו ולהפעיל בו את נסיונותיו האלימות. אחרי שפעל זמן-מה כסוכן האף-בי-איי בארצות-הברית, התי-גייר והצטרף לכנופיית של "הרב" כהנא, הדומה באופייה ובשיטותיה לכנופיות ניר-ארגאיות באירופה. בעת ההלווייה, הסי-תייגו ממנו הוריו, שבאו אצלה.

לציבור היה עניין רב בגילוי הביוגרפיה של איש זה — לא רק לשם סיפוק הסקר-רנות המוצדקת, אלא גם לשם הבנת התופעה של הגרים האלימים, ההופכים אצלנו לסופר-פטריוטים ולמחרחרי-מיל-המה. (אחד מחבריו של הזאב בכנופיה הוא רוסי נוצרי, שהתגייס והפך גם הוא פעיל הציונות האכזרית.)

מייד עם תחילת הדיון מחק השור-פש מאיר מדין את אישום התקיפה, אחרי שקיבל את הטענה שהעובדות המפור-רשות בכתב-האישום אינן מהוות תקיפה בשום צורה שהיא. נציג המישטרה טען כי הצילום הוא מהווה תקיפה, אך השור-פש דחה טענה זאת מכל וכל.

לגבי סעיף האישום השני, הסגת-הגבול, טען נציג המישטרה, כי המעשה המהווה עבירה זאת הוא ההקשה בדלת. הקשה זו היא הדבר היחיד שבו אנחנו מואשמים עכשיו. הדיון בנושא זה נדחה למרס-1981.

עד כאן סיפורו של יוסי היימן. אפשר היה לקוות כי אחרי הפירסום הפרוע — והכובד — של התקרית ברוב העיתונים, יודיעו עכשיו העיתונים על החלטת השופט. אף עיתון אחד לא עשה כן. למרות שדאגנו גם מצידנו לספק להם את המידע, ההחלטה הושטקה כליל.

איני רוצה לתאר כאן בפרוטרוט מה בדיוק אירע כאשר פנה צוות העולם הזה אל האשה, כי הדבר עדיין תלוי ועומד

קצין-מישטרה בן-טוב
ביקור בשש וחצי בבוקר

איפשרה להם לעיין בה, בניגוד למקובל, לפני שהוגשה לבית-המישפט. הם פיר-סמו גם ראיונות קצרים עימה, שבהם הר-סיפה השמצות מרושעות נגדנו. בראיונות אלה טענה שושנה כי ניסינו לצלמה בני-גוד לרצונה, תוך שאנחנו מתנהגים בצור-רה ברוטאלית ואלימה.

העוול

★ לא תוקן

העיתונאים לא פירסמו אמנם את שמונתו ואת שם העיתון, אך הניסוח "כתב וצלם של שבועון מסויים" לא הש-איר מקום לספק. גורמים שונים מיהרו להשתמש בכך כנשק נגד העולם הזה. כמה חברי-כנסת ביקשו לעשות מטעמים מהפירסומים, תוך השמעת השמצות פרו-עות נגד השבועון מעל במת המליאה.

באווירה כזאת לא היו לנו הרבה סי-כויים. ידענו שלא עברנו שום עבירה ושפעלנו בהתאם לחוק. זאת אמרנו גם במישטרה. אך לא היתה לכך כל מש-מעות. המישטרה עשתה את מה שהחליטה מראש, והגישא נגדנו כתב-אישום לבית-המישפט השלום בירושלים.

הנה הנוסח המלא של כתב-האישום: **"העובדות: בתאריך ה-11 במאי 1980, בשעה 06.30 או בסמוך לכך, הסיגו הנא-מים, שהם עיתונאים בשבועון העולם הזה, את גבולה של שושנה הזאב (להלן המת-לוננת), וזאת בכונה להקניטה.**

"מעשי הנאשמים התבטאו בכך שהקי-שו על דלת ביתה של המתלוננת, ברחוב ניקרגואה 8 בירושלים, וביקשו לדעת מפה פרטים אודות מותו של אלי הזאב, בעלה לשעבר, וזאת לאחר שיום קודם לכן, כשהציגו עצמם כעיתונאים של השבועון שטרן, דחתה את בקשתם וביקשה שית-קשרו אליה בטרם יופיעו בביתה.

"מיספר דקות לאחר האמור למעלה שוב הקישו הנאשמים על דלת ביתה של המתלוננת, וזאת בכונה לעבור עבירה, להקניטה וכפי הנראה צילמוה, וזאת שלא כדין וללא הסכמתה, דבר שגרם לה אי-נוחות.

"הוראות החיקוק שלפיהן מואשמים ה-

— ופונה אל צוות "העולם הזה" —
שלא כדין וללא הסכמתה...

בבית-המישפט. סעיף-האישום שנתר — הסגת-הגבול — נוגע לשאלה אם הקשת עיתונאים בדלת של אזרח מהווה עבירה פלילית. על כך יחליט השופט. לנו חשוב רק דבר אחד: שהעלילה הודונית, כאילו התעללנו באלמנה הי-שרויה באבל, התבדתה לחלוטין. ותוך כדי כך הייתי רוצה להשמיע גם פיקפוק קל בהגינות הדיווח על פרשה זו בכמה עיתונים.

נאשמים: הסגת גבול פלילית ותקיפה. לכתב-האישום צורפו עדויותיהם של שכנים וידידים של שושנה הזאב. היו אלה אותם האנשים שניסו למנוע את צילומה של שושנה, והם מודים בכך בעדותם. נמצא ביניהם גם קצין-מישטרה בשם גילעד ברטוב, שהיה באותה שעת בוקר מוקדמת — שש וחצי — בדירתה של שושנה. ציון ואני ביקשנו ממנו להגן עלינו, כאשר הותקפנו על-ידי השכנים, אך למרות שהיה באותה שעה במדים, נמנע ברטוב מלהתערב.

בבית-המישפט התכוננו לספר את ה-אמת: שאנחנו היינו המותקפים, וכי העבירות היחידות שנעברו היו כלפינו. אך אפילו בכך לא היה צורך.

לילית בוארון

מרים
בנימיני

ההתאמה

בין מזל

עקרב

לשאר המזלות

עקרב עם עקרב

על-פירוב, שניים המשתייכים לאותו מזל יכולים למצוא דרך להבנה משותפת. התייחסות משותפת לדברים עקרוניים יכולה לתת בסיס מוצק לחיים בצוותא. אך דווקא בני עקרב (אם הם "עקרבים אמיתיים") לא שייכים לאלה שמומלץ להם להיות יחדיו. אינדיבידואליות, רצון חזק, דבקות בעקרונות, קינאה ואישיות חזקה לא מאפשרים להם לוותר, להתפשר, או להיות גמישים עם בן הזוג. והם יריבו ויתווכחו לעיתים-קרובות, איש מביניהם לא יסכים לוותר על השליטון, והתוצאה עלולה להיות הרס של המיסגרת ושל עצמם. אך כדאי להוסיף, שבתקופות שבהן יצליחו להתפייס ולחיות בשלום, העוצמה הריגשית, החושנית החזקה, ההרגשה שכוונתם לכוון וההבנה איש את רעהו, יפצו אותם על כל מריבה או אי הבנה.

עקרב עם קשת

המזלות העוקבים מוצאים לעיתים

תכונות משותפות לשניים, ולכן נמ"שכים האחד לשני. במיקרה של עקרב וקשת, הניגוד באופיים לא מבטיח חיים והרמוניים, רגועים ושלווים. אמנם, לשניים חשבים החוש והעצמאות, על פי רוב יסכימו ביניהם לא להגביל האחד את השני. יתכן שתהיה הערכה הדדית, אך כל אחד יפעל בדרכו הוא, כי הש"קפתם על החיים שונה. הם יוכלו למצוא שיתוף פעולה בטיולים, הרפתקות, מסעות ודברים בלתי-שיגרתיים. אך ב"שטח האהבה, העקרב מפתח רגשי קינאה ורכושנות, הזרים בדרך-כלל לקשת. הוא לא יוכל להרגיע את בן זוגו ולתת לו הרגשה שהוא שייך אך ורק לו.

עקרב עם גדי

ההתאמה טובה עשויה להיווצר בין

שניים אלה. שניהם מתייחסים לחיים ברצינות רבה, וכאשר מתייבים לבצע דבר מה, הם יבצעו זאת במירב השלמות והאחריות. התייחסותם לחברה לא יוצרת ניגודים ביניהם, ובדרך-כלל כל אדם יודע מהו היחס האמיתי של גדי - עקרב אליו. הם מעדיפים לשמור יחסי ידידות רק עם אלה שעונים על דרישותיהם. הקשר ביניהם גם הוא מושתת על כנות ואמינות. האווירה סביבם עלולה להיות קצת מכבידה אם יש כחו להעזר בחוש ההומור שקיים בשנייהם, אם כי לא תמיד נמצא בשימוש.

עקרב עם דלי

המעניין בצירוף של שניהם, המשיכה החזקה שנוצרת לעיתים-קרובות דווקא ביניהם. אי אפשר לומר שהם מתאימים, אופיים שונה לחלוטין. הדלי "ח"ט"א באהבה כלל אנושית ולא אישית, ולעקרב נחוצה הוכחה תמידית לקשר העמוק שחשים אליו. העקרב מעדיף שלוש בן הזוג, והדלי אינו ניתן לש"לטה. הוא אוהב את מישפחתו, אך עסוק בכל כך הרבה עניינים אחרים, חלק ניכר ממונו הוא מקדיש לענייני ציבור עד שלפעמים נראה שהוא מזניח את מישפחתו. בן עקרב רכושני וקנאי ומתמסר, האהבה ותשומת-הלב שיעניק לדלי, אם לא תוערך על-ידו, תגרום לו אכזבה והתמרמרות. מכיוון שבו דלי אוורירי ואינטלקטואלי, יוכלו למצוא שיתוף סביב עניינים רוחניים.

עקרב עם דגים

גם עקרב וגם דגים שייכים למזלות המים, המושפעים מאוד מגרשיותיהם. הם מתאימים לחיים בצוותא למרות ההבדלים הרבים באופיים. הצירוף של שנייהם שכיח. על פי רוב העקרב לוקח את השליטון כדבר המובן מאליו, ובן דגים נכנע, ואפילו נושם לרווחה שהוס-

רה מעליו האחריות לדאוג לקיום היומיומי, השיגור והמשעמם. ליד העקרב הוא חש ביטחון ויודע שיש מי שדואג לכל דבר. התכונה המשותפת להם, קנאה, עלולה לגרום למתח רב ולמריבות ביניהם. שניהם מסוגלים מדי פעם להתאהב התאהבויות מהירות וחולפות, אך הם תמיד חוזרים זה לזרועות זה.

עקרב עם טלה

שניהם נשלטים על-ידי כוכב מארס, שמבטא רצון חזק, סיפוק מהיר של המאוויים האישיים ולפעמים קושי לוותר ולהתחשב בבן הזוג. לזוג שאותו כוכב שולט בהם, הם לא דומים בי"אופיים, ולא יהיה להם קל להסתדר האחד עם השני. על פי רוב בן עקרב מתייחס ברצינות רבה לקשר בינו לבין שותפו לחיים, והטלה רוצה להנות מכל רגע, ולפעמים מרשה לעצמו חירות ש"תכנים ותרגיו את העקרב. אך אם בכל זאת יחיו יחד, הטלה יעדיף לוותר לעקרב ולתת לו להיות שליט בלעדי, כל זמן שלא יגביל אותו ויכבד את רצונותיו. כאשר תהיה להם מטרות משותפת הם יתמידו בה, והיא תשמש בסיס איתן לקשרים ביניהם.

עקרב עם שור

הקשר הראשוני בין שור לעקרב מדי"ק אור ותקווה בלב שניהם. הציפיות שלהם האחד מהשני גבוהות, השור מסיר גל להעריץ את ידידו על כשרונותיו וגיי"שן ההחלטית והנמרצת לכל דבר. היחס של העקרב לכסף מעורר בלבו כבוד, יחסו למין מעורר בו תקווה. אך כאשר הם מנסים להעמיק את הקשר, נוצרת אכ"זה שגודלה כגודל הציפייה המוקדמת של האחד מהשני. הבעייה היא שגם לאחר האכזבה, המשיכה ההדדית נש"ארת חזקה, וממשיכה אותם כל פעם (המשך בעמוד 11)

חיי החברה מתפתחים, ויותר אנשים מסים להתקשר ולהתיידד. נטו להתנהג ברכות, גישה ישירה ותוקפנית מדי עלולה להרתיע אותם מלהתיקרב. ידידים חדשים שתכירו בתקופה זו עשויים בשלב מאוחר יותר לקדם את ענייני הקאריירה ולהביא תור"שלת מרובה. עדיין יש לשמור היטב על חפ"צים יקרי ערך, ולנעול היטב את הדירות. קיימת סכנה של גני"ב ותפריצות, ואין לבטוח בעובדי אורח.

נד
21 בדצמבר -
19 בינואר

הצלחתכם מתבטאת בתקופה זו בעולם החיצוני, יש אפשרות לקדם את כל ענייני הקאריירה, תי"תכן העלאה בתפקיד, או אפילו פירוטום בס"ביבתכם הקרובה, תור"שיות לפיתרון מעניין וייעול שהומצא על יד"כס. לעניינים כספיים גשו בזהירות, בידידים שהכרתם מקרב לא כדאי לבטוח, או ל"התייעץ בקשר לעניי"נים אלה. תשובה להצעת נסיעה לחו"ץ-לארץ בתקופה זו כדאי להשהות.

מצבכם משביע-רצון ברגע זה, ההרמוניה חוזרת לחיי המישפחה, כמיהות ורצונות מתגשמים בתקופה זו. תוכלו להתפנות לפתח את עצמכם, לימודים או תחביבים אישיים הנאה. קיימת אפשרות להחליף מקום מגורים. צעד כזה עשוי לקדם אתכם מבחינה חב"רתית. תיתכן הכרות מיקרית בעת נסיעה, שתצמיח ידידות חדשה. כדאי להזהר ולשפוט את הידידות בצורה אובייקטיבית עד כמה שרק אפשר.

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

דגים
19 בפברואר -
20 במרץ

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

דברים חשובים מתרחשים בתקופה זו, אי אפשר להתחמק מהתמודדות פנים אל פנים עם אנשים שמצפים לקיום הב"טחות או לתשובה על הצעות שהציעו לכם. החלטות חשובות לא כדאי לדחות. התקופה קלה, אך לפחות מהבחינה הרוחנית יתכן קשר עמוק ו"מושך, שלו אתם מצ"פים כבר זמן רב. למי"רות שברגע זה לא נראה אפשרי משהו כל כך מיוחד, זה יקרה לפתע.

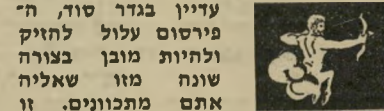

חאזניים
21 בספטמבר -
22 באוקטובר

התקופה הקשה חלפה, וזה הזמן לתכנן תוכניות חדשות, או לבצע את אלה המתוכננות כבר. תוכלו להעזר ברגש של אנר"גיה פיסית ולשבוש זה. להצעות עבודה חדשות ומפתות יש להתייחס ב"זהירות רבה, לשקול את כל התנאים ובע"קר את המניע של ה"מציעים. מבחינה כס"פית המצב משתפר, אך יחד עם זאת קיימת סכנה מצעדים נמר"הרים, תוצאה של התלהבות יתר.

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

מצב-רוח פסימי לא יעזור לקדם שום דבר, לכן, כדאי להתאושש ולהתגבר. מבחינה כספית, זהו בהחלט שבוע מבטיח, אך יש להזהר מאיבוד תעור"דות ומיטמטמים חשור"בים, היכולים לגרום ל"עיכובים והתרגזויות מיותרות. ילדים יפתי"עו אתכם השבוע, ויג"רמו לשיפור מצב"הרוח. כמו כן הזמן מתאים לעסוק בתחב"בים האהובים עליכם ושאותם הזנחתם. צפויה ידידות חדשה ודינמית לבני סרטן.

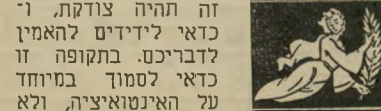

סרטן
21 ביוני -
20 ביולי

כל מה שקשור לחיי הבית והמישפחה מתרחש בצורה מוזרה. קיים מתח ש"קשה להגדירו, ומרי"בות פתאומיות פור"צות ללא סיבה ברור"ה. והמשונה מכל, חפצים נעלמים לפתע, חלק נכבד מהזמן מת"בזבז על חיפושים, יתכן שהאבידות תמ"צאנה רק בעוד מיספר שבועות. הדור הצעיר במישפחה מתמרד, ו"כדאי להניח להם לזמן מה לנהל את ענייניהם בכוחות עצמם וכראות עיניהם.

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

בתולה
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

בתקופה זו מלווה אתכם מצב-רוח מעט כבד, ידידים וקרובים מערימים קשיים על כל צעד ושעל. עיי"כובים בלתי-צפויים חלים בכל דבר שבר"צונכם להתחיל בו. יש לשמור היטב על הכסף, סיכונים כס"פיים עלולים לגרום נזק שלא יתוקן ב"קלות. יש להשגיח על הבריאות, ולהימנע מ"מאמצים מיותרים. ב"תוך כל אי הנעימות, יתכנו קשרים עם אנשים המתגוררים בחו"ל-לארץ.

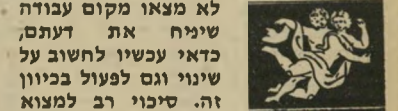

טלה
21 במרץ -
20 באפריל

בכל שותפות שתיווצר בתקופה זו, יש לבדוק היטב את השותף, ולא להתפתש להתלהבות. שבה הסינ"ור יטשטש את ההס"רונות של אותה שר"תפוט. מיספר שבועות מאוחר יותר עלולה להתברר הטעות, וקשה יהיה להתגבר על ה"תיסכול שייגרם. כדאי לחשוב על לימוד של שטח חדש, שיביא גם הנאה וגם תועלת. יתכן שכדאי לשנות את מקום המגורים, כפי שנאמר: "משנה מקום משנה מזל".

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

שור
21 באפריל -
20 במאי

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

תאומים
21 במאי -
20 ביוני

החלטה נטייה להסתגר ולהתבודד בימים אלה. החלטות כבד שישארו עדיין בגדר סוד, ה"פירוטום עלול להזיק ולהיות מובן בצורה שונה מזו שאליה אתם מתכוונים. זו תקופה שבה עליכם לסכם את השנה ו"להסיק מסקנות. לי"קשור בדת או במי"טיקה ישפר את ההרגשה ויתן חשק "להתחיל את היום" שכה חסר לכם.

כרסום מלניק | רפאל טיראן

מכתבים

"תשע" מיהר המועמד להשיב.
"איך הגעת לתשע?" שאל השר.
"פשוט מאוד," אמר הצעיר,
"שלוש בשבילי, שתיים בשביל ה'
מוסדות הדתיים וארבע בשבילך."
נחשו מי מן השלושה זכה
במינוי הנכסף... צדקתם!

יוסף שריק, תל-אביב

תרום והתרם -

לישיבות ישראל

בעיקבות הגילויים על ה'
נעשה במשרדי הדתות
והפנים.

ההבדל הקטן

על טעות "קטנה" בכתב-
תה של נעמי אדווה, "כל
אנשי החבורה" ("העולם
הזה" 2249).

בקטע שבו יכתבתי על להקת
הרקדנים החרשים קול ודממה, חל
שיבוש. אני התעוררתי לפעול
ולתתרים למען הלהקה, אחרי ש'
התברר לי כי החרשים מקבלים רק
2,400 לירות לחודש — ולא 24
אלף לחודש, כפי שהודפס.

אילו כך היה, לא הייתי פונה
אל ידידי רחמים אהרונזון וטוביה
אושרי, כדי שיתרמו מכיסם למען
הרקדנים החרשים. כנראה שהמרת

נעמי אדווה והרקדן אמנון דמתי
חל שיבוש

אם זכאים תלמידים לשיבות
לשיחור משרות צבאי, מפני ש'
הם תורמים לקיומו של העם יותר
מכפי שתורמים אותם חיילים ה'
משליכים נפשם מנגד בקווי החזית
— וזו למעשה הסענה המושמעת
תמיד כדי להצדיק את הפריבילגיה
הניתנת לתלמידי הישיבות — הרי
שהם זכאים גם למימון על חשבון
אותו העם שהם כה שוקדים להציר
לו ולשמרו.

לכן חייבת המדינה, המשחררת
אותם מצה"ל, לדאוג לקיומם, ואל
לה לעשות זאת בדרכי עקיפין,
מתחת לשולחן, באמצעות קומבי'
נציות תקציביות מסובכות ומפות'
לות. ראשי המדינה נתבעים לדבר
עימנו דוגרי: אם זכאים הדתיים
לשיחור מצה"ל, כדי לשמור על
הגחלת של העם היהודי, הרי שהם
זכאים גם למימון. שהרי אין תפ'
קיד יותר פטריסטי מזה שהם
ממלאים. ואם אינם זכאים למימון,
למה הם זכאים לשיחור?

לא השרים אהרון אבירצירא ו'
יוסף בורג אחראים לשערוריות ה'
נחשפות חדשות לבקרים — אלא
הממשלה. ולא הממשלה הזו לבדה
אחראית לכך, אלא גם כל הממ'
שלות שקדמו לה, החל בממשלה
(המשך בעמוד 8)

הלירות בשקלים בילבלה משהו
במערכת או בדפוס.

נעמי אדווה, תל-אביב

● אדווה והרקדן החרש אמנון
דמתי — ראה תצלום.

המועמד הנוכח

כישוריו של ראש מחלקת'
הכספים במשרד-הדתות
במדינה מיזרחית-יכונית
כלשהי.

שר-הדתות במדינה מזרחית-יכו'
גית כלשהי חיפש ראש חדש ל'
מחלקת הכספים שלו. "כמה זה
שלוש ועוד שלוש?" שאל את
המועמד הראשון.

"שש," השיב הצעיר.

"הבא אחריו!" קרא השר.
"כמה הם שלוש ועוד שלוש?"
שאל שוב.
"שלוש בשבילך, שלוש בשבילי
ושלוש בשביל המוסדות הדתיים,"
היתה התשובה.

"הבא אחריו!" קרא השר.

אבל המועמד הבא צותה לשי'
חתו של השר עם קודמיו מעבר
לדלת. "כמה הם שלוש ועוד
שלוש?" שאל אותו השר.

גם הבנק-קט מכבד ישראלכרט.

הכרטיס המשולב החדש:
בנק-קט - ישראלכרט
מאפשר לך, בנוסף ליתרונות
של כרטיס אשראי,
משיכות מזומנים
עד 500 שקל ליממה.

הכרטיס המשולב.
בנק-קט 2000 ו-ישראלכרט
בכרטיס אחד.

בוא לגדול אתנו.

בנק הפועלים

ממרחית

**שוקולד עלית למריחה
על לחם או לחמניה**

דבר אחד אני אוהב תמיד:
ממרח שוקולד של עלית.
אמא מורחת לי
פרוסה עם הרבה הרבה שוקולד...
ואני לא משאיר אפילו פירור!

עלית

טוב לי עם ממרחית

אוהב ללמוד כיצד להרוג. אינני רוצה להשתתף בהצגה הגדולה הזו, במעגל־הקסמים הזה, שבו בני־האדם כבולים למישחקים ש־המציאו בעצמם.

הם יכולים לסמס אותך / בירוק
דחוי, / אבל אינם יכולים למחוק /
את השמיים. / הם יכולים לרסס
את / גופך באביס. / אבל אינם
יודעים / להשתיק את הרוח. / הם
יכולים לתת לך / נשק חם, / אבל
לא לגרום לך לשכוח חוס אחר.
ארו דור-און, אייטש

שני צדי המדגדג

על תוכנית טלוויזיה
מאוזנת, שהציגה את שו-
רשי הסיכסוך הישראלי-
פלסטיני.

כאורה ישראלי שחי זו השנה השלישית במערב אירופה, וכיהודי שמתחנע על סרטייתעמולה נגד ארצו, אני שמח לציין שזו הפעם הראשונה מאז בואי לכאן ש'שורה בטלוויזיה תוכנית בעלת שלושה פרקים על פלסטין — ארץ ישראל. מאז 1921 ועד 1949. התוכנית הציגה בבהירות את שורשי הבעיה הישראלית-ערבית וכללה סרטונים דקומנטאריים על תולדות ההתיישבות היהודית ב-

ח"כ שודמות אלזני והרב ידידיה פרנקל
כדור השלג

ארץ. היא כללה ראיונות עם יצחק בן-אהרון, יגאל ידין ויהודה באיאר, וכן עם היסטוריון פלסטיני, אסלאקטואל מדרגה ראשונה, שובצו בתוכנית עדים חיים, ערבים ויהודים, על ההתיישבות היהודית בחברון, וקצינים בריטם לשעבר, ששירתו בארץ בימי המנדט.

אגף ספורט שאם יגיע הסרט לידי יקותיה ושות' השידור הישראלי יקרה אחד מן השניים: או שיפסלו אותו או כמה מחלקיו לשידור, או שישידור ויגרום זעזוע לכמה ציונים ולהבים המשוכנעים שהם יודעים את כל העובדות.

מדוע הרחבתי את הדיבור על
רשט זה? מפני שכל סרטי ה-
"רייב"י שראיתי עד כה היו
אנטי-ישראליים באורח מובהק.
שם אלה תשדירים לא-הוגנים, ש-
מראו רק את צידה האחד של ה-
"סרגדיה" הצד הפלסטיני —
מבלי שהראו את צידה השני —
הצד הישראלי.

כיום יש לאש"ף נציגי-הסברה
וכל אירופה ולנו, הישראלים, ה-
מעורבים בבעיה, אין נציג אחד
רפואה. לכן אין זה מפליא, שה-
הקליה האירופית הוסכת מיום ל-

היום, יותר מתמיד, ניתן לפתור את הבעיה הפלסטינית באמצעות חץ על ירדן ומצריים, שיתנו ויתר מו משהו למען הקמתה של מדי-

(המשך בעמוד 10)

(המשך מעמוד 6)
הראשונה שהורכבה עלידי דויד
בן-גוריון המנוח.
יהודה אבירם, רמת-גן

חכמינו אמרו: צדיקים ממונם
 חביב עליהם יותר מגופם.
 האם כך יאה לצדיקים, שיחבבו
 ממון יותר מגופם ?
 אמר על כך רבה של לובלין,
 הגאון מהר"ם שפירא זצ"ל: ה'
 צדיקים יודעים כמה פועלות ש'
 בות אפשר לפעול בממון - להחז'
 יות להם הפשטות. להחזיק בנייתורה,
 הריהם מוסדות תורה. דברים ש'
 אי-אפשר לעשות בעזרת הגוף
 בלבד. לפיכך מחבבים הם את
 הממון יותר מגופם. ולעומתם את
 לית-תאווה, שמכבזים את כל ממד'
 נהם רק לשם תענוגות-הגוף, לגי'
 ביהם על עצם הממון אינו אלא
 בשביל הגוף, וממילא חביב עליהם
 גופם יותר מממונם.

עשה לך חב

בכתבה „כדור השלג" על
פישת אבו-חצירא, התפר-
סמה תמונה שבה רואים
את ח"כ שולמית אלוני
בחברתו של רב. מי הרב?
כתבתם בטעות כי זהו הרב קוק.

ליד אלוני רואים את הרב ידידיה
פרנקל.

חנה גריין, גבעתיים

● ח"כ אלוני והרב פרנקל —
יאה תצלום.

צער בעל־חיים

בזכות המחקר האלטרנטיבי
בי — בלי שימוש בבעלי-
חיים.

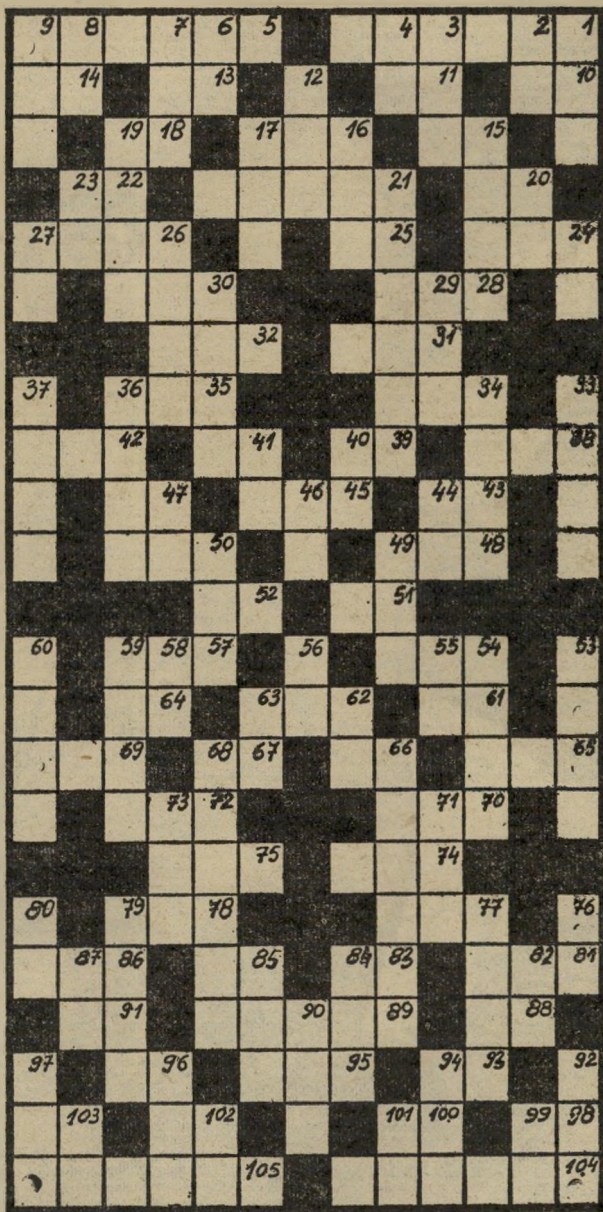
פנה אלי מר פריץ הרטמסגורבר
מגרמניה, המעוניין למצוא מדענים
ורופאים ישראלים, הנכונים להור-
ייע בשני הקטרים האמריקאי וב-
ימפוטיונים בינלאומיים, כדי לת-
קך בחוק 4805, שנועד לסייע ב-
רכוש של ביליון דולר לשנה ל-
חוסד חדש למחקר אלטרנטיבי,
לא צורך להשתמש בבעלי חיים.
מעוניינים בהצעה הנ"ל מתבק-
ים לפנות למוסד חדש, ת.ד.
193, תל-אביב, אורחים ישראלים
מעוניינים בנושא מתבקשים לכ-
תוב לפי התחבות הזה.

הידעה פרידשטיין, טבריו

לעזור במדים

הקורא דור-און
מאי-שם ...

אינני אהב להיות חייל. אינני

76) זו, מתנועע; (77) יסוד
כמי מחכתי, מן החשובים
בניית השלד; (79) בעל החיים
מתוך משלו של נתן הנביא;
(80) חומר שאין לו צורה ונפח
ברעים; (82) זה; (84) אחת
מתחנות בני־ישראל במדבר;
(85) עול; (87) גדול במספר;
(90) בן צפור, מלך מואב; (92)
מזיגת בשמים או מהילת תר
פז; (94) יען, בבל; (96) מח
רוות של קישוטים שענדו
נשים בימי המקרא; (97) דורה;
(99) בלטה מותרת כבלים;
(101) רעש, המולה; (102) את
החבר בא"ב העברי; (103)
יחידת המוליכות החשמלית
(היפוכה של אום).

הערה: אנו מבקשים את
סליחת הפותרים על טעויות
דפוס שנפלו בחשבון מס'
2250. הגדרה מס' 2 מאוזן
הגר' רגלים (עולי הרגל); הגר'
צדה מס' 21 מאונך צ"ל במו-
טיקה ולא במוסקבה; הגדרה
מס' 85 מאונך צ"ל קורנת.

הסליל הנושא את חוטי הערב
 (33) חוטי השתי; (30) טופז;
 אל כינוי לכל אחד מן העמוד
 ידים האגדיים שהארץ עומדת
 עליהם; (34) מושב ליד כפר-
 חיים, על חורבות עיר באתר
 ששם; (36) נעדר; (37) קביעת
 כמות התרופות; (40) ליה הפה
 (כתיב חסר); (41) נוסל; (44)
 הנוזל הארגמיז בגופם; (46)
 ציל של נגסתיים בישראל; (47)
 חצוב בסלע; (50) יופי, נועם;
 (53) נטייה, פנייה מן המוסכם;
 (54) צמח מן הקטניות, מבובר
 טהה החורף בארצנו; (55) איצ-
 אבה בקיר; (56) פרקליט המ'
 ידנה ("ש"מ"); (58) מתרומם;
 (59) מישפחת מגלי הרדיום;
 (60) אחד משני הקבצים של
 התלמוד; (62) פינה לחימום
 הבית; (63) חוקי האמונה; (66)
 נגזע תרבותי של תרגולות;
 (68) בתו של פירמוס מלך טרייה
 היא נביאת פורענויות; (71)
 מצב רגיעה; (73) מסך, וילון;

מאמר :

(1) מנהל בית, מנהל משק;
(5) אסם; (10) גומה בטלע לר;
צבירת מים; (11) ערמלת ספר-
לת; (13) מול; (14) חומר מנ-
קה ומטהר (כתיב חסר); (15)
עתה, זמן זה; (16) תחלה;
(18) כאשר הוא טוב, הוא טוב
משמן טוב; (20) כבש שמן
וטוב; (21) בני כת מוסמית
שנודסה בפרס ומרכזה בחיפה
בעכו; (22) מבני המישפה;
(24) אבן טובה — טורקז;
(25) הברה המשמשת לזימרה
ללא מילים; (26) מסכת; (28)
קיצור שמו של מי שהיה רא-
שה של סין הקומוניסטית; (30)
מושעתה של סינדרלה; (31)
רימה ותולעה; (32) דיאמטר,
אורכו כאורך שני רידוסים
(כתיב חסר); (34) קשר; (35)
נהר ברוסיה; (38) שיה קוצני
המשמש כמסוכה; (39) אדמה
נישאה; (41) מילת שאלה; (42)
נחש ארסי; (43) עלה; (45)
חבל-ארץ באנגליה; (47) ריה;
(48) מראשוני הביגמיסטים ב-
מקרא; (50) נותר; (51) מילת
כאב וצער; (52) חרון; (54)
שווי; (57) מיקודה מים מעטים
ועכורים; (61) עלה בספר;
החבל הצפוני של בבל הקד-
מה; (64) בסולם התווים; (65)
חרב, חסר לחות; (66) יבש
ירטוב; (67) מידה בפר-
סות; (69) שחקנית במה צרפ-
תית דגולה במאה ה-19; (70)
דבר שזוכה לו אדם לאחר מא-
מץ לקבלו; (72) ספורט השלג;
(74) מבני עירו של קורח; (75)
אופנאית צרפתית ידועה (ש"מ);
(77) אסכדרה של עמודים בבמ-
נה מפואר; (78) נשמד, כבה;
(81) הנצמא למעלה, עליון;
(83) בעלה; (85) מאור לשנת
חירום; (86) מכשיר לפתיחת
רום גוזלים, או הפסקתו; (88)
כרבי-על; (89) אתר חפוף
חדש בארצנו מחולדות המד-
היהודי; (90) חזר; (93) נמצא
בתנועה; (95) בר-פולגותא
שלשמי; (96) משקה סיני; (98)
הנותר מן השיבולים; (100)
כשהמפרטורה נמוכה; (102)
אות בא"ב המהפכת ומנים ב-
קדוק; (103) חומר הממלא את
חלל גולגולתנו; (104) מגדולי
המבצאים הפולשים בהים-
טוריה; (105) מערכת כוכבים
תוריה — הכסל.

מאונך :

(1) צייר ישראלי מגדולי ה-
יוצאים באומנות הקיסטית; (2)
ששנע עץ גבוהה; (3) כוכב
הלכת, "נוס"; (4) בול שנתלש
ראשו; (5) אשף בקסמים; (6)
שפע; (7) מתקוטס; (8) טיב,
איכות; (9) עוף טורף; (10)
פרח-בר צהוב כחול, פורח
בראשית החורף בארצנו; (11)
התבואה שרצתה בשדה; (12)
גיבורו היהודי של ר. קיפלינג;
(13) קללה; (14) צוק; (15)
הסגר, סגירת חופים במילחמה;
(16) תקנת חובה; (17) פלא;
(18) צייר ספרדי שזכה לאחר-
ונה לתהילה בארצו ("ש"מ");
(19) תשלום חובה לרשות; (20)

שרתון לגברים כמוך

"מאז ששמתי
את "שרתון" על הכוונת
איני מחליף אותה
באף סיגריה אחרת.
אני אוהב את הטעם
המיוחד של "שרתון".
יש בה תערוכת מעולה
של טבק וירגיניה
והיא נותנת לי
הנאה אמיתית.
עם "שרתון"
קלעתי בול!"

מכתבים

גוני אש"ף יודעים, שאין סיכוי ליישב את הפלסטינים הרבים ה"אלה בתחומי ארץ-ישראל המנדטורית... לכן נראה לי שהקמת מדינה פלסטינית בשטחים אין בה כדי לפתור את הבעיה ולהקנות ביטחון. שהרי אפילו יושג הסכם עם פלסטינים מתונים, ימצאו מחוץ להסכם גורמים עוינים נוספים שימשיכו במאבקם האלים נגד ישראל. מעשי החבלה והרצח יחזרו ביתר שאת.

המסקנה: לא ניתן להשיג שלום יציב ללא יישובם של אלפים רבים של פלסטינים במדינות ערב, כי אזרחים שווי-זכויות. מבחינה זו עדיף חוסר פיתרון על פני פיתרון למחצה.

אברהם אנקורי,
תל-אביב

מארכסיזם, פאשיזם

וכל השאר

מי הוא מה בקשת הפוליטית — על קסטרו ובלום, גנדי ודובצ'ק.

זה די מרגיז, שההערות במדור מכתבים הם תמיד בשחור-לבן — הצדיק הוא צדיק והרשע הוא רשע. ובכן, לידעתיכם: אני בכלל לא "בעד" הנרי קסינג'ר ורוג'ר רגן. אני אהיה האחרון לתמוך במה הם מייצגים. אך עם כל זאת, הם מייצגים את הימין המתון; העם האמריקאי פנה ימינה דווקא בגלל פרובוקציות אינספור מצד פאשיסטים ומרצחים הקוראים לעצמם, משום מה, סוציאליסטים. יש משהו בכך שהאדונים הנק

(המשך מעמוד 8)
נה פלסטינית. אנו, הישראלים, מוגבלים היום במשאבינו, וביטחוננו יקר לנו. הקמת מדינה כזו אינה בגדר סכנה לביטחוננו יותר מסכנת השלום המנופח עם מצריים. הבסיס חייב להיות הכרה הדדית מלאה של שני הצדדים זה בזכות קיומו של זה. שאם לא כן נחזה כמו עינינו במלחמה גרעינית.

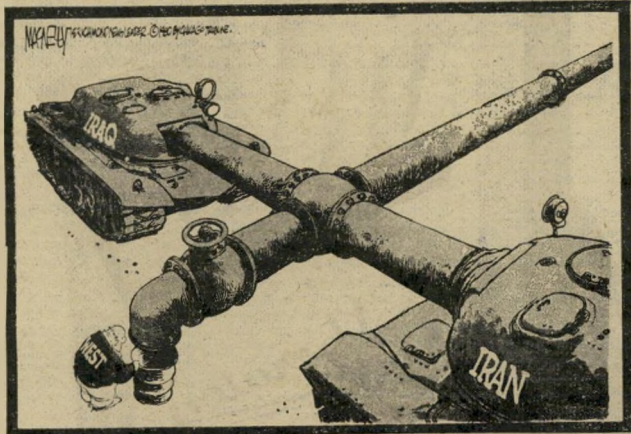
קובי ליכוב, דבלין, אירלנד

האומם

המילחמה המזומנת?

בעיקבות מאמרה של אסתר אלכסנדר על מילחמת עיראק-איראן. (העולם הזה 2250).

העורך מבקר בצדק את "התיראוריה הקונספירטיבית של ההיסטוריה", כלומר: את ראיית כל המתרחש בעולם כשרשרת רצופה של קנוניות אפלות. אך באותו גיליון מופיע מאמרה של אסתר אלכסנדר, המלחמה המזומנת, ובו הסענה שמילחמת עיראק-איראן היא קנוניה של חברות הנפט, כדי להעלות את המחיר. מאמר זה הוא דוגמה מובהקת לתיאוריה הקונספירטיבית שעליה מצביע העורך. אני נהנה מפעם לפעם ממאמריה של הפרשנית הכלכלית אלכסנדר, בעלת המחשבה הבלתי-שיגריתית, אלא שמאמר מעין זה עלול לערער לא במעט את מהימנות טיעוניה האחרים. ברצוני להוסיף עוד, כי בהיסטוריה המודרנית היתה לתיאוריה זו משמעות חמורה ביותר

קריקטורה אמריקאית: הקנים מחוברים, צינורות הנפט הקונספירציה?

כלפי העם היהודי. אורה המחשבה הקונספירטיבית שימש בסיס לטיעונים אנטי-שמיים, לפני הנאצים ואחריהם.
בכי שמייר, כפר מעש
פיתרון או חצי-פיתרון - מה עדיף?
הסכם השלום — אליה וקוץ בה.

אין לי ספק, שאיגודי אש"ף כבר עיפים מהמאבק הממושך להשגת פיתרון לבעיית העם הפלסטיני, אך מאחר שבמשך עשרות שנים גדל מיספרם של אותם הרואים עצמם כפלסטינים — הם נמצאים מעבר לגבולות, במדינות ערב ובמדינות אחרות — חדלה בעיית הפלסטינים להיות בעייתם של אלה היושבים בשטחים והפכה בעיה נרחבת יותר. ידוע גם שהפלסטינים המתגוררים בארצות ערב נחשבים לגורם מהפכני. גי. שילי ארצות ערב, בעיקר ב"סעודיה ובשאר מדינות המפרץ. רוצים להיפטר מהם. מכאן נובע סירובו של אש"ף לבטל את האמנה הפלסטינית. איר-

סמירן, פידל קסטרו והגברת אינדרה גנדי קצת יותר שפויים מפיל פוט, אך אין להשוותם לליאון בלום. אמיל ואן דר-וולדה, רוזה לוכסמבורג ואלכסנדר דובצ'ק. זה מזור שאדונים מסוגם של חיים ברעק ונועם חומסקי לא הבחינו, בחוכמתם כי רבה, כי שליטי קמבודיה, אתיופיה ואנגולה מאמצים לעצמם את השיטות השונות של מוסוליני. פראנקו ודולפוס. ורק כדי להיות אקטואלי, אני מת מסקרנות איפה ימצא חיים ברעם את חוליית הסיי-איי-איי הבאה — תחת מיטתו של סאדם חוסיין או תחת זו של האיית-אללה חומייני?

זה עצוב להיווכח, שפרשנים מבריקים, ממיטב האסכולה הסוציאל-דימוקרטית, מסוגם של אורי אבנרי, יעקב שרת ושלמה פרנקל משבצים בשבועון חצאי-אמיתות בנוסח חיים ברעם.

אגב, פרט פיקנטי: כל המישיש-רים ה"מארכסיסטים" שבאפריקה ובדרום-מזרח אסיה נהנים מנוחחות המבורכת של יועצים מין-רגמנטים. מפקדם הוא קצין גבוה, לשעבר בשירותו של היטלר, שעבר לצד ה"נאציון" רק אחרי שנפל בשבי.

א. קופר, אנטוורפן

בעלך לא אוהב שיפריעו לו לראות את חשק השבוע...

"או-קיי", השאירי אותו לבד עם ערימת הגרעינים ופחיות הבירה ממילא אינו מקשיב לך... יש לך 40 דקות שקטות לעצמך שאפשר לעשות בהן המון. ב-40 דקות את יכולה לצבוע את שיערך, להעלים שיער שיבה, ולהראות מטופחת וזוהרת. בעלך יופתע מן התוצאה (יותר מאשר מתוצאות משחק השבוע). כל מה שאת צריכה הוא מערכת צביעה (קייט) מושלמת של "אימדיה דוסר" המכילה: שופרת צבע, קרם מחמצן (במיכל שאינו מחייב שמוש במברשת) וזוג כפפות. תוכלי להשיגה בפרפומריות המובחרות, בבתי המרקחת וברשתות השוק "אמדיה דוסר" בשיתוף הצביעה הטיפולית של "אריאל", מעניקה לשיעריך טיפול עמוק לשרשים בעזרת חמרים טבעיים המזינים את שרשי השיער, מחזקים אותם ומעניקים לשיעור מראה זוהר ומגע משי לאורך זמן. לבחירתך 15 גוונים אפנתיים המבוססים על פיגמנטים טבעיים, המבטיחים מראה טבעי ואמיתי לשעריך.

צבעי השיער הטובים בעולם מבית L'ORÉAL פריז
החברה הגדולה והמפורסמת ביותר לתמרוקי שיער

IMEDIA

הנשיא פאדל
מדינה פלסטינית בהנהגת אש"ף

● ישראל תיסוג מן השטחים הכבושים ותסכים להקמת מדינה פלסטינית, בהנהגת אש"ף.

● כל מדינות-ערב ואש"ף יכירו בישראל ויכרתו שלום עימה.

● סעודיה תעניק לישראל מענק בסך שלושה מיליארד דולר, בתנאי שיהודי העולם יעניקו לישראל סכום מקביל. ניתן להבין כי הסעודים מוכנים להעלות את הסכום לחמישה מיליארד דולר.

בהצעה זו כבר משתקפת הגישה הסעודית החדשה, שבאה לאחר-מכן לידי ביטוי בוועידת-הפיסגה בבגדאד, אחרי הסכמי קמפ-דייוויד: להסכים לשלום עם ישראל תמורת נסיגתה מכל השטחים הכבושים והקמת מדינה פלס-טינית. האיש החזק בסעודיה, יורש-העצר פא-הד, המושל למעשה בשם המלך חאלד, השמיע הצעה זו בפומבי בראשית השנה בעיתון אמריקאי, אך נתקל בסירוב ישראל. אחרי סירוב זה השתמשה סעודיה שוב בסיסמת ה"ג'יהאד" (מלחמת-הקודש), אך הסתבר כי מליצה זו לא שינתה את גישתה היסודית.

לדברי המקור התוניסאי, לא עוררה היוזמה הסעודית הד חיובי מצד ממשלת רבין.

כשנשאל השבוע ח"כ יצחק רבין על גילוי זה, הכחיש אותו באופן מוחלט. "לא שמעתי על שום הצעה כזאת. שום הצעה כזאת לא הובאה לפני."

אורי אבנרי

זה קרה בסודי סודות ב'מי'

מישלת רבין, לפני 4 שנים

סעודיה

הציעה:

נסיגה

תמורת

כסף!

זהו אחד הגילויים המרעישים ביותר המטי-לים אור על תולדות הסיכסוך הישראלי-ערבי. יש לו חשיבות רבה גם להבנת המציאות המדינית כיום.

הוא נמסר על-ידי אישיות תוניסית בכירה, שהיתה לה נגיעה לעניין.

וזהו הדבר:

בשנת 1976, בימי כהונתם של יצחק רבין כראש-הממשלה ויגאל אלון כשר-החוץ, העביר מוחמד מסמודי, אחד האישים החשובים ביותר בתוניסיה, שדר לממשלת-ישראל.

מסמודי היה בתקופות שונות ראש-ממשלת תוניסיה, שר-החוץ והשגריר בפאריס. הוא אחד האישים המתונים בעולם הערבי, והוא היה מעורב ביוזמת-השלום ההיסטורית של הנשיא חביב אל-בורגיבה ב-1965.

המלך האדד
3 או 5 — מיליארד דולר

השדר שהעביר מסמודי לממשלת-ישראל כלל הצעה מהפכנית של שליטי סעודיה. עיקרה: מענק סעודי בסכום-עתק למדינת-ישראל, תמו-רת נסיגה מן השטחים הכבושים. ואלה היו פרטי ההצעה הסעודית, כפי שהעביר אותה מסמודי:

הורסקוב

(המשך מעמוד 10)

מחדש. הניגודים שבאופיים לא נותנים להרמוניה לשרור ביניהם.

עקרב עם תאומים

קיימת הבנה ביניהם ובדרך-כלל אפ-שר לומר שהם מתאימים. שני מזלות אלה אוהבים לחקור, לברר, לחטט, וק-יימת קירבה מהותית ביניהם. האחד שיטחי יותר בגישתו ואילו השני אוהב את הסיבוב. הסקרנות של בן מזל תאור מים, והצורך של בן עקרב לחשוף את המסתורין, יוצרים שיתוף פעולה והב-נה. הם יאהבו לצאת למסעות מיסתור-ריים, או לשליחויות שיש בהן קורטוב סיכון. התנשנויות יכולות לצוץ כאשר העקרב יבחין שכן זוגו, "מזל" מעט הצי-דה. הקינאה של העקרב יכולה לגרום לתאומים צרות צרורות, וחיינו יהפכו מריקים. מוטב שיזהר וישמר וישיאר נאמן, מכיוון שהעקרב לא שייך לסלח-נים המוכנים להעלים עין מהמציאות.

עקרב עם סרטן

מאוד מאוד מתאימים. שניהם שייכים למזלות המים, המים מבטאים רגשות עמוקים. העקרב בעל רמה ריגשית גבו-הה וחיי מין גדושי תשוקות עמוקות. הקנאה והרכושנות כלפי בן זוגו תובן היטב על-ידי הסרטן, שהוא עצמו אינו "נקי" מאותן תכונות. הרצון לפנק ולהגן על בן זוגו ימצא הד רב בלבן של העקרב, שלא ימצא שום דבר מוזר בזה שהחיים מתרכזים בעיקר סביבו. רגשותיו המתפרצים של הסרטן ירוסנו על-ידי העקרב, שלמרות עוצמת רגשותיו הביקורת השכלית מנחה לעיתים-קרר-בות את התנהגותו.

עקרב עם אריה

ניגודי אופי כל כך חזקים כמעט לא ניתן למצוא בכל גלגל המזלות. על פי רוב נוצר מתח וחשש ביניהם ברגע הראשון. העקרב רגיל לחקור כל דבר לעומקו, ולא לשכוח שום פרט. לכן איננו מסוגל להתייחס בסלחנות לגישה הקלילה, הבזוגית והראוותנית לעיתים של האריה. האריה חש באפלה האופפת את העקרב, וחושך כזה גורם לו לדיכאון. העקרב אינו יכול לשאת כל כך הרבה אור וזהו לא מקום מיסתור להמצא בו עם עצמו. לאריה תפיסה רחבה ואר-פקים רחבים, ולעקרב חשיבה הנתפסת לפרטים, ומהפרטים יוצרת את הסך הכל, וזה אולי מקור חוסר ההבנה ביניהם.

עקרב עם בתולה

בין שני מזלות אלה קיימת הבנה בדרך-כלל. לעקרב דרישות רבות מבן-הזוג, וטיפוס "בתולה" מסוגל לעמוד כמעט בכל הדרישות, מאחר שהוא דורש מעצמו לא פחות מאשר מהאחרים, ומ-דקדק בפרטים שאליהם שם לב גם העקרב. הבתולה מוכן להכנע, והעקרב חייב לשלוט, על פיו ישק דבר. מי יותר מהבתולה מוכן לווייתורים. להצלחת ה-קשר ביניהם חשוב שתהיה להם מטרה משותפת, על פי רוב העקרב הוא ה-שאפתן מבין השניים, ובן זוגו עוזר לו להגשים את שאיפותיו. בענייני מין תי-תכן חוסר התאמה, העקרב יציר מאוד, ואילו בן בתולה מעדיף עיסוקים רי-חניים.

עקרב עם מאזניים

צירוף של שניים אלה אפשרי בגלל האופי הוותן והנוח בו נחננו בני מאזניים. על פי רוב הם שונים מאוד וההבנה ביניהם קשה. העקרב-תקיף, שליט, החלטי וחסר פשרות. ואילו מאזניים — מוותר, מתפשר ומנסה למנוע ריב בכל מחיר. פעמים ינסה בן מאזניים להעלים או להחליק דברים על-מנת לא להרגיז את בן הזוג, ודווקא מעשים אלה ירגיזו את העקרב יותר מכל. הרי ממנו אי אפשר להעלים דבר, האינטור-איציה החזקה שלו תביא לידי גילוי של כל מעשה נסתר, אף אם כוונת המאזניים היתה טובה. העקרב יוכל לחזק את ביטחונו של ילדו מאזניים ולעודדו, ובן מאזניים שרר אווירה של שקט ורגיעה, הנחוצים כל כך לעקרב המתוח תמיד.

ניצה

אפנת

הנשים היפות

סתו - חורף 1981/1980

אוסף הדגמים של ניצה, כולל העונה שמלות, מערכות ואוברולים ככל שעות היום והערב. לשעות היום, עוצבו דגמי הקו החדש של ניצה, העשויים מתערובות צמר באריגת משבצות ובסריגת, "מלנז". ניצה, אימצה בדגמים אלה, את האפנה האירופית, אשר אינה מחייבת היום לבישת כל מערכת בשלמותה, אלא מאפשרת שילובים של חלקי מערכות ובגדים, דבר המגוון את המראה ומעשיר את המלתחה.

לדוגמא: במערכות המשובצות, ניתן ללבוש ז'קט וחצאית משובצים יחד או לשלב ז'קט משובץ עם חצאית חלקה תואמת ובאותה מידה חצאית משובצת עם חולצה או חלק עליון אחר חלק. מסריגי המלנז, עוצבו שמלות ואוברולים חמימים לימים הקרים. ניתן לשלבם עם צעיפים ואביזרים לפי הטעם.

מסריגי ה"וולוטו" — דמוי הזמש — עיצבו בניצה שמלות עם מחשופים מעוטרים ושמלות עם קישוטי אפליקציות ואימרות. לראשונה מציגה השנה אפנת ניצה גם דגמים עשויים מ"וולוטו" מודפס.

הקו הקלאסי המודפס של ניצה קיבל מראה חדש בדמות אוברולים צמודים משולבים בטוניקות רכות וארוכות.

המערכות המשלבות שמלה עם ז'קט או בלוזון מוואל — בהדפס זהה או נוגד — ממשיכות להיות "רבי המכר" של ניצה בארץ ובחו"ל.

גדעון אברזון.

חידוש בלעדי של אופנת ניצה, ולוטו (סריג דמוי זמש) מודפס. בשמלה קלאסית.

מערכת לערב: שמלת בן-לון ומעליה בלוזון עשוי וואל שקוף. ההדפס, נקודות בגוני הכתוב והזהוב.

שמלה עשויה סריג מתערובת צמר-מלנז.

שמלת ולוטו (סריג דמוי זמש) עם אפלקציה, מדגמי הקו של אופנת ניצה.

הדפס "עלי שלכת" ב-3 דגמים. מימין: טוניקה ארוכה מעל מכנסיים צמודים. באמצע: מערכת שמלת בן-לון ובלוזון מוואל שקוף. משמאל: שמלה קלאסית עם מחשוף וי.

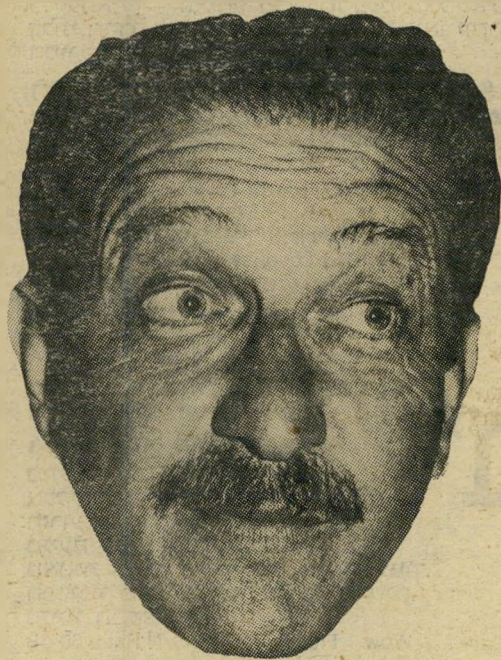
הדפס פוזטיב ונגטיב במערכת, שמלה ובלוזון — מימין ושמלה עם צווארון נקשר — משמאל.

(מ.)

דרום-אפריקה: ברית המצורעים

ח"כ וייצמן
הסכמה לבית

את הצבא בקשיחות רבה נגד אנשי המחתרת השמאלניים והמוסלמיים, העשויים לגלות התנגדות להחזרת השבויים. הצד המפסיד. עיראק עשויה להגיב בהשמעת רעשים פרו-סובייטיים, אך היא יצאה, לטווח ארוך, מהמעגל הסובייטי. יש להניח שארצות-הברית, בשיתוף פעולה עם סעודיה ויתר נסיכויות המפרץ, ינסו עתה לתווך בסיכסוך ולהביאו לסיום שיתקבל על דעת כל הצדדים.

הימשל האמריקאי בונה את כל האיסטרטגיה שלו בדרום-מערב אסיה ובמרחב על חישול אחדות ערבית-מוסלמית נגד ברית-המועצות. סאדאם חוסיין רואה מוסלמית נגד ברית-המועצות. סאדאם חוסיין רואה בברית הסודית-סובייטית איום ברור למעמדו במרחב, ולכן יכולתו לצאת נגד האמריקאים ללא הסעודים היא מוגבלת ביותר. בהקשר זה יש לראות את התחדדות היחסים הבינוניים באירופה, ואת חידושה היחסי של העוינות בברלין. הסובייטים, שהודחו ממצרים ועתה אף מעיראק, ושאבדו כל סיכוי לאחיה של ממש באיראן, מנסים ללחוץ על מדינות אירופה המתונות. הם עדיין מקווים למלא תפקיד כלשהו בסיכסוך הישראלי-ערבי, אחרי הכישלון הסופי של קמפידייוויד, שהפך כבר לבדיחה גרועה. הדרך לכך עוברת בון ובפאריס, והסובייטים מנסים להוכיח שגם הם מסוגלים להפעיל שיטה של מקל וגזר בנירה הבינלאומית.

תוך עקפת האמברגו הרישמי של האו"ם על משלוח נשק ותחמושת לארץ זו. המיבצע התנהל על-ידי ממשלת יצחק רבין ושימעות פרס ב-1975, כשדרום-אפריקה פלשה לאנגולה. שר-החוץ האמריקאי בתקופה זו, הנרי קסינג'ר, השתמש בישראל כדי לעקוף את הקונגרס, ואפילו את צבא ארצות-הברית. הוא חזר בכך על הטקטיקה שבה השתמש במיבצעו המפורסם, אירוע צדדי, שבו הוטל חצי מיליון טון חומר-נפץ על קמבודיה.

הבזק של אור. לדברי המפקים הבריטיים, שעסקו גם בתחקירים יסודיים וממושכים ב-11 מדינות, כולל ישראל, העבירו אנשי הסייאי את הפגזים לישראל, באמצעות חברת-בת הקרובה ספייט ריטארץ' (מחקר חלל). כרגיל סייעו לסייאי חברות-דמי ובנקים פריטיים, חלקם מפוקקים למי. חברת ספייט ריטארץ' נסתייעה בישראל כדי להונות את שילטונות הצבא בארצות-הברית. המימסד הביטחוני האמריקאי הניח משוכ נע שהפגזים נועדו לישראל. מעשה הונאה זה הצליח בזכות שיתוף הפעולה בין ישראל, חברת ספייט ריטארץ', הנרי קסינג'ר ודרום-אפריקה. בתוכנית הטלוויזיה נאמר בפירוש, שקשר זה אושר רשמית על-ידי הקבינט של רבין, ושיתוף הפעולה הפורה נגד העם האנגולי היא להזמנתו של פורסטר לישראל. בתוכנית אף הועלתה שוב ההאשמה, עליה מדברים בביטחון גמור בחוגים בינלאומיים, שהבזק האור האדיר בדרום האוקיינוס האטלנטי ב-22 בספטמבר 1979 לא היה אלא ניסוי גרעיני משותף של ישראל ודרום-אפריקה.

ארצות-הברית:

השלב האיראני

השלב האיראני באסטרטגיה האמריקאית התחיל אחרי שפיכות הדמים וההרס שכבר נגרמו במלחמת המפרץ הפרסי. לפני שבועיים נכתב בעולם קטן: "...האמריקאים הניחו, שתבוסת האיראנים יגרמו בהלה בטהראן, יחזקו את כוחו של הנשיא באני סאדר מול הקנאים, ויכריחו את צבא איראן לפנות לארצות-הברית בבקשה לאספקת נשק וחלפים לציד האמריקאי. נראה שקארטר מקווה להגיע להסכם חשאי עם איראן ולקבל לידיו את בנייה-ערובה לפני הבחירות."

עתה כבר ברור שהמימשל האמריקאי ניהל בשבועות האחרונים סידרה ארוכה של מגעים קדחתניים עם איראן. המצוקה האיראנית והשיתות הדיפלומטיות בניו-יורק לוו בהצהרה קארטרית טיפוסית. הנשיא גימי קארטר הודיע, ללא כחל ושרק, ששיתרו בנייה-ערובה יביא להפסקת האמברגו נגד איראן, לחידוש יחסי המסחר הרגילים ולהפשרת הנסכים האיראניים בבנקים אמריקאים ואירופיים. קארטר אף הכריז שארצות-הברית מעוניינת באיראן חזקה. שר-החוץ שלו אדמונד מאסקי דיבר אף הוא בגנות קריעת שטחים מאיראן, אך קשר בפירוש את תמיכתה האפשרית של ארצות-הברית באיראן בשיתרו מידי של בנייה-ערובה. קיימת, אם כך, אפשרות לשיתרו קרוב ביותר של בנייה-ערובה. מצב החירום יאפשר לבאני סאדר להפעיל

מישטר האפרטהייד בדרום-אפריקה הפך את שליטה הלבנים של ארץ זו למצורעים הפוליטיים של העולם. האידיאולוגיה הגיוענית שעוצבה על-ידי מנהיגי המפלגה הלאומנית הושפעה מאוד מהתורות הנאציות. ראש ממשלת דרום-אפריקה לשעבר, ג'ון פורסטר, שהיה אורחו של יצחק רבין בארץ ב-1976, הוא רק אחד מעשרות מנהיגי מפלגתו, שנעצרו על-ידי הבריטים בתקופת מלחמת-העולם השני בעוון אהדה פעילה לנאצים. האפליה הטוטלית נגד הרוב השחור באפריקה מלווה, מטבע הדברים, בדיכוי אלים. בשנים האחרונות נרצחו מאות שחורים בירות אנשי מישטר וצבא. כשמחו נגד שלילת זכויותיהם הפוליטיות והאנושיות. מנהיגי התסיסה, אינטלקטואלים שחורים, נעצרו ונחקרו במרתפי הבוס. המישטר הפוליטי הדרום-אפריקאי, בשיטות גסטאפו מובהקות, רבים מהם נרצחו תוך כדי חקירה.

בשבוע שעבר הופיע בלונדון ספרו החדש של הליברל הלבן הדרום-אפריקאי דונאלד וודס, עורך העיתון דיילי-סטפאץ', שנמלט לבריטניה עם בני מישפתו בדצמבר 1977. וודס, איש מימסד מובהק שהפך לליברל-דיקלי בהשפעת מוריו באוניברסיטת קייפטאון וידידו תו עם עם מנהיגי תנועת התודעה-השחורה בדרום אפריקה, התפרסם בעיקר בזכות ספרו על רצח הבולט

שבמנהיגים אלה. סטיב ביקו, וכך מתאר וודס את רצח ביקו בספרו שתורגם לעברית על-ידי ישראל כרמי: "ביום שלישי בשבוע, 6.9.77, נלקח ליד מהקרוכים אלי — באנטי סטיון ביקו שמו — והובא על-ידי המישטר הפוליטי של דרום-אפריקה לחדר מספר 19 שב בניין סאנלאם, רח' סטראנד שבפורט-אליוט, מחוז הכף. שם נכלל באויקים, נאסר בשלשלת-קרטול, נחקר במשך 22 שעות תוך כדי מהלומות ועינויים. במהלך ההתעללות הזו ספג ביקו כמה מהלומות שגרמו נזק פאטאלי למוחו. הביאו עליו אובדן זמנות כעבור ששה ימים...המענים נמנו עם שני צוותי-חקירה. האחד פועל ביום, והשני בלילה. עצירים שהתנסו אישית בשיתות של מישטר-הביטחון אמרים שצוותי היום מתמחים בהצגת שאלות משולבות ומתואמות. טקטיקות פסיכולוגיות והשפלה מיר לולית. אבל צוותי-הלילה הם חבורות אלימות המעניקות לעצירים מהלומות "ריכוך", כהכנה לצוותי-היום. אנשים אלה היו רק שליחים פשוטים. האחראי והאשם במוחו של סטיב ביקו היה גיימס תומאס קרוגר, "שר המישטר".

"התכתשות אלימה". ביקו היה, אומנם הבולט והמבריק מקרב המורדים השחורים, אך רבים מהבריו זכו לטיפול דומה. מ-1963 ועד לרצח ביקו מתו 43 עצירים שחורים תוך כדי מעצרים במכלאות של אפריקה לפי נתונים רשמיים שנמסרו על-ידי ממשלת דרום-אפריקה עצמה. התאבדו 15 מעצירים אלה בתלייה, שבעה מצאו את מותם בשיטות התאבדות אחרות ושלשה, כולל ביקו, מתו במהלך התכתשות אלימה עם החוקרים. "התכתשות אלימה" של אסירים כבולים בידיהם וברגליהם עם חוקרים מזוינים ומצוידים באלות ובמכשירי עינויים. בעשור האחרון שורת הסכמה לבית ושיתוף פעולה הדוק ביותר בין ממשלות ישראל וממשלת דרום-אפריקה. לפי ידיעות מאירופה, מהווה המימסד הישראלי חוליה חשובה בהגשת סיוע צבאי, איסטרטגי ואף גרעיני לדרום-אפריקה. מבחינה פוליטית אחראים להידוק יחסים זה שלושה צמדים של ראשי ממשלה ושרי-חוץ. גולדה מאיר ואבא אבן, יצחק רבין ויגאל אלון, מנחם בגין ומשה דיין, לרשימה נכבדה זו יש להוסיף שני שרי-ביטחון, שגם הם אחראים לחרפה, שתביא נזקים לטווח ארוך, שימעות פרס ועזר וייצמן. נכון בשמציאות הכיבוש, הנידוי הבינלאומי והיחס לערבים במשחים יצרו את "הגיון המדינה" של ברית המצורעים הנו. אך ישראל, התלויה הרבה יותר מדרום-אפריקה ברצונה הטוב של הקהילה הבינלאומית, מקעת עתה בחוגים נאורים במערב כשותפה הנלהבת ביותר של מישטר האפרטהייד. לכן יש מחיר לא רק בעולם השלישי, אלא גם במאבק על דעת הקהל במערב, כולל חוגים יהודיים רבים הבוחלים בגיוענות כדבר מובן מאליה.

השבוע הועמדו ממשלות ישראל על ספסל הנאשמים לעיני 15 מיליוני צופים בריטניה. בתוכנית הטלוויזיה הפופולארית עולם בפעולה, תואר תפקיד המפתח שמילאה ישראל בהברחת פגזים מתוחכמים לארצות-הברית הדרום-אפריקאית. ישראל פעלה בשליחות הסייאי, א

Trotsky
FOR BEGINNERS

An irreverent look at the Trotsky enigma

Tariq Ali & Phil Evans

This funny informative documentary comic-book traces Trotsky's career, from prison to the heights of revolutionary power, to his tragic downfall and death.

טרזקי למתחילים

שיטות התעמולה הפוליטיות הולכות ונעשות מתוחכמות יותר ויותר. השבוע יצא בבריטניה ספר קרי-קטורות מברד, בסיגנון הקומיקס, בשם "טרזקי למתחילים". הספר, שחבר ביד שני טרוצקיסטים ותיקים ומפורסמים, טאריק עלי ופיל איוונס, מתאר את קורותיו של טרוצקי — ממעצרו בכלא הצארי, דרך המהפכה, יצירת הצבא האדום, הדחתו ורציחתו בידי סוכן סטאליניסטי במכסיקו. הסכסוך והציורים הם מבדחים ומושכים. מסביר טאריק עלי: "גם ההערכה שלנו לטרזקי אינה שוללת התייחסות הומוריסטית אליו. אם הבדיחות והמבט הקל לחידה של טרוצקי יגבירו את ההתעניינות כלפיו בקרב ילדים, נוער ואף מבוגרים, נמצא כולנו נשכרים". מי שטוען שאין לקומוניסטים חוש הומור לא פגש, כנראה, את הטרזקיסטים.

עוד לא נשמע דבר כזה:

מערכת סטריאו "סניו"

במחיר מפתיע
שקל 5,390.-
במזומן

רמקולים PEERLESS P-203 C
רמקולים באיכות מעולה המיוצרים בדנמרק ומצטיינים בצליל אמין המתאים במיוחד למערכת סטריאו משוכללת כל כך. תחום התדירות שלהם 38-20,000 Hz, וההספק המירבי 45 Watts R.M.S. בכל רמקול 3 יחידות:
Woofer; Midrange; Dome Tweeter.
בוא עוד היום לאחד מסוכני "סניו", השווה את צלילי מערכת זו למערכות אחרות במחיר דומה — ותן לאוזניך להחליט. דבר כזה לא שומעים בכל יום.

רהיט למערכת חינם!

להשלמת המערכת תוכל לרכוש
כיפוף
STEREO CASSETTE DECK RD 2016
משוכלל ומהודר של "סניו"
במחיר מיוחד — שקל 2,700.
(או — שקל 1,350 במזומן +
6 תשלומים של — 315 שקל כ"א)
ולקבל חינם — רהיט למערכת כולה —
מתנת חברת "סניו".

ל"סניו" יש בשבילך הצעה שאין לסרב לה: מערכת סטריאופונית בעלת צליל אמין וטהור שצריך לשמוע כדי להאמין — ובמחיר מבצע חד פעמי. נצל הזדמנות בלתי חוזרת זו ותהיה לך מערכת סטריאו יוקרתית המורכבת מפריטים מעולים:

רסיבר סטריאו SANYO JCX 2016

שילוב משוכלל של אמפליפיר וטיונר. האמפליפיר מפיץ צלילים מעל ומעבר להספק הרשום שלו: 2x16 Watts R.M.S., בתחום תדרים 40-20,000 Hz. יש בו מיתקן למניעת עיוותים בתדירות גבוהה, המבטיח צליל "נקי נקי".
אפשרות לשלוט בנפרד ב-Bass/Treble.
הוא מצויד בכפתור Loudness וניתן לחבר אליו 4 רמקולים זוג אוזניות.

הטיונר מצויד במתקן FM Muting והוא מצטיין בקליטה אופטימלית ונקיה מהפרעות. יש בו הפרדה סטריאופונית מושלמת (40 dB) ורגישות FM מצויינת — 1.2 MV.

פטיפון SANYO TP 20

מונע ברצועה עם בקרת מהירות אלקטרונית. הפטיפון חצי אוטומטי: הזרוע מוחזרת למקומה כשהיא מגיעה לסוף התקליט. הזרוע מאוזנת היטב, בעלת תדר תהודה נמוך. הפטיפון פועל ביציבות ובשקט מרשים. נתוניו המקצועיים:
Wow + Flutter < 0.1%. S/N Ratio 60 dB

SANYO SYSTEM 2016
דגם 1980/81

אמינות זה SANYO

היבואנים: ס.ט.ס. אלקטרוניקה בינלאומית בע"מ ת.ד. 2579, ירושלים טל. (02)245283

תל-אביב: רח' החשמלאים 91, טל. (03)269858-210068 • חיפה: שד' ההסתדרות, מפרץ ח. טל. (04)740495-725681 • ירושלים: רח' לונג 10, טל. (02)224829.

תל-אביב: 19, "אליאס", העליה 20; "אלדאי", העליה 23; "בליצר", דיוגוף 92, ע"י הכר; "גרינולד צבי", הרצל 68; "כל-בו שלום", אחד העם 9; "סלון להיט", אבן גבירול 20; "פוטו פספורט", בן-יהודה 8; "רדיו כוכב", המלך ג'ורג' 91; "רדיו קסטל", אבן גבירול 177; "רפידור בע"מ", כר מלכי ישראל 17; "שווק הוגן", דיוגוף סנטר. חיפה: "אדיב", כר מאיר-הוף; "בית הסטריאו", הנביאים 10; "כל אור חיפה", הרצל 1; "כל אלקטריק", הנביאים 13; "סטריאו שירי", הרצל 59; "סלון הבנקים", הבנקים 1. ירושלים: "גד אלקטרוניקה", פינס 11; "לני חנוך", יפו 97; מרכז כלל; "מ. אלקטרוניקה", בן סירא 24; "צבי שור", הלל 22; "פסג' המגדל", "רדקס", בן הלל 10; "רדיו קול", לונג 5; "שריג", אגריפס 72; אילת: "עמטל אלקטרוניקה", מרכז עברונה. אשדוד: "רשת ד", איזור ד' 6/3; "אשקלון", "מרכז הסטריאו", יריחו 8. באר-שבע: "איתני", הרצל 98; "השרות האלקטרוני", העצמאות 49; "סלון צמרת", החלוץ 114. בית-שמש: "אלקטרון", מרכז מסחרי. בני ברק: "אלקטרו טוב", עקבא 88. נבטתיים: "צלילי המוסיקה", כצנלסון 117; "רב אור", שינקין 1. דימונה: "פיליפ יצחק", התאנה 443. הרצליה: "אמפיסל", סוקולוב 16. חדרה: "כר. אלקטרוניקה", הנשיא 21; "מחסן מכירות-לסטור", הרברט סמואל 72/ב. חולון: "פופ טופ", סוקולוב 78. טבריה: "סטריאו שימי", הגליל 45. ירוחם: "רוני סוריה", מרכז מסחרי. לוד: "סלון פאזי", הרצל 68. נתניה: "תל-אור", שמואל הנציב 15; "מרכז הסטריאו", שד' בנימין 12. עכו: "אור קול", בן עמי. פתח-תקוה: "אבי סטור", חובבי ציון 16; "לירון", ההגנה 11; "רדיו חנוך", מוהליבר 4; טכנע-אלסול, מוהליבר 12. קיראון: "צליל וזמר", מרכז מסחרי. קרית מלאכי: "לוגסי דני", מרכז הוד. קרית אתא: "הצרוני אלקטרוניקה", מפרץ חיפה. קרית ים: "נפתלברג", שד' ירושלים 3. קרית ביאליק: "אשרי את פלדמן", סבניה. קרית מוצקין: "טרקלין הקריה", השופטים 6. ראשון לציון: "עשה זאת בעצמך", תרמ"ב 20. רחובות: "חזי אלקטרוניקה", בית הפועלים 4. רמלה: "אסתר אוניברסל", ביאליק 2. רמת גן: "א.א. אלקטרוניקה", הרואה פינת חיבת ציון; "סטריאו רובי", מודיעין 29.

* המחיר בתוקף עד 31.10.1980

אנשים בעולם

קארולין וסטפאני: אבא יש דק אחד

כישרון אחד בוודאי לא ירשה קארולין ממונאקו מאמה גרייס: כישרון המישחק. קשה לקארולין שלא לחשוף את העצב בעיניה כשהיא חוזרת לפאריס עם אחותה סטפאני לדירת הרוקות שלה בשדרות פוש, שם גרה כסטודנטית לפני נישואיה. מאחור צועד החבר הנאמן והיחיד העומד תמיד לצידה: אביה הנסיך רנדיה.

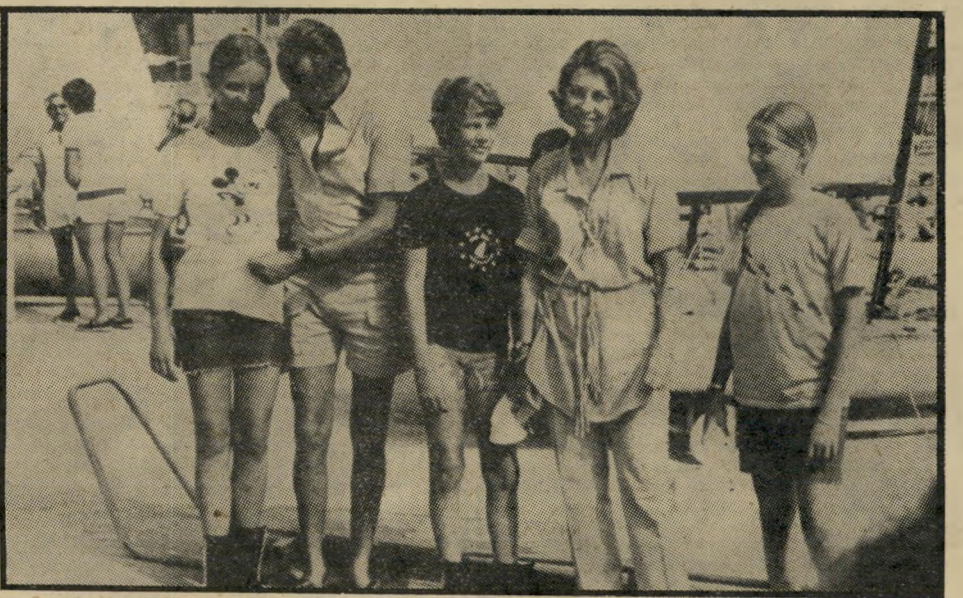
אליזבת מלכת אנגליה ויוחנן פאולוס השני: הנדונייה לוואתיקן

המלכה אליזבת והנסיך פיליפ עוקבים אחרי תגובתו של האפיפיור, יוחנן פאולוס השני, למראה המתנות שהביאו עימם לרגל ביקורם הרישמי בארמון הוואתיקן. זו אחת ההזדמנויות הנדירות של המלכה אליזבת לעמוד את אחד הכתרים הרישמיים שלה. היא אינה מרבה לעמוד כתר זה, השמור לאירועים נדירים. הביקור קיבל אופי פירסומי, כשהמלכה והאפיפיור הודיעו על שיתוף פעולה של הכנסייה באנגליה עם תנועת המאמינים הגדלה והולכת בעולם כולו.

ג'ון מק'לואלין: הכומר של ניכסון

כל אנשי הנשיא שינו קאריירה: ג'ון מק'לואלין, מי שהיה הכומר של ריצ'ארד ניכסון, וכתב את רוב נאומיו בתקופת נשיאו, נראה מאושר ביותר בחיק אשתו, וכלבם, אוליבר. את הישור עים נטש ב-1965, ואם כי הכנסייה לא מכירה בנישואיו, מצפה הזוג לילד.

סופי וחואן קארלוס: מלוכה בסיגנון הגל החדש

צילום אחרון בבגדי הפגרה של המלך הספרדי, חואן קארלוס, והמלכה, סופי, עם שלושת ילדיהם, אלנה, כריסטינה ופיליפ. מישפחת הכתר הספרדי אהבת פעילויות ספורטיביות, ובעיקר שייט מיפרשיות. לרוב בוחרים בני המישפחה לצאת לחופשה בלי משרתים, בדומה למישפחה המקבילה בדנמרק, מאגרס והנריק, שהנהיגו באירופה את סיגנון המלוכה בסיגנון הגל החדש: הליכות פשוטות, חליפות סאפארי וללא פמליות שרד.

אנשים בעולם

ג'ו דאסן עם אמו, אשתו הראשונה של הבמאי ז'ול דאסן

ג'ו דאסן עם אשת-אביו מלינה מרקורי

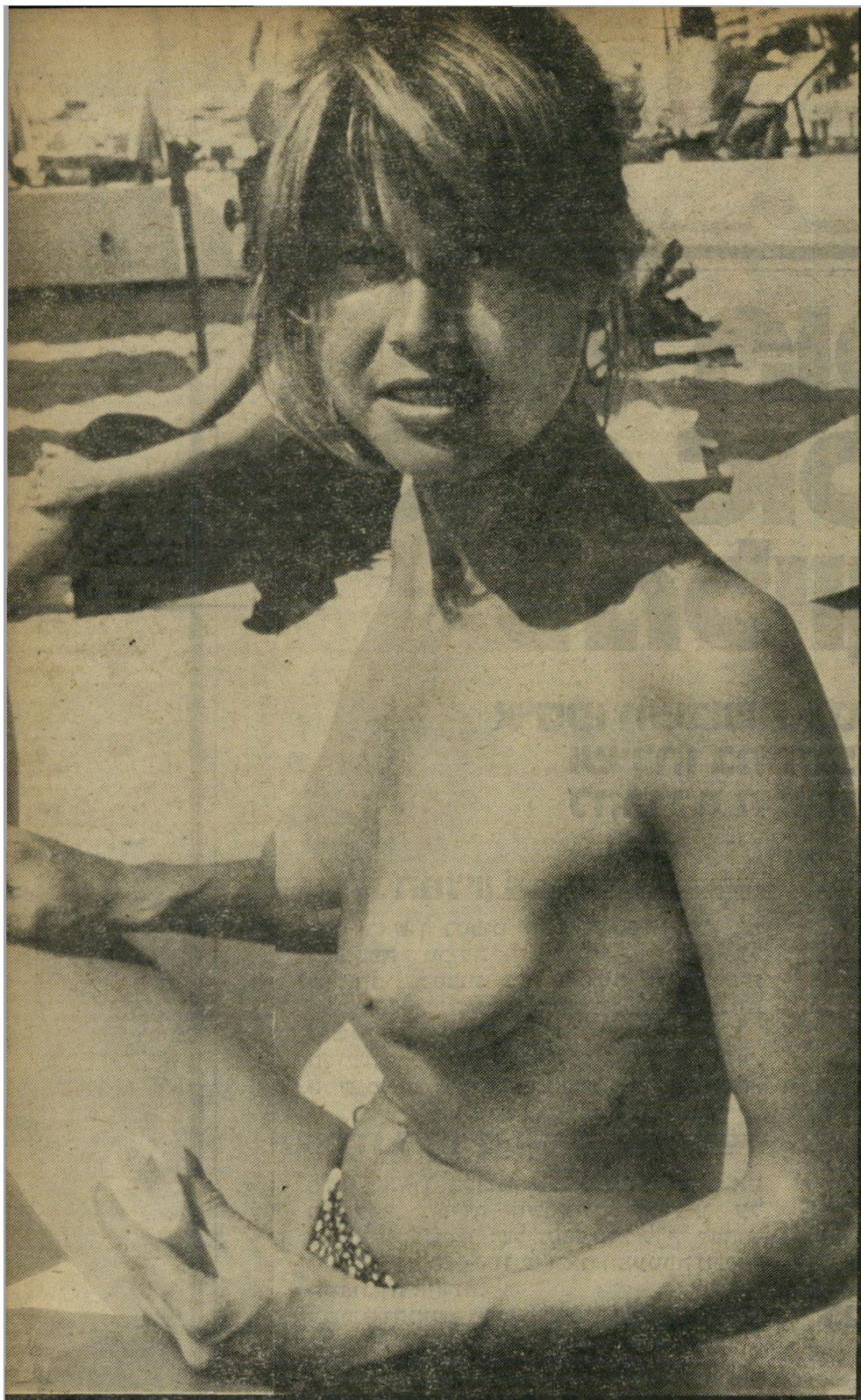
ז'ול דאסן, הבמאי, עם נכדו יונתן

ג'ו דאסן ואשתו כריסטין באחד מרגעי האושר

ג'ו דאסן: אנומליה של טרגדיה

"אני רוצה לגמור את חיי בטאהיטי", אמר ג'ו דאסן זמן קצר לפני שמת משבץ לב בגיל 42. מייק בראנדט קפץ מן המירפסת, דלידה ניסתה להתאבד, ג'והני האלידיי חתך את ורידי ידיו. כנראה, שאם המיקצור הזוטר של כל אלה לא הורג אותם, הרי הוא לפחות רוצח את רגשותיהם. ידידיו של דאסן אימרים שהעמדת הפנים הרסה את חייו האישיים. הוא התגרש מאשתו, וחזר אליה אחרי שלא יכול היה לשאת את הפרידה מילדיו, לבסוף, לא מת בטאהיטי.

אילי נאסטאסה וקרי קנדי: חוג הסילון

הטניסאי חסיהמזג, אילי נאסטאסה, רוקד עם קרי קנדי בדיסקו המפורסם קסנון בניו יורק. נאסטאסה ידוע בפלירטוטיו עם נשים יפות, וקרי קנדי דומה, בנסותיה לחוג הסילון, לדודתה, ז'אקלין אונאסיס.

סוזאן פרי: הצרות החדשות של ראשי-משלת קנדה

ראשי-משלת קנדה, פייר אליז טרודו, טרם החלים מסקנדל נשי אחד וכבר מזומן לו השני. אשתו, מאגרס, עזבה אותו, רקדה בדיסקוטקים עם אלילי זמר, הפכה לשחקנית קולנוע, וכבר הספיקה לפרוש. מזכירתו הפרטית, סוזאן פרי, הידועה גם כאשת חיקו הנוכחית, אינה מסתפקת בגילוי חסדיה לראשי-המשלה בלבד, היא עושה זאת למען קנדה בתמונת העירום הזו, שפורסמה בעיתוני העולם.

אנדריה ג'גר: זנב סוס וגשר שניים

"היא הפחידה אותי כשראיתי אותה לראשונה", הודתה כריס אברט-ליויד, הטניסאית מיספר 1 של אמריקה, לגבי הכוכב העולה, אנדריאה ג'גר (בתמונה). האחרונה היא הטניסאית הצעירה ביותר (15) ב-99 שנות ההיסטוריה של מישחקי חצי הגמר בארצות-הברית. יש לה זנב-סוס וגשר ליישור שיניים. הסרטים האהובים עליה הם עדיין: שיגעון המוסיקה וגריז, שבהם היא חווה, על קאסטות-וידאו, בין המישחקים.

ג'ק קלוגמן: האשה שמאחורי

הכאחולוג

ג'ק קלוגמן, כוכב סידרת קווינסי וחברתו, בארבעה ניוגאס, צופים כיצד סוסתו, ז'אקלין, מגיעה שלישית בתחרות על גביע מארלבורו בי-ניו יורק. שכר הזכייה: שלושים ושישה אלף דולר. זכייתה הקודמת של הסוסה הסתכמה בשישים אלף דולר. בקצב כזה, קלוגמן לא צריך לדאוג לקרן פנסיה וגם לא לאפי שרות של אבטלה, או שביתת שחקנים. הוא יכול לסמוך על ז'אקלין.

איך הופכים עשרת אלפים ל"י למליון ל"י

**איספו חשבוניות בסך 10,000 ל"י
ושילחו במעטפה סגורה
להגרת חשבונית הכרס**

נמוך מ-10,000 ל"י, הכניסו למעטפה, רשמו את שמכם, כתובתכם ומספר תעודת הזהות ושילחו אל: ת.ד. 3900 ירושלים. כל מעטפה שתגיע בחודש הראשון תשתתף בהגרלת הביניים ובהגרלת המיליון. מעטפה שתגיע אחרי הגרלת הביניים משתתפת רק בהגרלת המיליון.

איזו חשבונית משתתפת בהגרלה

חשבונית, קבלה ותלוש. קופה רושמת מקוריים; עליהם יהיו מודפסים שם וכתובת המוכר, מספר עוסק רשום במע"מ ומספר סידורי רץ. החשבוניות שישתתפו יהיו מ-1.6.80.

איזו חשבונית לא תשתתף בהגרלה

חשבוניות משרדי הממשלה, רשויות מקומיות, מוסדות ללא כוונת רווח (מלכ"ר), בנקים, חברות ביטוח, קופות חולים, כרטיסי טיסה והפלגה, כרטיס נסיעה באוטובוס וברכבת, רכישת רכב או שכירתו, רכישת דלק בתחנות דלק, חשבוניות חשמל, מים, טלפון, חשבוניות מסורים בחו"ל, העתקים וצילומים של חשבוניות או קבלות.

ת.ד.
3900 91037
ירושלים

הגרת המליון

- פרס ראשון בסכום של 1,000,000 ל"י אם המעטפה מכילה חשבוניות שהוצאו על שרותים* בסכום של 10,000 ל"י לפחות ו-500,000 ל"י אם המעטפה מכילה חשבוניות אחרות.
- חמישה פרסים בסכום של 100,000 ל"י כל אחד.
- חמש מאות פרסים של 10,000 ל"י כל אחד.

הגרת הביניים

- פרס ראשון בסכום של 250,000 ל"י אם המעטפה מכילה חשבוניות שהוצאו על שרותים בסכום של 10,000 ל"י לפחות ובסכום של 100,000 ל"י אם המעטפה מכילה חשבוניות אחרות.
 - עשרים וחמישה פרסים בסכום של 10,000 ל"י כל אחד.
 - חמש מאות פרסים בסכום של 2,000 ל"י כל אחד.
- *המונח "שרותים" משמעו כמוגדר בחוק מע"מ "כל עשייה בתמורה למען הזולת שאיננה מכר". שירות נחשב בפשטות כל מה שאיננו מכירת סחורות. לדוגמא: תיקונים המבוצעים בבית כגון אינסטלציה, מים וחשמל; שירותים אישיים כגון תיספורת, טיפול קוסמטי, אוכל, הארחה, ריפוי וכד'; תיקוני רכב כולל החלפת חלקים הכלולים בחשבונית; הובלת מטענים; הסעה במונית.

איך להשתתף בהגרלה

בקשו חשבונית בכל קניה. כאשר אספתם חשבוניות שסך כל סכומי הקניה הרשומים בהן אינו

מי שמוכר בלי חשבונית עושה חיים של חשבוני

משרד האוצר/אגף המכס והבלו

לשכת הפרסום הממשלתית

על מה שוחחו שני הזקנים של ארנון, ולהיכן הלך וירשובסקי בעת נאומו של שר-האוצר

יהודיים המרוכזים במדינת ניו יורק. מתנגדיו של קארטר, תומכי רונלד ריגן, טוענים שהשגריר הישראלי, אפרים ("אפי") עברון, תומך בקארטר וכי בזכות תמיכה זו יצביעו עבור הנשיא יהודים רבים.

סגן ראש-הממשלה, שימחה ארליך, הגיע לבני קור חטוף בארץ, הוא שהה בדרום-אמריקה והיה אמור לעצור בני-יורק, כדי להיפגש עם יורדים, אך הווצק על-ידי

בראשה, נערך דיון על גבולות ישראל, הנקראים גם גבולות ביטחון או גבולות בני-הגנה. בוויכוח העיר ח"כ "שימחה" הילל שאסור לשנות את הגדרות, כדי שלא לגרום ל"חילוקי-דעות. במפלגה, אמר ח"כ שריד: "אני בכל זאת חושב שכדאי לקרוא להם גבולות גבוליים".

לרגל הוצאתו לאור של הספר של יגאל אלון המנות, כלים שלובים, ערכה הוצאת

בנושא זה ולהקים לשם כך ועדה מיוחדת. אמרה ח"כ אורה נמיר: "לפעמים יש לישיבות שאיש לא בא אליהן". אמר לה ח"כ הכהן: "אלה הן הלישכות הכי טובות".

לשר התמ"ת גירעון פת יש שני תחביבים — איסוף מקטרת ונהיגה. מאז שנבחר לשר הוצמד לו נהג, המונע ממנו את תענוג הנהיגה. אך פת לא מוותר. בכל יום הוא יוצא מביתו שבסביון למיש-

מסויים. לא ידעתי שהוא יגמור כל-כך מהר. השיב לו אחד הח"כים: "כשהורבין נואם, אל תלך למקום מסויים". שר האוצר ידוע בשל נאומיו הרקצרים.

כאשר דיברו בכנסת על התקציב, המתקרב לטריליון לירות (או 100 מיליארד שקל), נזכר ח"כ גירעון האוצר שהיה פעם בחדרו של שר-האוצר דאז, לוי אשכול, כאשר קצין-מיטרה בכיר ב"ק"ש "רק" מיליון לירות עבור פרויקט מסויים. השיב לו אשכול: "ניסית פעם לספור מיליון שטרות של לירה אחת?"

בחוג-בית של ח"כ יצחק רבין, שנערך בביתם של שושנה ועמוס חורב, הקדים המארח דברים וציין כי הוא תומך ברבין. אמר רבין: "כיוון שאתה דיברת בעמידה, אעמוד גם אני. כי אתה נשיא הטכניון, ובני יובל לומד בי-טכניון ואני לא רוצה להזיק לו".

ח"כ עוזי בר-עם, מזכיר מחוז ירושלים במפלגת העבודה, הביא לאחת הישיבות את ליר, בנו בן ה-4. הקטן עניין בנעשה סביבו. אמר לו עוזי: "גם אותי הושיבו כאן על הכיסא, לפני הרבה שנים, וגם אני זזתי הרבה, מעניין מה יהיה איתך בעתיד".

כאשר נשאל ח"כ יחזקאל פלדמן, בישיבת ועדת הכספים של הכנסת, "איזה פצצה אתה זורק היום?" ענה: "היום אני בשבתון".

בישיבה של סיעת הר מערך ביקש ח"כ מליכה חריש להתזיר את הסעיף הסוציאלי לחוק ההפלות. לכך התנגד ח"כ הרב מנחם הכהן. אמר חריש: "מנחם, אנחנו כנראה בחתונות שונות". השיב לו הכהן: "אתה כבר הסתובבת בחתונה שאני לא הייתי שם?"

על המקום שהתפנה בוועדת-הכספים של הכנסת לציג המערך התמודדו ח"כ זאב כץ מקיבוץ גשר וח"כ אברהם כץ-עוז מקיבוץ נחל-עוז. לבסוף הוחלט על רוטציה. העיר על כך ח"כ עוזי בר-עם: "שרק לא יהיה כתוב סתם כץ".

ח"כ יוסי שריד מבקר תיאטרון בגליציה, בתוכנית שעתיים משתיים, אך השבוע זכה לתחרות בביקורת תיאטרון מצד עמיתו ח"כ עדי אמו-ראי. אמוראי, שנכח בבכורת הרובע העתיק בתיאטרון הבימה, נשאל על-ידי כתב הטל-וויזיה לענייני תרבות ואמנות, עמוס ארבל, מה דעתו על ההצגה, והוא אכן השיב — ובאריכות.

בדיון בסיעת המערך על הקמת לישיבות פרלמנטריות ברחבי הארץ אמר ח"כ עוזי בר-עם: "עשיתי פעם ניסיון כזה, אך אותם שבאו היו טיפוחים שרצו הלוואה או עזרה במשכנתה". העיר לו ח"כ רבין: "מופרעים לא באו אליך?" ענה עוזי: "אלה באים לא רק ללישכות פרלמנטריות". עוזי הציע שתחת לישיבות כאלה יצאו הח"כים לביקור במפעלים תעשייתיים. אמר ח"כ שריד: "צריכים לנהוג לא הכלל שלא צריך לבקר במקום אחד פעמיים". ח"כ משה שחל הציע להפסיק את הדיון

הזמרות רותי הולצ'מן ורינה גולן מחפשות רהי-טיט בשוק-הפישפשים ב"פ, כדי לרהט את המישרד החדש של א"מ — אירגון אחני ישראל, הנמצא בדיוגנוף-סנטר ושניתן לאירגון בחינם על-ידי הקבלן אריה פירדן. את הרהיטים תצבע גילה אלמליך, מפעילות האירגון.

מאז שפורסם באחד העיתונים כי רותי, אני מקבלת עשרות צילצולי-טלפון מכל מיני נשים הרוצות לדעת את המירשם, מספרת אלמליך: "הרי המירשם שלה להרזייה: קודם כל להפסיק לאכול בלילה, אחרי הצהה, להפסיק לאכול בשר. לעומת זאת רצוי לאכול שלוש פעמים ביום יוגורט עם כפית דבש, פירות וגבינות. זה עובד. עובדה ש-כולם אומרים לי שאני רזה. אפילו בתי הגר שומרת עלי. כאשר רציתי לאכול משהו השבוע, אמרה לי: אמה, אסור לך! את צריכה להיראות כמו צימוק!"

שבוע האחרון נראה הפסל יגאל תומרקין מת-רוצץ בחנויות לחומרי-בניין ורוכש בכל חנות כמות גדולה של ברזיליות. כאשר נשאל לשם מה הוא זקוק להן, השיב: "אני עובד עכשיו על דגם מסויים, והברזיליות תשמשנה אצלי כצמרות לעצים".

המנהל החדש של מת-לקת-החדשות בטלוויזיה ח"כ יחזקאל סער לוחם בהדלפות. ה-שבוע נכנס לתפקידו, וכל ידידיו, שניסו לגשש אצלו מה הן תוכניותיו, זכו בתגובה אחת: "אין תגובה!" כל כך למה? מספר טוביה: "מיד אחרי שנבחרתי לתפקיד פגשתי את אחד מבכירי רשות-השידור, והוא שאל אותי, אז מה הם הרעיונות החדשים שיהיו לך בעבודה?" עניתי לו, ולהפתעתי ראיתי כעבור יומיים בעיתון את כל מה שסיפרתי. מאז החלטתי שאם אחליט משהו, אודיע על כך באופן רשמי, ולא אודק להדלפות".

תמיד נאמר כי יגאל ירין הוא עיוור-צבעים. השבוע מצאו באי-הכנסת אישור לכך. ירין, הלבוש תמיד בטעם אל-גנטי, הופיע כשהוא לובש מיק-טורן של חליפת-סאפארי ו-מכנסיים. שניהם היו תפורים היטב, אך המיקטורן היה בי-צבע ירוק-עשב, והמכנסיים בצבע אפור — שני צבעים שאינם תואמים זה את זה. בי-שעתו טענו ידידיו כי אשתו, כרמלה ז"ל, נהגה לסמן את חולצותיו, עניבותיו וחליפותיו כך שהוא יוכל להתאים אותם זה לזה.

הכלכלן הד"ר יעקוב ארנון, מי שהיה מנכ"ל מישר-רדי-האוצר, מספר על שני הי-קשישים ששוחחו זה עם זה. "אתה זוכר איך רדפנו פעם אחרי הבחורות?" שאל אחד מהם. השיב השני: "כן, אבל אני זוכר מדוע".

כאשר הגיע המועד ל-הצביע על הצעת איי-האמון לממשלה, הסתבר לח"כ א"מ גולן רוב-נשטיין כי רק הוא נזכר מבין ששת חברי סיעתו, ח"כ מרדכי וירשובסקי, שהיה באולם שעה קלה לפני כן. נעדר וחרק אררי-הצי-בעה. התנצל וירשובסקי: "כשעלה השר יגאל חורב-כץ לנאום את נאומו-התשובה למתווכחים, הלכתי למקום

מנחם בגין ראש-הממשלה בא לאחד האירועים הרבים שאליהם הוא מוזמן מדי יום, כדי לשאת דבריו. במקום לא היתה במה נאותה, ומארגני הערב החליטו לאלתר במה לראש-הממשלה. כדי שלא תיראה בלתי-מקושתת שמו עליה שטיח צבעוני. ראש-הממשלה עלה על הבמה אך בצילום הוא נראה כאילו הוא עומד על מיטה. לידו ומד מנכ"ל מישרד ראש-הממשלה מתי שמואלוביץ, המכונה על-ידי עובדיו מישרדו מתי שוופס, כשהוא מתבונן בו במבט מעריץ.

ג'ימי קארטר על הקולות הי-חברי סיעתו לבוא ארצה, כדי להשתתף בהצבעה על הצעת אי האמון בממשלה. ארליך ויתר על ניו-יורק, חזר ארצה, ויצא לפאריס מייד אחרי תום הדיון על הצעת המערך.

אגב, בשידור ברדיו אמר ארליך: "אני מבקר להי-יות סוחר בבית-סוחר או אפילו אסיר מאשר להיות שוב שר-האוצר".

הקיבוץ המאוחד מסיבה קטנה. האלמנה, רות אלון, לא הצי-ליחה להגיע, כי היה עליה להשתתף בישיבה של הוועדה להנצחת זכרו של אלון, שהת-כנסה בירושלים. ילדיו של אלון, גוני ויפתח, השתתפו במסיבה, יחד עם יצחק רבין וישראל גלילי.

מערכת הבחירות בי-ארצות-הברית מתקרבת אל שיאה, ועתה מסתער הנשיא

רדו בירושלים, כשהוא אוחז בהגה ונהגו יושב לידו. בוקר אחד עקפה אותו מכוניתו של שר-הבריאות אליעזר שוש-ביק, ונהגו, שנוסף לשלום, נדהם לגלות את השר מסיע את נהגו.

בוועדת המישינה של ה-וועדה המכינה את המצע של מפלגת-העבודה לקראת הבח-רות, הנקראת ועדת גלילי, משום ש"ישראל גלילי עומד

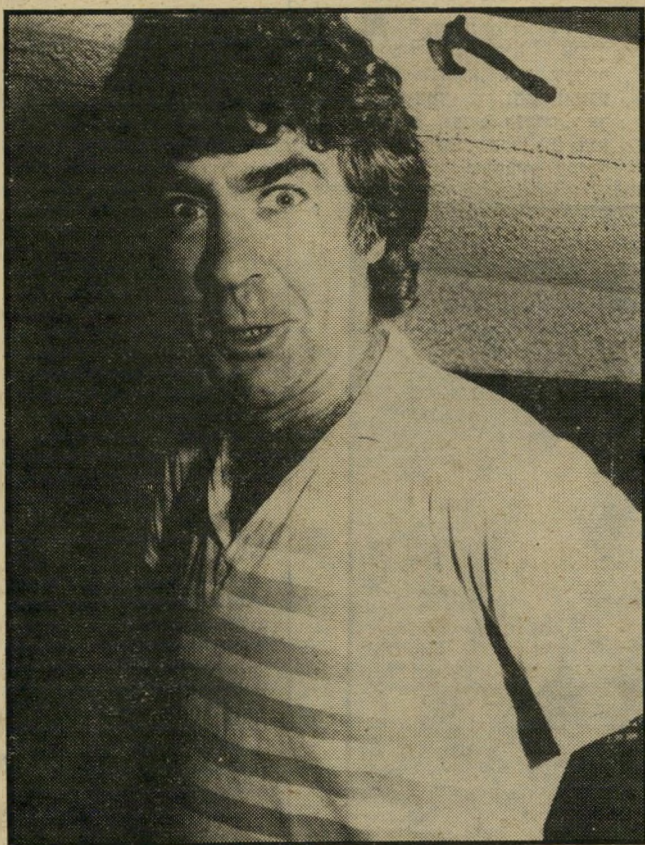
מסיבת השבוע

המדינה הכחולה חגגה והשתוללה

אצל שמוליק קראוס

האשה החוקית
היא נורית גפן, אשתו של המשורר יהונתן גפן, שהסתובבה ככלה ב־מסיבה שנערכה אחרי ההצגה החגיגית של בעלה. נורית החייכנית על אף שראתה את ההצגה פעמים רבות עדיין צחקה לשמע הבדיחות.

פרצוף לצלמח
הפגיו בעל המקום החדש, שמו־ליק קראוס, שקידם את כל אורי־חיו בחיוך רחב ובמשקה. הוא עצמו לא שתה כלל באותו ערב.

אשה בנפרד
היא מפיקת הטלוויזיה אהרונה דיין, אשתו בנפרד של הבמאי אסי דיין. אה־רונה, שאינה מרבה לצאת לאירועים של הבוהמה, היתה במצב רוח טוב.

לשו לי טובה, אל תרדו מהארץ, החזירו את השט־חם, אמר המשורר יהונתן גפן בתוכניתו החדשה מדינה — בלון. להצגה החגיגית, שהתקיימה ב־צוותא שבת־לאביב, נהרו שחק־נים, זמרים, במאים ואנשי בוהמה רבים.

האמת היא שכבר ראיתי את התוכנית אך באתי בשביל הא־רוע, אמרה רותי היפהפיה, אש־תו של הזמר דיוויד ברוזה. אני נוסעת איתו כמעט לכל הצגה, סיפרה נורית גפן, אשתו של יהונתן. אמרתי לו פעם, תגיד לי, פקיד בבנק לוקח גם כן את אשתו לעבודה בכל יום? התלוצ־צה נורית הזוהרת.

אני שמחה להצהיר שאצלי ה־כל כמעט בסדר, אמרה אהרונה דיין, מפיקה בטלוויזיה ואשתו בנפרד של הבמאי אסי דיין, בן דודו של גפן.

האולם, שהיה מלא בידידים של יהונתן, הריע לו ללא הרף. גפן, לעומת זאת, ציין כל הזמן: אתם בלאו הכי לא שילמתם ה־ערב, אז מה איכפת לכם למחוא כפיים.

במופע השתתפה גם הרקדנית היפהפיה וקצוצת השיער, סיגי סלע, שנתקלה ללא הרף במיק־רופונים שהיו פזורים על הבמה הקטנה. מבלי שאיש יבוא לעזרתה. אחרי ההצגה הלכו כולם לה־רים כוסית לכבוד גפן בבודגה. הבר הקטן הצמוד לצוותא.

כאשר התחילו לרקוד אמר גפן לאשתו: אני לא אהב ריקודים, בואי נסתלק מכאן. השניים הל־כו למועדון־הלילה המקום החדש, שאותו מנהלים המלחין־זמר־שחקן שמוליק קראוס ואחיו הצעיר, יגאל.

קראוס, שפתח אותו ערב את המועדון אחרי הפסקה של כמה חודשים, סיפר כי בעצם הוא חוגג שני אירועים. האחד הוא פתיחת המועדון והשני הוא 18 שנות נישואין עם אשתו, הזמרת גיזי כץ. אך גיזי לא נראתה חוגגת. היא לא הרגישה טוב והלכה ל־יגאל קראוס, המנהל ביחד עם שמוליק את המועדון. למטה: גידי גוב עם גפן ויוני רכטר.

האח הצעיר
יגאל קראוס, המנהל ביחד עם שמוליק את המועדון. למטה: גידי גוב עם גפן ויוני רכטר.

האלוף העולמי
בשייט, איתן פרידלנדר (מ־שמאל), שאיננו שייך לבוהמה, עם איתן גרין, המקום. למטה: גידי גוב עם גפן ויוני רכטר.

שון, "התנצל הבעל, שחגג את יום הנישואים בחברת הבוהמה, שהגיעה מהמסיבה של יהונתן גפן. כאשר בירכו ידידים את שמר ליק על הפתיחה המחודשת, אמר: "זאת חוכמה גדולה לפתוח מועדון לילה? זה כל מה שיש לבן אדם לעשות בחיים?"

"חיי הלילה של תל-אביב מתחילים להתעורר," אמר הזמן אפי רים שמיר.

"כשאני נכנס לכאן, אני ישר חושב למה אני אתחפש בפורים," אמר הסאטיריקן קובי ניב, שהסתייב בין האנשים הרבים במקום החדש.

"אני בן-אדם עובד, לכן אני הולך לישון מוקדם," הצהיר ה"ארכיטקט אלדד שרון, והסתלק מן המקום בשתיים אחרי חצות.

"בחודשים יוני, יולי, אוגוסט נחים בכל העולם, לכן סגרנו את המקום," הסביר קראוס לכל אורם סקרנים שביקשו לדעת מדוע

המישחק תאמיתי הוא חדש של המפיק הצעיר דויד טור, שם סידטו ה

הסלע הרקד היא הרקדנית סיגל סלע, שהפגינה גוף חטוב בבגדי הריקוד שלה, עת רקדה בין הקטעים שאותם הגיש גפן. סיגל, עובדת גם כדוגמנית.

סגר את המועדון לחודשי הקיץ. בשעות הקטנות לפנות בוקר התפורה החבורה העליונה והמבור שמת לביתה, אך למחרת עדיין דיברו על המסיבה בכסית, כאשר

המועדון שלו מחדש ואת יום נישואיו לאשתו, ג'וזי. השניים בחברת נורית גפן, במועדון של שמוליק. "למרות שיתונתן עייף לא רצינו להחמיץ את הפתיחה."

שני חתנים הם יהונתן גפן, שחגג את הצגת הבכורה של תוכניתו החדשה, ושמוליק קראוס, שחגג את פתיחת

עימו בתמונה, בעלת הבוטיק עם השיער הקצוץ, טובה כץ. משמאל, הארכיטקט אלדד שרון משוחח עם העיתונאית דליה קרפל במועדון המחודש.

ציפורי לילה הם הזמר אפרים שמיר, שהיה בהצגה של גפן ואחר כך עבר עם כולם אל שמוליק קראוס.

חלומו של השדרן רז. על אורגיות וחתיכות. והמלתחה של רעיית הנשיא

דנו במצבה הפיננסי הקשה של התיזמורת הציע וירשובסקי שהתיזמורת תכריז שהיא בי- בחינת שני כוללים (ישיבות ל- מטרות לימוד בלבד, ללא לינה). האחד — כולל לאבר- כים, והשני — כולל לנשים. "זו יכולה להיות התיזמורת הראשונה שתנגן עם קאפוטות", אמר, "וכך יורמו אליה כספי ציבור".

■ כאשר ניסה הסניגור

כמה שמלות ולבסוף רכשה שתיים. כאשר הגיע מועד הי- תשלום נדהמו בני הזוג לגלות, שביקשו מהם סכום נמוך. יהודה אלקיזר מניבה ביקש 400 שקלים, אך המצרי התעקש לשלם 500 שקלים. "חברי בי- מצריים לא היו מאמינים עלי שאני מוכן לשלם יותר מכפי שמבקשים ממני", העיר בחיך. ■ אל משרד ראשי-הממ- שלה הגיעה פנייה מאת מראיין

עימה רעיית הנשיא מיועדת לאשת הנשיא המצרי, ג'יהאן סאדאת — מכשיר לייזר לי- ניתוחים עדינים. שם המכשיר הוא "שרפלן", על שם ממציאו עוזי שרון והמנחה הרפואי שלו, הפרופסור יצחק קפלן. עוזי, מהנדס במקצועו, המציא את המכשיר במשך 27 יום. מחירו הוא 40 אלף דולר. גם הפרופסור קפלן יצטרף אל הי- נשיא בביקורו במצרים, כדי ללמד את המנתחים המצריים כיצד להשתמש במכשיר. שרון, לעומת זאת, הופתע מאוד מכך שלא הוזמן לבוא למצריים.

■ שגריר מצריים בישראל, פער מורתדא, שיצא לקאי- היר שבועיים לפני נשיא ישר- אל. קבע פגישה עם הנשיא המצרי, אנוור אל-סאדאת. אך בהגיע מועד הפגישה חלה מורתדא בשפעת. מחשש שיד- ביק את נשיאו נדחתה הפגישה.

■ אחרי שעורך השבועון אוקטובר, אניס מנצור, ראה צילומים של הדוגמניות הישר- ראליות תמי בן-עמי וחני פרי ליד הפירמידות, הוא פירסם כמה מהן בעיתונו. הוא ציין כי אשת הנשיא האמריקאי, רוזלין קארטר — ואשתו של הנרי קיסנינג'ר, נאסי, רכשו דגמים אצל החברה הישר- ראלית. בעלת מיפעל גוטקס, ראה גוטליב, החליטה לכבדו במתנה כאות תודה — קאפטן בצבע ירוק, בלי הדפסים מצי- רים, עבור אשתו רגל. את המתנה שלחה גוטליב עם הי- פרופסור מוחמד שעקן, פסיכיאטר מצרי שביקר בארץ

■ שלושה ספרים על תה- ליד השלום נמצאים עתה בי- תהליך של עבודה. הספר שיגיע ראשון לשוק יהיה ספרו של ח"כ משה דיין. השני ספרו של ח"כ עזר וייצמן והשלי- שי, לפי השמועות, הוא סיפרו של נפתלי דביא, מי שהיה יועצו של דיין לענייני תיק- שורת. וייצמן יצא לארצות- הברית, כדי לדון עם הוצאת הספרים האמריקאית בנטאט. שקנתה את הזכויות על ספרו עוד לפני שנכתבה אפילו מילה אחת.

■ ליד שולחנם של כמה עיתונאים במינון-הכנסת נדונו השיטות שבהן הצליח העולם התחתון להשתלט על אישים מסוימים. אחד טען כי האישים הוזמנו לבילוי בבת-ימלון ול- אורגיות עם זונות, וכך הסתבכו ונאלצו לשרת את אנשי הפשע. נאנה השדרן מנשה רז: "מדוע אף אחד לא מביא לי חתיכות — ועורך לי אורגיות כדי שאסתכך?"

■ בשיחה טלפונית עם הי- עיתונאית סמדר פרי, שאל עורך אוקטובר, אניס מנצור, ערב יציאתו של הנשיא יצחק נבון למצריים, אם אכן נכון ש-200 עיתונאים ילוו אותו. כאשר השיבה בחיוב, אמר: "אני רואה שלא רק כל עיתון נאי ישראל נוסעים, אלא גם כל הקוראים שלהם".

■ הפמליה המלווה את הי- נשיא ורעייתו, אופירה, למסע במצריים הוזמנה ביום החמישי לבית הנשיא, וקיבלה תידורך כיצד להתנהג. כמה התרעמו

מזוג כרמליטה בכוסות עם קוביות קרח, הוסף פלחי לימון ומעט קינמון לפי הטעם. אתה תהנה ואורחך יודו לך.

כרמליטה סנגריה עם קרח, היש טוב ממנה בקיץ?

המהלך של עתה בי- תהליך של עבודה. הספר שיגיע ראשון לשוק יהיה ספרו של ח"כ משה דיין. השני ספרו של ח"כ עזר וייצמן והשלי- שי, לפי השמועות, הוא סיפרו של נפתלי דביא, מי שהיה יועצו של דיין לענייני תיק- שורת. וייצמן יצא לארצות- הברית, כדי לדון עם הוצאת הספרים האמריקאית בנטאט. שקנתה את הזכויות על ספרו עוד לפני שנכתבה אפילו מילה אחת.

מקור

כרמל סודה עם קרח - זה מה שאתה צריך בקיץ

מקור

כרמל סודה עם קרח

מקור

איזן רגל
כיום סגן נשיא אירגון הבונדס, בעבר איש קול-ישראל ואחד המועמדים לתפ- קיד מנכ"ל רשות-השידור, קידם בחיבוק את שני הילדים שהצטרפו כחברים למועדון-ראשי-הממשלה של רוכשי אגרות הבונדס. הילדים, נכדיהם של מרכוס לאוי, מפעילי הבונדס, הם אליוט בן הארבע ואדוארד בן השנתיים. "למועדון זה יכול להצטרף כל אחד המוכן לרכוש אגרות בסכומים של 25 אלף דולר ויותר", הסביר רגל.

אליעזר מדחי לשכנע את בית-המשפט כי שולחו צבי גור, הוא חביב לילדים, הביא דוגמות שונות לכך. אמו של אורון ירדן ז"ל, שישבה לא רחוק מהסניגור, עיוותה את פניה ואמרה: "הוא נחמד. ממש בובלה".

■ באותו מישפט ניסה הי- סניגור להסביר כי הודאותיו של גור באו מתוך פסיכוזה שגרמה לו להשיב את רצונם של קציני המיטרה. "זה כמו בספר אפילה בצהריים של ארתור קסטלר, שם מודה הגיבור בגלל חקירותיהם של הרוסים", התובעת, "שרה פיי- רופט", קמה ממקומה נרגזת והטיחה: "אינני רוצה שישו את חוקרי ישראל לאנשי השי- רותים החשאים הסובייטיים".

■ כאשר מלח סיכם בי- אופן ממצה ומפורט, במשך שעות אחדות, את גירסתו בי- מישפט, ישיבה התובעת סירטה והציצה בסתר לתוך ספר שי- הביאה עימה. היה זה הספר בזכות הנורמליות של א.ב. יהושע.

■ התובע המזקן אברהם

הטלוויזיה הנודע, דיוויד פרוסמן, הרוצה לראיין את ראשי-הממשלה מנחם בגין לתוכנית בת שעתיים שתוקרן בארצות-הברית ובבריטניה. בגין נתן את הסכמתו לראיון.

■ בישיבת ועדת-הכספים של הכנסת, שנערכה במישרדי חברת-החשמל בחדרה, הגיש ח"כ אברהם מלמד שאילתא בזו הלשון: "הגיע לידיעתי כי שר האנרגיה, יצחק מודעי, לאחר שנחת בנמל בגין, נסע מיד אל ראשי-הממשלה דויד בן-גוריון והכריז שם כי הוא מקיים משאומתן בעניין קניית אוניות להובלת פחם. איך זה מתישב עם הודעת חברת החשמל על השגת הסדר הובלת פחם עם חברת צי"ם?" שומעיו הבינו, כי התכוון לעקוץ את מודעי על הבלבול שאחז בו בעת שהותו בארצות-הברית, כשהחליף, באוזני ג'ימי קארטר, את שמו של בגין בשמו של בן-גוריון.

■ בישיבה השבועית של הנהלת התיזמורת הקאמרית הישראלית השתתף גם ח"כ מרדכי וירשובסקי. כאשר

אילנה גור
הפסלת בפתיחת תערוכת הפסלים שלה, בתערוכה הבינלאומית לאמנות מודרנית, שנערכה בניו-יורק, עם בעל הגלריה בפר, הוראס ריכטר. מכיוון שפסליה של אילנה מעוצבים בהרבה זהב, שכן ריכטר שומר מיוחד עליהם. כאשר באה אילנה למקום, עטויה, כהרגלה, בתכשיטי זהב רבים, החליט השומר לשמור גם על אילנה. הוא אמר לריכטר: "אני צריך לשמור עליה עם כל הזהב שעליה, אך כאשר אני לא ליד הפסלים, תשמור אותה עליהם". ריכטר הסכים.

■ ושיש לו מדור קבוע באוקטובר, המוקדש לבעיות הנפש. השבוע קיבל מנצור את השי ובשיחה עם ידידים בארץ אמר שהקאפי טן, הקרוי "איזדורה", מצא חן בעיניו אשתו.

■ אשת היועץ המיסחרי בשגרירות מצרים בישראל, סאמיה נח'לה, ביקרה בי- מיפעל הבגדים ניבה בלוויית בעלה פאחרי. היא מדדה

■ שהתידורך נמסר להם. כאילו היו ילדי בית-ספר יחידאיים בפעם הראשונה לטיול. בעוד אופירה רכשה לה מלתחה חד- שה אצל האופנאי ג'ירדן אוברזון, עיצב המתכנן ג'רי מדיין שימלת-ערב שחורה לי- תמלילנית נעמי שמר. מליץ עיצב גם שמלות לכמה עיתו- נאיות היוצאות מצריימה.

■ אחת המתנות שנשלחה

אנשים

בוס — יש אחדים שיושבים, אחדים שעומדים ואחדים שרועדים.

בשיחה בין מנכ"ל רשות השידור לשעבר, יצחק ליבני, לשר החוץ יצחק שמיר, סיפר השר כי הוא חובב קריאה. לאחרונה קרא את זכרונותיו של שר החוץ לשעבר של ארצות הברית, הנרי קסינגר, גם אני קראתי זכרונות של מנכ"ל רשות שידור כאשר הייתי מנכ"ל, אמר ליבני. כאשר נשאל שמיר באם עסק ב"מוסד" בתפקידו בינוע או ניהול, השיב ללא היסוס: "כמובן, בביצוע".

העיתונאי שלמה נק-דימון, מי שהיה דוברו של ראש הממשלה מנחם בגין, הוזמן לראות את הסרט הישראלי החדש המישחק האמיתי. הסרט, הדן בנושא השחיתות בחיים הפוליטיים, מעורר תגובות אצל הקהל המצומצם שצפה בו עד עתה. אחרי הסרט אמר נקדימון: "בסרט פוליטיקה ואהבה כאילו ירדו כרוכים משמיים זו בזו, אך במציאות מניבה הפוליטיקה שינאה יותר

הנדשטיין חקר בחקירה נגדית אדם הנאשם ברצח אמו. הנאשם שוחח בבית המעצר עם עבריו אחר, צבי פאר, והי שניים הרבו להתפאר בעלילות הגבורה שלהם בשטח הפלילים. "מדוע דיברת עם פאר על עניינים פליליים?" שאל התובע. הנאשם השיב: "עם צבעים אני מדבר על צביעה, ועם אנשים כאלה מדברים על פשעים".

יום אחד אחרי שהשתתף בתוכנית הטלוויזיה תשע ב"רובע, שם "שיקר" עורך הדין צבי לירסקי בעניין מישפט זוטא, נערך מישפט זוטא לפני השופט חנה אבן-אור. הי תובע אברהם לנדשטיין אמר ללידסקי: "בלילה אני רואה אותך אצלי בסלון, משקר" בי עניין מישפט זוטא, ובבוקר אתה מופיע במישפט כזה ולוחם באמת".

בכנסת מתלוצצים ש-סיסמת הבחירות של המפלגה תהיה הפרדת הדת מהממשלה.

בדיחה המתהלכת עתה במסדרונות הכנסת מספרת, כי משרד הדתות דומה לאוטר

שולה חן

נירה רבינוביץ וציפי מור הן שלוש כוכבות של תוכניות ילדים בטלוויזיה הלימודית. הן נפגשו במסיבה והחליפו רשמים על מיכתבי מעריצים קטנים שאותם הן מקבלות מדי שבוע. שולה מופיעה בתוכנית "זהו זה", נירה ב"קישקשתא" וציפי ב"רגע ודוללי".

אינני אורח בריטי, אמר הי כוכב.

ביומן הארץ לא כותבים קמבודיה אלא קמבודיה. הוראה זו נתן עורך המיטונה לשעבר, גידעון סאמט. אך מאז שיצא לושינגטון, לשמש שם ככתב היומון, העביר מזכיר המערכת רפי קינן הוראה חדשה: מעתה כותבים קמבודיה תחת קמבודיה.

שר החוץ הדני, קיאל אולסן, שביקר בישראל, היה אורחו של ראש עיריית תל אביב, שלמה ("צ'י") להט. הוא גילה שערך ביקור בשכונת התיקנות, אמר לו להט: "גם אני מבקר שם לפעמים". העיר סגן ראש העיר, יצחק ארצי: "גם אני ביקרתי בשכונת התיקנות".

שגריר ישראל במצרים, הדוקטור אליהו בן-אלישר, נראה בביקורו החרון בירושלים בסופרמרקט. קונה כמור יות גדולות של סוכר ושקיות חטיפים של ביסלי וציפלי. כשנשאל למה הוא קונה כל כך הרבה, השיב: "הסוכר הוא אחד המיצרכים הנדירים והיקרים בקאהיר ואילו הביסלי והציפלי, שאינני יכול לחיות בלעדיהם, לא קיימים שם בכלל. אז בכל ביקור שלי בי ארץ אני מחדש את המלאי".

הרב הראשי לישראל, שלמה גורן מחווה דעה לא רק על עדימדינה. לפני שבו עיים קבע כי אשה שעברה את בדיקת מי השפיר — הקובעת, בין היתר, את מין העובר — רשאית שלא לספר לבעלה אם היא מצפה לבן או לבת. בבעיה זו נתקל, כשאחת הנשים התרות עברה בדיקה בבית החולים הדסה בירושלים וסירבה לשמוע את התוצאות. בעלה, שגילה פחות סבלנות ממנה, טילפן לרופא וביקש ממנו שיגלה לו את מין העובר. הרופא פנה אל הרב גורן וזה קבע כי האשה היא הקובעת בעניינים אלה.

איש יחסייהביר של חברת התמוקים רבלון, משה דייק, נתבקש על ידי עיתונאי איות שיצאו לקאהיר לצייד אותן במוצרי החברה. מאחר שרבלון מוחרמת במצרים, שמעו העיתונאים שהנשים הן מצריות משתוקקות למוצרים אלה. דייק עשה כנדרש ממנו, וצייד אותן בתמוקים.

בפוליטיקה הזדמנויות לאהבה. יהיו אולי יותר אורחים שיאיישו את המפה הפוליטית.

האלוף שמואל ("גור") רודיש, בא מהרפובליקה המרכז-אפריקאית, שם הוא עוסק בכריית יהלומים, לחופש מולדת. בחודשים האחרונים הוא ישב באחד היערות, במחנה הכורים, ורק פעם בחודש נסע לעיר הבירה באנגי. בשעות הפנאי שלו ביער נהג ללמוד את הרמב"ם. עימו במחנה עוד חמישה ישראלים. הקולטים ברדיו את החדשות מישראל. הם עורכים תורגומות ביניהם — בכל יום ממונה אחד מהם על ההאזנה לחדשות ועל דיווח לעמיתיו. "כל החדשות, מלבד אלה הנוגעות לפעולות צה"ל או למלחמה, אינן מעניינות אותנו שם", אמר.

מפניני המראיין ירון דונדון: "סוף-סוף מתגשמת תוכנית משרד האוצר — כל האנשים עוזבים את השירותים ועוברים לבורסה".

מחלימים אחרי מתלה הם העיתונאי אריה צימון, שנותח בבית החולים שערי צדק בירושלים; סגן ראש עיריית תל-אביב, דוד שיפמן, שנותח בבית החולים אי-כילוב בתל-אביב, ויושבראש מכבי ישראל, יצחק כספי, מראשי המפלגה הליברלית.

שגריר ארצות-הברית בישראל, סמואל לואיס, אינו נימנה על פמליית הנשיא יצחק נבון שיצאה לקאהיר. אך הוא החליט לקחת חופשה פרטית ונסע לקאהיר לשבועיים עם אשתו סאלי. הוא הוזמן על ידי עמיתו, שגריר ארצות-הברית במצרים, אלפרד ("רוי") אתרמן.

הזמר האמריקאי פרי קומן, המקליט בישראל תוכנית טלוויזיה שתשודר בארצות-הברית בהג המולד, אינו מוותר על התחביב שלו — מישחק הגולף. בין צילום ל-צילום הוא קופץ לקיסריה מפגין שם מישחק גולף מקצועי ממש.

כוכב הכדורגל אבי כהן ואשתו דורית מצפים לתינוק בועד חודשיים. "אם תצליח לשחק בנבחרת הכדורגל של אנגליה בשנות האלפיים, מה שאני לא יכול לעשות כי

מאשר אהבה. כדאי ליצור סרטים בתחום הפוליטי, כדי לקרב את הציבור. אם יראו שיש גם

במופע חדש שלו בשם ("אותות ומופתים", באחת ההופעות שלו נוכח גם עורכת היומן "דבר", חנה זמר, ששמעה מפי אחת הצופות בקהל, כי כאשר עודד סיפר על משיח השקר שלמה מולכו, היא הרגישה שיתוק ברגליה. היא אמרה לזמר שרצוי שרופא ימצא בסביבה. תאומי הסכים בתנאי שמס-ההכנסה יראה בזאת הוצאה מוכרת.

הצרה של גאנדי

„וברוך אל עליו, אשר מגן צריך בידך“, ולאחר מכן מוסיף המספר „ויתן לו מעשר מכל“ — כלומר, אברם נתן למלכיצדק עשירות מן השלל. את השאר החזיר למלך סדום.

על כך התלקח הריב, שעלה לאוקטאבות יותר ויותר גבוהות. הורדנו מן המדף את התנ"ך הגרמני של מארטין לותר, והוא הצדיק את גירסתו. נטלנו ליד את התרגום האנגלי לפי גירסת המלך ג'יימס, וגם הוא הצדיק את גירסתו. לבסוף נמסרה ההכרעה למיקרא המפורש של אהרם ועקביא, וגם שם נאמר: „אברם נתן למלכיצדק החלק העשירי מכל השלל“.

העניין חשוב מאוד להבנת הפרשה. מדוע נתן אברם עשירות מן השלל למלך ירושלים, שכלל לא היה מעורב במלחמה?

לפי גירסתי: מפני שהשטח כולו היה בתחום ההשפעה של ירושלים, ומלכה היה הכוח המקומי החזק ביותר. אברם לא היה מעוניין לריב עימו, וכאשר המלך יצא לקראתו, שילם לו אברם מס בגובה סביר. את שאר השלל החזיר למלך סדום, שגם עימו לא רצה לריב. אברם אמנם ניצח במלחמה, אך הוא ראה את הנולד ושקד על בניית מערכת יחסים הוגנת עם שליטי ארץ כנען.

חיפשנו את מקור גירסתה של רחל. מצאנו כי בספר תורה ליד, המשמש ללימוד בבית ספר יסודי, פשוט הושמטו המלים „ויתן לו מעשר מכל“. אין, יד נעלמת צינורה את הכתוב.

מדוע? יתכן שרצו לשנות את דמותו של אברם, האיש אשר הקדוש-ברוך-הוא הבטיח לו כי לזרוע יתן את הארץ הזאת מצטייר בספר כאיש מפורסם, שלא לקח דבר בכוח, אלא קנה הכל במשא ומתן הוגן, תמורת כסף טוב, וגם כאשר ניצח בקרב, הקפיד שלא לשמור בידיו כל שלל. כדבריו למלך סדום: „אם מחוט ועד שרוך-נעל ואם אקה מכל אשר לך, ולא תאמר: אני העשירתי את אברם“.

אך גם בכך לא די. מי שיקרא את הפסוקים עוד פעם, ישים לב לנוקדה סתומה.

מי הוא אותו „אל עליון“? סיפורו של אברהם מתחיל במלים „ויאמר יהוה אל אברם: לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך“. האם יהוה, אלוהי אברהם, הוא אותו „על עליון“?

קשה להניח זאת, שהרי כתוב „ומלכיצדק... הוא כוהן אל עליון“. מלכיצדק היה מלכה של ירושלים, עיר היבוסים. שליט כנעני (או חתי) זה לא יכול היה אלא להיות כוהן לאליל כנעני. משמע שאל-עליון לא היה אלא האל המקומי של ירושלים.

והנה, לכוהן של אל זה שילם אברם מעשר מכל. ומייד לאחר מכן, בדברנו אל מלך סדום, אמר אברם:

„הרימתי ידי אל יהוה אל עליון, קונה שמיים וארץ, אך אם יהוה ואל-עליון אחד הם — מסתבר שלא אברם היה הראשון או היחיד שסגד לו. המלך הר-כנעני של ירושלים היכיר סית שימש לו ככוהן. אם כן, אין מנוס מן המסקנה כי האמונה באל עליון קדמה לאברהם והיתה מקובלת בירושלים בימי הכנענים, מאות שנים לפני יציאת מצרים.“

ביקורת-המיקרא הנוצרית ניסתה לפענח תעלומה זו, אולם ביקורת זו פוסלה לחלוטין בישראל. לא זו בלבד שילדי ישראל אינם נחשפים לה, חס וחלילה, אלא שגם מורים ומלומדים אינם יודעים עליה דבר וחצי דבר. תחת זאת מצנזרים את התנ"ך המוגש לילדים.

אגב, ביקורת סבירה היתה מגלה כי „ארבעת המלכים“, שנוצחו על-ידי אברם, לא יכלו להיות אלא פלוגה של חיל-מישלו, שפעלה בשטח ארבעת המלכים שלטו, כפי שמסתבר מן הפרק, על כל ארם-נהריים ועל חלק נכבד של איראן של היום. קשה להאמין כי כל העוצמה הכבירה הזאת, אחת הגדולות בעולם של אז, הסתובבה לה בצפון הנגב הצחיח. יש להניח כי היה זה רק כוח מישני מטעם מלכים אלה — והניצחון עליו, תוך רדיפה אחרי בדרכו הביתה, היה בתחום השגתו של ראש שבט כמו אברם, שתקף אותו בלילה מכל העברים.

לכל זה יש חשיבות היום. חשוב לדעת כי אביהאומה האגדית — ולא חשוב אם אכן היה קיים או שהיה פרי של מיתוס בעמי-הארץ — לא היה כובש, בזז, מפסיד-אדמות ורודף לאומי. אלא דווקא איש-שלום, שכיבד את השליטנות המקומיים, ושהחזיר את כל הרכוש שנפל בידו כאשר ניצח במלחמה שנכפתה עליו, בבואו להגן על בני-מישפחתו.

בקיצור, הוא לא היה איש נוש-אמונים.

ידוע כי רבים מן המרגלים, שפעלו מתוך קלות-דעת או אונס, התדרדרו בדרך זו.

ומכאן — חזרה לגאנדי, אם התיידד בתוסילב עם בצלאל מיורחי — ניחא, אם החליט להישאר נאמן לידידות זו גם אחרי שמיורחי הותקף קשות, מתוך עקשנות של „שישקן לי“ — ניחא, אך בינתיים קרו דברים. היה מישפט מיורחי-הארץ. בפסקדין (שלא מיורחי עירער עליו) נקבע כי הוא יידם של פושעים, וכי עשה עימם עסקים. הועלה חשד חמור של עיסקים. לא נותר ספק בכך כי בצלאל מיורחי מסתובב — לכל הפחות — באופן קבוע בחברת אילי העולם התחתון.

אם אחרי זה נשאר גאנדי ידידו וידיד, זה מטיל עליו אור שונה לגמרי. אם השתתף בחגיגת ה„ניצחון“ של מיורחי, אחרי אותו פסקדין קטלני, הוא סיווג את עצמו.

עתה באה פרשת הרצח. אם נכון הוא כי גאנדי ניהל עם ראשי חברות-הכרם, הנאשמים ברצח הכפול, שיחות טלפון שצותתו על-ידי המיטרה, זה עניין חמור. נניח, כי גאנדי טוען שדובר על הליכה משותפת למסיבה. נניח, אבל איך יכול גאנדי „ללכת למסיבה“ בחברת ראשי חברות-הכרם, כאשר המדינה כולה כבר יודעת שהם נמנים עם ראשי העולם התחתון?

כדי לגמול לגאנדי על אותו ביקור בבית-החולים,

הייתי רוצה לעוץ לו עצה: שיחזור מייד לארץ, שישתדל לטהר את עצמו מן העניין, ובעיקר — שינתק מייד כל מגע עם אותה חבורה כולה.

אין זה עוד מישחק-ערים. המישחק נגמר. גאנדי נתן בצרה עמוקה מאוד.

גבר בשם מלכיצדק

יש לי סיפור עצוב לספר. זו הפעם הראשונה מזה זמן רב רבתי עם רחל, אשתי.

לא הייתי בא להתחלק עם הקוראים בענייני מישפחתי, לולא זהותו של הגבר שגרם לריב הזה: אחד מלכיצדק, מלך שלם.

העניין התחיל בוויכוח דידקטי. האם העובדה שאין בתנ"ך סימני-פסוק עלולה לגרום לאי-הבנה? רחל טענה שהדבר לא יתכן, משום בהירות הכתיבה. ניסיתי להפריך טענה זו והבאתי כדוגמה את הפסוק: „וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל“ (צריך משמע, הצרים שלך, אויבך).

ואכן, מסתבר שרחל — המלמדת פרק זה בכיתה ב' מזה שנים — מבינה את הפסוק אחרת מכפי שהבינתי אותו אני.

להזכיר לקוראים: אברם רדף אחרי ארבעת המלכים, אשר בזזו את סדום ולכדו את יושביה, וביניהם לוט, בן אחיו של אברם. הוא ניצח את המלכים וחזר משדה-המערכה, ליד דמשק, לביקעת ים-המלח.

כאן באים הפסוקים הבאים: „ומלכיצדק, מלך שלם, הוציא לחם ויין, והוא כוהן לאל עליון. ויברכהו ויאמר: ברוך אברם לאל עליון, קונה שמיים וארץ. וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך, ויתן לו מעשר מכל“.

לפי גירסת רחל יש לקרוא את הפסוק בשלמותו, כלומר, מלכיצדק מלך ירושלים (הוא שלם) אמר לאברהם המנצח: „וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך, ויתן לו מעשר מכל“. כלומר: אלוהי אברם הוא אל עליון, ואברם נותן לו מעשר מכל.

לפי הבנתי, הפסוק שונה לגמרי. מלכיצדק אמר

כאשר שכנתי בבית-החולים, אחרי ההתנקשות האחרונה בחיי, באו אלי האחיות בהתרגשות רבה. „אלוף אחד בא לבקר אותך!“ אמרו ביראת-כבוד.

האורח היה גאנדי. הוא בא לברך אותי על שניצחתי, לאחל לי החלמה מהירה ולהביא לי שי: ספר בעריכתו על תולדות ארץ-ישראל. הוא ידע כי נושא זה קרוב גם לליבי.

איך כותבים רעות על אדם העושה לך מחווה כזאת? זוהי הצרה. אנחנו עם קטן, הוותיקים, שגדלו בארץ, הם מיעוט בעם הזה. אותם העוסקים בענייני-ציבור — פוליטיקאים, עיתונאים, קציני-צה"ל — הם מיעוט שבמיי עוט. אין להם מנוס איש מרעהו: הם מכירים זה את זה, משחר נעוריהם, הם מתקלים זה בזה שוב ושוב, יש להם חוויות משותפות, עניינים משותפים.

לכן זה מרגיז ומביך שיבעתיים, כאשר אחד מהם עושה דברים מפוקפקים, בכך הוא מקשה על ה-אחרים. אין הם יודעים איך להתייחס אליו.

זוהי גם הבעייה שלי עם האלוף רחבעם זאבי, הוא גאנדי.

נתקלתי בו אחרי מיל-חמתי-העצמאות במסיבות פלמ"חיות. (לא, לא הייתי מעולם איש-פלמ"ח, אך איכשהו הודמנתי אחרי

המלחמה לכינוסים ולמסיבות של הפלמ"חאים, כאורחם של יצחק שדה, הג'ינג'י ירוחם כהן ואחרים). לאחר מכן ביקרתי אותו פעם-פעמיים בחברת אורי סלע, שהיה אז חבר המערכת שלנו, ושהוא קרוב-מישפחה של גאנדי. בפרשה אחת או שתיים נעזרתי בו. פעם בחנתי את אוסף הספרים הנדירים שבביתו, כשהיה יועץ ראש-הממשלה לענייני-טירור, ביקשתי ממנו כמה פעמים להתערב לטובת אישים בגדה, שעלו על כוונת הממשל הצבאי.

אך רוב המגעים בינינו היו על רקע הפוך. הגשתי כמה פעמים שאלות בכנסת כדי למחות על הצהרות לאומניות קיצוניות, שהשמיע בעזרו מכהן בתפקיד אלוף פיקוד המרכז. פעם הגשתי לכנסת הצעה סודית לסדר-היום, על סמך מידע שקישר אותו להריגת שבויים בעת מירדף אחר פידאיון. (הרמטכ"ל דאז, חיים בר-לב, הזמין אותי ללישכתו ושיכנע אותי כי לא גאנדי ביצע את המעשה הנחשב, אלא קצין מסויים, שנהרג זמן קצר לאחר מכן). בפעם אחרת, כאשר ירה גאנדי בערבי זקן ובלתי-שפוי, שעמד על גג בחברון וזרק אבנים, גינתי אותו מעל במת הכנסת.

לא פעל שאלתי את עצמי: מה קורה לאיש הזה? כיצד הפך סוחר-נשק וספק למיטרי-עריצות בזויים בארצות שונות — מיקצוע שלמדנו כולנו בנעורינו לבזו ולתעב אותו? כיצד מגיע איש זה, חניך הפלמ"ח, למעשים ולדיעות המתקרבים לגבול הפאשיזם?

היה נדמה לי שיש כאן מידה של חוסר-הגינות. גאנדי הוא אחד מאותם אנשים, שהיו פעם באופנה בצה"ל, שהחליטו להישאר בכל מחיר בני-17 — בעלי הרומנטיקה של המדורה והסיירה, מאהבים בכלי-נשק (גאנדי הוא אספן רציני), נאמנים לידידים בצורה העוברת כל גבול. כל אלה הן תכונות רצויות כשלעצמן, ודרושות מאוד ביחידה קרבית. אולם כאשר סוגדים להן כמו לאלילים, תוך דחיית כל נורמה אחרת של חוק, מוסר והגיון, הן עלולות בנקל להוביל לתוצאות עגומות מאוד.

יתכן שכאן ההסבר להסתבכותו הנוכחית של גאנדי. מותר לו לאדם להסתכן בידידות מוטעות עם האנשים הלא-נוכחים. מותר לו גם מתוך עקשנות עיוורת, לדבוק בידידות זו גם כאשר ברור בעליל שהיא מנוצלת לרעה. זוהי דוגמה לרומנטיקה המופרזת של הנאמנות לידידים, „באש ובמים“.

אך באיזשהו מקום יש קו אדום, שכל אדם סביר מודע לו.

ושבו: מותר לאדם להישאר נאמן לידיד בעבירה, שאין עימה קלון. מותר לו להתמכר בידידותו גם אם ידיד נכשל בפעם יחידה בפשע חמור. להיפך, יש בכך מידה יפה. הרי ידיד אמיתי נבחן בצרה. אדם שנכשל, ידידי טוב יכול למנוע את התדרדרותו הגמורה.

אבל מה דינה של ידידות עם אדם המתמחה, למשל, בחטיפת ילדים ורציחתם? או עם אדם הרוצח אנשים באמצעות הרואין, תמורת בצע-כסף? או האורב לגנשים חסרתי-ישע כדי לאנס?

יש גבול. מעבר לגבול זה, אינך עוד ידיד נאמן, אלא שותף לפשע.

אפשר להתדרדר בדרך זו מן העולם העליון אל העולם התחתון, מבלי להרגיש בכך, מלימטר אחרי מלימטר, פשוט מפני שלא נעים להגיד לידיד ששוב אינך רוצה לראות את פרצופו, או מפני שבינתיים קרו דברים המאפשרים ל„ידיד“ להפציל אמצעי-סחיטה. מן הספרות

גאנדי

אברם

סוף העונה

יצר מצב שאיפשר את החזקת כל השטחים הכבושים עד להסכמי קמפדייוויד.

ג'ונסון נאלץ לוותר על מועמדותו להמשך כהונתו. ביגלל התבוסה בוויטנאם והתגברות ההתנגדות לאותה מלחמה. תחת שילטון ניקסון, פוליטיקאי מישלגתי ממולח, התהדקו היחסים עם ישראל. לקראת הבחירות של 1972, שבהן נבחר לתקופת-כהונה שנייה, גברה תמיכתו הבלתי-מסוייגת בקו הנוקשה ביותר של גולדה מאיר. גולדה יכלה לזרוק לפחיהזבל את הצעת השלום של אנוור אל-סאדאת ("מיסמך יא-רינג"), משנת 1971, כפי שכבר זרקה לגי-האשפה את "תוכנית רוג'רס", שעובדה כשנה הראשונה של כהונתו של ניקסון. באותה תוכנית נדרשה ישראל להחזיר את כל השטחים הכבושים, מלבד "תיקונים בלתי-מהותיים".

העונה של 1976 נוצלה על-ידי יצחק רבין להשגת התנאים הטובים ביותר (לדעתו) בהסכם-הביניים. שהושג בסתיו 1975. אחרי משבר בין ממשלות וושינגטון וירושלים. בכל זאת נוצח ג'רי פורד, יורשו של ניקסון, וג'ימי קארטר נכנס לבית הלבן.

אפשר לטעון: הכישרון המדיני של כל ממשלה ישראלית נבחן, בין השאר, על פי כישרונה לסחוט עד כמה שאפשר מן האמריקאים בשיא-העונה. אם זהו המודד, מהו שיעור הכושר של ממשלת בגין? חוששנו ששיעור זה דומה לשיעור הכישורים (האמרי-תיים, לא המדומים) של יצחק מודעי.

חוק מהסכמי-הנפט, לא הושג דבר. העונה כולה עוברת כאילו לא היתה, למרות שהמירון בין ג'ימי קארטר ורונלד רגן הוא אחד המירוצים המארי-זנים ביותר שהיו מאז 1948. ושני המעומדים העיקריים (וגם השלישי המצחיק) מתחרים על הקולות היהודיים בכל כוחם.

כל ההון העצום שהצטבר במצב זה כוזב עד מעשה-שמות אחד: חוק ירושלים.

יתכן שזהו המודד האמיתי למדי האידיוטיזם של אותן חקוק חסר-ערך וחסר-משמעות, פרי הפרימיטיביות הילדותית של גאולה כהן והמילוליות התוקפנית של מנחם בגין.

חודשים ארוכים, שבהן היו המניות של ישראל צריכות לעלות בהתמדה, בוובו במאבק-הסרק על אוסף-מילים זה. הנשיא-המועמד לא ראה את עצמו נאלץ אף להטיל וטו על החלטת מועצת-הביטחון בעניין ירושלים. כל הלחץ העצום של ישראל לא הספיק כדי למנוע הטלת סנקציות על ישראל.

היו שלא האמינו כי בכל תהנדף ההרפתקנות של בגין ושות', באמריקה ובעולם הערבי חששו שמא יוצל שריהיטחון החדש את השבועות האחרונים לפני הבחירות כדי לפתוח במיבצע צבאי גדול בלבנון. לשם כיבוש כל השטח המוחזק בידי אש"ף ומסירתו בידי הימין הנוצרי בצפון-המדינה. אולם בגין הסתפק בכמה מיבצעים-סרק צבאיים, חסרי משמעות איסטרטגית ו-מעשית, והנשיא קארטר עבר עליהם כימעט בשתיקה.

מה, אם כן, הם הפירות של עונת 1980? הסכם-הנפט, שניים-שלושה מיבצעים בלבנון — וחקירי-ירושלים.

90% כישורים? גם לא 10%!

עוד כמה ימים תיערכנה סוף-סוף הבחירות. תהיה התוצאה אשר תהיה — היא תהיה רעה מבחינת המדיניות של ממשלת ישראל.

רונלד רגן הוא אש הימין הקיצוני, איש ההון הגדול וחברת-הענק הכלכלית. אלה מעוניינים בורס רצוף וזול של הנפט הערבי, וגישת הנשיא לענייני ישראל תהיה כפופה לאינטרס חיוני זה. מפאת גילו, אין רגן יכול להיבחר מחדש, ויהודים לא יהיו חשובים לו.

ג'ימי קארטר אינו יכול להיבחר בפעם נוספת, בשל-שית, ביגלל האיסור המפורש שהוכנס לחוקה האמריקאית. על כן יהיה משותף מן הדאגה לקול היהודי, ויוכל סוף-סוף להגיד למנחם בגין ולאנשיו מה הוא חושב עליהם באמת.

כל הבעיות העומדות לפני המדינה — השלום עם מצריים, האוטונומיה, הבעייה הפלסטינית ביכללה — תהיינה חמורות יותר אחרי הבחירות. כוח-המיקוח של ממשלת-ישראל יורד פלאים. מה שהיה אפשרי חודש לפני הבחירות שוב לא יהיה אפשרי חודש אחרת.

זהו הביזבז הגדול ביותר. אילו רצתה ממשלת-בגין להגיע להסכם על האוטו-נומיה — ההזדמנות הטובה ביותר היתה בשבועות האחרונים. היא לא תחזור.

ממשלה אמיתית, בעלת חזון ומועף (ואינו יכול להכתיר ככתר זה, אף בדמויות, את אי-ממשלה הצפויה של שימרון פרס או יצחק רבין) היתה מנצחת את השנה המדינית, המס-תיימת היום השלישי הבא, כדי לפתוח ביוזמה נועזת חדשה בעניין הפלסטיני, כדי להשיג הסכם כל עוד הנתונים הבינלאומיים הם ה-טובים ביותר לישראל.

זה אבוד. מכירת סוף-העונה מסתיימת. הטימטום חגג את ניצחונו. קדימה, לקראת הטימטום הבא ברמת-הגולן.

אלה הן עובדות-החיים, שהילד הפוליטי בירושלים ובושינגטון לומד אותן עוד בן. עסקני-ישראל יונקים ידיעה זו בחלב האם המיפלגתית. מדינאי כל העולם שותפים לה.

כל מי שסוקר את ההיסטוריה הקצרה של מדינת-ישראל, ייווכח לדעת כי יש מיתאם ברור בין מאורעותיה העיקריים ובין מועדי הבחירות בארצות-הברית.

זה התחיל ב-1948. באותה שנה נאבק הנשיא הארי טרומן מאבק נואש על המשך כהונתו. הכל ניבאו את כישלונו, ועיתונאי-הבוקר שלמחרת יום הבחירות אף בישרו בכתורות, בטעות, כי נבחר מתחריו הרפובליקאי, תומאס דייווי.

באותה השנה קמה מדינת-ישראל ולחמה על קיומה. האמריקנים אמנם תמכו ב-1947 ברעיון חלוקתה של הארץ, אך ב-1948 החלו מפקפקים בחוכמת החלטתם. בחלל ניסרו תוכניות של תחליפים. משרדי הביטחון והחוץ תבעו במפגיע שלא להכיר במדינת-ישראל. בניגוד לדעת רוב יועציו הצבאיים והמדי-ניים.

קארטר: הביזבז הגדול ביותר

ניים, החליט הנשיא טרומן להכיר במדינת-ישראל. טרומן נבחר מחדש.

ב-1952 לא היו מניות ישראל בשיאן. בחירתו של המועמד הרפובליקאי דוויט אייזנהואר, היתה מובטחת מראש. ישראל השיגה רק כמה הטבות כלכליות. ב-1956 תימר דויד בן-גוריון, בעצה אחת עם הבריטים והצרפתים, את ההימור הגדול. הם היו בטוחים שיוכלו לתקוף את מצריים באין מפריע. מפני שהנשיא האמריקאי היה שקוע כל-כולו בהיבחרותו מחדש. ליתר ביטחון פתחו בהתקפה ערב הבחירות ממש — 29 באוקטובר. הם טעו. אייזנהואר היה בעל עקרונות, וגם רגן. חוק מזה היה בטוח שייבחר מחדש, וכן אינו זקוק כלל לקולות היהודים. הוא הגיש אוטומטום לבן-גוריון, וזה נאדן להודיע על הסכמתו לפנות את כל השטחים שכבש.

ב-1960 לא קרו דברים מיוחדים. בארץ התגנדר המישטר הבן-גוריוני תחת מהלומות פרשת-לבון. האכזבה של מילחמת-סיני הקשתה את הניאבון המילחמתי. העונה נוצלה רק לצרכים כלכליים. ג'ון קנדי עלה לשילטון. כזה היה המצב גם בעונה של 1964, שבה ניצח יורשו של קנדי, לינדון ג'ונסון. בארץ שלטה הממשלה החדשה של לוי אשכול. שנכנסה לתפקידה שנה קודם לכן. העונה הניבה רק פירות כלכליים.

שונה היה המצב ב-1968, שנחו של ריצ'ארד ניקסון. ביוני 1967 כבשה ישראל את השטחים העצומים של סיני, רמת-הגולן, הגדה המערבית ורצועת-עזה. הרבה מאוד היה תלוי בעמדת ארצות-הברית. רבים חששו כי האמריקאים יחזרו על התרגיל של 1956, ויכריחו את ישראל לפנות את השטחים הכבושים מייד.

אולם ג'ונסון לא היה אייזנהואר. הוא היה עסקן קטן, רואשו היה שקוע בחשבונות של קולות. במשך המחצית השנייה של 1967 וראשית 1968 עשה את הכל כדי לרכוש את קולות היהודים.

לשם כך הסכים להחזקת השטחים בידי ישראל, העניק זה כסף ונשק למכביר, ודמעשה

אילו היו לשרה-אנרגיה יצחק מודעי כישורים בשיעור של 100%, לא היה מספר כי ישראל ניצלה את הבחירות לנשיאות ארצות-הברית.

אילו היו לו כישורים בשיעור של 95%, היה מבקש לפחות מן העיתונאי להתייחס אל הגילוי הזה כאל חומר-רקע בלבד.

אבל למודעי יש רק כישורים בשיעור של 90%. על פי הודאתו, ועל כן סיפר לכתב מה שסיפר, ושכן להוסיף, "לא לפירסום".

וכך נודע לעולם כולו הפוד הנוראי של מודעי: ישראל ניצלה את הימים האחרונים שלפני הבחירות לנשיאות, כדי לפחוט מארי-צות-הכרית תנאים מועדפים לאספקת נפט בשעת-הירום.

כל חיים המדיניים של ישראל, כל דבר הופך רכי-לות, עניין של אישים.

גם פליטת-הפה של השר מודעי צמחה והפכה פרשה אישית. איך זה אמר שר דבר שכזה? האם זהו רק חולליה נוספת בפטפטת האינסופית של ממשלת-אפסים זו, שבה כל שר מנהל מדיניות של פה פתוח ומוח אטום?

או שמא יש כאן עניין מיוחד, הנוגע לכישורים ולחכו-נותיו של מודעי לבדו? האם לא אמר, במעמד החגיגי של חתימת הסכם-הנפט, כי ראש ממשלת-ישראל, מר דויד בן-גוריון, חתם על הסכמי קמפדייוויד? מה זה מעיד על מודעי ועל עולמו התתי-מודע?

עם כל הכבוד למודעי ולרכיבים הפוליטיים למיניהם בממשלה, כננסת ובאמצעי-התיקשור-רת, שאזה זו אינה מעניינת במיוחד.

יתכן שמר מודעי מתבלבל בנקל במעמדים חגיגיים. יתכן שכישוריו אינם מגיעים עד כדי 90%. אלא ל-45% בלבד. היתה כאן טעות במדידה. יתכן שלהבא אין לסמוך על מודעי ועל התתי-מודע שלו בשעת החתימה על הסכמים שכאלה, ויש לשלוח את דויד לוי או משה נסים.

כל זה שייך לטורי הרכילות בלבד. פרשנים מדיניים צריכים לשום דב להשלכה הרצינית של הדברים שאמר השר בהיסחי-הדעת.

עם בארבע שנים יש עונה ישראלית בבירת המדינה החזקה והחשובה ביותר בעולם. הקדוש-ברוך-הוא, בחוכמתו כי רבה, סידר כי פעם בארבע שנים מתקיימות בארצות-הברית של אמריקה בחירות לתפקיד הנשיא — תפקיד הנושא בחובו סמכויות העולות בהרבה על סמכויותיו של כל נשיא או ראש-ממשלה אחר בעולם המערבי.

הקדוש-ברוך-הוא גם דאג לכך שבחירות אלה נערכות על פי שיטה מורכבת ומסובכת, חסרת כל תגיון ("שיטת האלקטורים"), המנחילה השפעה מכרעת לתוצאת הבחירות בכמה מבין 50 המדינות של האיחוד (הקרוי, בעברית, בטעות "ארצות הברית", בעוד ששמו האמיתי הוא "המדינות המאוחדות").

וכל זה למח? כי הקדוש-ברוך-הוא הביא במאה השנים האחרונות מיליוני יהודים דווקא למדינות-מפתח אלה, כך שיש בכוחם להשפיע על בחירת הנשיא במידה העולה בהרבה על האחוז הממשי שלהם באוכלוסיה. כל זה נוסף על השפעתם הרבה של היהודים באמצעי-התיקשורת (ששששש, אסור לדבר על כך, יש לזה צליל אנטי-שמי), וגם השפעתם על זרם התרומות למיפ-לגות.

בקיצור: ליהודי ארצות-הברית יש השפעה ניכרת מאוד על בחירת נשיא המדינה החשובה ביותר בעולם. פעם בארבע שנים מופעלת השפעה זו לטובתה של מדינת-ישראל.

מידת-ההשפעה הזאת תלויה בגורמים שונים. ככל שגובר שיווי-המישקל בין שני המועמדים העיקריים לנשיא, כן גוברת ההשפעה. כאשר התוצאה מוטלת בספק עד הרגע האחרון, יש מחיר פוטנציאלי עצום לתמיכה היהודית. לעומת זאת, כאשר יש למועמד אחד עדיפות מכרעת, ושוב אינו זקוק לתמיכת היהודים, מחירם יורד. יש חשיבות גם למדי הזמן. ההשפעה היהודית קיימת גם בשלוש השנים הראשונות של כהונת הנשיא, כמו דוב הישן שנת-חורף. החיה מתעוררת בראשית השנה הרבי-עית, מפתקת ומתמתחת. ככל שעוברת השנה הזאת, כן גוברים כוחה וערנותה. בשבועות האחרונים לפני הבחירות זוהי חייט-טרף בעלת שיניים חשופות וציפורניים שלופות, וכל מועמד שומר-נפשו ירחם ממנה.

פעם בארבע שנים, בשבועות האחרונים של לפני מועדי-הבחירות, מגיע כוח-המיקוח של מדינת-ישראל לשיא בינלאומי.

דויד לוי המציא אותו - הורביץ מבצע אותו - מה השעם?

הורביץ ומשך
ומה עם האחרים?

פחות מרבע אחוז מכלל השכירים במדינה, הרי הנישומים הלא-שכירים מן הסוג הזה צריכים להיות יותר מ-50% מסה"כ הנישומים העצמאיים.

זהו החבורה שאסור לנגוע בה. הגת' נים על אלפיים השכירים ועל ההכנסה המצופה של 400 מיליון שקל מההיטל מגדירים אותה היטב.

אין זאת, כמובן, כל החבורה. כי יש בה כאלה שבכלל, בשום תנאים ובשום אחוזים של מס-הכנסה, אין להם חשק לשלם. אלה אינם כלולים בה, מכיוון שאין להם תיק במס ההכנסה.

היכן הקולות, הנישומים גבוהי כל-כך כל אימת שמדובר בקיצוץ השכר ובהורדת הסובסידיות — הקולות המדברים על הצורך בהידוק החגורה, על האידאליזציה של הורדת הצריכה, שבלעדיה, כבר יכול, גרר שאלה.

הכל מתהפך כאשר מדובר על קיצוץ של ההכנסות הגבוהות. לפתע פתאום דווקא קיצוץ זה בהכנסות — אליבא דאמצעי-התיקשורת וכלכלני-המימסד — יחריב עלינו את עולמנו.

האם קונספציה כזאת היא כלכלה? היא

דויד לוי
הברקה

ההיטל הנווראי

להושיע הרבה, אך גם אין ביכולתו להרוס את כל מערכת-המיסוי ואותנו. איתו, אפילו היו כל מבקריו צודקים. זה פשוט סימלי. גם הנסיונות הקודמים היו סמליים. אך הם לא מסכימים אפילו — סימלית של 6%.

לעשירינו אין מצפון, אך גם שכל אין להם. הם לא רואים מעבר לאף — הרווחים המידיים — שלהם, איך תיבחר ממשלה, המיטיבה עימם כליכך עד שאפילו אין לזכותה נסיון קטן מוצלח אחד לקחת מן הלא-שכירים? יתכן שהצדק עימם ואצלנו כל זה אפשרי, בשים לב לתמיכה שהם מקבלים מכלכלנים ומכללי התיקשורת.

בסיכום: ההיטל הוא טוב, אך רחוק מההספיק.

מס-הכנסה אחר!

כאן אנחנו מגיעים לנושא העיקרי. איך לספל בהכנסות הגבוהות כדי שחלקן הראוי יגיע לקופת-המדינה? לא בצורת היטלים סימליים למיניהם, אלא בצורת אחוזים רציניים ומשמעותיים לתקציב ולמשק המדינה. שלא לדבר כבר על הצדק החברתי?

התשובה היא שיש להפריד בין מס-ההכנסה של השכירים ואלה של העצמאיים.

יש לעשות רפורמה במיסוי, לא רק באחוזים ובסוגי-ההכנסות החייבים במס, כפי שעשתה הרפורמה הקודמת שהכניסה את השכירים והעצמאיים תחת אותו הכור (אגב, העצמאיים יצאו מזה נשכרים). כי הורידו להם את אחוזי המס תמורת כלום. בזמן שהשכירים שילמו בעד הרדה זו עליידי מיסוי של תוספת-היזק ושל ההוצאות שלהם).

ררושה רפורמה בתפיסה ובאיריגון כאחת, רפורמה הזקוקת ביחשבון ששכר ורווח הם סוגיה-כ"נפה בעני אופי שונה לגמרי, מזה המוטל על העצמאיים, ואין לערבב ביניהם.

רעיון מרכזי זה אינו שלי, אלא של ידידי חנינא אמוץ. אך אני מסכימה עימו. יש לציין שמדובר כאן על אופי המס (המשך בעמוד 61)

דגלה של חבורה זאת? זה נשגב מבינתי. השר דויד לוי אפילו ראה לנכון להתניצל לפני מצלמת-הטלוויזיה ולהכריז שמדובר רק בהיטל חדיפמי, כדי שאף אחד, חס וחלילה, לא יחשוב שרוצים להטיל עליהם מס.

עשירים חסרי מצפון ושכל

מדוע אין שומעים אף פעם התנצלות כאשר מדובר בביטול סובסידיות ללחם? ולמה האוצר צריך לקשור היטל כזה עם ביטול התמיכה בארוחות מזולות

מדע? היא נשמעת יותר כהגנה זולה על בעלי אינטרסים חזקים. באיצטלה של תיאוריות!

עשירים אלה הם חסרי-מצפון. זאת יודע כל אחד. חלק גדול מהם ישיעו את כספם בבורסה ובעסקי-היזון, מבלי לתרום דבר לתוצר שלנו, תחת להשקיע בייצור שכה דרוש היום. ולמה? כי בייצור לא ירוויחו את האחוזים האלה.

אחרים יעבירו את כספם לחו"ל, ויש קיעו דווקא שם, בניגוד לכל אינטרס לאומי. היום ההשקעה הישראלית בחו"ל הולכת וגדלה. בזמן שאצלנו היא הולכת ופוחתת. עשירינו זוכים אצלנו במיטב המוצרים, שאותם רק הם יכולים

הצעה מהפכנית: להפריד בינל בין מס-ההכנסה לשכירים ובין מס-ההכנסה לחברות ולעצמאיים

מאח אסתר אלכסנדר

בבתי-החרושת? נראה שבלו זה אין סיכוי להעביר אותו בכלל.

לבסוף יבוטל ההיטל ורק החיוב במס של הארוחות ישאר בעינו. ואז יהיה טוב. הלא כן?

איני יודעת מה יהיה גורלו של היטל זה על הכנסות גבוהות. זה לא הנסיון הבלתי-מוצלח הראשון לפגוע במיקצת בי-עשירינו. אנחנו זוכרים את הנסיון להטיל מס ריווחי-הון, לחייב את משלמי-המייסם בהגשת הצהרות-הון ולפתות כספות. ואנחנו זוכרים גם איך הם נתקלו בחומה האטומה של האינטרסים המשוריינים ובחומת-המגן של "ההסברה הכלכלית".

זכור גם הגורל העצוב של נסיונות אלה. לא הייתי מתפלאה אילו היה גם היטל זה בסופו של דבר הולך בדרך קודמיו לעולם השיכחה.

בדבר אחד צודקים מבקרי ההיטל: שהדבר, גם אם יתגשם, לא יועיל הרבה לכלכלת-המדינה. הרי הוא כה זעום. פחות מחצי אחוז של התקציב. אין ביכולתו

לקנות בגלל מחירם, אם כי חלקם בייצור זעום ביותר. אך הם לא יכירו תודה לממשלתנו על כך שאפשרה להם זאת. ולא ישלמו לה אף גרוש אחד אם אינם מוכרחים — אפילו לא היטל זעום של 6%.

אשר לטענתו של הפרופסור חיים בן שחר, שההיטל יעשה את המיסוי שלנו לרגרסיבי, הרי המשמעות של פרוגרסיביות או רגרסיביות ברמת-ההכנסות הזאת היא מישנית באמת. אין זה נימוק משכנע.

על גורל עושרים ועיסוקם של עשירינו מראה העובדה שבחודש יולי בלבד הם השקיעו 17 מיליארד ל"ב באיגרות-החוב הממשליות החדשות, בעני הצמדה של 100%. בזמן שייצור החלב והירקות במשק צומצם בגלל חיי סר כוחיקנייה.

כל זה ידוע. אך מדוע מוצאים עיי-תונאים וכלכלנים לנכון לשאת את

נראה שאין גבול לאבסורד. נראה שבמדינת-ישראל אי-אפשר בכלל לני-גוע בעשירים ולדרוש מהם שיעזרו לקיים את המדינה, אפילו כשעזרה זו סמלית בלבד. גם לזה אין עשירינו מוכנים.

נשווה-נא רק את התלהבות הכלכלנים וכלי-התיקשורת, שליוותה את כוונת האוצר לחתוך בבשר החי — זאת אומרת: לבטל סובסידיות למיצרכים היוגניים, לפטר עובדי-מדינה ולצמצם את התקציבים ל-שרותים החיוניים — ליללת הנבואות השחורות מאותו צד על כל האסונות שיקרו לנו אם נטיל היטל של 6% על הכנסות שמעל ל-70 אלף שקל לשנה!

קראנו ניתוחים מעמיקים הקובעים איך הדבר יהרוס את מערכת-המיסוי ויביא לכך שההכנסה תהיה קטנה יותר מאשר ללא היטל שכזה. איך זה יקח מהאנשים את החשק לשלם מס בכלל, כאילו זהו המצב המובן-מאליו: אם רוצה — משלם מס, אם אינו רוצה — לא משלם.

כל זה, כמובן, לא נוגע לשכירים. אותם אין שואלים אם הם רוצים או לא רוצים לשלם מס בכל תנאי ובכל אחוז שהוא. מורידים, וזהו. חוץ מזה נמצאו רק 2000 שכירים בעלי הכנסה כזאת, מבין 900 אלף השכירים במדינה. לכן להם כל זה לא נוגע.

אך ההיטל נוגע לעצמאיים, ולגביהם המצב הוא זה: רוצה — משלם, לא רוצה — לא משלם. כך, על כל פנים, טוענים אנשי-המימסד עצמם, המנבאים את הרס מערכת-המיסוי בעקבות הטלת ההיטל.

אין חלב — יש איגרות-חוב

אם האוצר מקווה, לגבות כ-400 מיליון שקל מן ההיטל הזה, הרי צריכים להיות כ-80 אלף עצמאיים בעלי הכנסה של יותר מ-70 אלף שקל-לשנה. בעוד שמספרם של שכירים כאלה מהווה

לא צריך לעמוד בתור. מספיק ללחוץ על הכפתור!

עם כרטיס כספומט
באפשרותך
בכל שעות היממה:

למשוך מזומנים
להפקיד שיקים
לתת הוראות שונות לבנק
לברר יתרה*
לברר 3 פעולות אחרונות*

בספונז

*כאשר הכספומט מקוון

**שירות משותף של בנק לאומי. בנק דיסקונט
בנק אגוד. בנק ברקליס-דיסקונט. בנק ערבי ישראלי.**

האם מוכר בצלאל כדי לממן את ההגנו ורחמים אהרונים, בכך שהמישטרה

אלה לחו"ל, לחודש בערך, כדי להכין
היטב את תיק ההגנה.

קדילאק

רק לשבועיים

מ ייד אחרי שגמר אומר לנסוע, החל
מזרחי בחיסול שיטתי וחפז של כל
עסקיו בישראל. הוא מיהר לתתם על
מכירת מלון גני שולמית באשקלון לנציג
השווייצרי פאול סולדינגר. השווייצרי סול-
דינגר הציע לפני שנתיים לרכוש את
כל המלונות, והפקיד 700 אלף דולרים
על החשבון. אחרי-כך לא הצליח לגייס
את יתרת הכסף, לדבריו, בגלל הפיר-

בני מישפחתו ומימין (שותה קפה) איש הכרם, בעל מיטעדה
מפורסמת שם, ציון לוי. אחת הגירסות היא שבטיקבות הוצאתיו
במישפט נאלץ בצלאל לעשות כמה עסקים עם אנשי הכרם.

בצלאל מיוזרחי (שני משמאל)
במיוזרחי בית המישפט בתל-
אביב בעת שנערך מישפטו נגד עיתון הארץ. ליד בצלאל יושבים

מיזרחי נשאר בחו"ל

סומים על מזרחי והמילחמה בלבנון, ש-
הרתיעה משקיעים. מזרחי סירב להחזיר
את המימון שהופקדה בבנק. עתה סר-
כס כי היא תשמש תשלום על חשבון
רכישת המלון באשקלון כולו. בסכום של
2.2 מיליון דולר. המלון יימסר מייד לגני-
הולו של סולדינגר, ששינה את שמו ו-

קרא לו טוויס-הוטל. סולדינגר ישלם את
היתרה — 1.5 מיליון דולר, בתשלומים
של 300 אלף דולר כל חצי שנה.
זמן קצר לפני כן רכש מזרחי מכונית
קדילאק מפוארת משותפו לשעבר בבית
מרס, ששון חוגי. הוא שילם תמורתה
1.7 מיליון לירות, ונסע בה רק שבו-
עיים. כאשר החליט לנסוע, מכר את
המכונית ב-1.8 מיליון לירות לסוחר ה-

מכוניות יונה היבש.
בו בעת פנה לשותפו בחברת הבניה
שב"ג (שבה היה שותף בעבר גם ששון
חוגי), אהרון גניש, ודרש לפרק את
החברה, למכור את הנכסים ולקבל את
חלקו. שב"ג החזיקה ב-100 מיליון לירות
בערך בצמודים — רווחיה מעסקת מכי-
רת בית ליד בית מרס לבנק דיסקונט.
כן החזיקה במגרשים ובבית גדול בהרצ-
ליה, ששווי יותר מ-70 מיליון לירות.

האלוף (מיל') רחבעם ("גאנדי") זאבי מנשק את אשתו של
בצלאל, בעוד בצלאל עצמו צוחק. גאנדי ובצלאל עזבו את
הארץ כדי ללוות ידד

עם גאנדי

הארץ כדי ללוות ידד

ב 25 בספטמבר עלה בצלאל מז-
רחי על מטוס שלקחו לפאריס. עימו
היו אשתו, שולמית, וכמה ידידים. מפא-
ריס המשיך ישירות למונטה-קרלו, לשם
הוזמן עליידי בעלי הקזינו והמלון ה-
מפואר במונטה-קרלו לואס (Loews).
המלון חגג חמש שנים להיווסדו בשו-
רת נשפים, שאליה הוטסו מהמרים מכל
העולם, גם מישראל — "על חשבון ה-
בית". כעבור שבוע חזרה שולמית ליש-
ראל, ובצלאל המשיך לניו-יורק, לסייע
לידידו הטוב, בעל המיטעדה שלמה שו-

החלטה

פיתאומית

שובינו, שהיה בעבר גנר אצל בצל-
אל, הפך מיסעדר ולקה בליבו, נא-
לץ לטוס לניו-יורק, כדי שישתילו בו חמי-
שה צינורות דם. כיוון שפחד לטוס לבר-
דו, הבטיחו לו ידידיו, בצלאל מזרחי ותי-
אלוף (מיל') רחבעם ("גנדי") זאבי, שלא

Dear Friend:

You are cordially invited to come cele-
brate with us the Fifth Anniversary of
the SBM/Loews Casino at the Loews
Monte-Carlo Hotel.

In years past, our anniversary celebra-
tions have been heralded by our guests
as entertainment par excellence. This
our Fifth Anniversary, which we will
celebrate for one entire week starting
September 27, promises to be yet
another memorable extravaganza.

We hope that you and your guest will
join us for the festivities and help us
make this anniversary celebration even
more glorious than our past celebra-
tions. We look forward to being with
you.

Sincerely,

Prince Louis de Polignac

Prince Louis de Polignac
Chairman, Societe des Bains de Mer

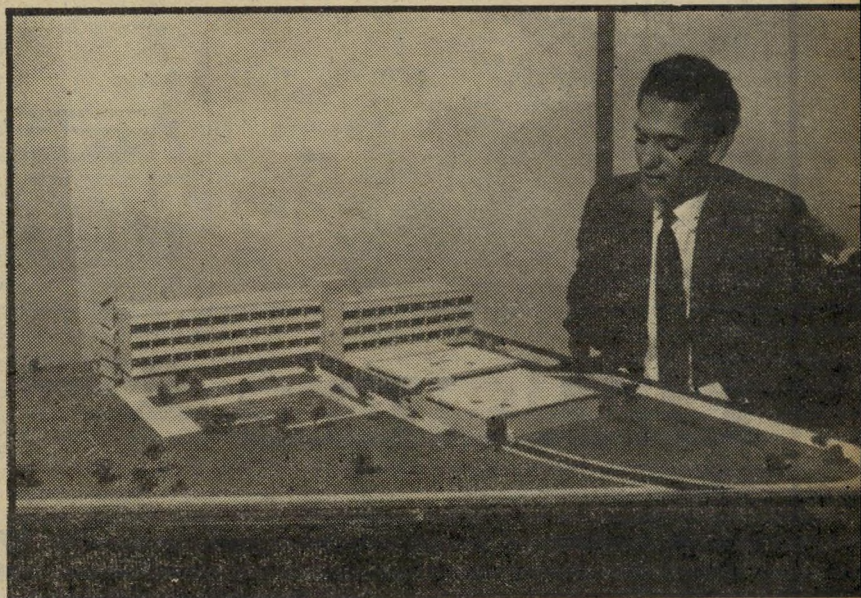
Preston Robert Tisch

Preston Robert Tisch
Chairman, Loews Hotels

ההזמנה לביילי ולהימורים ב-
מלון ובקזינו לואס ב-
מונטה קרלו חשג חמש שנים להיווסד.

יתנו לו לנסוע לבד. גנדי טס עימו ל-
ניו-יורק (שוביבו קנה את הכרטיסים על
חשבונו) ובצלאל הבטיח להיות עימו כש-
יעלה על המטוס לישראל. שוביבו חזר
ארצה בגפו, שכן בצלאל נשאר בניו-
יורק, והמתין שם לרעייתו שולמית. היל-
דים סירבו להצטרף לחוריהם. הם הצהי-
רו, כי מקומם כאן ולא יסעו. איל-
המלונות, שקשריו עם ראשי חבורת
הכרם עמדו במרכז מישפטיהדיבה שהגיש
נגד הארץ, החליט לשהות זמן ממושך
ביותר מחוץ לגבולות המדינה.

ההחלטה של בצלאל לנסוע התקבלה
בפיתאומיות. זוא החליט כך במחצית ספי-
טמבר, בעיצומה של סערת המירדף אחי-
רי טוביה אושרי ורחמים אהרונים. לפני
נסיעתו התייעץ עם עורכי-הדין אליהו
קידר, פרקליטם של אושרי ואהרונים, שי
לא היה מעולם פרקליט של מזרחי. עור-
כי-הדין הקבוע שלו בעסקים, גבי כהן,
היה בחו"ל ואילו פרקליטו במישפט הדי-
בה, רם כספי, שהה אף הוא בחו"ל.
קידר סירב לומר דבר על טיב ההתי-
יעצות, ואם מסר על מקום הימצאו של
רחמים אהרונים בחו"ל, הוא הסכים רק
לומר, כי הוא יודע מה הביא להחלטתו
של מיזרחי לנסוע בפיתאומיות, וכי אין
זו סיבה הקשורה במעצר אושרי וחבריו.
קידר עצמו עומד אף הוא לנסוע בימים

בצלאל יושב ליד מודל של המלון הראשון בשרשרת
מלונות גני שולמית שלו, גני שולמית באשקלון. עתה
מכר בצלאל את גני שולמית באשקלון, והוא מחפש קונים לעסקים האחרים שלו.

תחילת הדרך

מ'זרחי את עסקיו של טוביה אושרי המוענים כי הוא אשם שמה עליהם עין

מזרחי דרש למכור את הבית מייד, ב-40 מיליון, כדי לממש את הרכוש, אולם גניש התנגד בתוקף לחיפזון. אחר רי ויכוח ממושך סוכם, כי כל צד יקבל 20 מיליון לירות במזומן (לפני תשלום מס) והחברה תחוסל בצורה מסודרת עד אפריל. גניש מעריך כי אז יקבל כל צד עוד 40 מיליון לירות אחרי תשלום מסים. גניש יקבל יותר, שכן מזרחי חייב לו כ-10 מיליון לירות אותם לווה לציר כים שונים, כולל מימון מישפטי-הדיבה.

ניתוק הקשרים עם מזרחי הסב לגניש רק רוחחה. קשרים אלה כבר גרמו לו הפסדים עסקיים והכבידו עליו במגעים כקבלן. גניש, שנחשב אחד הקבלנים הגדולים במדינה, בונה מאות דירות וב-תימשרדים ברחבי הארץ. השותפות עם בצלאל גרמה לו לביטול כמה עסקאות גדולות. עתה יוכל לטעון ולהוכיח, כי אין לו קשר או שותפות עם מזרחי או עם כל אדם אחר ששמו מוזכר בעיתור נים בהקשרים פליליים.

האיש שמפחדים להיראות בחברתו

פרט דעורך-הדין קידר, הטוען כי הוא יודע מה גרם להחלטתו של מזרחי לנסוע, אין איש מהסובבים אותו מבין מה באמת קרה.

רמזים ראשונים לבקיעים באיש הקי שוח התגלו בראיון שנתן לפני חודשיים לדבר השבוע, שבו התלונן כי כל חבריו לשעבר, פרט לגנדי, נטשו אותו ומי

היועץ עורך-הדין אליהו קידר, פרקליט של אושרי ואהרונ, סרב לאשר שהוא יעץ לבצלאל לנסוע, אך הודה שבצלאל שוחח אתה, וי שהוא יודע מדוע נסע לבצלאל לחוץ-לארץ.

פחדים להיראות בחברתו. הוא מעט לצאת, וגם כאשר היה מבקר לפעמים במקומות, כמו המועדון, נתנו לו להי בין כי אינו רצוי. אולם חבריו מעידים, כי הדבר לא עורר אצלו מחשבות עזי בה. הוא תוכנן רכישת בית בהוד-השרון לבנו, שסייר לגור בדירה שרכש למענו בבית שבנו גניש וחוגי. דירה אחרת, בבית השוכן ברחובות הנהר ברמת-גן, נרכשה עבור בתו של מרדכי ("מנטש") צרפתי. עתה, עם נסיעתו, החליט מזרחי

במזרחי את היחיד היכול וצריך, לדעתם, לממן את צרכיהם.

מחירה של

עצה שנדחתה

האם יעסוק מזרחי בעזרה לחברים — יוכיח העתיד. אולם אין ספק כי יק-דיש זמן רב למכירת שני בתי-המלון ש-נותרוב ידו, שארית רכושו בישראל.

אולי הוא מצטער עתה שלא קיבל את העצה שנתן לו לפני ארבע שנים ידידו עזריאל עינב: ללמוד ממנו ולא לעי-סוק בכל עסקים בישראל. אז דיבר בצל-אל בגלוי על כוונתו למכור או להחכיר את המלונות, ולחיות מן ההכנסות — כמיליון דולר לשנה — בחו"ל, ולבוא כל פעם ארצה כתייר, ולהמסיר כיבו-דים על המיסכנים שנידונו לחיות כאן.

משום מה לא מימש אז את הצעתו של עינב. ורק עתה, באיחור של אר-בע שנים, ואחרי המישפט שהוא מצטער עליו יותר מכל, הוא יהפוך אחד מאי-תם הישראלים שעשו כספם בישראל והי-חיים עליו בחוץ-לארץ.

יגאל רביב

בר. יתכן שמשוה זה גרם גם לגנדי להאריך את שהותו בחוץ-לארץ.

היו שהעלו את האפשרות כי נסי-עתו קשורה ברצונו לסייע לידידיו הי-טובים, טוביה אושרי ורחמים אהרונ, הזקוקים עתה לממון רב למימון הגנתם במישפט ולכלכלת מישפחותיהם. אך טב-עי הוא שאושרי ואהרונ יבקשו מבצל-אל מימון הגנתם, שכן הם רואים בו את האשם בכל מה שקרה להם. לדעתם, לולא המישפט שהגיש, לא היתה תשרי-מתהלב מופנית אליהם והמישפטה לא היתה חותרת להוכיח בכל מחיר כי שבי-רה את הפשע המאורגן עליידי הרשעת שניהם דווקא. הם חדלו למעשה ממג-עים עם מזרחי אחרי פסק-הדין, והאשי-מו אותו בגלוי בכל הקורות אותם מאז.

הנוק שגגרם להם היה רב, כיוון שבגי-לל המעקב המישפטי עליהם לא היו יכולים להרוויח מעסקים שנהגו לעשות קודם ללא חשש. עתה נאלצו להתחיל בעסקים חוקיים, בהפעלת מיפעל בריבוק, ומיפעל החמוצים (המתנהל היטב גם עתה, בהשגחת אחרים). השניים נקלעו לריב רציני עם מזרחי, ונסיגות שונים לפייס-עלו בתוהו.

משנלכדו במלכודת המישפטית ראו

כי בנו יגור בוויולה המפוארת שלו, בי-רחוב הילדסהיימר בתל-אביב.

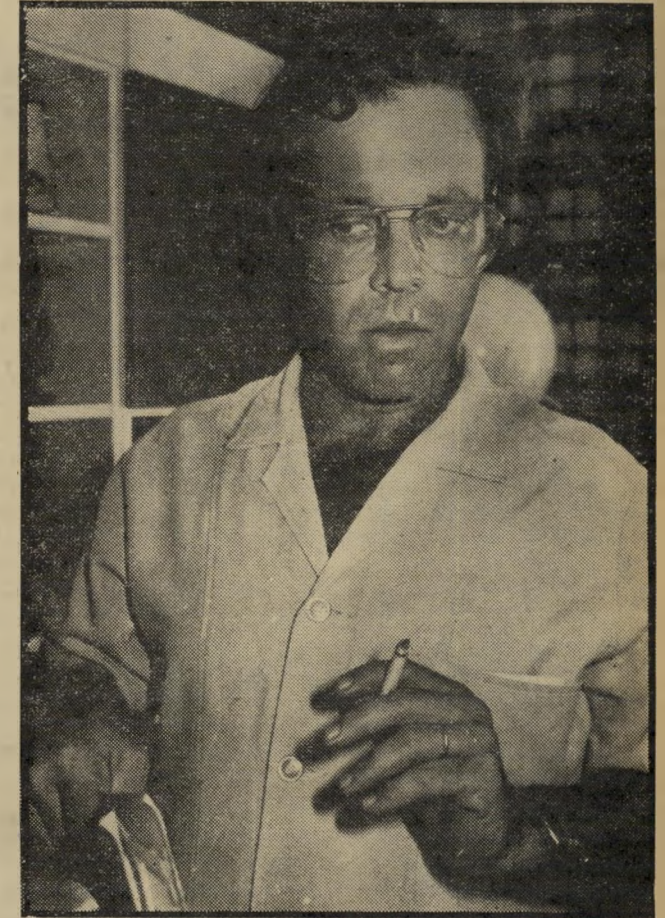
חברים מקורבים לו סבורים, שיתכן שחשש מהתפתחויות כתוצאה מהפירסו-מים סביב חבורת-הכרם, במישפטי-הדיבה התברר כי היו לו כמה שנים קשות מבי-חינה כספית, שבהן היה קשור קשרי-חברות ועסקים עם חבורת-הכרם. חלק מקשרים עסקיים אלה התגלו במישפט. חלק אחר הועלה כחשדות בלבד. יתכן כי חשש שמא עתה יתגלו דברים היכיר-לים לגרום לו נזקים.

סיוע כספי

לידידים

החלטת הקזיבה באה בניגוד למה-לכיו עד לפני כמה חודשים. הוא דיבר ברצינות רבה על כוונתו לרוץ לכנסת, להוציא שבועון, לכתוב ספר בעזרת ידידי-עיתונאי והיה כולו שקוע בעולם-העס-קים הישראלי. מצב זה התמיד זמן רב אחרי גמר מישפטי-הדיבה, כך שאין להי-ניח כי פסקי-הדין והפירושים שניתנו לו הם שגרמו להחלטתו. אין ספק כי הדבר קשור במשהו שנודע לו במחצית ספטמ-

סוף-סוף התגלה הישראלי המכוער בהתגלמותו. הוא חי בגדרה, ושמו גד גרייבר. הוא אשכנזי, ממושקף, צעיר, הוא דובר עברית צברית עילגת. הוא הקים את חווילתו המפוארת — חלומו של כל בורגני ישראלי

מפריד-חוק גרייבר

למען מדינה יהודית גזענית

זעיר שהתעשר בשילטון המערך והליכוד — באורה בלתי-חוקי, על אדמה חקלאית.

הוא מצפצף על צויה-ההריסה של בית-מישפט השלום, בית-המישפט המחוזי ובית-המישפט העליון, על היועץ המישפטי לממשלה ועל ממשלת-ישראל כולה. הוא מצפצף גם על חתימתו שלו עצמו על התחייבות מפורשת. הוא מבטל אותה בבזבז, באומרו שלא חתם עליה אלא כדי "למנוע שפיי כות דמים" בהפגנה שהוא עצמו יזם אותה.

אצלו, מילה אינה מילה וחתימה אינה חתימה. יש לו קשרים.

הקשר העיקרי שלו הוא עם שר-החקלאות, אריאל שרון, ששם בי-עצמו את כללי החוק והמוסר ל-צחוק בפרשת חוות הפרטית.

"הלאים זה אני!" יש לו גם דיעות. דעתו היא שמדינת-ישראל צריכה להיות "מדינה יהודית גזענית" (ההגדרה היא שלו).

במדינה יהודית גזענית, אין מקום לערבים. הוא עצמו מציין בגאווה שהוא "רוקן" שיבעה כפרים ערביים ב-גדה המערבית, וכי שיכנע את

תושביהם להגר מן הארץ לדרום-אמריקה. על כך מגיע לו, לדעתו, פרס.

אדמת-המדינה היא אדמת הלאום, והלאום הוא יהודי. מי שאינו יהודי, לא צריך להיות בעל אדמה. לעומת זאת, הוא עצמו שייך ל-לאום היהודי, ועל כן יש להניח לו לחיות בבית בלתי-חוקי על אדמה יהודית.

"אני שייך ללאום", אמר. הוא התכוון לאמר: "הלאום זה אני!" המוצר המושלם. זהו, אם כן, המוצר המושלם של התהליך שהחל לפני מאה שנים, ושבו התמוגג החזון של בנימין זאב הרצל, ה-מסירות של החלוצים חולי-הקדחת, ה-"הדר" של זאב ז'בוטינסקי, ה-סוציאליזם של מייסדי הקיבוצים,

שנות-אור מפריד בינה ובין מצ-ריים השכנה.

בדמותו של הנשיא נבון מתגלה למצריים ישראל אחרת — אותה ישראל שעמדה לנגד עיניהם כאשר טס הנשיא אנוור אל-סאדאת לירושלים, כי בחושבם על ישראל, נזכרו המצרים בשכניהם היהודיים במצריים של אתמול — בני-המין רח, דוברי-ערבית, גינוחים, נעימי-הליכות, שלא נבדלו כימעט מחב-ריהם המוסלמיים והקופטיים.

יצחק נבון מייצג את דמותו זו של ישראל. כאשר הוא מתראה עם אנשירות ואנשי-ציבור ישראליים, אין הוא יוצר תדמית של ישראל זרה, ש-פניה לאירופה וגבה אל המרחב. נבון הוא בן המרחב. בן-בית בתר-בות, בסיגנונו, בשפתו, בהליכו-תיו.

נאום בפרלמנט. אישי-ציבור מצריים התלוננו פעמים רבות על הטעות שנעשתה, לדעתם, כאשר הציגה ישראל דווקא את פניה ה-אשכנזית במצריים. חלק ניכר מן ההתנגדות לדמותו של השגריר ה-ראשון, אליהו בן-אלישר, נובעת מעובדה זו. לדעת המצרים, היה השגריר הראשון צריך להיות בן-המרחב, ואף בן-מצריים.

יתכן שכל תהליכי הנורמליזציה היו מתפתחים בצורה חיובית יותר, למרות התהום המדינית הרובצת בין שתי הממשלות, אלמלא היה ביקורו של הנשיא נבון בערך לפני שנה. יתכן שגם ביקור השבוע היה נושא פרי רב יותר, אילו התרי-מנחם בגין לנבון לנאום בפרלמנט המצרי. אל-סאדאת היה מוכן לכך, אך בגין ראה בכך עלבון מחפיר לעצמו, מאחר שלא ניתן לו עדיין להופיע במועצת-האומה המצרית, כגמול על הופעת אל-סאדאת בכנ-סת.

צניעות או טעות. לעומת ההשלכות הרצויות האלה של ה-ביקור, נראית הביקורת שנערכה עליו בחוגי הליכוד כטפנונית. גודל ה-"פמליה" של הנשיא אינו מעלה ואינו מוריד, גם מבחינה כלכלית. אולם נבון יודע — בניגוד לכמה מבקריו — כי גודל הפמליה של שליט היא בעלת משמעות סימלית רבה בעולם הערבי. דבר שהיה מתפרש בישראל כאות של צניעות רצויה, היה מתפרש במצ-ריים בצורה שונה לגמרי. הדבר היה מפחית מחשיבות הביקור ב-עיני המצרים, ובעקיפין גם ממשי-מעותו המדינית והפסיכולוגית.

הסיבה האמיתית לביקורת היתה, כמובן, פוליטית. אנשי-הליכוד התי-קנאו בנשיא הדובר-ערבית, חששו מפני השלכות מדיניות אפשריות בתוככי ישראל עצמה (ראה להלן). וב-ישראל של 1890, אינטרסים מיפלגתיים צרים מאפילים כימעט תמיד על ראיית האינטרס הממלכ-תי.

השלישי יצחק

אם יחסו פרס ורבינ

זה את זה — האם

יש סיכוי לנבון?

ביקורו של יצחק נבון במצריים הדליק נורות אדומות על לוחות-הבקרה של מוקד-כוח שונים ב-מדינה. אנשי הליכוד לא היו ה-יחידים שחששו.

עוד לפני שהמריא מטוסו של הנשיא דרומה, החלו במינון הכנ-סת ובמיסדרונות מיפלגת-העבודה מנסרים ניהושים: איך ישפיע ה-דבר על החיים הפנימיים במיפ-לגה? מה תהיה ההשלכה לגבי ההתמודדות רבינפרס?

ההרשית פועלת. נשיא-המ-דינה הוא נייטרלי במאבק בין ראי-שי שני המחנות במיפלגתו, והוא נמנע בקפדנות מכל רמז של התי-ערבות. כך מתחייב מתפקידו.

(המשך בעמוד 33)

הברירה היא בין 3 אפשרויות -

ונראה כי עזר וייצמן יבחר

בגלולת-עצמית

בקיסריה-של-שתי-הכנסיות

מה יעשה עזר וייצמן? שאלה זו מרהפת עתה בחלל, כאשר המיפלגות מתכוננות למסע-הבחירות שיימשך שנה שלמה: ה-בחירות בהסתדרות באפויל וה-בחירות לכנסת בנובמבר. ביגלל פרשת אהרון אברהם-צירא, אין איש מצפה עוד להקדמת הבחירות.

עזר וייצמן נותר כגורם המוסתורי היחיד בשטח. הוא היחיד שיש ביוכותו ל-שבש את החשבונות מיכד יצחק רבין, העשוי בתיאוריה לפג את מיפלגת-העבודה. אך איש אינו מאי-מין כרציונות באפשרות זו.

וייצמן נראה מדי פעם משוחח עם רבין, עם משה דיין ועם אי-שים אחרים. אך איש אינו יודע מה יחליט.

לא מכבר פשטו שמועות על האפשרות שוייצמן יצטרף למיפ-לגת-העבודה. גרמה להן העובדה שידידו הקרוב, הפירסומאי אלי-עזר ז'ורבין, קיבל על עצמו את ניהול מסע-הבחירות של מיפלגת-העבודה ביכלל, ושל שימעון פרס בפרט.

מי שמכיר את ז'ורבין בטוח כי לא היה מקבל על עצמו תפקיד זה, אילו האמין כי וייצמן יופיע בראש מיפלגה משלו במערכת-הבחירות. ז'ורבין ניהל את מסע-הפירסום של הליכוד ב-1977, כאשר ניהל עזר וייצמן את מערכת-הבחירות של הליכוד.

מכאן היתה רק קפיצה קלה ל-השערה: אולי מכר ז'ורבין לפרס

שלוש

אפשרויות

בן נוצר מצב המעמיד, לפי חות בתיאוריה, שלוש אפשר-רויות שונות לפני שרי-הביטחון שהתפטרו:

- להצטרף למיפלגת-העבודה,
- להתייצב בבחירות בראש רשימה חדשה,
- לעמוד מן הצד.

כדרכו, מתייעץ עזר עם הכל, שואל לעצת כל מי שנקרה בדרכו, שומע את כל הדיעות והעצות. וכדרכו יחליט, בסופו של דבר, על פי האינטואיציה שלו.

מה הוא יחליט?

מיפלגת

העבודה

האפשרות הראשונה נר-האית, ברגע זה, כחסרת כל

עם פרס
ההצעה המפתה

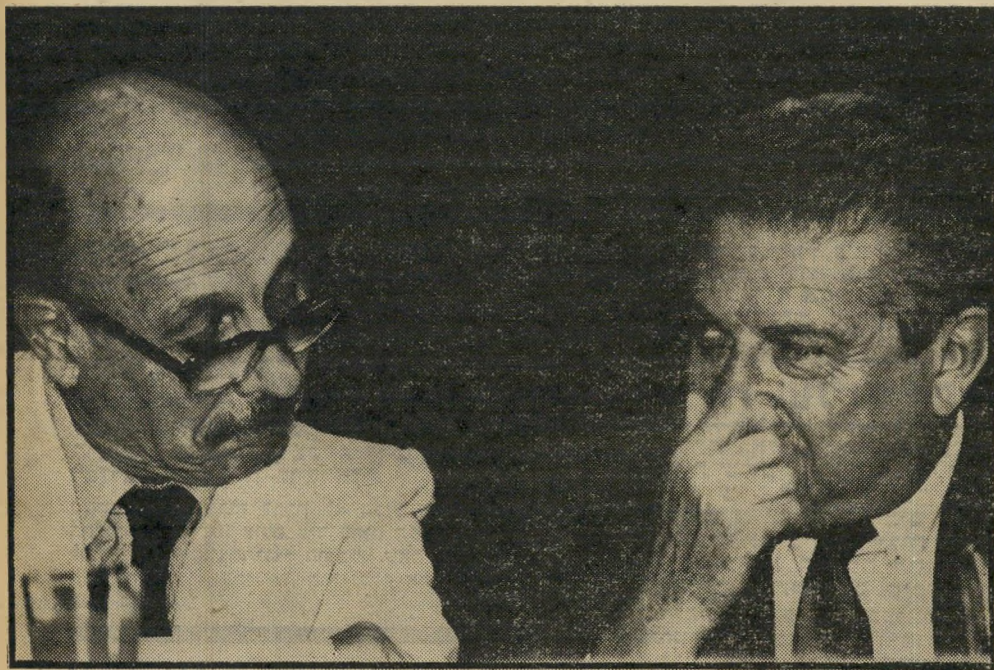

עם רבין
הידברות לשם גישוש

עם דיין
תוספת של מנדאטים

דה גול ישראלי?

עם דיין
הדוגמה המרתיעה

זוהי תמונה מפתה. אך מקורבי וייצמן משמיעים כמה וכמה ניי מוקים נגדיים. בין השאר:

● יהיה צורך ליצור רשימה חדשה, יש מאין. לא ברור מה תהיה דמותה, את מי יש להזמין אליה. הדוגמה של ד"ש מרתיעה.

אחד מירידי וייצמן אמר לא מכבר לבעלי-שיחו, בספקנות רבה: "תשלוח לי רשימה של 15 אנשים שאפשר לסמוך עליהם". כשנוכח לדעת כי בעלי-שיחו מהסס, הוסיף: "אתה רואה?"

מחייבי ההצעה חושבים על רשימה רבגונית של איי שים בעלי שם מהמרכז, הי שמאל המתון והימין המתון, שיתלכדו סביב מצע מעשי של שלום כולל במרחב.

תפקיד

זוטר

ר ש המפקקים ביכולתו של וייצמן לזנוח ולנהל מערכה כזאת. אין לו כל נסיון בהקמת מיפ לגה או רשימה חדשה. יש הבדל בין בניין גוף פוליטי ובין הקמת חיל האוויר. בחייו הפוליטיים, בא וייצמן מן עד כה תמיד אל המוכן, משר הצטרף אל תנועת-החירות. האם יש לו הסבלנות האינסופית הדרור שה להקמת גוף פוליטי? האם יש לו ביכלל חשק לכך?

● נראה כי וייצמן עצמו אינו מתלהב לרעיון שהוא יעמוד בראש מיפלגה "קטנה", אפילו אם תהיה בת 10 עד 15 חברי-כנסת. היא תהיה הסיעה השלישית בכנסת, אחרי המערך והליכוד.

וייצמן אינו נמשך לתפי קיד של שותף זוטר.

● קיימת גם השאלה מניין תבוא התמיכה האלקטורלית. בחוג ידידיו של וייצמן ידוע כי פרס חוש מפני רשימה של וייצמן, ודווקא המפד"ל אינה חוששת. על פי הסקרים נראה כי בוחריו של וייצמן יהיו אזרחים שהיו מצביעים, אחרת, למען המערך. משמע: רשימה של וייצמן לא תבוא על חשבון הליכוד של מנחם בגין.

אנשים המכירים את וייצמן מן מעריכיו כי בסופו של דבר יכריע נגד אפשרות זו. על רקע זה גם מובנת הפסי

סיכוי. הדבר פשוט נוגד את אופיו של וייצמן.

כמה מן הידידים המקורבים אליו ביותר דוחים הצעה זו מכל וכל. "איך ייראה עזר אם יעשה כך?" שאלו. "יגידו: זהו אדם לא-רציני". המוכן לקפוץ בקלות ממיפלגה למיפלגה למען הקאריירה האישית שלו. התדמית של עזר חשובה מדי, מכדי שמותר להרוס אותה בצורה זו.

גם הדוגמה של משה דיין מר- תיעה את מקורבי-עזר מאפשרות כזאת.

דפי כה הסימנים, שותף עזר עצמו לדיעה זו.

נוסף על כל הנימוקים האחרים, אין עזר מעריץ במיוחד את פרס. להיות מס' 2 ברשימה, תחת שימי עזר פרס (או יצחק רבין). — אין זו הצעה הקוסמת לו.

המסקנה: אפשרות זו אינה קיימת למעשה.

רשימה

חדשה

ה רבה יותר רצינית האפשרות השניה: שעזר יקים רשימה חדשה לקראת הבחירות.

לפני סיקרי דעת-הקהל, יכולה רשימה כזאת לזכות במספר ניכר של מנדאטים — בין 10 ל-15. אם יצטרף משה דיין לרשימה, הוא יוסיף אליה כמה מנדאטים, וסביר להניח שתקבל או 15 מנדאטים לפחות.

בתמונה המתגבשת כעת לקראת הכנסת העשירית, יכולה רשימה כזאת למלא תפקיד-מפתח. התסריט הוא כלהלן: למערך יהיו 50 וכמה מנדאטים. הוא יהיה זקוק לשותף קואליציוני. אם תהיה רשימת-וייצמן בשטח, יגבר במיפ-לגת-העבודה הלחץ להעדיף אותה על פני המפד"ל.

כך תחוסף סוף-מוקף השי-תתמות המפד"ל בממשלה, ואילו עזר יוכל להכתיב ל- מערך כמה תנאים חשובים, בעיקר בעניין האחר המעניין יין אותו כאמת — השלום.

בממשלה כזאת יוכל וייצמן להיות סגן ראש-הממשלה, האחראי לענייני השלום.

הליכוד, המערך ייכשל, תיווצר בי ארץ אווירה של יאוש, סלידה מן המימסד והתיאשוות כללית מן הר דמוקרטיה. אז עלול להיווצר בארץ מצב הקורא לפאשיזם, בדמות גאון לה כהן ושותפיה או בדמות אריק שרון.

לחכות

לקריאה

כ כל הנראה אין וייצמן מת-רשם מתחזית שחורה זו. לפי כל הסימנים, הוא נוטה לאפשרות השלישית. דה-גול הישראלי יישב בבית החדש שלו בקיסריה, יכתוב ספר, יעסוק בעסקים ויחכה לקריאת האומה.

אותם מידידיו המתנגדים לכך מתנחמים בתיקווה שהזמן יעשה את שלו. "יש עוד שנה עד לבחירות, ועד אז יכולים לקרות הרבה דברים". אמר אחד מהם השבוע. "הוא יכול לשנות את דעתו".

בור גם מממשלה זו, תבוא שעתו של עזר וייצמן, לפי גירסה זו.

בצר לו, קרא העם הצרפתי ל- שארל דה-גול, שבילה עד אז כמה שנים בגלות-עצמית בכפר קולומביי-של-שתי-הכנסות. בתמונה זו, מופיע וייצמן כמעין דה-גול ישראלי. דה-גול, כמו וייצמן, היה קצין-צבא מיקצועי, וגבר גבה-קומה.

"לולא פרש דה-גול מן החיים הפוליטיים בעוד מועד, היה נשחק גם הוא, ובבוא העת הוא לא היה קיים כאלטרנטיבה לשלטון המ-נוון של הרפובליקה הרביעית". אומרת גירסה זו. גם וייצמן צריך עכשיו לשבת כמה שנים בצד. הוא נכס לאומי, אסור לבזוז אותו. צריכים לשמור אותו להזדמנות שבה באמת יהיה צורך בו, ושבה לא יהיה לו תחליף.

יש אנשים בסביבתו של וייצמן המזהירים מפני אפשרות אחרת, קודרת יותר: המערך ירש את

מתו של ז'ורז' ז'נה את הי מסע של פרס.

הגלייה

עצמית

ה אפשרות השלישית היא הקרובה, כנראה, ביותר לרח-שיליבו של וייצמן עצמו.

וייצמן מאמין, לדברי ידידים, כי המשימה העיקרית כעת היא להפיל את ממשלתו של מנחם בגין, המחבלת בשלום. אך הוא מאמין כי המערך מסוגל לבצע זאת גם בלי עזרתו.

אין וייצמן מאמין כי ממשלת-המערך, שתקום אחרי הבחירות, תביא ישועה למדינה בשטח כל שהוא. הוא שותף לדיעה, המקר-בלת בחוגים רחבים, כי ממשלת-המערך תהיה גם היא ממשלה רעה, מבולבלת, חסרת-דרך.

רק כאשר יתאכזב הצי

תשקיף

התגלו מבצעי

הרצח בקופרניק

עורך־הדיון היהודי צרפתי, דניאל יעקובי, העביר לממשלת־צרפת עדויות בעלות מישקל, בין היתר של עדי־ראייה, המצביעות בברור על לפחות אורח צרפתי אחד שהניח את מיטען־החבלה בבית־הכנסת ברחוב קופרניק בפאריס. עדיפי אחת העדויות, נסוגו מניחי המיטען, שהונח כמה דקות לפני הפיצוץ, אל בניין השגרירות הדכנונית, הנמצא באותו רחוב. יעקובי, שהוא מראשי האגודה למען זכויות האזרח בצרפת, העביר עדויות נוספות לידיו הגורמים החוקרים בפרשה. ראשי הקהילה היהודית בצרפת הביעו ספק אם גם אחרי עדויות אלה, שדבריו מי שקרא אותן הן מוסמכות, יפעלו השלטונות הצרפתיים נגד מניחי המיטען. לדבריהם, קיימות ראיות לכך שהמיטען הצרפתי כלל לא מעוניינת לגלות את מבצעי הפיצוץ, שבו נהרגו עדויות שגריר ושלושה אזרחים צרפתים.

הברון

מאיים שוב

הברון רוטשילד מאיים שוב לחסל את כל עסקיו בישראל. הברון זועם על המגמה לאפשר לקבוצת משקיעים בראשות התעשיין, מארק מושביץ, לרכוש מניות ושלטון ב"חברה לישראל".

בשיחה בין מושביץ לברון לא הביע הברון כל התנגדות לרכישה, אולם מיד בתום השיחה הוא דאג להודיע לשר־האוצר, יגאל הורביץ, שאם תאבד מידיו השליטה בחברה לישראל, הוא יסלק את ידו מכל עסק בארץ.

מגביח למען

העבודה באמריקה

מנכ"ל בנק הפועלים, יעקוב לוינסון, ויושב־ראש מועצת־המנהלים של חברת תעו"ש, מי שהיה מנכ"ל מישרד־האוצר, עמירם סיוון, חזרו בשבוע שעבר משליחות סודית בארצות־הברית.

בחוץ מיפגגת־העבודה קיימות שמועות עקשניות שלוינסון וסיוון גייסו תרומות והלוואות גדולות למערכת הבחירות של המערך, ועשו זאת בשליחותו של שימעון פרס. לוינסון החליט, ככל הנראה, לחזק עוד יותר את מעמדו בתוך המפלגה עלידי ניסיון לשלוט על כספיה.

אלופים לא

יתר־איוו

כמה מאלופי צה"ל החליטו שלא לתת ראיונות לעיתונאים גם אחרי שתסתיים תקופת צינון־הראיונות. שעליה החליט שר־הביטחון, מנחם בגין.

עוזריו של בגין ידעו להדליף לאזופים, שאיסור שר־הביטחון על ראיונות שלהם לעיתונאים יפוג, "אחרי שיעבור זעם" בעוד כחודש חודשיים. האזופים החליטו שגם אחרי תקופה זו הם יסרבו להתראיין.

כעסם של האלופים התעורר אחרי שבגין אסר על מפקד גייסות־השריון, האלוף אמנון רשף, לערוך את מסיבת העיתונאים המסורתית ביום־השיריון.

אוספים חומר

נגד אלוני

כמה מתושבי אופירה החלו לאסוף עדויות ומיסמכים נגד מנהל מרחב שלמה, ראובן אלוני, בעלה של ח"כ שולמית אלוני. לדברי תושבים רבים באופירה, מתגלל להם אלוני, וצורת הניהול שלו גובלת באי־סדרים ובעבירות על נוהלי המינהל התקין. התושבים מתכוונים להגיש את החומר, המתייחס בין היתר גם לחייו האישיים של אלוני, לועץ המישפטי לממשלה, שיקבע אם יש מקום להעמיד אותו לדין.

שריד - מוכ"ל

רשות השידור?

אם לא ישונו כללי הבחירה במפלגת־העבודה, אין סיכוי רב לכך שיוסי שריד ייכלל ברשימת המערך לכנסת הבאה. מאחר שכהן שתי תקופות־כהונה בכנסת, יהיה זקוק לרוב של 60% במוסדות המערך — וביגלל עמדותיו היוניות, אין סיכוי לכך. במיקרה זה יתכן כי שריד ימונה כמנכ"ל רשות־השידור או כמנכ"ל מישרד־החינוך, מישרה שהיתה כשעתו בידיו אכזר.

שרות שלום יסגר

בהנהגת "אדיע" קיימת מגמה לסגור את "שרות שלום". לדעת ראשי החברה ירדה הרמה של "שרות שלום" בחודשים האחרונים, ובמקרים רבים נפגעים אישים המקבלים את טיפול דיילות, "שרות השלום", בעוד שכוונת החברה היא למצוא חן בעיניהם, ולתת להם טיפול מיוחד.

בעוד שרות שלום בלוד נכשל, יימשך שרות שלום בתחנות אל־על בארצות חוץ. שרות השלום בארצות האחרות, בעיקר בפאריס, זוכה לשבחים רבים.

השב"כ יחקור

פרשת המטבעות

שרות־הביטחון־הכללי, השב"כ, ינהל חקירה משלו, בנוסף לחקירה המיטרתית וחקירת שילטונות המס, בפרשת המטבעות. את שרות־הביטחון מעניין מי מעוכרי השרות, שהיו היחידים שקיבלו את מטבעות השב"כ, מולכד כמה אישים בכירים, מכרו אותם לשוק הפרטי, למרות איסור מפורש למכירתם.

היורדים לא יוזמנו

שגריר ישראל בפאריס, מאיר רוזן, הורה שלא להזמין יותר יורדים ישראלים לאירועים הנערכים בתוך השגרירות.

רוזן גילה, שיוורדים ישראלים, שהתעשרו בצרפת, הם אורחים נכבדים בקבלות־הפנים בשגרירות, בעוד שאיש אינו מזמין את היורדים שלא התעשרו או זכו בפירסום. הוא הורה להפסיק את הזמנת היורדים. השניים שייפגעו יותר מכל מהאיסור של השגריר יהיו הזמרת ריקה זראי והאמן יעקוב אגם, שהיו אורחים בכל אירוע של השגרירות בפאריס.

תחסין בשיר -

שגריר בקודה

אחד האישים הבכירים בשרות־החזן המצרי, תחסין בשיר, שקיים יחסים ידידותיים עם אישי־שלום וישראליים, עומד להתמנות לתפקיד שגריר מצריים בקנדה.

בשעתו היה בשיר יועצו של הנשיא אנוור אל־סאדאת. אך בשנים האחרונות לא היה בפמליית הנשיא וכיהן כראש הדסק לליגה הערבית במישרד־החזן המצרי.

צופים ירידה

בקיית כרטיסים

סוכני הנסיעות חוששים עתה מירידה משמעותית בהיקף עיסוקיהם עקב התקנה החדשה של שילטונות מסי־הכנסה. לפיה הם חייבים לדווח לשילטונות המס על כל אדם הרוכש אצלם כרטיסי טיסה ביותר מ־15 אלף שקל בשנה.

לדעת סוכני הנסיעות לא יפסיקו אנשים לנסוע לחוץ־לארץ, אלא יקנו את הכרטיסים הזולים ביותר, ליעדים קרובים כקפריסין, ושם ירכשו את הכרטיסים לארץ היעד שלהם.

עוד חוק

נגד השכר

מישרד־התחבורה עומד להוציא תקנה חדשה אשר תפקח על טיב השרות והמוזון הניתנים לנוסעים בטיסות־השכר.

ההחלטה על תקנה זו באה בעיקבות תלונות רבות כנגד מפעילי טיסות־השכר על השרות הזקני והמוזון הירוד המוגש בטיסות אלה.

דובר המישטרה

נגד ע'חונאי

דובר מישטרת־ישראל, העיתונאי לשעבר אריה ארד, פנה בכמה תלונות נגד כתב הרדיו לענייני מישטרה, מיכאל ("מייק") הולר. ארד האשים את הולר, במכתבים ששלח למנהל הרדיו, גידעון לבי־ארי, בדיווח מסולף ובעריכת חשבונות אישיים באמצעות הרדיו.

הולר הפריך אחת לאחת את טענותיו של ארד, וזכה בעיקבות זאת לגיבויו מלא מצד לבי־ארי.

הולר אף התייעץ לאחרונה עם פרקליטיו בדבר אפשרות להגיש תביעת־דיבה נגד ארד.

במדינה

(המשך מעמוד 30)

הנשיא גם לא השמיע מעולם רמז קל שבקלים שהיה בו כדי להצביע על האפשרות שהוא מעוניין בעצמו בתפקיד של ראש הממשלה, ראש הרשימה וראש הממשלה.

אולם לא היה שום צורך ברמז כזה. הרושת השמועות והניחושים של ישראל פועלת עתה בקצב קדחתני, והיא מעבדת אוטומטית כל אפשרות.

אמר עיתונאי בכיר במינוך הכנסת: "אם נבון לא יעשה פאש" לות במצריים, ואם המצריים יחייסו חסן אליו כמו שצריך, הוא יחזור ממצריים כבעל יוקרה מדינית גדולה. יש לזה השלכות".

ניחש פרשן אחר: "סיכוייו של נבון אינם טובים, ברגע זה. אך זה יכול להשתנות. אם המאבק בין יצחק רבין ושימרון פרס יביא לכך ששניהם ייפצצו עד ללא תקנה, יכולה המפלגה להיות במצב שבו תחפש מועמד שלישי, פשוט מתוך יצר של קיום עצמי".

יו"ר הממשלה, כמועמד שלישי יש לנבון יתרונות מרשימים. כראש הרשימה לכנסת, יוכל למשוך קולות רבים, בייחוד בקרב בני עדות המזרח, הנוהים עדיין אחרי בגין. הוכח שעדות המזרח אינן מצביעות בעד בני עדותם של הם אנטישיוניים, בעלי רקע פליי לי או בניהמצוקה, אך הם יכולים להצביע בהמוניהם בעד יהודי ספרדי שהוא מכובד, איש צמרת, מקובל על מדינאי העולם.

רשימה שבראשה יעמוד נבון יכולה להשיג רוב מוחלט בכנסת הבאה — חלומם הישן של עסקני מפלגת העבודה.

נבון אינו מנהיג סמכותי, נמרץ וכריזמטי. אך הוא יכול למלא תפקיד אידיאלי כיושב ראש של ממשלה שבה יימצאו שימרון פרס ויצחק רבין זה בצד זה, בתפקידים מרכזיים (למשל: כשרי חוץ וביטחון). כמיישר הדורים וכמתייחס יכול נבון נעים-הליכות להצליח מאוד.

מתחרה אחר במצב כזה הוא חיים צדוק. בין השניים, יש לנבון יתרונות פוליטיים גדולים יותר, וביקורו במצריים יכול לחזקם.

משמעות נוספת. כל האפשרויות האלה נראו השבוע רחוקות עדיין, ונדונו רק בצורה תיאורית ומופשטת. אך עצם העובדה

שהן עלו בשיחות ובדיונים העידה על כך שאינן משוללות יסוד. על רקע זה יש לביקורו של יצחק רבין במצריים משמעות נוספת.

ריגול

המרגל שתור מהכבוד

רופא פלסטיני שלמד

במוסקבה נעצר בביריות

כחשוד בריגול

הטלפון צילצל בבית הוריו של ד"ר ג'והאר אל-סיידג', בביריות. על הקו היה מנהל בית החולים אוגוסטה ויקטוריה, שעל הר הזיתים. "מדוע ג'והאר לא בא היום לעבודה?" שאל. ההורים המופתעים השיבו כי הוא כלל לא הגיע במשך היומיים האחרונים הביתה.

וכי הם חשבו שהוא נשאר בתורנות בבית החולים. ביום השישי בשבוע שעבר ב"ד"ר אל-סיידג', רופא מנתח בבית החולים אוגוסטה ויקטוריה, בדרכו לביתו, בביריות שבאיוור רמאללה. מכונית האופל שלו נעצר רה במחסום מישטרה, שהוצב על הכביש ליד שועפת. השוטרים ביקשו ממנו את תעודת הזהות שלו, ואז הורו לו, במפתיע, לנסוע אחריהם לתחנת המישטרה במיגרש-הרוסים.

כאשר התקשר ביום הראשון מנהל בית החולים אל הוריו של ג'והאר, יעקוב ומרי אל-סיידג', לא היה להם מושג כלשהו על מה שקרה לבנם. המישטרה לא טרחה להודיע על מעצרו. רק כאשר התקשר קשר המנהל למישטרה, כדי לברר אם ידוע משהו עליו, הודו השוטרים

הבן זאיד אל-סיידג' חובש כופיה

מארינה וג'והאר עם ילדיהם

מרגל או פטרון?

אופירה ויצחק נבון

נשיא נינוח או ראש ממשלה?

ג'והאר לא מיהר לבשר על כך למישפחתו בביריות. הוא ידע ש"אביו יתנגד לנישואים אלה. במי שך שנתיים הסתיר ג'והאר את דבר נישואיו, ורק לפני שחזר ל"ארץ שלח מכתב לאביו.

ב-1973 סיים אל-סיידג' את לימודי הרפואה ושב ארצה עם אשתו ובתו הבכירה, ליילה, שהיא כיום בת עשר. לבני הזוג עוד שלושה בנים: ולאדימיר בן 6, ואיליה בן 4, הנושאים את שמות תינו של ולאדימיר איליך, לנין, ופידל בן השניים. על שמו של המנהיג הקובאני פידל קאסטר.

למרות הנישואין החשאיים, הרחק מעבר לים, התקבלה מארינה בזרועות פתוחות בבית המישפחה בביריות. עד מהרה היא הפכה לבת מישפחה לכל דבר.

לפני חמש שנים נסע ג'והאר עם אשתו וילדיו פעם נוספת ל"ברית המועצות, כדי להתמחות שם בכירורגיה. כאשר חזרו ארצה, ב-1977, נשארה ליילה אצל סבתא במוסקבה. הילדה, שנתגלתה כ"לישונית מאוד, לומדת שם מ"סיקה והחלקה אמנותית על קרח. ילדיהם האחרים של בני הזוג לומדים בבית-ספר מקומי בביריות. הילדים, כאימם, לא למדו עדיין את השפה הערבית, מלבד מילים ספורות.

מאז נעצר בעלה לא השתחררה מארינה מן ההלם שפקד אותה. היא עצמה נעצרה ונחקרה, אך שוחררה כעבור זמן קצר. אביו של ג'והאר מכלכל עתה את האיש שהיילדים בימים האחרונים ממעטת מארינה לדבר, היא יוצאת פעמים רבות לפתח ביתה, ב"חיקוה שבעלה יופיע.

סיפורה מארינה אל-סיידג'

לחשוד בבעלי שהוא מרגל זאת השטות הכי גדולה. ג'והאר לא יודע לשמור סוד. תמיד, כשהוא מספר לי משהו ומבקש ממני לא לגלות לאף אחד, אחר-כך אני שומעת שהוא מספר את זה לכולם. הוא אדם פתוח וכנה. איך אדם כזה יכול לעסוק בדברים חשאיים? הוא גילה תמיד את כל סודות המישפחה לכולם. ואם הוא היו מרגל הוא לא היה מצליח להסתיר (המשך בעמוד 40)

רים כי אל-סיידג' נמצא בידם. אך גם אז סירבה המישטרה למסור את סיבת המעצר. המנהל מיהר להתקשר בשנית אל ההורים והודיע להם על מעצרו של בנם. במשך היומיים הבאים נשארה המישפחה, שאיש מ"בניה לא הסתכר מעולם עם המישטרה או עם המימשל הצבאי, מבלי לדעת במה חשוד ג'והאר. רק ביום השלישי שמעו ברדיו על מעצרו של רופא מאיוור רמאללה, כחשוד בריגול לטובת ברית-המזרח. עצות, שמו של אל-סיידג' בן ה-32 אמנם לא הוזכר בהודעה ראשונה זו, אך המישפחה הבינה כי בו המדובר.

בשעה ששמעו ההורים את ה"ידיעה ברדיו, היתה עימם גם איש ח"ו של ג'והאר, מארינה. היא הבירה בפני ההורים המודאגים, שנחמדו למישמע החשד החמור שהורעלה נגד בנם, אך לא הבינה דבר. שכן מארינה בת ה-32 דוברת רוסית בלבד.

מוסיקה והחלקה. בשנת 1966 נסע ג'והאר אל-סיידג', ש"הוא המבוגר מבין שמונת ילדי המישפחה, ללמוד רפואה בביריות המועצות, אחרי שקיבל מילגה מסעם סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם. הוא התקבל לאוניברסיטה הבינלאומית על שם פטריס לומומבה במוסקבה.

יחד עם אל-סיידג' למדו באוניברסיטה זו סטודנטים פלסטינים נוספים. אחד מהם היה ג'אמיל מרקה, שהוא כיום רופא בחברון. יום אחד ב-1970, ביקש מרקה מ"אל-סיידג' לבוא עימו כדי להיות הנישואין במוסקבה, כדי להיות עד מטעמו בשעת נישואיו. שם פגש אל-סיידג' באשתו לעתיד, מארינה, שהיתה חברתה של כל תו של מרקה, ובאה להעיד מ"טעמה.

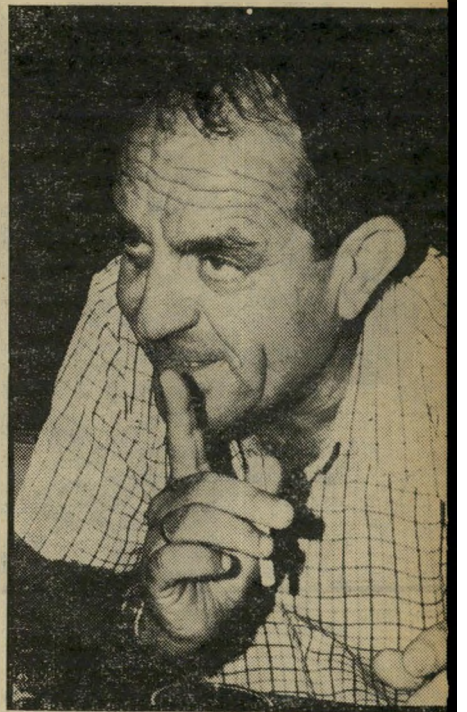
מארינה, ששם מישפחתה הקודם הוא לוגשו, היא בתה היחידה של אלמנה מוסקבאית. אביה נהרג במלחמת העולם השנייה, בקרב על מוסקבה. מארינה, שהיא מ"כירה במיקצועה, היתה אז בת שנה. היחסים בין ג'והאר למארינה התפתחו במהירות. אחרי שיצאו במשך תקופה קצרה, הלכו בעיקר ב"ות זוג חבריהם ונישאו. אולם

מינה צמח (משמאל) האשה שערכה את הסקרים של כימעט כל המפלגות, מגילה בבית המישפט סודות מן החדר

ה' יו כימעט מאה שאלות על פלאטור שרון ועל תרומתו לכלכלה במדינה, עד שחשתי כי זה שיגעון גדולות. ואז שאלתי בצחק: אולי נשאל גם על בחירתו לכנסת? ראיתי את הניצוץ שנדלק בעיניו, וכללנו את השאלה. כך ענתה מינה צמח, סטטיסטיקאית ועורכת סקרים בחירות, בבית המישפט.

יעקב חלפון, הנאשם עם ח"כ שמואל פלאטור שרון וזאק בן אודיס, בעבירות על חוקי הבחירות, הזמין את הסטטיסטיקאית להעיד במישפטו. בעיקר התכוון להור ציא מעדותה, כי במישאל האחרון שערכה עבור פלאטור שרון, כעשרה ימים לפני הבחירות לכנסת, התברר מעל לכל ספק כי יזכה בשני מנדטים. בכך ניסה חלפון לשכנע את בית המישפט כי לא היה כל צורך לשחד בוחרים או לעוות את הבחירות. "האיש הבודד בכנסת" היה זקוק לקולות עבור חברי כנסת אחד, והנה היו מובטחים לו שניים. צמח מסרה לחלפון את תוצאות המישאל, ואמרה לו: "אתה יכול ללכת הביתה ולשבת בשקט, יש לכם שני מנדטים — שניים יותר מדי לטעמי". אז ביקש ממנה חלפון דבר מאוד בלתי מקובל אצל מיפלגה מנצחת. הוא ביקש ממנה שלא תמסור את תוצאות המישאל הזה לפירסום, כיוון שחשש כי הידיעה שלפלאטור שרון מובטחים שני מנדטים עלולה לגרום שאנשים יתנו קולם למיפ לגות אחרות, כדי שלא לבזבז את קולם. תוך כדי החקירה גילתה העדה כיצד עלה בכלל הרעיון של מועמדותו של פלאטור שרון לכנסת. הסקר הראשון שאתו נתבקשה לבצע, היה מיועד לבדוק את יחס

נאשם חלפון לא לפרסם סקרים טובים

פרקליט טוניק לא שמח על פופולריות הקוץ

נאשם פלאטור שרון הסקר הדליק אור בעיניים

הסקרנית

מצביעים שעבדו במוסדות הסדרותיים להצהיר כי יצביעו עבור מיפלגות האופר זיכיה. ולכן היה צורך לתת משקל גדול יותר למיפלגות אלה בין הקולות השקטים. המפתח לחלוקת קולות אלה נקבע בי עזרת שאלה נוספת בסקר: "עבור מי הצבעת בבחירות הקודמות?" כאשר נקבע מפתח החלוקה לקולות השקטים, חולקו אלה והוספו לאחוזי המיפלגות המוצהרים. עבור מיפלגות שלא היו קיימות בבחירות הקודמות, כמו מיפלגתו של פלאטור שרון, אי אפשר היה להשתמש במפתח זה, ואז

בפומבי. מינה צמח ערכה את הסקרים לבחירות של 1977 כימעט לכל המיפלגות, והתוצאות שפירסמה לפני יום הקלפי קלעו כימעט בול. היא היתה גאה על כך — גאוה מקצועית מוצדקת. כאשר נשאלה על דרך עריכת הסקרים, הסבירה מדוע בארצות הברית נתגלו טעויות בסקרים בעוד שהיא קלעה כל כך קרוב. הסוד הוא במפתח לחלוקת הקולות השקטים. בכל סקר נשאר אחוז גבוה של אנשים המסרבים לומר במי יבחרו, או הטוענים כי טרם החליטו. דווקא אחוזים

הציבור להסגרתו של פלאטור שרון לצרפת. בדיוק באותה תקופה נתבקשה מדינת ישראל להסגירו לצרפת על כמה תיקים פליליים שהיו תלויים ועומדים נגדו. ממשלת צרפת שיחררה באותה עת את הפידיאי המפורסם אבו דאוד. תוך סירוב להסגירו לישראל.

הסקר הראשון כלל מיספר רב של שאי לות, שהציגו לציבור את האיש, שכימעט לא היה ידוע עד אז. ביניהן גם השאלה: "אם כדי למנוע את הסגרתו יהיה צורך לבחור לחברי כנסת, האם היית מצביע עבורו?" התשובה גילתה כי יש סיכוי גדול שהאיש אמנם יבחר לכנסת, תשובה זו הלהיבה את פלאטור שרון.

פלאטור ועורכי דינו באותם ימים, יצחק טוניק, עברו יחד עם מינה צמח על תוצאות הסקר, והיא שאלה את טוניק, לדבר ריה: "האם היית רוצה לראות אותו בי כנסת?" עורכי הדין הניד בראשו ואמר כי אין הדבר נראה לו. ואז הוחלט כי טוניק יפנה לשירות המישפטים, יראה לו את תוצאות הסקר וינסה לשכנעו להבטיח שפלאטור לא יוסגר, כדי שלא תהיה עילה לבחירתו. אולם זרע הפוליטיקה דבק מאז אותו סקר ראשון באיש הבודד, והוא החליט לרכב על גל אהדת הקהל. הסקרים הבאים שערכה הסטטיסטיקאית נועדו כבר לבדוק את מיספר הקולות שיקבל ביום הקלפי. הסקרים הללו העידו, ללא צל של ספק, ובפיוזור ארצי גבוה, כי האיש אמנם ייבחר.

חידת הקולות השקטים

כאשר קם פרקליט מחוז ירושלים, מיכאל קירש, לחקור את העדה בי חקירה נגדית, התגלו מפייה סודות מקצור עיים על עריכת סקרים, שטרם נשמעו

אהדת הקהל לפלאטור שרון, שהתגלתה

מן הסקר שאותו ערכה מינה צמח,

להיבה את האיש הבודד, שהחליט

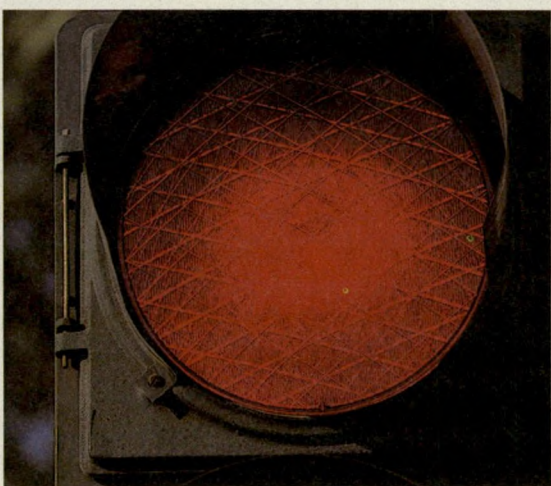
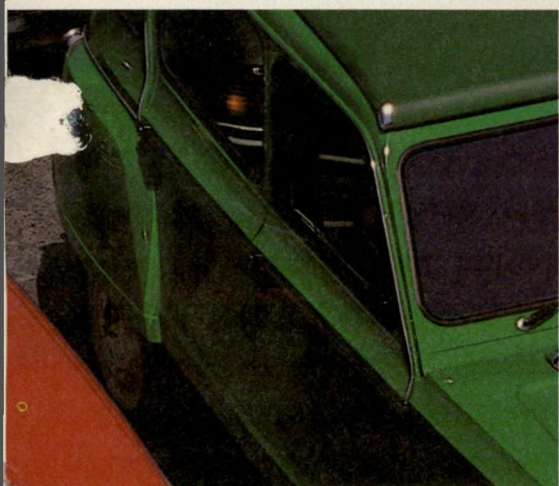
להתמודד ברשימה לכנסת התשיעית

ציפרו את הקולות השקטים לפי המפתח הפרופורציוני. בנוסחה הזו השתמשה הסטטיסטיקאית גם בעת הבחירות לעיריית תל אביב. גם שם הוכיחה את אמינותה. הסטטיסטיקאית לא נשאלה על סקרים שנועדו לבחירות 1981, כיוון שהדבר לא היה רלוונטי למישפט. אולם היא הביאה כדוגמה שאלה שהיתה שואלת בבחירות המתקרבות: "אם תדע כי עור וייצמן יקים רשימה עצמאית לכנסת, עבור איו מיפלגה תצביע?" אך סקר זה טרם נערך. **אילנה אלון**

אלה עלולים לקבוע את גורל הסקר. הסוד השמור ביותר הוא המפתח לחלוקת הקולות האלה. בארצות הברית נהגו לחלקם באופן פרופורציוני למיפלגות, לפי התוצאות ש נתקבלו בספירת הקולות המוצהרים. וזה, לדעתה של צמח, מקור הטעות בסקרים האמריקאיים. מחקר שנערך עליידי אשר אריין הוכיח, כי בישראל היה חלקן של מיפלגות הר אופוזיציה בין הקולות השקטים גדול יותר מהפרופורציוני. וככל שהמיפלגה היתה רחוקה יותר מהמרכז, גדל חלקה בקולות השקטים. עד שנת 1977 עדיין חששו

התנועה זורמת...

בכל פינה בארץ

מהגדר הטובה בצפון ועד אילת בדרום עומדות לרשותך 134 תחנות הדלק של "דלק".

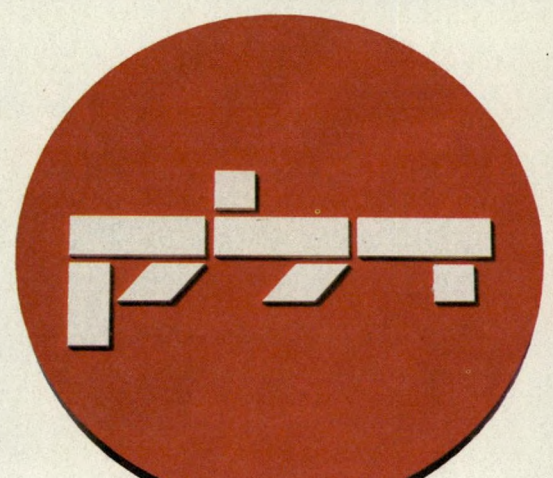
המשאבות האלקטרוניות של "דלק"

המשאבה השומרת על השקל שלך מופעלת באמצעות מחשב אלקטרוני ואינה מאפשרת טעות בכמות ובמחיר.

השמנים של "דלק"

דלק 20/50 מכיל תוספים מיוחדים לכל מהירות, לכל עומס ולכל לחץ בעבודות המנוע, המונעים חיכוך מורידים את החום ומאריכים את חיי המנוע.

אדום ירוק התנועה זורם

שרות עם חיוך
יקדם אותך בכניסה לתחנות הדלק של "דלק",
שרות יעיל ואדיב, שרות אישי, פשוט, נעים להכנס
לתחנה.

שר "דלק"

את בצבעים

פעם הספיקה לך סתם משאבה.

היום "דלק" מביאה לך את המשאבה ששומרת על השקל.

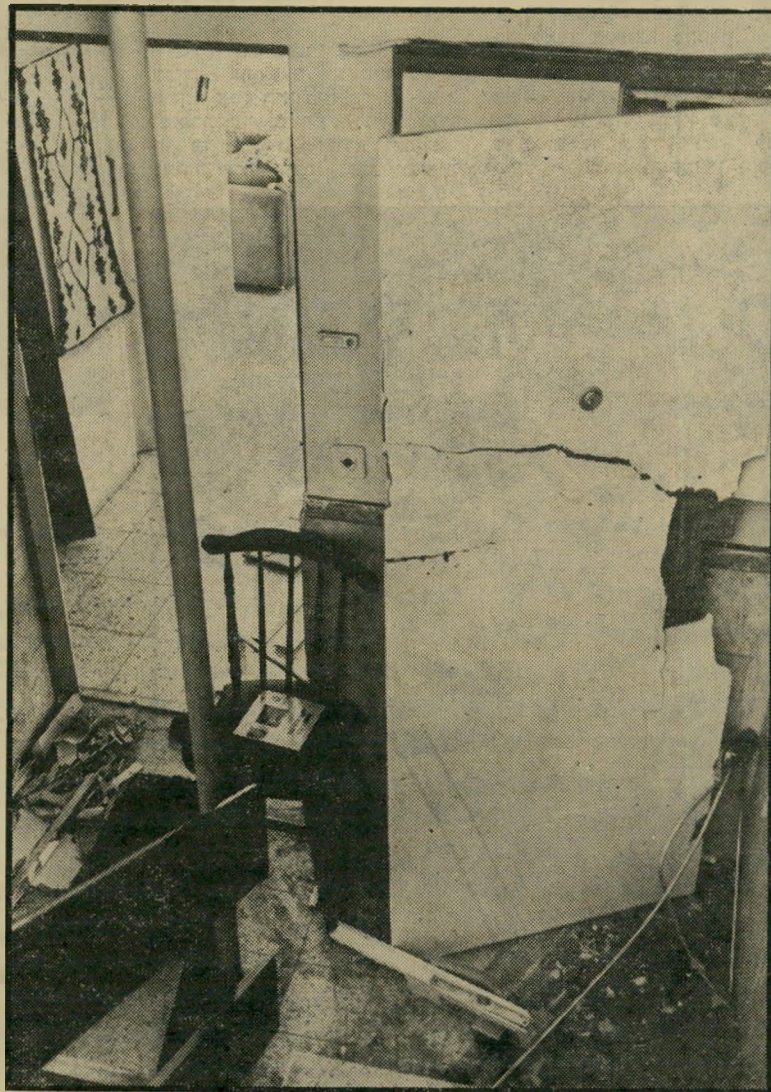

האלקטרוניקה של

"דלק" מביאה לך את המשאבה שסופרת את הטיפות.
היא אלקטרונית. יש בה מיקרו מחשב.
המשאבה סופרת כל טיפת דלק ומראה לך את המחיר בדיוק.

למה פוצצו את דירתו של שוקי בן-פורת

חוקרי המיטרה הבדקים את הסיבות לפיצוץ לבנת-חבלה בפתח דירתו של שוקי בן-פורת מצאו כמה דרכים להסברת המעשה. הדירה נמצאת עתה בשלבי שיפוצים. קבלן השיפוצים, שהחל בהם, הפסיק את עבודתו באמצע, כיוון שלא עמד

הדירה המפוצצת של בן-פורת
מה המניע?

בלוח הזמנים שקבע לו בן-פורת. כמו כן עלולים להתנקס בו אנשים שאסר להכניסם למועדון שבעלותו ובבעלות רפי שאולי.

אפשרות אחרת: נקמה מצד שותפים להפעלת טלוויזיה בכבלים, שמהם החליט להיפרד. עוד אפשרות: פגיעה מצד גורמים שביקש אותם להכין את חגיגות השנתיים לכתיבת העת, "מוניטין", שבוטלו בגלל חוסר תקציב. גורמים אלה טענו, כי מגיעים להם 100 אלף לירות. הם נעצרו על-ידי המיטרה במיסעדה ביפו, כאשר איימו על עורך "מוניטין", אדם ברוך, כדי שישלם להם את הכסף.

הדירה שפוצצה שייכת במשותף לבעלי המועדון, ובנוסף לבן-פורת ושאולי שותף בבעלות עליה גם טדי שאולי, אחיו של רפי.

שוקי בן-פורת עסק עד כה בהקמת "מוניטין", "המועדון", אירגון מודעות לטלוויזיה בכבלים ובמכירת וילות בקיסריה.

איך לקנות

דירה חדשה

בלי לשלם כוע"נו?

כמה עורכי-דין מצאו דרך חוקית לקנות דירה חדשה בלי לשלם עליה מע"מ, כפי שמחייב החוק. מקימים חברה ה"רוכשת את הדירה ומשלמת את המע"מ. החברה, שאינה פעילה, גובה את המע"מ חזרה. אחר כך מתפרקת החברה והדירה נרשמת על הבעלים. הדבר כרוך בהוצאה של 4% ברישום הכפול בטאבו, אך נח"סכים 12% של מע"מ.

הפגיעה בנספח

קרנות הפנסיה - צעד

פוליס' בלבד

כמה מראשי המשק ההסתדרותי הגיבו על הוראת שר-האוצר, יגאל הורביץ, כי קרנות הפנסיה ההסתדרותיות תחייבנה מעתה להפקיד באוצר 80% מהוןן לעומת 50% עד כה, באומרים כי להחליט לא תהיה השפעה כלכלית על ה"משק ההסתדרותי. מחיר כסף זה שווה למחיר כל כסף צמוד אחר, המגויס ב"שוק החון. היתרון שבו היה בזמינות. למשק ההסתדרותי היה ביטחון בתקבו-

האם נרצח סוחר

העתיקות בגלל

מכירת רבע שקל?

סוחר-עתיקות שנפגשו לאחרונה עם אחיו של סוחר העתיקות מבית-לחם, שנרצח לפני חודשיים על רקע גילוי אוצרות ברכובא ("העולם הזה" 2249), סיפרו מפי האח כי סיבת הרצח שונה. לדברי האח מכר הסוחר לפני כמה חודשים מטבע נדירה ביותר - רבע שקל מתקופת בית-ראשון. בעולם ידוע על עוד מטבע אחת של רבע שקל, המצויה ב"מוזיאון ישראל". הסוחר שנרצח מכר את השקל ב-60 אלף דולר לקניין ב"שווייץ, ונראה כי דיווח לשותפיו למציאה על מחיר נמוך יותר מזה שקיבל.

הבורסה

הפסידו

במניות

"ציזאר פאלאס"

כמה עשרות ישראלים שרכשו לפני חודשיים אופציות של מניית חברת ההיי-מוריס האמריקאית, "ציזאר פאלאס" ספגו הפסדים כבדים. הישראלים השקיעו מאות אלפי דולרים באופציות, בתיקווה לעליית שיערי גדולה, כתוצאה מרווחיות החברה שפתחה קניין באטלנטיק-סיטי, במדינת ניו-גרסי. לפני כחודש החל דיון בבית-המשפט בניו-גרסי, על ביטול רשיון הקניין בגלל שותפות עם מאיר לנסקי (ראה: "אתה והשקל", "העולם הזה" 2250). השבוע יוחלט אם יבוטל הרשיון או שמנהלי החברה יתפטרו מתפקידם. בינתיים ירדו שיערי האופציות במאות אחוזים. האופציות נגמרות בשלהי נובמבר ואם לא תחול עד אז עלייה ב"שערים, יהפוך ההפסד ריאלי.

שרות מחפיר

ב"בנק לאומי"

בלוס-אנג'לס

סניף "בנק לאומי" בלוס-אנג'לס ידוע כסניף בעייתי, שראשי הבנק באמריקה לא יודעים כיצד לשפר את מצבו. נסיון אישי של משיכת כספים באמצעות כרטיס "ויזה", הראה כי המצב עוד גרוע יותר. היה עלי להמתין קרוב לשעה, עד שהפקדיה היחידה העוסקת בקבלת לקוחות חוות התפתה. אותה עת עסקו שני פקידים אחרים בשיחה זה עם זה, פקידה רביעית אכלה ושוחחה (בעברית) עם חבר. הטלפונים צילצלו בסניף זמן רב, איש מהעובדים לא טרח לענות.

אחרי כשעה של המתנה ביקשתי לשוחח עם מנהל הסניף. נענית כי הוא בניו-יורק, ממלא מקומו לא בא לעבוד והאחריות תחתם הסבירה כי הסניף סובל ממחסור בכוח-אדם.

לים בהיקף קבוע מדי שנה. עתה יהיה על ראשי המשק להתאמץ ולגייס את הכסף, אולם עלות הכסף התחליפי לא תעלה. לעומת זאת יאפשר הדבר לאוצר להדפיס פחות כסף לצרכיו, כיוון שיקבל עתה יותר הכנסות מהפקדות הקרנות. המשמעות היא, שכסף שזרם עד כה להשקעות במשק התעשייתי, יזרום עתה ליימון הצרכים השוטפים של האוצר - ויגביר את האינפלציה.

מימון הגנת

אבו-חצירא -

שוחד?

כמה מישפטנים טענו, כי הודעתו של נסים גאון בטלוויזיה, שההסדרות העולמית של הספרדים תממן את הוצאת מישפטו של שר-הדתות אהרון אבו-חצירא היא בבחינת עבירה פלילית חמורה של שוחד. שר-הדתות הוא איש-ציבור, שנאסר עליו לקבל מתנות או טובות-הנאה אחרות. מימון הוצאות מישפטו, אם וכאשר יתנהל מישפט כזה, כמוהו כמתן טובות-הנאה. הנותן והמקבל עוברים על החוק. אותם מישפטנים טוענים גם, כי אסור להסתדרות הספרדים לממן את הוצאות המישפט, מכיוון שתקנותיה אינן מתירות מימון כזה. כל הוצאה למטרה שאינה נזכרת בתקנות היא בלתי-חוקית.

מישטרת ישראל

גילתה בגרמניה טייפ

הנמכר בישראל

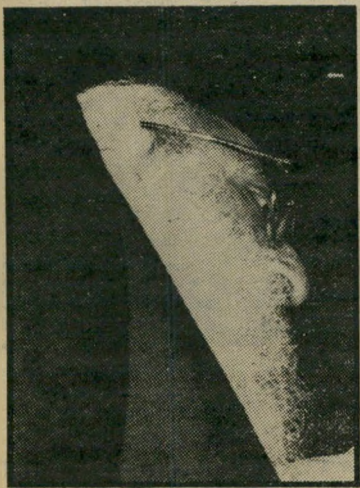
מישלחת של מישטרת-ישראל, שביקרה בגרמניה, התרשמה מהטייפים המקצועיים של בלשי מישטרת-גרמניה. כאשר ביקשו לדעת היכן ניתן לרכוש כדוגמתם, בדקו הגרמנים ומצאו, שהטייפים הם מוצר חדש של חברת "סניו". הם מסרו לשוט-ריס הישראליים את הכתובת של סוכנות החברה בירושלים. בימים אלה הזמינה מישטרת ישראל כמה עשרות יחידות מאותם טייפים.

ניתוח גורן:

בזיבוז

50 אלף דולר

הניתוח שבוצע בליבו של הרב הראשי האשכנזי לישראל, שלמה גורן, עלה למשלם המיסים 50 אלף דולר. אילו נעשה בישראל היה עולה רק כ-60 אלף לירות. ניתוחים כאלה מבוצעים בישראל לעשרות

הרב גורן
ניתוח יקר

מדי שנה, ולא היתה סיבה לביזבוז מדי-הים זה של דולרים. העיתונות דיווחה כי לפני הרב דמתו שר הרב גורן את השיר "וטהר ליבנו". קברניט "אל על", אורי יפה, שקרא זאת, תמה, "אילו שירים היה הרב שר במקרה של ניתוח אברים אחרים בגופו..."

במדינה

(המשך מעמוד 33)

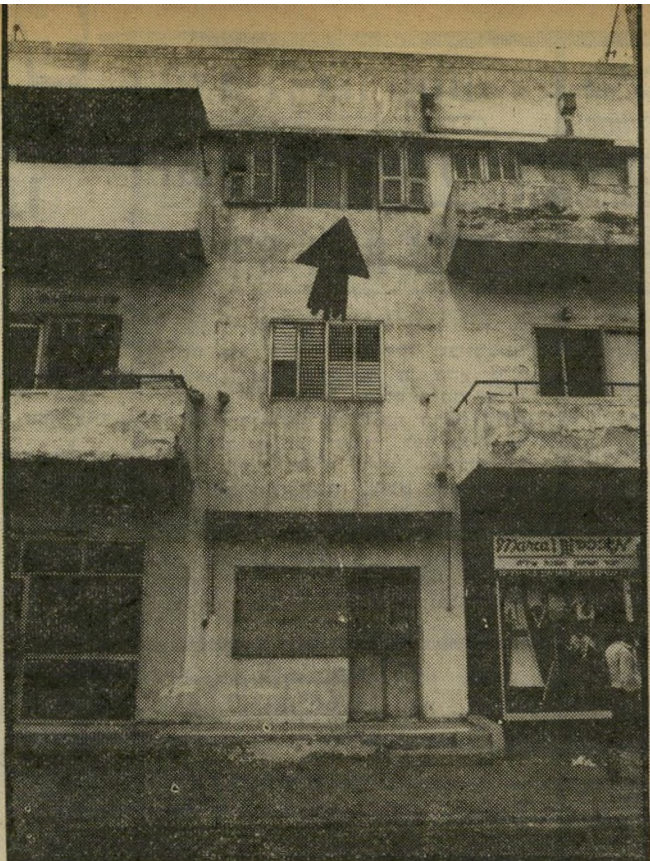
תיר את זה אפילו רגע אחד. כזה הוא בעלי.

התאהבתי בו ביגלל האופי המיוחד שלו. התחתנתי איתו אחרי תקופה קצרה. כי למדתי להכיר אותו במהירות. תוך כמה שבועות כבר ידעתי עליו הכל. הוא פשוט אדם שמספר ומדבר בכנות על הכל. ידעתי תמיד שג'והאר לעזרם לא יסתיר ממני דבר. עכשיו באים ומספרים לי שהוא היה מר"גל, ושואני לא ידעתי. לעולם לא אאמין בזה.

לג'והאר אין מספיק זמן אפילו למישפחתו. הוא מקדיש את מרבית זמנו לעבודה בבית-החולים. פעמים רבות הוא נשאר בשל כך לישון בירושלים. המיטרה חושדת בו שהוא מסר סודות כשנסע לירדן, אבל הוא נסע לשם רק לצורך סידורים ולא משום סיבה אחרת. גם כשהוא מגיע הביתה הוא מטפל בחולים. ג'והאר אוהב תמיד לעזור לאנשים. פעמים רבות הוא טיפל בחינם באנשים שלא יכלו לשלם, ואפילו הסיע אותם במכוניתו לבית-החולים.

הוא דאג תמיד לאחרים, אבל לא לעצמו. בעלי שקוע בחובות. הדירה שבה אנו מתגוררים היא שכורה, ובמשך שנה שלמה לא היה לג'והאר כסף לשלם את ה"שכירות. ניתקו לנו כמה פעמים את החשמל והמים, כי לא היה כסף לשלם. ג'והאר חייב כסף עבור הרהיטים החדשים שקנינו ועבור המכונית שלו, שהיא משנת '64. נוסף לכך יש לו עוד חובות שונים, פשוט בגלל שהמשכורת לא מספיקה.

"ברזנייב הוא טוב". ביגלל המצב הקשה רציתי לנסוע למשך שנה עם הילדים לברית-המועצות. התכוונתי גם לבקר את אימי, ש-אליה אני מתגעגעת מאוד. עמדתי לנסוע השבוע, אבל נשארתי בגלל

הבית ברחוב פינסקר 27 קפיצה מהקומה השלישית

אני לא מכירה אף אחד מלבד המישפחה של בעלי.

המישפחה של בעלי היא נוצרית, ולכן לא התעוררה גם בעיה של דת. כל הילדים שלנו הוטבלו בכנסייה פה בארץ. אני עצמי הייתי מאוד מאושרת כשהמישפחה קיבלה אותי בחמימות והרגשתי את עצמי כמו בבית. אני אוהבת גם את מזג האוויר החם פה בארץ. והיה לי טוב.

מעולם לא תיארתי לעצמי ש-דבר כזה יקרה לנו כאן. אי-אפשר לתאר עד כמה בעלי רחוק מר"גול. יש לו אמנם דיעות סוציאל-ליסטיות, שאותן רכש בזמן הארוך

הוא לא מכירה אף אחד מלבד המישפחה של בעלי.

המישפחה של בעלי היא נוצרית, ולכן לא התעוררה גם בעיה של דת. כל הילדים שלנו הוטבלו בכנסייה פה בארץ. אני עצמי הייתי מאוד מאושרת כשהמישפחה קיבלה אותי בחמימות והרגשתי את עצמי כמו בבית. אני אוהבת גם את מזג האוויר החם פה בארץ. והיה לי טוב.

מעולם לא תיארתי לעצמי ש-דבר כזה יקרה לנו כאן. אי-אפשר לתאר עד כמה בעלי רחוק מר"גול. יש לו אמנם דיעות סוציאל-ליסטיות, שאותן רכש בזמן הארוך

וראדימיר ואיריה אד-סייג' בביר-זית לבוש רוסי וכפיייה

שמעתי שאומרים שהבת שלנו נמצאת ברוסיה כבת-ערוכה, כדי ללחוץ על בעלי שיגלה סודות. זה שקר. היא נמצאת שם רק כדי ללמוד. אני מאמינה שהאמת תהיה ברר בקרוב, והכי חשוב — שאור כל להיות שוב יחד עם בעלי.

פשעים

קפיצה מהקומה

השלישית

הקטין אנס את התיירת

שמונה פעמים, עד

שבסוף העדיפה לקפוץ

מהחלון, תוך סיכון חייה

אילן, בן ה-17, קרע באכזריות את בגדיה של התיירת. היא נס-תה להתנגד, לצעוק, להתחנן, אבל דבר לא עזר. הוא נאנסה בפר-אות שמונה פעמים במשך שלוש שעות רציפות. לבסוף לא יכלה לסבול יותר, היא קפצה דרך חלון הקומה השלישית אל הרחוב. ה-תוצאה הייתה חמורה: יחוליה ב-עמוד רציפות. שלח צאצא ממקור מה ורגלה נשברה. אך היא נפ-תרה מן הסיוט, שכדי לברוח ממנו הייתה מוכנה אפילו למות.

שלמד במוסקבה. אבל זה לא הו-פך אותו למרגל רוסי. חושדים בו על לא עוול בכפו. המיטרה היתה אצלנו בבית-וערכה חיפוש. הם הפכו את כל הבית ולא מצאו כלום.

גם אותי חקרו בעזרת קצין שמדבר רוסי. הת-נהגו אלי יפה, ואחרי שהבינו ש-אין לי שום דבר לספר להם, שיח-ררו אותי. לפני כן נתנו לי להי-

זה קרה השבוע בתל-אביב. ה-נאנסת היא ז'אקלין דיקסון, תי-רת בת 18 מקמברידג' שבאנגליה. ז'אקלין, בלונדית שמנמנות, בע-לת הפנים הצהולות, שוהה בארץ-מזה חודשיים. היא עובדת כמל-צרית במלון דן בתל-אביב. ביום-ההמישי השבוע יצאה ז'אקלין מה-מלון יחד עם עובד נוסף, אילן, קטין המועסק במיטבה. הם חח-ליטו לצאת לבית-קפה. אך ז'אק-לין לא שיערה כי לאילן יש גם תוכניות אחרות.

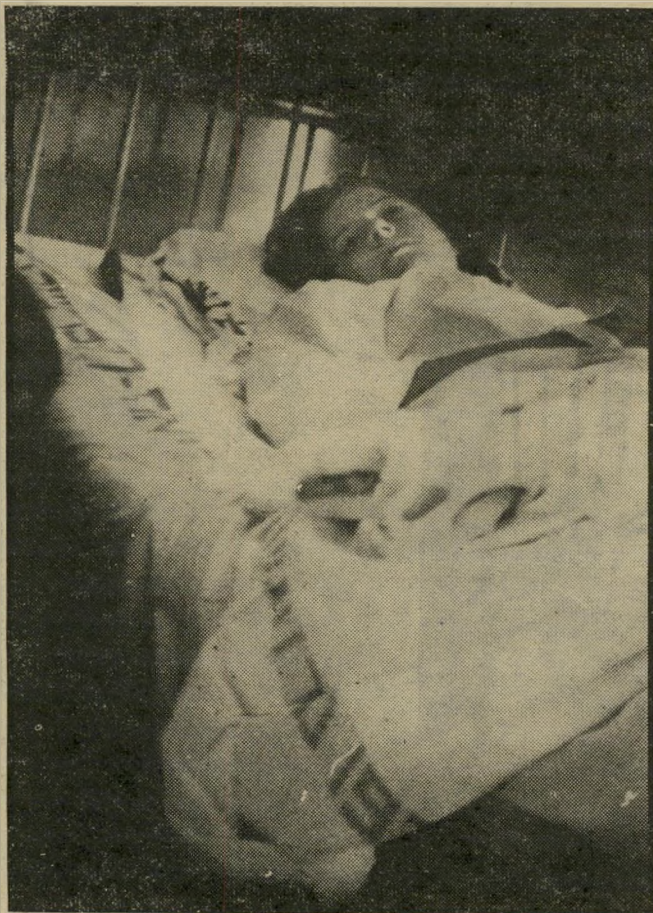
סיפורה השבועי ז'אקלין דיקסון בבית-החולים איכילוב בתל-אביב:

באותו יום פיטרו את אילן מה-עבודה. אף פעם לא היה בינינו-משהו, אבל הוא היה כל כך עצוב ומיסכן, עד שריחמתי עליו. גמר-תי בדיק את העבודה והחלטתי לעודד אותו קצת. ישבנו בבית-

גמר, חשבתי שיתן לי ללכת. אבל אילן המשיך להחזיק אותי בחדר ואנס אותי שוב ושוב שמונה או אפילו תשע פעמים. אחרי שלוש שעות הרגשתי שאין לי יותר כוח לסבול את זה. אמרתי לו שאני מרגישה רע, ועשיתי כאילו שאני הולכת להקיא. אילן הלך להביא לי כוס מים, ואז קפצתי ונעלתי את הדלת.

גם זה לא עזר. אילן פרץ את הדלת בבעיטות. כשהוא נכנס ל-חדר הוא אמר לי: "אני אהרוג אותך בגלל זה!" לפי המבט ש-היה לו בעיניים האמנתי לו. רא-יתי לפני כן מה הוא מסוגל לע-שות. הרגשתי שאני כבר מעדי-פה למות בקפיצה מהחלון.

ניגשתי לחלון והבטתי למטה. לפתע הסתובבתי ואמרתי לו שנד-מה לי שמישהו נמצא מאחורי ה-דלת. ברגע שאילן ניגש לדלת לבדוק, פתחתי את החלון וקפצתי

נאנסת דיקסון בבית-החולים

מוות עדיף על אונס

למטה. לא הסתכלתי כלל לאן אני קופצת, ויותר אני לא זוכרת.

עד כאן סיפורה של ז'אקלין דיקסון.

המיטרה עצרה את אילן עוד באותו הערב. אחרי שתיאורו של הצעיר השחרחר והצנום הוכנס למחשב, התברר כי ישנה תלונה מלפני שנה על אנס בעל תיאור דומה. המיטרה בודקת עתה אם אילן לא ביצע מעשי אונס נוספים.

כיום מאושפזת ז'אקלין בבית-החולים. עוברים ושבים ברחוב פינו אותה לשם, אחרי שקפצה. ז'אקלין ניהנה באופי חזק והיא הצליחה להתגבר על המשבר. המשוחר עימה אינו יכול להבחין כי רק לפני כמה ימים עברה את אחד הסיוטים הנוראים ביותר ש-אשה יכולה לעבור. הרופאים ב-בית-החולים קבעו כי ז'אקלין תאלץ להישאר מאושפזת במשך שלושה שבועות לפחות. הקביעה הסופית תינתן אחרי שיתברר מצב החולייה בגבה.

"חיית-טרף". ז'אקלין הת-

(המשך בעמוד 44)

המישטרה התנצלה על כך שקצין המישטרה רדף את בעלה של אהובתו

היא בת קיבוץ שפיים. היא נישאה לניסים בן ה-30, אחרי שיצאו יחד במשך שלוש שנים. דירתם המשותפת נמצאת בבית דור

בתלונה. "טיפול נובע כנראה מסיבות אישיות הקשורות ליחסים שבינו לגברת בראל. לדעת מרשי התנהגותו של פקד אמיר אינה הולמת קצין מישטרה במעמדו, אם לדבר בלשון המעטה."

ניסים לא תלה תיקנות רבות במכתב תלונה זה. מה גם שכאשר ניסה להגיש תלונה פלילית במישטרת הרצליה, נגד פקד אמיר, סירבו לקבלה. ניסים חשב כי כמו במיקרים רבים אחרים, שבהם חוקרת המישטרה את עצמה, תגיע המישטרה לבסוף למסקנה שהקצין פעל כראוי ושהמישטרה בסדר. לכן היתה רבה הפתעתו, כאשר הגיע אליו מכתב תשובה מאת סגן ניצב רפאל דנון, קצין תלונות הציבור במישטרת מחוז תל-אביב. המכתב נשלח ב-26 בספטמבר.

"עשינו לבירור תלונתך אל מפקד מישטרת מחוז תל-אביב", כתב דנון. "הבירור העלה כי מפקח אמיר הכיר את מרשך ניסים בראל ואשתו עקב טיפולו בבעיית תיהם."

"עלפי הסברו, מפקח אמיר נפגש עם

האשה
חיה ארבל מנחשיה שניהלה רומן עם קצין המישטרה, ושינצלה קשרים אלה נגד בעלה.

אהבת המשוטר

ניסים בראל

תי שלום ויצאתי. אשתי חשבה שאני נוסע חזרה למינפה. בצהריים חזרתי במפתיע הביתה ומצאתי את אמיר יושב ושוחח קפה יחד עם אשתי על המרפסת. שאלתי אותו מה הוא עושה אצלי בבית, והוא אמר שהוא רק עבר במיקרה בסביבה וניכנס לשחות כוס קפה. ביקשתי ממנו שלא ייכנס אלי הביתה כשאני אינני. כעבור שבועיים הוציאה נגדי אשתי בבית המישטש צו-איסור כניסה לבית. בי טענה שאני מאיים עליה ומכה אותה. הצו ניתן במעמד צד אחד, מבלי שתינתן לי האפשרות לספר לבית-המישטש שזה שקר, ושאני מעולם לא הרמתי עליה יד. מאז החלה אשתי להגיש נגדי תלונות במישר, כל יום שני וחמישי. השוטרים היו, מחפשים אותי כל הזמן רק כדי לעצור אותי, ולא היו מוכנים אפילו להקשיב לדבריי.

המצב הזה שבר שבר אותי לגמרי. אהבתי את אשתי ורציתי לתקן את היחסים העכורים בינינו. אבל בגלל התלונות שלה, ובגלל הטיפול המיוחד שהן קיבלו מהמישטרה, התייאשתי ונכנעתי לה. הסכמתי לתת לה את הגט שהיא כל הזמן רצתה ממני, והתחלנו בהליכי גירושין. לא ידעתי שזאת היתה בדיוק התוכנית והמטרה של התלונות וההטרדה של המישטרה. באותה תקופה הפסקתי לעבוד מרוב יאוש. ישבתי כל הזמן וחשבתי איך זה יכול להיות שהמישטרה עושה בצורה כזאת יד אחת עם אשתי. חשדתי שהיחסים עם אמיר לא נגמרו והחלטתי לבדוק את זה. השאלתי מחבר מכונני טובארו והמתנתי לאשתי בבוקר, כשהיא יוצאת לעבודה. היא החלה אז לעבוד כעוזרת במשק-בית. במשך שלושה ימים איבדתי בכל פעם את עיקבותיה. עד שביום הרביעי הצלחתי ראיית אותה נפגשת ברחוב סוקולוב ב-הרצליה עם יצחק אמיר. היא עלתה על הוטסה שלו והם נסעו. עקבתי אחריהם עד שהם נכנסו לרחוב צדדי בהרצליה פיתוח. שם עצרתי את המכונית והלכתי ברגל. מצאתי אותם עומדים יחד בין העצים, לייד משאבת מים. המקום הזה הוא מבודד וכמעט שלא עובדים בו אנשים.

(המשך בעמוד 44)

מישפחתי, ברחוב יצחק שדה 5 בהרצליה. אולם בשל צו שהוצא נגד ניסים, במיסגרת הליכי גירושין שבהם נמצאים בני הזוג, נאסר עליו להיכנס לביתו. מזה חצי שנה הוא מתגורר בנפרד, בדירה שכורה. ניסים בראל הוא קבלן שיפוצים במיקר צוער. אולם מאז החלה המישטרה לעצור אותו הוא אינו עובד. לדבריו השפיעו עליו הגילויים עד כדי כך, שהוא אינו מסוגל לעבוד.

סיפור השבוע: ניסים בראל:

התחלתי לחשוד באשתי בגלל מיקרה שבו חיבלו לי במכונית. יום אחד, לפני יותר מחצי שנה, מצאתי בבוקר את המכונית שלי עם שימשה קידמית שבורה ורבעה צמיגים חתוכים. לא היו לי אויבי בים ולכן לא ידעתי במי לחשוד. לבסוף נודע לי שעשה לי את זה פועל שעבד אצלי בשיפוצים. לבחור הזה היה עבר פלילי ואני שיקמתי אותו. לקחתי אותו לשיחה והוא הודה שחיבל במכונית. שאלתי אותו: "תגיד לי, מה יש לך נגדי? לא שילמתי לך מספיק, או אולי פגעתי בך באיזה דרך?" הוא ענה לי: "עשיתי לך את זה כי אמרו לי שהישיבה עלי למישר טרה. הנה, יש לי הוכחה — פקד אמיר נמצא כל יום שני וחמישי אצלך בבית!" לא האמנתי למישהו אחר. לא היה לי שום מושג שאמיר מבקר אצלי בבית. אני מכיר את אמיר מאז שהיה לי סיכסוך עם מישפחה אחת בענייני כסף. הם סירבו לשלם לי חוב על עבודה שעשיתי אצלם. וכשהתלוננתי עליהם במישטרה הם באו אלי הביתה, איימו עלי וניסו לפגוע בי. בפרשה טיפל אז פקד אמיר. יום אחד הבאתי אותו הביתה והצגתי אותו בפני אשתי. אמרתי לה: "אם פעם יבוא מישהו אלינו הביתה כשאני איננו, וינסה לאיים או לפגוע בך, תודיעי מייד לאמיר והוא יטפל בזה."

כאשר סיפר לי הפועל שאמיר מבקר אצלי, הייתי כבר מסוכסך עם אשתי. היא דרשה שנתגרש, אבל אני סירבתי בתוקף. באותה תקופה עבדתי במינפה רמון, והייתי בא רק פעם בשבוע הביתה. החלטתי לבדוק מה מתרחש כשאני איננו. ביום הראשון קמתי מוקדם בבוקר, אמר-

הבלש
פקד יצחק אמיר מחזיק פנס בעת מיבצע בירוש. הוא מכחיש את ההאשמות נגדו.

גברת בראל לפי בקשתה עלימנת לבדוק מי עוקב אחריה. בטיפול זה אנו רואים חריגה משמעותית מצד מפקח אמיר, על כן הוחלט להזהירו, עם הוראה מפורשת לנתק את קשריו עם גברת בראל. התלונה נמצאה מוצדקת. אנו מצטערים ומתנצלים על כך."

חיה וניסים גישאו לפני עשר שנים. הם הכירו בחוף שפיים. חיה בת ה-27

ה שוטרים שפרצו לביתו של ניסים בראל פעלו בגסות. "אנחנו נראה לך מה זה להרביץ לאישתך!" צעק אחד מהם לעבר ניסים, כשהוא דוחף אותו בכוח. "בוא איתנו, אתה עצור!" ניסים ניסה להסביר לשוטרים כי כלל לא היכה את אשתו, אך לשווא. השוטרים היו להוטים לעצור אותו, וטענותיו כלל לא עניינו אותם.

הפרשה חזרה על עצמה פעמים רבות. ניסים נעצר בכל מקום שבו מצאו אותו השוטרים — אם ברחוב ואם בבית. מצב זה נמשך שבועות ארוכים. הסיבה לכך היתה אשתו של ניסים, חיה בראל, שי-הגשה נגדו תלונות רבות על תקיפה ואיומים. בכל פעם היו השוטרים עוצרים את ניסים למשך 48 שעות, כדי שלא יצטרכו להביאו בפני שופט, שבמהלכן היו מתייחסים אליו בגסות ומשפילים אותו. לבסוף היו משחררים אותו, עד הפעם הבאה.

ניסים בראל חשש שהוא עומד לצאת מדעתו. בכל פעם שבאו השוטרים לעצור אותו, ניסה לשכנע אותם כי התלונות של אשתו הן פרי דימיונה, ואף הביע נכונות להיבדק בגלאי-שקר. אך הוא הבחין ביחס הדיכודי מצד המישטרה. הוא שם-לב ש-השוטרים מעוניינים רק לעצור אותו, ולא לברר את האמת. לטענותיו לא היתה שום משמעות בעיני השוטרים. במשך תקופה ארוכה התיישר ניסים בחיפוש אחר ה-הסבר לכך. לבסוף ערך חקירה פרטית, והגיע למסקנה שהדימה אותו.

לדבריי ניסים הוא גילה, כי אשתו בוגדת בו עם קצין מישטרה. לדבריו הוא תפס את אשתו, "על חם", יחד עם פקד יצחק אמיר ממישטרת הרצליה. ניסים ואשתו חיה מתגוררים אף הם בהרצליה, ולכן הגישה האשה את התלונות נגדו במישטרה זו. ניסים הסק כי אמיר מפעיל את ה-מישטרה נגדו, בשל הרומן שיש לו עם אשתו, ומכאן היחס הדיכודי כלפיו.

בתלונה ששלח ב-12 באוגוסט השנה פרקליטו של ניסים בראל, עורך-הדין יצחק ברזילי, אל מפקד מישטרת מחוז תל-אביב, ניצב משה טיומקין, הוא גולל את סיפור סבלו של ניסים ודיווח על גילויו. "מרשי מרגיש את עצמו מרומה מצד אחד עלידי אשתו, ומאידך היא זוכה לשיחוף פעולה מצד פקד יצחק אמיר," נכתב

במדינה

דרכי חיים

איכות חיים וטלפון

הממתינים לקבוצה

טלפון מתארגנים

כדי להטריד את השר

מודעי באמצע הלילה

בביתו

„נכבול את עצמנו למכשירי טל-פון בבית קלקא, שם יושבים אנשי משרד התיקשורת, נטריד את השר מודעי בטלפון באמצע הלילה לביתו, אלה הם רק כמה מן הרעיונות החדשים שהעלה הוועד של אגודת צרכני הטלפון בשיבתו האחרונה. נטולי הטלפון מכל רחבי הארץ, החליטו לפעול, הפעם ברצינות, נגד הסחבת בהתקנת הטלפונים. ברמת השרון, דרום חולון, הרצ-ליה, ראשון-לציון, פתח-תיקוה ורחובות אי אפשר כלל להשיג טלפון.

הישיבה החודשית האחרונה של דורשי הטלפונים התקיימה בשי-בוע שעבר בביתו של הברדן טר-ביה צפיר ברמת-השרון. בעל הבית לא היה. הוא השתתף בחזר-רות למופע האחרון שלו, יורדים על השבוע, שם משנים את הר-טקסט בכל שבוע. אשתו יעל, אירחה את חברי הוועד והשתתפה באופן פעיל בדיונים.

„הרעיון המרכזי של האגודה שלנו ברגע זה לא לדרת מן ה-כותרות. אנחנו צריכים לגרום בכל שבוע לסערה ציבורית זו או אחרת כדי שכולם ישמעו אות-נו, מסביר רוזי רום, ראש ה-אגודה.

„זו לא רק מלחמה של אלה שאין להם טלפונים. זה כולל גם את אלה שיש להם מכשירים אלה וזוכים לשירות גרוע של משרד התיקשורת. זה שייך לאיכות ה-חיים בארץ, הסביר אהרון אבל מראשון-לציון.

האגודה הנמצאת רק בשלבים הראשונים של פעילותה, מגלה מרץ בלתי נלאה ורוח קרבת. השמצות על פעולות משרד ה-תיקשורת רק מאחדים אותם ו-גורמים להם להמשיך ולפעול. „בכל חודש מתקיימת ישיבה של-נו, בה אנו דנים מה יהיה הצעד הבא,“ אומר המורה מפתח-תיק-וה יהודה פרום.

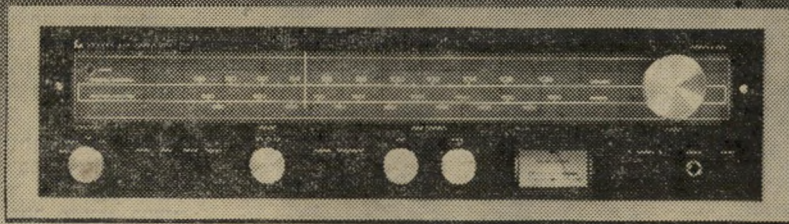
מסיבת העתונאים הראשונה של-הם זכתה אמנם להדים רבים. חלק מן החברים מחוסרי הטלפון הם אנשים ידועים. יצחק („איציק“) קול, מנכ"ל האולפנים המאוחדים בהרצליה, הזמרים יהורם גאון ו-מייק בורשטיין והחקיין טוביה צפיר הם רק כמה מאלפי חברי האגודה.

קיימים היום רבע מיליון אנשי שים הממתינים לטלפון ברחבי הארץ, מסביר רוזי. יש כאלה ש-נושאים עמם מכשיר איחודי אך גם הם צריכים לנסוע מרחק רב כדי למצוא טלפון ציבורי תקין כדי לטלפן למי שמחפש אותם.

אזרחים שהטלפון מצוי בביתם מתקשים להבין את המצוקה בה נמצאים כל אותם אנשים המצ-פים לטלפון. דוגמנות משירות טלפונים יעיל הקיים בחוף לארץ מובאות בשיבות של אנשי האגו-דה. כל אותם אזרחים שהטלפון בביתם מטרטר ללא הרף ומצפים לרגע בו יוכלו לבוא למקום בו אפשר לגנוח ללא טלפונים והס-דרות, נשארים אדישים לגמרי ל-מאבקם של אנשי האגודה.

כאשר הסתיימה הישיבה אמרו החברים זה לזה: „אם יש לך בעיה באיגודן אחת מן הפעולות שלנו, תן לי צילצול, ואז הם נזכרים כי אין להם טלפון. מחיי-כים וחוזים להגות רעיונות מהפ-כניים.

אם חשבת שהרסיבר של LUXMAN יקר מדי עבורך המשך לקרוא:

זה "אלף" אותך אמנם כבד לגבתיים, לאולם ההדגמה המשוכלל שלנו. אך זה עשוי להשתלם לך. אפילו להשתלם מאד.

על איכותם של מוצרי הסטריאו של טלמוסיקה והאנשים העומדים מאחוריהם לא נרחיב את הדיבור. אם אתה מבין בסטריאו, אתה יודע, עכשיו, בטלמוסיקה זוהי ההזדמנות שלך.

בנוסף, דגמים אחרים של LUXMAN ומערכות סטריאו שלמות במחירים מיוחדים ובתנאי תשלום נוחים.

- מחלקה מיוחדת לעולים חדשים
- שירות ואחריות במעבדות טלמוסיקה

סטריאו • היי-פי

רח' כורזין 1, גבעתיים (מול רמת-חן), טל: 03-765071
אולם התצוגה פתוח בימים א'-ה', בשעות 09.00—19.00
ביום ו' מ' 14.00—09.00

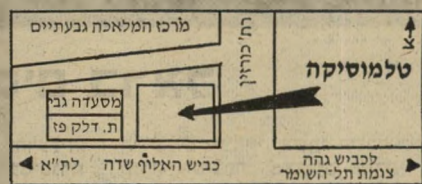
נוחירם הריאלי של מגברי LUXMAN הורד על ידנו בעשרות אחוזים. כי אנו משווקים היום את כל מוצרי היוקרה הסטריאופוניים LUXMAN, ALTEC, TEAC, BIC, KOSS, dby בשיטה אחת בלבד.

מטלמוסיקה ישירות — אליך

כך למשל תוכל לרכוש אצלנו רק החודש את הרסיבה הידוע של R-1030 LUXMAN (הספק אמיתי של 30 וואט, 0.05% עוותים מקסימלי, אחריות ל-3 שנים). במחיר מיוחד:

3,995 שקל

במקום 5,850 שקל

„אסור להחנויך“

תערוכה ברמה מוזיאונית המורכבת מרשימת הציירים מן השורה הראשונה בישראל, בין המוצגים רישומים והדפסים מוקדמים ונדירים של: אופק, אשהיים, בקון, ברגר, טמיר, ינקו, סימה, פינס, צ'זיק, שחרל-הילמן, שטיינהרדט, בצלאל שץ ואחרים.

תערוכת יחיד

ליאת פולוצקי מציגה „חלום בנוף“ הפתיחה מוצ"ש, 1 בנובמבר 1980, שעה 8.30 דברי פתיחה: ד"ר זיוה עמישי-מייזלש החוג לתולדות האמנות, האוניברסיטה העברית, ירושלים

גלריה אלון

רחוב הפלמ"ח 51, ירושלים, טלפון 669562
שעות הגלריה: 10—13, 16—21, מוצ"ש 19—21

שלי — סניף ת"א

ביום א', 2.11.80, שעה 8.30 בערב, תתקיים במועדון שלי, רח' בוגרשוב 60, הרצאתו של ז'אק אל-ז'אד עורך העתון אל-פג'ר בנושא: הכוחות הפוליטיים בגדה המערבית

שלי — סניף ר"ג

ביום שבת, 1.11.80, שעה 10.30 בבוקר תתקיים באולם מועצת הפועלים, רח' הרצל 13 אסיפה פומבית: צריך להפיל את הליכוד — אך מה הלאה? בהשתתפות: יעזר לוזן, רן כהן, ד"ר מאיר כעיר פותחת: דליה וינר

ת | ט | ר | מ | פ | ל | ח | י | ל

האימה - ולא הטעמים הדתיים - היא הסיבה לכך שאנשים דתיים מסרבים לקבל טיפול רפואי... חובתנו היא לרפא!

אין הוא מתפשר על האמת. "העולם הזה" ביקש ממנו להביע דעתו על הסערה שעורר הניסוי הראשון בעולם בהנדסה גנטית בחולת הטלסמיה - ניסוי שנערך בבית החולים "הדסה" בירושלים ("העולם הזה" 2251). הפרופסור ליבוביץ חושש שהניסוי הובן בצורה לא נכונה וביבל את הקהל, והוא מנסה להסביר את משמעותו וההשלכות הנובעות ממנו, ולהביע את דעתו בזכותו של המדע לרפא חולים.

הפרופסור ישעיהו ליבוביץ, בן 78, מלמד באוניברסיטה שבגינת-רם, בפקולטה למדעי-הטבע ובפקולטה למדעי-הרוח. למד כימיה ופילוסופיה באוניברסיטה של ברלין וב-1924 קיבל תואר דוקטור לפילוסופיה. בין השנים 1928-1926 השתלם בביוכימיה, באקדמיה על שם הקיסר וילהלם בברלין, ואחר-כך החל בלימודי הרפואה במכון לפיסיולוגיה בקלן. ב-1934 קיבל תואר דוקטור לרפואה ועלה לארץ-ישראל. מאז 1934 הוא מלמד באוניברסיטה העברית בירושלים. הפרופסור ליבוביץ הוא יהודי דתי שומר-מצוות. יש לו כשרון מיוחד לניסוח מרובקטיבי.

הדת היהודית אינה

אוסרת השתלה גנטית!

את היכולת לתיכנון תורשה, וזאת אך ורק מפני שהם אינם מכירים מנגנון אחר שיוצר את ההשפעה התורשתית. כל פרט במכניזם בגוף האדם נשלט עלידי מערכת גנים. שינוי בהרכב הכימי של הגן יכול להביא לתוצאות קאסטר-טרופאליות לאדם. אבל מכיוון שהגוף בנוי מהרבה ריקמות תאים, לא ידוע לנו כיצד יתבטא השינוי באדם. אצל חד-תאיים שינוי כימי של הגן אכן ישנה את כל התנהגות התא.

בריאים כמדע הגנטיקה? בבני-האדם באים לידי ביטוי גנים המועברים מהאם ומהאב. אחד מההורים יכול להעביר גן חולה ואז, גם אם הצאצא יהיה בריא, הוא יכול לשאת איתו את הגן של המחלה. ההגדרה במדע הגנטיקה היא, שמבחינת הגנוטיפ האדם הזה יהיה נושא גן חולה, גם אם מבחינת הפנוטיפ - ההשתקפות המוחשית - הוא יהיה בריא. ההנדסה

לא ניתן טיפול נגד רצון החולה. אם החולה חותם על טופס ההסכמה, הרי שהוא מאמין לרופא וזה הופך אותו לאחראי

יש מדענים המייחסים לגנים את היכולת לתיכנון התורשה, מכיוון שהם אינם מכירים מנגנון אחר שיוצר את ההשפעה התורשתית

האם יש להאשים רופא הנותן טיפול רפואי שלא הוכר כמכטיח ריפוי?

לא! הרופא לא נותן טיפול לחולה על דעת עצמו. גם בטיפולים הפשוטים ביותר מתבקש החולה לחתום על מיסמך שבו הוא נותן את הסכמתו. אחרי שהוסברו לו כל הפרטים הכרוכים בטיפול. טיפול לא ניתן נגד רצון החולה. אם הוא מאמין ברופא הוא הופך אחראי לעצמו. אבל השאלה היא האם ראוי הרופא להשפיע על החולה להסכים שיש סיכוי ליעילותו - אבל עדיין לא הוכחה יעילותו זאת בוודאות.

הרכבה מחלות תורשתיות מוכרות כי מחלות תורשתיות יהודיות, בעוד שהנישואין בתוך החמולות הערביות מרכיבם בקורבם את המחלות התורשתיות. האם לא כדאי, לכן, לחייב התכונות ונישואי-תערובת, שבכוחם למנוע את הפסד הגנרם במחלות תורשתיות?

הגורמים התורשתיים לא ייעלמו. אולם אם יהיו נישואי תערובת, תמשכנה המחלות לקונן אצל בני-אדם שאינם יהודים ואינם ערבים. בישראל יש קיבוץ גלילות אנושי, לכן כאלו ניתן לראות צורות רבות של מחלות תורשתיות. אך אין זה אומר שדווקא פה קיים אחוז גבוה יותר של מחלות תורשתיות. מחלת טאירוקס, למשל, קיימת בקרב אוכלוסיה ממוצא מזרח-אירופי. במחלה זו די בגן אחד כדי להעבירה לצאצא. מחלת הטלסמיה קיימת באזור הים-התיכון והמפרץ הפרסי. חוקר שרוצה לחקור את המחלות יכול לבוא לישראל ולמצוא בה מיגוון של הרבה מחלות תורשתיות. הילד בעל המום בולט יותר בשטח, אולם זה לא אומר שליהודים יש יותר מחלות תורשתיות ושישואי-התערובת יעלימו מחלות. המחלות יישארו קיי

יודעים להשתלט על המנגנון הגנטי, לכן למדו להשתלט על התופעה באמצעות הוספת אינטולין ממקור אחר לגוף האדם. ואילו בחולת הטלסמיה לא הצליחו להשתלט על התופעה בעזרת עירוי-דם לחולים, ולכן ניסו להשתלט על הגנוטיפ החולה באמצעות השתלת גן בריא.

האם משמעות הניסוי שנערך בחולת הטלסמיה הוא, שקרוב היום שבו נוכל לייצר צורות ביוגניות חדשות?

להנדסה הגנטית יש הישגים אך ורק ביצורים חד-תאיים, לפי שעה. השינוי שניתן ליצור בתא אחד אכן ישנה את כל המיבנה הביולוגי של אותו תא, וניצור מיבנה ביולוגי חדש. זוהי העובדה שמבלבלת את הציבור, החושב שהשתלת הגן באדם תשפיע על כל המיבנה הביולוגי.

בהשתלה שבוצעה בחולת הטלסמיה בהדסה, ישפיע הגן הזה אך ורק על הריקמה המסוימת הזו, אם יצליח הניסוי. שהרי גוף האדם בנוי מהרבה רקמות ותאים. כל המכניזם הגנטי הידוע בימינו לאנשי המדע הוא סדר כל התהליכים הכימיים, וזה לא אומר עדיין שניתן להבין כיצד המיבנה הכימי משפיע על ההתפתחות. אנחנו מכירים את ההרכב הכימי, ולא כיצד ההרכב הזה מייצר איברים בגופנו. השוטים אמרים שכבר גילינו את המכניזם הגנטי של התורשה, אולם הדבר לא נכון.

הפעילות הכימית של הגנים, המובנת לנו, אין בה כדי להסיק שאנחנו יכולים לעצב מיבנים מתוכננים. אלא רק ליצור חומרים מסוימים. יש מדענים המייחסים לגנים

הגנטית באה לתקן את הגנוטיפ ובעיקבות זאת את הפנוטיפ.

לא תמיד מציאותו של גן חולה היא סיבה מספקת להופעת המחלה. הגן יכול לעבור מדור לדור והמחלה לא תופיע אלא בתנאים מיוחדים. זה יהיה דבר גדול אם המדע יצליח לרפא פגמים גנטיים, שהם גורמי המחלה, ולא יסתפק בריפוי תופעות המחלה שנגרמו על-ידי הליקוי הגנוטיפי.

כיצד מצויה המדע לרפא חולים?

אחוז אחד מאוכלוסיית ישראל חולה במחלת הסוכרת. זה נחשב לשיעור גבוה מאוד. והנה אנחנו נזכרים לראות, שחולים אלה מגיעים לגיל שיבה טובה וחיים כבירים. במחלת הסוכרת ידוע לנו המכניזם של המחלה על בוריו. הסוכרת איננה מחלה תורשתית במובן הרגיל של המילה, אולם גורמים גנטיים הם בין הקשורים למחלה. ידוע שהאינטולין משפיע על התהליכים הכימיים והפיסיקאליים בחילוף החומרים, שבהם קשור הניצול התקין של הסוכר בגוף האדם. לחולי סוכרת חסר האינטולין הזה, הריקמה שמתפקידה לייצר אינטולין לא פועלת אצלם. על כן לקחו החוקרים אינטולין תקין ממקום אחר והכניסו אותו לחולי הסוכרת. והנה, החולים הללו יכולים לחיות כבירים לכל דבר. לא תיקנו אצלם את הגורם הגנטי, אלא את הפנוטיפ בלבד, בכך שהוסיפו לגופם אינטולין תקין.

מהו הטיפול שנתנו דחורת הטלסמיה?

אצל חולת הטלסמיה פגום הגורם הגנטי המפעיל תה-ליכים כימיים. שבהם תלוי ייצור כדוריות-דם תקינות. לשם טיפול בטלסמיה השתילה ההנדסה הגנטית בריקמת מח העצם את הגן החסר, אשר מצפים ממנו שיצור תאי-דם נורמליים. ההשפעה תהיה בריקמת מח העצמות, ולא תשנה את כל מיבנה האדם. במחלת הסוכרת אין אנו

מות אצל יהודים או אצל זרים. מדוע יש אנשים המכונים לקבל טיפול בטענה שהם דתיים? האם הדת מונעת התערבות בסדרי הבריאה?

מה פתאום. אצל אלה פועלים הפחד והאימה, ולא הטעמים והנימוקים הדתיים. שיכבה גדולה באוכלוסיה מפחדת לתרום דם. ידוע שאין שום חשש להוציא מה גוף ליטר דם. בכל טיפול רפואי קודמת הבעיה אם הוא איננו מוסיף ספק הוא באיזה מידה המסקנות הנובעות מניסויים בחדר-איים מר-כחות עצמם גם בבני-אדם, שהם אורגניזם מורכב. הוצאת לחם מן הארץ על-ידי חריש, זריעה, קציר, טחינה ואפייה היא שינוי מוחלט של סדר-בריאה, שהרי כל הדבר רים האלה אינם קיימים כגורמים של הטבע, אלא הם ניצול מחושב ומתוכנן של הטבע לטיפול צרכי האדם. והוא הדין בכל טיפול רפואי!

האם דעתך צריך להמשיך לחקור ודנסות דהבין?

המחקר המדעי מתקדם מעצמו. אין האדם יכול לדעת את אשר הוא יודע. האדם ימשיך לחקור כל דבר שאותו הוא רוצה לדעת. התכונות הכימיות של הגנים, שי אותן גילו המדענים, עדיין לא מס-בירות את תהליך עיצוב האורגני-זם, אלא רק תהליכים כימיים ה-קשורים בתהליכי החיים. התהליכים הכימיים המוכרים, אלה הם הבונים את האדם — הם מתרחשים באדם. אין בכלל גן של תופעות או של כניעה, יש לעומת זאת, גנים ל-טיפשות, ואת זאת אני אומר מכיוון שהמציאות מוכיחה זאת. ההרכב הכימי שבגן יוצר למשל צבע ל-עניים ולשיער, אבל למה אצל הזברה הסתדרו הצבעים בצורה מסויימת — בפסים — זאת אנחנו לא מבינים. ולמה יש לנו חמש אצבעות — גם זאת אין אני יודעים. החוקרים ימשיכו לחקור, מבלי ש-יתחייב מכך דבר. מן העובדה ש-לכמה מדינות יש פצצות גרעיניות, לא משתמע שהן אכן תשתמשנה בהן.

דשם מה מחזיקים את הפצצה?

לא אחזקת הפצצה היא העובדה הקובעת. אחזקת הפצצה איננה גורמת דבר. אפילו פישפש לא נהרג מאיום. בין הירע והרצון אין קשר. אם אני מחזיק עכשיו אקדח טעון ולא נצור, ומכוון אותו אליך, מה מתחייב מכך, לדעתך? שום דבר. אם יש לי אקדח ביד, אין זאת אומרת שאחלץ על ההדק או שלא אחלץ עליו.

האם צריך לרפא חייה?

למושג "צורך" יש משמעות אובייקטיבית רק בתופעות הטבע. למשל: אבן הנמצאת בשדה גרווי-טציה (שדה הכובד) צריכה ליפול, ואדם המצוי בסיטואציה מסויימת בחיים לעולם אינו צריך לפעול בכיוון קבוע מראש, אלא הוא המחליט על פעולתו, לכן, לרפא את החולה איננו צורך אובייקטיבי. אך לפי דעתם של בני-אדם מסויימים, אשר אין נימנה עליהם, לא צריך לרפא, אבל זוהי חובתנו. את החובה הזאת אין אפשרות לנמק. ממה נובעת חובה זו? מ-הנרצות והרצונות. אני מישור יאמר שאסור להרוג אדם, לא יהיה לפסוק הזה מובן, אלא שיש בני-אדם האוסרים על עצמם ועל ה-אחרים להרוג אדם. אך אדם לא חייב להיות הגון. כל אחד יכול לבחור להיות מנוול. אם נשאל אדם למה בחר להיות הגון, שהרי הוא יכול להיות גם מנוול, הוא יענה שהוא בחר להיות הגון. לרפא חולה זוהי חובה שלנו. לפי תפי-סתי, בין אם ניתן למצוא בזה צורך אובייקטיבי ובין אם לא ניתן למ-צוא צורך כזה.

גילה רזין

מיד כשאמיר ראה אותי, הוא תפס את הווספה וברח. חיה זרקה את הקסדה מאחרי העצים. שאלתי אותה מה הם עושים פה ביחד, והיא ענתה שהם נפגשו במקרה. שאלתי אותה מה היא עושה שם בכלל, והיא ענתה: "טוב לי פה". תוך כדי כך חזר אמיר, אני לקחתי את הקסדה מאחרי השיחים והחזקתי אותה ביד. הוא ביקש ממני את הקסדה, וניסה למשוך אותה ממני בכוח. אמרתי לו: "את הקסדה הזאת תקבל רק בתחנת מישטרה!"

נסענו כולנו למישטרה הרצליה. אמיר הסתודד שם עם אחד השוט-רים, וכשאני ביקשתי להגיש תלונה אמרו לי: "אנחנו לא יכולים לקבל ממך תלונה. לא מדובר פה בעבירה פלילית". בעיקבות זאת פניתי ל-עורך-הדין שלי ושלחתי את מיכתב התלונה לטיומקין. התשובה שקי-בלתי מוכיחה את העוול שנעשה לי על-ידי אשתי, בסיועו של אמיר.

עד כאן סיפורו של ניסים בראל. חיה בראל מכחישה בתוקף את האשמותיו של בעלה. "זה הכל שקר וכזב", טענה, "בעלי מאשים כל גבר שאני מדברת איתו, בכך שיש לו איתי רומן. אין לי שום קשרים עם יצחק אמיר. נסעתי איתו ב-ווספה כי הרגשתי שמישהו עוקב אחרי במכונית טובארו. לא הבחנתי בזהותו של הנהג, ולכן הלכתי ל-מישטרה וביקשתי ניידת שתלווה אותי."

"במישטרה אמרו לי שהם לא יכולים להצמיד ככה סתם ניידת לכל אחד. יצאתי משם, וכשעברתי

אהובה חיה סתם ידיים

ברחוב סוקולוב פגשתי את אמיר. זכרתי שניסים אמר לי בזמנו לפנות אליו בשעת צרה, ולכן ביקשתי ממנו להסיע אותי למקום העבודה שלי. אמיר הסכים ויצאנו לדרך. אני עובדת בהרצליה פיתוח. כשהגענו ליד הבית שבו אני עובד שהטבארו שוב עוקבת אחרינו. אמיר הוריד אותי ליד משאבת המים ועשה סיבוב לבדוק אם יש מישור. בדיוק אז הופיע ניסים."

חיה טוענת גם, כי כל תלונותיה במישטרה היו אמת, וכי בטיפול בהן לא היה שום דבר יוצא-דופן. לטענתה ניסים הוא אדם אלים שאיים עליה והיכה אותה פעמים רבות. בתביעת הגירושין היא מא-שימה אותו גם בכך שבגד בה.

פקד יצחק אמיר הכחיש את האשמות נגדו, למרות שקצין ה-דלונות במישטרה מצא אותו מוצ-דקת והתנצל עליה. אמיר הודיע כי הוא מוכן להגיב ולהסביר את הדברים, אך דובר המישטרה סירב לאשר לו זאת.

קשרה להוריה באנגליה, והודיעה להם בעדינות על האסון שפקד אותה. "לא פירטתי את כל הפר-טים", סיפרה, "אבל הם הבינו שנאנסתי".

זאקלין הגיעה לארץ אחרי ש-סיימה את ביה-הספר התיכון. "בחרתי בלילות שנת חופשה ביש-ראל כי המדינה הזאת משכה או-ת תמיד", סיפרה. "אני לא יהו-דיה, אבל שמעתי הרבה סיפורים על העם היהודי, כמה שהוא טוב והאנשים שלו נחמדים, ובאתי ל-ראות את המדינה שלו במו עיני."

"כשהגעתי שמחתי על הבחירה. מזג-האוויר כאן והים הם משגעים. נהנתי מכל רגע שביליתי בישר-אל, עד שקרה מה שקרה. עכשיו אני רוצה לברוח מכאן כמה שיו-תר מהר. קשה לי להשאר בה כ-קום הזה. אני יודעת שזה היה יכול לקרות לי בכל מקום, אבל לא ציפיתי שישראל יפגע בי ב-צורה כזאת. אולי אני פעם אחי-זור לכאן, אבל זה יהיה בעוד הרבה זמן."

זאקלין מתכוונת להמשיך לל-מוד רפואה. אביה הוא רואה-ח-ש בון ויש לו ידיו בארץ, רלף קפלן, הקושר עימו בעסקים. רלף בא לבקר את זאקלין מדי יום בבית-החולים. באים לבקרה גם אנשי הנהלת מלון D, אולם יותר מכ-ר לם יושב ליד מיטתה חברה היש-ראלי, איתן. השניים הכירו לפני חודש ביה-המלח, ומאז הם יחד. הם מתגוררים בדירה ברחוב די-זנגוף.

"התקשרו אלי בלילה מהמיש-טרה, והודיעו לי מה קרה", סיפר איתן בן ה-24, העובד כמתכנת מחשבים. "באתי מייד. זאקלין היא בחורה נהדרת. מי שעשה לה את זה הוא חיית-טרוף. אם בית-המישפט לא יתן לו את העונש המתאים, אני אעשה זאת במו ידי!"

דרכי חיים

רומן טלפוני

בית-המישפט התבקש לפענח סודותיו של רומן אפלטוני, שהתנהג משני צדדיו של קו הטלפון.

משאית המישטרה עצרה מו-ל הבית. בחוץ עמדו שלושה ילדים קטנים שפקדו עיניים מבהלות. אדם הובלה על-ידי שוטר אל תוך ניידת שהמתינה בחוץ. שוטרים אחרים היו עסוקים אותה עת ב-העמסת חפצים, האמורים לשמש כמוצגי התביעה במישפט נגד האם.

המוצגים כללו שני שטיחים, מאוורר חשמלי, שואב-אבק, טל-פון אוטומטי, בלנדר חשמלי, כלי-מיטה, כל-יכולת, תמרוקים וחפ-צים אחרים. כך הגיע לסיומו סיי-פור של אהבה אפלטונית, שעל פי כתב-האישום, המתאר אותו בהרחבה, נמשך שיבעה חודשים.

גיבורי העלילה הם סטודנט לי-חקלאות בן 25 ואשה נשואה בת 34, עבת בשר, שצלקת עמוקה טבועה בפניה. אותה אישה, כך טוען כתב-האישום, התחזתה ל-צעירה בת 24, אלמנה ואם לחי-נוקת.

סיפורים עצובים. הבחור, כיום סטודנט לחקלאות שנה ד', בפקולטה לחקלאות ברחובות, היה בצעירותו הנץ השחור-הצעיר והלך לנחל עם גרעין של תנור עתה. בשירותו הצבאי היה בקי-בוץ כרמיה, אחר כך שירת כחי-

במדינה

בש קרבי בצנחנים. כל חייו היה מוקף חברים, מעולם לא סבל מ-בדידות.

עם שיחרורו הלך ללמוד חקל-אות והתמחה בעיקר בשטח האהוב עליו ביותר — בעלי-חיים. במשך תקופת הלימודים עבד כתורן ב-תים קרובות אל תוך הלילה. ב-גיליון האישום מסופר, כי באחד הערבים, בסביבות חודש דצמבר 1979, ישב הסטודנט בתחנה, כש-צייל צולל טלפון טורדני הטרידו. מעבר לקו, כך מתאר גיליון-האי-שום, היתה בחורה. נראה שהסטר-נט שמח להסרעה הזו. הקול זיהה עצמו בשם בדוי ועזר לו להעביר ימים ולילות ארוכים במישמרות המעיפות בתחנה. סיפוריה של הבחורה היו עצובים. היא תיארה עצמה כאישה מוכת גורל, אלמנת קצין צה"ל שנותרה עם תינוקת. הסטודנט, לפי הנסען בכתב האי-שום, החל לפתח בליבו ריגשי אהבה ורעות אליה ואל בתה ה-קטנה. כל זאת מבלי שראה אותה.

"ההכרה הטובה". כשהיה משוכנע באהבתו דרש לראות את אהובתו פנים-אל-פנים. היא סיר-בה בטענה, שמישפחת בעלה הי-מנחה על הכתב יותר ממה שאמר-ה תי, והגני מאריך את מעצרו ב-שמונה ימים."

עברו מאז רק שבועיים. כל חר-מד החקירה, כולל התיק הסודי הצהוב, הוצג בפני השופט חיים דבורין. רק זמן קצר נדרש לו כדי לברר, שאין צורך וטעם במעצרו של כהן. תוך הסבר מישפטי ממצה שוחרר כהן ממעצרו. כלוף חייך מאוון עד און ואמר: "הכל תלוי בשופט".

כתב-האישום מתאר, כי "החב-רה הטובה" פגשה את הבחור במ-קום עבודתה, בבית-החולים קפלן, שוחחה איתו והבטיחה לשמש כ-מתווכת בינו ובין הנהדרת שמי-עבר לקו. הבחור חזר מפגישה זו מאושר לגמרי.

הבחורה שאותה ראה הסטודנט המאוהב כאשתו החוקית לעתיד, ביקשה ממנו לקנות אביזרים וחפ-צי-בית למשק ביתם המשותף. ר-הוא התרוצץ, קנה ומסר לחברה. בתחילה שני שטיחים, אחר-כך שואב-אבק חשמלי, ומפעם לפעם זרי פרחים ודברי מזון. באמצעות החברה שלח גם בלנדר חשמלי, כלי-מיטה, כלי-מטבח, תמרוקים וצעצועים לילדה.

כתב-האישום מעריך שוויים של אביזרים אלה ב-43 אלף שקל. הרומן הגיע לקיצו ביוני 1980. חוקרי המישטרה הגיעו אל ביתה של האשה, בעיקבות חקירת ה-מישטרה. ערכה עורכת-הדין של פרקליטות המדינה, דורית שפי-רא, את כתב-האישום.

בסיכומי טעון, כי "הנאשמת הביאה את המתלונן במירמה ליד-עשיית מעשה: דהינו, הביאה את המתלונן לכך שקנה עבורה את אשר דרשה ממנו בטלפון, כש-לעיתים הנאשמת עצמה התלוותה אליו ועזרה לו בבחירתם של המו-צרים שאותם קיבלה במירמה מאת המתלונן.

"לחילופין ניצלה הנאשמת את קלות דעתו ומצוקתו של המתלונן, דרשה וביקשה ממנו את מה שלא הגיע לה."

מישפט

הכל חלוי בשופט

אותן הראיות — אך

ההחלטות שונות

לפני שבועיים יצא עורך-הדין ישראל כלוף מלפני השופט אריה

סגלסון, כשפניו חפויים. זה עתה עירער על מעצרו של משה כהן, שהיה חשוד בשיתוף-פעולה עם סוביה אושרי ורחמים אהרונים ב-רצח הכפול. אז טרם הוגש כתב-אישום נגד החבורה, והסניגורים גיששו באפילה. כיוון שגם הרא-יוט שאספה המישטרה היו עדיין חסויות בפניהם.

כהן נעצר לשמונה ימים על-ידי שופט השלום, וכלוף חשב כי אין צורך בכך, וביקש לערער על המעצר בפני בית-המישפט המחור-זי. כאשר הובא החשוד לפני ה-שופט סגלסון שלף התובע תיק בכריכה צהובה, הציגו בפני השו-פט ואמר לסניגור: "אלה העדו-יות החסויות שיש לנו."

השופט שקע בקריאת החומר והכתוב החלטה:

"היום הציג בפני התובע המלו-מד מר רודה תיק המסוגל כסודי ביותר, בכריכה צהובה, ומתוך החומר נראה לי שהנאשם אכן קשור קשר הדוק ביותר לפרשת הרצח. ומה שנאמר באותו חומר מורה, כי הוא ידע היטב מה ש-עמד להתרחש, מה שהתרחש וגם מה שנעשה אחרי ביצוע הרצח. מחמת הסודיות בחקירה אינני מעלה על הכתב יותר ממה שאמר-ה תי, והגני מאריך את מעצרו ב-שמונה ימים."

עברו מאז רק שבועיים. כל חר-מד החקירה, כולל התיק הסודי הצהוב, הוצג בפני השופט חיים דבורין. רק זמן קצר נדרש לו כדי לברר, שאין צורך וטעם במעצרו של כהן. תוך הסבר מישפטי ממצה שוחרר כהן ממעצרו. כלוף חייך מאוון עד און ואמר: "הכל תלוי בשופט".

צה"ל

הכל בגלל ארנק קטן

החיה, שנחשד בטעות

בגניבה, טוען שהוכה

והושפל. והמישטרה חוקרת

דם שנת מפיו של יוסי דיין, שניצב בפני שוטר המישטרה ה-צבאית עירום כולו. "היכן האר-נק?" שאל השוטר. "אינני יודע". ניסה דיין להשיב. אך המכה ש-ניחתה על פניו סכרה את פיו ב-אמצע המישפט.

"לא ניתן לך לצאת מכאן", צעק השוטר ודפק בידו על השולחן. "אתה עוד תודה היום, ואנחנו נלמד אותך איך לא לגנוב."

תחושה של חוסר-אונים הש-לטתה על יוסי. הוא הביט קדימה ושתק. אסור לי להתייאש, חשב, פשוט אסור לי.

סצינה זו לא נלקחה מסיפור-מתח ואף לא מסרט-אימים. זהו סיפורו של חייל שהחזיק ועונה, לדבריו, במשך כמה שעות בחדר-חקירות של המישטרה הצבאית, על לא עוול בכפו. הוא הובא לשם אחרי שהוגשה נגדו תלונה על-ידי בחורה שהכיר באותו חלון. היא האשימה אותו שגנב את ארנקו.

"את ליאורה היכרתי בהפסקת הצהריים שלי. יצאתי לאכול משהו, ששחציתי את הכביש עצרה ליד-י מכונת ובוחרת מאד נחמדה שא-לה אותי אם אני יודע איך מגי-עים לבית-החולים איכילוב. היא היתה מבולבלת לגמרי, והשילוב הזה של חוסר-אונים ונחמדות מצא חן בעיני. החלטתי לנסוע איתה ולהראות לה את הדרך. והתפתחה שיחה נחמדה. ליאורה היתה אסי-רת-תודה וסיפרה לי שהיא נוסעת לבקר את אחיה, שעבר לא מזמן ניתוח. כשהגענו לבית-החולים

רחל מרחלת על כל העולם

סיפור השנה

עד כאן סיפור הרקע. מכאן מתחילה העלילה, ותאמינו לי, זו עלילה של ממש. יום אחד גילה הפרופסור שאשתו, שהיא למרות היותה סבתא גם חתיכה ראוייה להתכבד, מנהלת כבר רומן של שנים רבות עמהחבר הכי טוב שלו, עורך-הדין. כמי שמבין בנשים הוא החליט חד-חלק: האשה הולכת ממנו, אבל מחר.

באה האשה הקטנה אל עורך-הדין הגדול עם המיזוודות שלה. ההוא לא היסס לרגע, עזב את האשה הפרטית שלו, ועבר להיות יחד עם האשה של החבר הכי טוב שלו. הם אמנם עוד לא הספיקו למצוא דירה בארץ, משום שמייה אחרי הגילוי היה מוכרח עורך-הדין לנסוע לחוץ-לארץ, והוא לקח איתו כמובן את האהובה שהתפתנה לא מכבר. הסיפור מעסיק בימים אלה לא רק את עורך-הדין והרופא, אים, אלא גם את ראשי מיפלגת-העבודה וקצינים בכירים בצה"ל, ותאמינו לי שאני יודעת על מה שאני כותבת.

חשבת, שמאז הסיפור על האישיות הציבורית והמזכירה, שנכנסה להריון, לא יפול לי עוד השנה סיפור פצצה כזה, אבל אלוהים גדול כמו שאומרים, והסיפור שאני עומדת לספר לכם עכשיו, הוא אולי אפילו גדול יותר מזה של האישיות הציבורית והמזכירה בהריון.

בתל-אביב מתגוררים להם שני זוגות מאוד מפורסמים, ומאוד מקובלים בחברה. הזוג האחד הוא עורך-דין, בין המפורסמים ביותר בארץ ובין העשירים ביותר, מי שנודע לא אחת כעורך-דין של חברות ותעשיות ממשלתיות גדולות, ואשתו, שהיא ללכ הדעות אשה מכובדת ומקובלת בחברה. לזוג יש לא רק ילדים אלא גם נכדים.

החברים הכי טובים של עורך-הדין המפורסם ואשתו הם פרופסור לגניקולוגיה ידוע מאוד ואשתו שלו. הפרופסור לגניקולוגיה לוגיה מכובדים ואהודים לפחות כמו עורך-הדין ואשתו, וגם להם לא רק ילדים אלא גם נכדים.

לא למען בלונדית

אתם יודעים שאני לא אוהבת לספר לכם על פרדות ומריבות, אלא שלעיתים הסיפור כל כך חם, שחצי העיר כבר יודעת, כך שאין שום סיבה שגם אתם לא תשמעו על כך.

את המלחין קובי אושרת אין צורך להציג. הבחור כל כך מצליח וכל כך מפורסם שעצם שמו בלבד הופך כל שיר

קובי אושרת וידידה חנינו קיבוצניקי

שלו ללהיט. ציפור קטנה לוחשת לי שהיא המשיפחה של הכוכב לא להיט בכלל. להיפך.

אחרי די הרבה שנות נישואים, החליטו שני הקיבוצניקים לשעבר, קובי ואשתו אישיבט, להיפרד. שלושת ילדיהם ישארו, כנראה, אצל אמא, ואבא יוצא לחפש לו חיים חדשים משלו.

אני זוכרת איזה סיפור על רומן קטנטן שניהל קובי עם פקידת בנק בלונדית ויפה, אלא שכנראה שלא היא זו שלטובתה עזב קובי את ביתו שברמת-השרון. לא נותר לנו אלא לחכות ולראות לאן מועדות פניו ולהכריז: יפות יפות תל-אביביות, היכוננו, קובי מגיע.

צ'אנס

של עיתונאי

הולך לו. אני יודעת שהולך גם להמון אחרים. אבל לשעיה סגל, העיתונאי-צלם, הולך קלף באופן מיוחד. כבר סיפרתי לכם לא פעם במדורי על ההצלחות שלו עם נשים, אלא שתמיד הקפיד לעשות את הקשר עם היפות שלו קצר ולעניין, ואתם מבינים בדיוק למה אני מתכוונת.

הפעם הבנאדם פוסט. ככה לפחות מעיי דות עיניו הבהות קדימה בהנאה, כשהוא נמצא עלידי אהבתו החדשה. קוראים לה יולב נדב, היא בת 21, יופי של בלונדית מתוללת-לב, וכשרואים אותה על הבמה שרה ומשחקת, מיד מגלים שהפעם יש לנו עניין עם כישרון.

שעיה, שעד לעת האחרונה היה קבלן הצילומים של עיתון גדול בארץ, החל לאחרונה לפרסם מאמרים בנושאי צבא, חברה ובידור. בעת שריאיון את יולב לי כתבה, גילה לפתע שיש בה כמעט הכל, דברים שחיפש לשוא במיטב חתיכות הי עיר. מאז הם לא משים אחד מהשני. מספרים שכל המוזוודות עם המיטלטלים של הבלונדית היפה נפרקו בעת האחרונה בדירתו של שעיה הג'ינג'י, והאידיליה שוררת במחנה.

שבע השנים הטובות

אייל גפן ואורית רובנצ'יק דוגמה מהאבא

אייל גפן, השחקן, יודע מה שהוא רוצה מהחיים. אין אצלו אפס. הבחור מתמיד ומצליח. לוקה תפקיד בחיאתו, מצליח. לוקה תפקיד בקולנוע, מצליח.

בכלל כל מה שהוא עשה עד עכשיו ובכל מה שנגע, הצליח.

לפני כשבע שנים לקח אייל את נורית לאשה. מה אני יכולה לספר לכם על הי תקופה ההיא בחייו. הוא הכיר את נורית בסמינר-הקיבוצים, כשלמד שם תיאטרון והיא הוראה. הקיבוצניקית מלאת-החן מר שדותיים הקסימה אותו בעליונותה ובשימי חת החיים שלה. הדרך מכאן לחתונה היתה קצרה. השניים חיו תקופה קצרה בחיפה ואחר כך עברו לתל-אביב. אתם יודעים טוב לא פחות ממני, שהחיים בתל-אביב הם משהו אחר.

מסתבר, ששחקן זה לא מיקצוע אלא אורח-חיים, והגננת שבמישפחה לא הסתדרה כל כך עם השחקן ואורח חייו, ואז, בצורה חברית וידידותית החליטו השניים לעשות מין הפסקה כדי לעשות חושבים. כל העניין קרה לפני כשנה בערך. נורית מצאה לה את הפינה שלה בחיים, וטוב לה שם. אייל מצידו מצא את אורית רובנצ'יק, שהיא בתו על השחקן הוותיק ישראלי רובנצ'יק.

כאן הסיפור הוא שונה לחלוטין. כתבו של שחקן אי-אפשר כמעט להפתיע אותה. היא כבר מכירה בעליפה את כל השיגעון נות של אנשי הבמה, ואמנם כך. אורית ואייל מתגוררים יחד כבר תשעה חודשים, וכמו שמספרים, נעשה להם טוב מיום ליום. אני בטוחה שברגע שנורית ואייל ייפרדו בצורה רישמית דרך הרבנות, כמו שמקובל, אוכל לבשר לכם על חתונה. נחכה ונראה.

ביקורת

עצמית

אני יודעת שעולם הקולנוע הוא עניין מאוד מאוד מעניין. אני גם יודעת שמאחרי הקלעים של העסק הזה הורה זה מתנהלים כל מיני ארועים, שמסתבר שהם לא פחות מעניינים ממה שרואים על האקרנים. רומי גים פורחים וגוועים, ונוצרים יופי של קשרים בין אלה שמסתובבים שם מאחרי המצלמות.

קחו למשל את הבמאי אבי כהן. הי בחור הספיק לעשות יופי של סרטים קצרים, שהוקרנו בטלוויזיה, וסרטו הארוך המישחק האמיתי, בכיכובם של מיכל בת-אדם, יופי פוזק וגבי עמרני, עומד ארטרטו לצאת אל בתי-הקולנוע. חוץ מזה הוא הספיק בשלושים שנותיו להתחתן ולהתגרש, אלא שלא טוב היות האדם לבדו. מה עושה רווק נחמד, או יותר נכון פנוי נחמד, כדי לא להיות לבד? הוא מחפש לו בת זוג, וכשאיש מוכשר מחפש טוב, הוא גם מוצא.

אבי כהן מצא את נעמי כפרי, שהיא יופי של בת. גם היא הספיקה לא מעט ב-28 שנותיה. אני עדיין זוכרת אותה מהתקופה בה שרתה בלהקת-הנחל לצידם של דני סנדרסון ושות'. מאז גם הספיקה להינשא לזמר דני מסינג, להיות לצידו כשנתיים ולהתגרש.

אבי כהן וידידתו נעמי כפרי, 28 שנה

פה בחיים, והגבר מקבל זאת באהבה. מסתבר, שהשידוך מוצלח. עד כאן. אתם רואים. מסך ומסכה קולנוע וכל השאר. הכי חשוב מה שבלב בפנים, מסכימים? מסכימים!

עד כמה שאני מבינה ברומנים ובאהבות בנות זמננו, נראה לי שהרומן הזה רציני. אני לא רוצה להגזים וללכת רחוק מדי, אבל ימים ידברו.

(המשך מעמוד 44)

הציעה לי שאבוא איתה לביקור של חצי שעה ואחר כך היא תחזיר אתי לתל-אביב. לא התנגדתי. ביקרנו את האח שלה והיה נחמד. אחרי הביקור הציעה ליארר רה להזמין אותי לארוחת-צהריים. אי-אפשר שתפסיד את ארוחת-הצהריים שלך בגללי, אמרה. והיא מינה אותי למיזנון בבית-החולים. אחרי הארוחה התעקשה לשלם. כשהוציאה את הארנק שלה והלכה לקופה, זכיתי לראות בפעם הראשונה והאחרונה את ארנק. שגרם לי מאוחר יותר סבל רב כל כך.

סטירת-לחי חזקה. יוסי עצר לרגע, הצית לעצמו סיגריה והמשיך: „חשבתי שזהו, וחזרתי לעבודה. אך אחרי שעה שלח ה' מסקד לקרוא לי. כשהגעתי לחדר שלו נדהמתי לראות שם את ליאור רה בוכה. היא הסתובבה והחלה לצעוק. גנב שכמותך, תחזיר לי את הארנק שלי! בכלל לא הבנתי על מה היא מדברת ומה היא רוצה. עד שקלטתי שהיא מאשימה אותי בגניבה של הארנק שלה. ניסיתי להסביר לה שלא גנעתי בו. אבל כלום לא עזר. המפקד שלי לא ידע מה עושים איתנו והחליט לתת לנו לשבור את הראש לבד. כשראיתי שהבחורה לא משתכנעת, וממשיכה לצעוק ולהאשים אותי בגניבה, הצעתי לה פיתרון שנראה לי אז הגיוני. לגשת למיטרה צבאית. „אם יש לך תלונות נגדי כדאי שתפני אותם למיטרה, אמרתי. מכיוון שלי אין יותר מה להוסיף, ליאורה הסכימה וכך הגענו לתת נת המיטרה הצבאית, וכאן בעצם מתחיל הסיוט. בתחנה מצאנו שוטר אחד, שאחרי ששמע את התלונה שהגיש ליאורה ביקש ממנה לעזוב את המקום והבטיח לה שהעניין יסודר. ואתה, פנה אלי בקשיחות, גש לחדר השני. לא חששתי לרגע. ידעתי שאני חף מפשע וצייחתי להוראותיו. תחפשו בבקשה! ירה השוטר את הפקודה השנייה שלו. מהר תוריד הכל, כולל תחמושים. נדי המתי.

„הוא לקח את הבגדים שלי וערך עליהם חיפוש. כשראה שהארנק אינו מוסתר בקפלי המדים שלי פנה אלי ואמר: „תשמע חבוב, מכאן אתה לא יוצא עד שלא תספר לי איפה החבאת את הארנק. אז מוטב שתודה כבר עכשיו. יאללה, תתחיל לדבר! הוא לא הסתפק בדיבורים, והכניס לי סטירת-לחי חזקה.

דיין היה נבוך. קשה היה לו לדבר על החוויה המועצת ש- עבר, לדבריו. במשך שעות הוחזק בחדר-החקירה כשהוא עירום, וספג חבטות ומכות. „הוא לא הקשיב למה שאמרתי, המשיך יוסי לספר. „בכלל, לא היה איכפת לו כלום. הוא המשיך להתעלל בי. שבוע לפני כן עברתי ניתוח בפה, וכתוצאה מן המכות נפתחו הפצעים ודם התחיל לנזול. כשביקשתי ממנו לשטוף את הפה צחק ואמר: „מצידי אתה יכול לשתות את הדם שלך, ואם הוא יול על הריצפה אכריח אותך ללקק אותו משם...“ הייתה זו החוויה המשפילה ביותר שעברתי בחיי. וקשה לי להאמין שזה באמת קרה. כל הזמן הייתה לי הרגשה שאני חולם חלום רע. התחננתי להתקשר הביתה, כדי להודיע שאחר. יש לי אמא חולה, ואסור לה להתרגש יותר מדי. ידעתי שהיא תהיה מודאגת מאוד אם לא אניע בזמן. אבל כל בקשותי נפלו על אוזניים אטומות. כל מה זכיתי לשמוע הוא שוב ושוב. איפה החבאת את הארנק? „אחרי שעה וחצי הרשה לי הר שוטר להתלבש. ככל את ידי בי אזיקים. שאל אם יש לי מה לומר לפני שהוא עוצר אותי. שתקתי. מה עוד היה לי לומר? ! השוטר יצא והשאיר אותי בחדר. לאחר (המשך בעמוד 56)

90 שנות ידע וניסיון אך ורק בייצור אופניים. זה לא הולך ברגל...

- אתה יודע שכל חלק באופניים המיוצרים ע"י רשת מפעלי חב' ראל"י—אנגליה עובר בקורת איכות קפדנית שלא בדומה לאחרים?!
- אתה יכול למצוא מבחר כזה של דגמים לכל בני המשפחה, שפע שכלולים ושיפורים, אחריות אמיתית ואספקת חלקי חילוף ללא הגבלה?!
- מסקנה—רק אופני "ראל"י יכולים להיות האופניים שלך.

- ליבואנים קטנים בארץ יש חוצפה גדולה... הם מתיימרים להדמות ל"ראל"י? זו אולי זכותם, אבל בחן בעצמך כמה עובדות:
- אתה יכול להצביע על יצרן שמאחורי 90 שנות ידע וניסיון אך ורק בייצור אופניים? (ולא רק בהרכבת אופניים...)
- אתה מכיר יצרן שמוציא לדרכים מידי שנה 7 מיליון זוגות אופניים?!
- אתה יודע שאלופי מירוץ האופניים הנודע "ה"טור דה פראנס" רוכבים על "ראל"י?!
- (אתה לא זקוק להמלצות טובות יותר מאלו)

סמל "ראל"י המקורי
עובדה לאיכות.

אחריות על השלדה
לכל החיים!

RALEIGH

ראל"י האופניים הטובים ביותר בעולם

סוכן בלעדי לישראל: "טכניקה" י. בוקשטין חברה בע"מ.

הפצה ומכירה לכל הארץ: מ. מצמן - אולמי התצוגה לאופני "ראל"י, דרך פתח-תקוה 10-112, תל-אביב, 50. 251789.

להשיג גם בחנויות המורשות:

תל-אביב: אופניים "אריה", רח' יהודה המכבי 4; גרובור, דרך שלמה 111 • חיפה: אופני דבטי, רח' המגינים 22; "מרכז האופניים", רח' יפו 141 • ירושלים: "קליבע", רח' שטראוס 12; ציון לוי, יפו 50 • אשקלון: אופן ספורט - אוהיון בתיים: אוהנה ניסים, רח' רוטשילד 29 • חדרה: פלדמן שלום, רח' הנשיא 42 • חולון: רונקו עזרא, רח' סוקולוב 67 • כפר-סבא: "מרכז האופניים", רח' ויצמן 132 • נהריה: וולפוביץ, רח' הרצל 63 • נתניה: "בסידן", רח' הרצל 42 • עפולה: "מרכז האופניים" מורח, דב הוז 5 • פתח-תקוה: ציצמן שמואל, רח' שטמפר 8 • קרית-גת: רן ספורט - מרכז נוסחרי 61 • ראשון-לציון: רוזנבוים, רח' רוטשילד 25 • רחובות: "הדרום" פריצל יצחק, רח' הרצל 138, "אופני חן" - משולמי, הרצל 192 • רמת-גן: "המתנה", רח' בוטנסקי 62 • רמת-ימים: אופני לינוי, דרך השרון 24 • רמת השרון: "כל-נוע", רח' סוקולוב 37 • סופר ספורט, רח' סוקולוב 85 • רעננה: כורשידי אליהו, אחוזה 87.

LEV37

יוני הורביץ ואמו
לוטשים עין

**אחרי שבניו של השד יגאל הורביץ
הוכרחו למכור את חלקם בחברת
הבנייה להשכרה, הם מנסים להשתלט
באמצעות חברת תה"ל על חברת
הפיתוח החקלאית הממשלתית. אגרידב**

הרפתקה בדרום-אמריקה

חברת תה"ל, תכנון המים לישראל, עברה גילגולים רבים מאז עסקה בתיכנון קווי המים של חברת מקורות. תחת מנכ"ל גמרץ כאשר וינר, סירבה תה"ל למות כאשר הסתיימו מוביל המים הארצי ושאר מיפעלי המים הגדולים. היא עברה הסבה והפכה לחברת תכנון וביצוע הנדסי, שנכנסה לשוק העבודות בישראל. בשנות המיתון החלה תה"ל, שנעזרה במימון וסיוע ממשלתיים, לקבל עבודות תכנון בחו"ל ולעסוק בפיתוח חקלאי. החברה הצטיינה כל השנים בהוצאות ברוטבילב, תוך שימת דגש על נסיעות אנשיה לארצות ברחבי העולם — לצורך ושל לא לצורך.

אחרת לתיכנון בשם אגרידב, שהיא בבעלות משרד-החקלאות, ושליש ממניותיה מצויות בבעלות חברת מקורות. חברת האם של תה"ל, אגרידב, שיש לה שם טוב בדרום-אמריקה, זכתה בעבודות ותה"ל החזירה את אנשיה, גם בג'מאיקה השקיעה תה"ל כסף רב כדי לקבל עבודות תוך תחרות עם חברת אגרידב, עד כה ללא תוצאות.

בניו של השר לטשו עין

ניסיון של תה"ל בג'מאיקה חברה החברה לפיתוח חקלאי בבעלות בניו של שר-האוצר יגאל הורביץ, וכן איתן ישראל, מי שהיה מראשי משרד-החקלאות, המנהל את החברה בפועל. הקשר בין קבוצת הורביץ-ישראל, שנוצר לרגלי הניסיון להיכנס לג'מאיקה, הוליד פרי במדינה אחרת לגמרי — קוסטה-ריקה.

תה"ל הבטיחה לממשלת קוסטה-ריקה לבצע עבודה עבודות פיתוח-חקלאי במאות מיליוני דולרים, תוך גיוס המימון לכך. אירע מיקרה-ביש, וממשלת קוסטה-ריקה כיבלה את כל הצעות תה"ל. זו לא ידעה כיצד לממש את הבטחותיה, ופנתה לקבוצת הורביץ-ישראל שתצילה, ומסרה לה חלק ניכר מן החוזים שקיבלה.

קבוצת הורביץ-ישראל הקימה לפני שנתיים חווה חקלאית גדולה בפורטוריקו.

השר הורביץ
— אפשר להתנגד

השר שרון
לקח הכישלון —

התזיקה שנה תמימה צוות של ששה אנשים במכסיקו, שהיה אמור לקבל חווי-עבודה בהיקף ניכר. הצוות חתם חוזה עם מושל מחוז סונורה, אולם זמן קצר אחרי חתימת החוזה התברר כי לא היתה למושל סמכות חתימה והוא הודח.

לפני ימים אחדים חזר הצוות של תה"ל ממכסיקו בידיים ריקות. החברה ניגשה גם למיכרזי-עבודות בפרו, במקביל לחברה

לאות והאוצר. מנכ"ל משרד-החקלאות, אברהם בן-מאיר, הוא גם יושב-ראש מועצת המנהלים של תה"ל. הוא החליט להציע כי חברת מקורות, שהיא בעלת שליש מניות אגרידב, תעביר את מניותיה לחברת תה"ל. כך תשתלט תה"ל על אגרידב בשלב ראשון.

ניסיון למכור את החברה ישירות לבניו הורביץ נפסל על הסף, מחשש לתגובות הציבור. הפיתרון היה העברת השליטה על אגרידב לתה"ל, שתרוקן את החברה מתוכן ותעביר את החוזים השמנים לבני-הורביץ, ותוך זמן סביר תמכור להם גם את החברה עצמה.

ההתנגדות שהפתיעה

עזרת בן-מאיר ותה"ל נחלץ מנהל הרשות לתיכנון כלכלי במשרד-האוצר צר, עזרא סדן, שהוא חבר מועצת המנהלים של תה"ל. גורם בלתי-צפוי, שסייע להם, היה מינוי מנכ"ל אגרידב, יחיאל אדמוני, לתפקיד הממונה על שיקום השכונות ב-סוכנות. לממלא-מקומו, יצחק אבב, אין גיבוי כפי שהיה לאדמוני.

השעה נראתה נוחה לתה"ל ובני-הורביץ לביצוע העברת השליטה באגרידב לתה"ל, ובימים אלה החל בן-מאיר בביצוע ההעברה. אולם צעדיו עוררו, להפתעתו, התנגדות עזה. גורמים שונים הקשורים במשרד-החקלאות לבשו עוז מכישלון שר-החקלאות, לפטר את מנהל מינהל-מקרקעי-ישראל, וראו כי אפשר להתנגד לראשי המישרד ואף להצליח.

עוד מוקדם להינבא כיצד תיגמר הפרשה. ייתכן כי שלחי השילטון של הורביץ באוצר יוסיפו לעוצמת המתנגדים לתוכנית העברת אגרידב לבניו.

יגאל לביב

ומגדלת בה בהצלחה רבה ירקות לייצוא לארצות-הברית.

בחצי השנה האחרונה השקיעה הקבוצה את זמנה בפרוייקט הבתים להשכרה בשר-אל. אולם אחרי שבני-הורביץ נאלצו לפרוש מן הפרוייקט (איתן ישראלי נשאר שותף בו), נשאר להם זמן פנוי לתיכנון מהלכים אחרים. הם החלו לוטשים עין לעבר החברה הקטנה ששמה, אגרידב, המתחרה בהצלחה בהם ובתה"ל בדרום-אמריקה.

בניגוד לתה"ל, פועלת אגרידב בכוח-אדם מצומצם, בהוצאות מינימליות ותוך טכניקה משולבת של קבלת עבודות תכנון ובמקביל מכירת ציוד ישראלי לביצוע העבודות. החברה הצליחה הודות לשיטה זו למכור ציוד ישראלי במיליוני דולרים לפרו, לאקוודור וגם לוונצואלה, שם יש לה סניף גדול ומסועף. הקשר עם חברות מקומיות, ארץ אחרת, שבה פועלת אגרידב בהצלחה רבה, היא איטליה. בדרום הנחשל של המדינה קיימה אגרידב עשרות מיפעלי פיתוח חקלאי.

אגרידב מביאה רווחים רבים לממשלת ישראל, ובמקביל לרווחיות רכשה גם שם טוב במרבית הארצות שבהן היא פועלת.

אל חברה זו לטשו בני-הורביץ עין, תוך חיפוש דרך להשתלט עליה. בניסיון זה נעזרו בחברת תה"ל, שרצתה לסלק מן הדרך את החברה הקטנה שהראתה לכל איך צריך לפעול, ושחשפה את מחדלי תה"ל. תה"ל ידעה שאם ישתלטו בניו הורביץ על אגרידב, היא תמצא עימם שפה משותפת. כפי שהיה בקוסטה-ריקה וב-ג'מאיקה.

להעביר בעלות

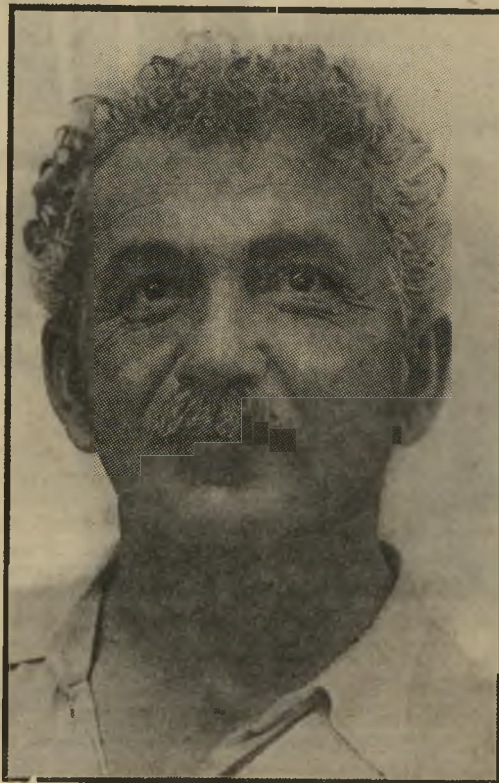
די להעביר את אגרידב לבעלות ממשלת הורביץ, חברו שני כוחות, שהם השולטים בחברה זו: משרד-החקר

המשך סיפורו של ברל כצנלסון: החבר שהודח נתבע לדין בעוון השמצה ברל שאף לשילטון יחיד במערכת „דבר” - זכה בו * עורכי „הארץ” הציעו לו חצי עיתון, אך הוא דחה את ההצעה * „חדשות” ישנות, בלי כותרות ובלי תצלומים * ברל מנהיג צנזורה פוליטית ביומן ההסתדרות * החוב הכספי של משה שרת וזעקת השבר של דויד בן-גוריון

הספר של שפירא — מתוארת עזיבת בית „דבר”; כיצד מימש ברל את חלומה להקים עיתון יומי פועלי וכיצד נאבק על מעמדו כעורך יחיד מורם מעם, שאינו חייב דיווח שבועי לאיש — אלא רק לוועידת ההסתדרות, המתכנסת לעיתים רחוקות. כל הכותרות ניתנו במערכת.

ברביהמבר „ברל” חושפת אניטה שפירא, חוקרת ההיסטוריה הציונית מאוניברסיטת תל-אביב, את דמותו האמיתית של ברל כצנלסון, מי שסימל את העלייה השנייה והפך מנהיגה של תנועת הפועלים בארץ-ישראל. בקטעים המתפרסמים בעמודים אלה — כיום זקוקים מתוך

דואר היום, והשני — עיתונו של גליקסון, הציוני-הכללי, המתון — הארץ. הראשון היה עיתון „צהוב” תרתי משמע: סנסציוני באופיו ומצויב בצבע גליונותיו. השני היה סולידי, נאה — ומשעמם. שני העיתונים עמדו כל הזמן על סף פשיטת-רגל, והידיעה על הוצאת עיתון שלישי, העתיד בוודאי לגדול מהם קוראים, רחקה מלשמה את לב עורכיה. לפי גירסה אחת הציע גליקסון — בתיווכו של ר' בנימין, שהיה כותב בהארץ, וברל הזמינו לתרום מפרי עטו גם לדבר — להקצות לברל מחצית מעמודי עיתונו, שיעשה בעריכתם כרצונו. ובלבד שיוותר על רעיון הוצאת עיתון הפועלים. ברל דחה כל רעיון שהיה כרוך בוותר על ילד-טיפוחיו. „לאחר מו”מ ממושך נקבע שמו של העיתון — דבר. ברל נועץ בגדולים וחשובים בעניין השם. היו שסברו שמין הראוי לקרוא לעיתון „עם עובד”, ביטוי המבטא את הרעיון המקובל על כל תנועת הפועלים הארצי-ישראלית. אחרים סברו, שהשם הצנוע פינקס ראוי לשמש עיתון פועלים. מי שהכריע היה היום נחמן ביאליק, הוא שבחר בשם דבר. המילה מילה. מובנה האחר — עניין, מעשה. ועל אלה נוספה המשמעות של משה, חזון, ומוזיגה זו של מאמר, חזון ומעשה, היא שקסמה, ככל הנראה, בשם שהציע המשורר. ...במקביל לדאגות ה„חל” של ברל, נתון היה ראשו ורובו בדאגות ה„קודש”: מי ומי יהיו הכותבים בדבר, ובראש וראשונה — מי יהיו חברי המערכת. ב-1924 עלה לארץ רופא צעיר, ממוצא רוסי, איש בעל השכלה רחבה, שתי ולמד באיטליה, וידע על בוריאן רוסית, גרמנית ואיטלקית — הוא משה בלינסון. לאחר שנסיונותיו לעבוד עבודה גופנית במושבה נכשלו, פנה לעבודה במערכת הקונטרס, שאליו היה שולח מיכתבים כדור מרומא. עתה הזמינו ברל להיות אחד מחברי המערכת בדבר. הוא נועד להביא לעיתון מניחוח העיתונות הזרה, האירופית, ובניחוח המרכז-אירופית. בעברית עדיין לא שלט. את מאמריו כתב רוסית והם תורגמו לעברית. לצידו של בלינסון נבחר למערכת זלמן רובשוב (שו”ר), בעל סיגנון ושולט בעברית ובכל מכמני

הסמל: ברל בתמונה הרשמית

ב-1 ביוני 1925, בשעות אחר-הצהריים, נתאספה חברת פועלים ליד בית-הדפוס של הפועל-הצעיר, ברחוב מוא”ה בתל-אביב, בממתנים השניה החלטה עקרונית של שעה לערך מן המועד שנקבע, נולד העיתון היומי הראשון של ציבור הפועלים בארץ, דבר. בכך נסתיימה פרשה מפותלת, שנמשכה כשנתיים, התחיל אחד הפרקים המרכזיים בחייו של ברל. ...קודם לכן שיכנע, ככל הנראה, את בן-גוריון, שהיה אז מזכיר ההסתדרות, בחשיבות העניין. אחר-כך דאג להעביר בוועידת ההסתדרות השניה החלטה עקרונית בדבר הוצאת לאור של עיתון ההסתדרות. אלא שבין החלטה עקרונית ובין הוצאתה אל הפועל מפריד התקציב. ... (יצחק) בן-צבי העדיף לבדוק את המצב בשוק העיתונים בארץ: הארץ, העיתון הליברלי-המתון והתרבותי של (משה) גליקסון, עמד על סף סגירה וקיומו תלוי בנס. לפי הערכתו של בן-צבי היה העיתון זקוק לתפוצה של 3,000 עותקים לפחות, כדי שיוכל לכסות את הוצאותיו; למרבה הצער צפה בן-צבי לעיתון ההסתדרות לא יותר מ-1,500 קוראים. הדיון בוועידה-הפועל בשאלה זו היה בסתיו 1923, לאחר ההקצבה שהקציבה ועדת התרבות, בסך 200 לירות מצריות, לעיתון היומי.

פסילה של

חבר מכובד

בדיקת העניין התנהלה לאיטה. רק במועצת ההסדרות העשירית, באביב 1924, הוחלט על בחירתו של החבר ברל כצנלסון לעורך עיתון ההסתדרות. הוא לא נבחר להיות עורך-יחיד. עימו אמורים היו להיבחר עוד שני חברי מערכת, כנראה אחד מהפועל-הצעיר והאחר מאחדות-העבודה. נציג אחדות-העבודה לא היווה בעיה — ברל יכול לבחור במי שחפץ. אלא ששאלת הנציג השני הייתה חמורה: במי יבחר הפועל-הצעיר? ...הפועל-הצעיר הציע את יצחק לופבן, עורכו של הפועל-הצעיר, ואז נתחוללה השערוריה: ברל הודיע, חד וחלק, שעם לופבן לא יעבוד. פסילתו של חבר

ברל וורצת דה-האן

ספרותה, רחב דעת ובקי בענייני תנועת הפועלים היהודית ומנוסה בעריכה מימית-ימית. אלהם צירף ברל את רעו מימי העליה לארץ, דויד זכאי, שהיה מפרסם בקונטרס את רשימותיו „קצרות”, ועתה העביר את טוריו לדבר. החמישי במערכת היה משה שרתוק (שרת). עליו צעיר, חניך הגימנסיה הרצליה, שנשע בראשית שנות ה-20 ללונדון, לרכוש דעת באכסניה שאלה נהרו אז מיטב המנהיגים הצעירים של תנועת-שיחורר לאומיות ברחבי האימפריה הבריטית — לונדון סקול אוף איקונומיקס המפורסם... חוץ ממנו לא היה במערכת איש, שידע אנגלית והיה מסוגל לתרגם ידיעות ממרכז השלטון הבריטי. אלא ששרתוק היתנה את הקדמת שובו מלונדון בכך, שברל ידאג לסילוק חובותיו משנות לימודיו שם — בסך 75 לירות שטרלינג. וברל, שחזר לרמת העיתון וטען ש„בלעדי לא אוכל”, קיבל על עצמו לדאוג לכך...

חומר „לוהט”

ברכת מקאהיר

במקביל להכנת סגל-הקבע של העיתון התקשר ברל עם שורה שלמה של כתבים, סופרים ופובליציסטים, שאותם הועיד להיות התבלין והחלוחית של העיתון. חיבה מיוחדת היתה שמונה לו, לברל, לסופרים ותיקים ומנוסים, שכבר פירסמו מאמרים משלהם... אחד הראשונים שעזם ברל על הסכם-החתימה רות היה ר' בנימין, הפובליציסט הוותיק, וכמוהו גם

ליחסם לברל, שסברו תמיד שאיננו זקוק לאיש מהם — בן-גוריון זה נחלץ להגנת ברל, כאילו חש בצורך לגנון עליו מפני רשעותם של בניה-אדם, או אולי לא התכוון אלא להבטיח בדרך זו את שובו לפעילות הציבורית. מכל מקום, בעיקבות התפטרותו של ברל העלה בן-גוריון את השמעות לופבן לדיון בוועידה-הפועל של ההסתדרות, ובכוח הרוב של אחדות-העבודה, שאליו הצטרף גם חולו ברמן, ירדו האישי של ברל, החליט הוועד-הפועל לתבוע את לופבן למישפט ההסתדרות על הטלת דופי בשליחיה... עם תום המועצה עברה מן העולם המערכת הקולקטיבית. ברל נתמנה לעורך-יחיד של העיתון, רצונו, שהעורך יהא אחראי לא לפני הוועד-הפועל של ההסתדרות, אלא לפני ועידת ההסתדרות לבדה, נתקבל אף הוא.

היו אלה שני הישגים ראשונים במעלה: הובטחה עצמאותו של העיתון ואי-תלותו במוסדות המבצעים של ההסתדרות. העורך היה לאדם מורם-מעם, הנבחר אישית בוועידת ההסתדרות, המתכנסת, כידוע, לעיתים לא-מוזמנות, ואינו תלוי ביחסם של חברי-המפלגה. מידה כזו של עצמאות לא היתה, כמדומה, לאיש מנושאי התפקידים במיסגרת ההסתדרות... מה שברור הוא, שהתקפתו של לופבן סיעה לברל, היא שנתנה לו את ההזדמנות להתפטר ולהציג עצמו כקדוש-מעונה, ואחר-כך יצרה את מחויבותם של חבריו לפייסו במחיר ביטולה של המערכת.

היישוב בארץ קרא באותן שנים שני עיתונים יומיים. האחד — עיתונו של איתמר בן-אב”י,

מכובד, גם אם לא אהוד, עוררה את חמתם של חברי הפועל-הצעיר, ונדרשה „מערכת דיפלומטית” בין נציגי שתי המפלגות כדי לייצר את ההדורים... אלא שלופבן לא מחל על כבודו: בגליון הפועל-הצעיר כתב מאמר בשם „הסבלה”, ובו עסק בשבוע ההסברה, שנערך לרגל מלאת ארבע שנים להסתדרות. הוא האשים את אנשי אחדות-העבודה בניצול בימת ההסתדרות להשמעת הפועל-הצעיר, להנמכת קומתו ולביטול זכויותיו ההיסטוריות מימי העליה השניה. להוכחת האשמותיו הביא דברים, שאמרו לכאורה בן-גוריון וברל באסיפות-הסברה, שנערכו באותו שבוע. בעוד שבן-גוריון עבר בשתיקה על השמצות לופבן, אולי משום שבלהט הגאון אמנם אמר דברים שתאמו ברוחם את ההאשמות, לא כך נהג ברל... הוא שלח לוועד-הפועל של ההסתדרות מיכתב התפטרות מתפקיד עורך העיתון. את התפטרותו נימק בכך, שמאמרו של לופבן העיד על אי-אמון אליו מצד הפועל-הצעיר, ובמצב זה, כתב, „איני חש בי, לצערי, את הכוח הדרוש למען קבל עלי את חלקי ביצירת המיפעל ההסתדרותי החדש”.

החיבה לברל עשתה את הפגיעה בו מצד יריב פוליטי למעשה שאין לו כפרה. הצורך לפייס את ברל היה מובן מאליו. היה זה בלתי-נסבל שברל פורש שברל נעלב. כבר אמרנו שברל נהג לעשות כל פגיעה בו לפגיעה אישית. היה משהו נשי בהתנהגותו, משום שגרם לאנשים לחזר אחריו, להפסיק את דעתו, כך, למשל, היה יחסו של בן-גוריון אליו. בן-גוריון הוקשה, שחבריו לא חשו כלפיו מעולם אף שמץ מן החמימות האנושית, שהיתה אופיינית

כשראה בן-גוריון את גופתו של ברל, צנח והתעלף

בילה שעות בשיחה עם אליעזר קפלן, אחריצהריים נפגש עם שני צעירים, זאב שרף ותדי קולק. היתה זו השיחה האחרונה בחייו.

בשעה 20.30 נכנס לחדר השירותים שבדירה. לפתע קרא ללאה: "לאה, זה הסוף". הוא לקה בשטףידם במוחו. עדיין נשם, אך בתוך דקות איבד את הכרתו. הועקו רופאים — ולשווא. מקץ חצי שעה נפטר. בן 57 היה במותו.

בשעה 22.15 במוצאי-שבת, 12.8.1944, הודיע הרדיו על האסון, ומכל פינות הארץ החלו אנשים זורמים אל הדירה הצנועה בירושלים. דויד הכהן קיבל מחבריו בתל-אביב הודעה טלפונית על מותו של ברל. הוטל עליו להעיר את בן-גוריון, שהיה בנופש על הכרמל ולהודיע לו על פטירת רעהו. השעה היתה מאוחרת, ובן-גוריון נעור משנתו. שניהם ישבו על המיטה, והכהן אמר: "ברל איננו!"

"כקפיץ מתוח נרתע, צנח אחורנית, וראשו נתקל בקיר, חזר ונתיישב מולי כמאובן" — כך תיאר דויד הכהן את תגובתו הראשונה של בן-גוריון. הוא כיסה את ראשו בסדין, וכשהוא גונח כחיה פצועה, הטיח ראשו במיורו, כשהוא פולט מילים בודדות: "ברל, בלי ברל, איך בלי ברל?"

בפנים קודרים ואפורים, קפוא וללא הגה, הצטרף לדויד הכהן בנסיעת-לילה לירושלים. פולה ועמוס בן-גוריון נתלוו אליהם. כשהגיעו לירושלים לעת שחר, מיהר בן-גוריון לחדר שבו הונחה גופתו של ברל. הוא הביט בפני חבריו שדממו, ונפל מתעלף, כששבה אליו רוחו. ביקש להישאר לבדו עם ברל. שעות ארוכות ישב בדומיה שנשתררה, בצאתו אמר לבנו: "זה היה הידיד האמיתי היחיד שהיה לי".

כ ום התה והאמפאית, שמצא בביתם של גרשם ופניה שלום, היו משיבות את רוחו. כך נכנס באותו ליל שבת האחרון לחייו לבית ידידיו. הבית היה מלא אורחים, ולצורך הושבתם נזקקו בעלייהבית לכיסאות מדירות השכנים. "יש לכם כל-כך הרבה כיסאות", העיר בהיכנסו. רוחו היתה טובה עליו, ועד מהרה הפך למרכז השיחה. משתקרב שעת חצות, נתפזרו האורחים, והוא נשאר. היה חוקר ודורש על האנשים שפגש; אחר-כך החל לדבר על הבחירות, על הפילוג, "מאמין אני עכשיו בתהליכים היסטוריים, שאין השותפים בהם יודעים את סיבת מעשיהם", אמר. "הנה, למשל, אני מתפלג, ואני רוצה להתפלג. ותאמין לי — אני יודע מדוע אני מתפלג, וגם טבנקין אינו יודע".

דיבר הרבה בשבתו של בן-גוריון, והירבה להלל את פולה, אשתו, שאין אנשים מכירים עד כמה חשובה היא — אולי רמז בכך להבדל שבין מסירותה של פולה לבן-גוריון ליחסה של לאה אליו. את עיקר שיחתו הקדיש להשומרהצעיר, "תגיד לי", שאל את שלום, "כיצד אדם נעשה רבי? מדוע עגנון אינו רבי?" הוא ייתאר את יניקת השומרהצעיר מן המארכסיונים כיניקת מכלי שני; הביע את תיקונו שהנוער ישתחרר מן הקסם הנור, ועם זאת גילה דאגה עמוקה, שמא תחזור על עצמה פרשה נוספת של משיחית-שקר, כדוגמת שבתי צבי. השיחה נתמשה עד קרוב לשתיים בלילה, ואז העירה לו פניה שלום, שעליו ללכת לישון. "תמיד את מגרשת אותי!" האם אתם עייפים? שאל בבדיחות הדעת. לאחר חילופי-דברים הודה: "באמת, אני כל כך סחוט". החליפו שוב דברים על הבחירות ועל בן-גוריון, ולבסוף נפרד באומרו לפניה שלום: "הגיד לי, איך נחים? אינני יודע כיצד לנוח".

לאה הצטרפה אליו בירושלים בסוף אותו שבוע. השבת עברה לאיטה; הוא

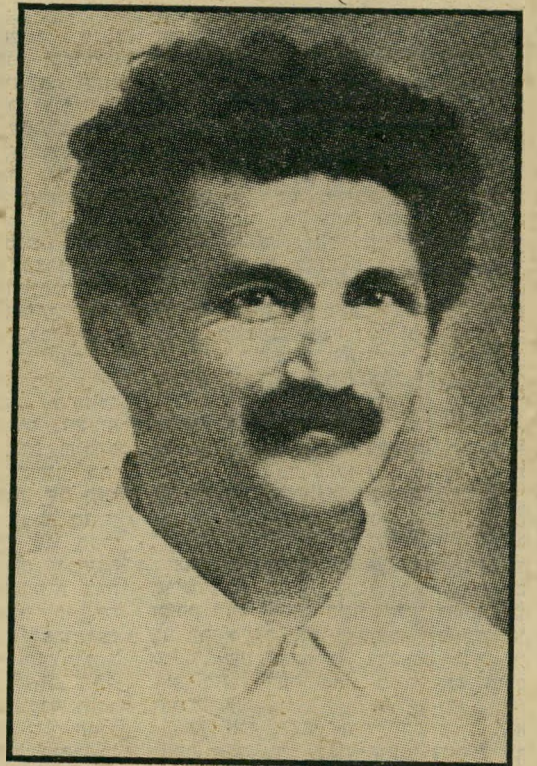
יעקוב רבינוביץ. אתה מהצלחתו הגדולה של ברל היתה הסכמתו של "ש" עגנון להשתתף בקביעות בדבר.

אל אלה צירף סופרים ופובליציסטים נודעים פחות: דויד הופשטיין, סופר יהודי שעלה מברית-המועצות וניסה להיאחז בארץ (סופו שנכשל וחזר לרוסיה); יהודה בורלא — סופר ארצישראלי צעיר ומבטיח; אורי צבי גרינברג — משורר עברי, שעבר לאידיש והתקרב סמוך מדי לעולם המהפכה — הוחזר עתה לעברית ולארצי-ישראל; זלמן יצחק אבני — סופר שהחל כתיבתו באידיש ועבר לעברית; הוגו ברגמן — חבירו של ברל, שבה מסביבה תרבותית ישונה מזו של קודמיו...

ביומו הראשון היה העיתון ערוך בשישה טורים, להגשת חגיגות היום, ולמחרת עבר לחמישה טורים, וכך נשמרה צורתו זמן רב. כאמור, היו בו ארבעה עמודים, ומודעות באחרון שבהם. בעמוד הראשון היה בא המאמר הראשי, שתחילה כתבו ברל ואחר-כך בילינג סון, ולצידו — "טלגרמות" מן העולם. העמוד הראשון נערך בידי משה שרתוק, ה"טלגרמות" היו אוסף של ידיעות שעבר זמנן בעולם הגדול — אך בפובליציזם רחוקה בפלשתינה נחשבו לחומר "לוהט".

שירות הידיעות היחיד שפעל במזרח-התיכון באמצע שנות ה-20 היה סוכנות רוטר, שמושבתה היה בקאהיר. משם נהגה הסוכנות לשלוח לדבר ביולטינים מודפסים בהקטוגראף על גליונות נייר צהובים וארוכים. הביר לטינים היו נשלחים מקאהיר לתל-אביב ברכבת, וכך היו הטלגרמות הדחופות מגיעות למערכת דבר כשהן בנות שלושה ימים.

עיתונים מאירופה היו מגיעים באיחור רב. הפראנק פורטר צייטונג, אחד העיתונים שהיו מקור אינפורמציה עיקרי לבילינגסון בשביל מאמריו הפובליציסטיים על המתרחש בעולם, היה מגיע למערכת עשרה ימים לאחר הופעתו.

ברל בשעה שהקים את "דבר"

יחסו של ברל לחופש העיתונות היה אמביוולנטי. הוא האמין שכל מי שכותב מאמר ראוי לפירסום, וזוכה ליחס הוגן מצידו; אך לאמיתו של דבר, פסילה או אי-פסילה של מאמר על-ידי הוועדה ממערכת התייחסויות ושיקולים כוללת שלו באותו זמן.

כאשר כתב בילינגסון מאמר לקונטרס, בעיקבות רצח ישראל דה-האן, ובו הוקיע את הרצח הפוליטי של יהודי בידי יהודים, גזר ברל את המאמר — בלי שנתן דעתו על הפגיעה הגסה, שהיתה בבילינגסון ידידו. לא ברור אם הצדיק ברל את המעשה, אך נעלה מכל ספק שסבר, שפולמוס בעניין זה מעל דפי עיתון-הפועלים, יש בו טעם לפגם: הרי המבצעים היו אנשי התנועה ומוטב איפוא לעבור על כך בשתיקה.

לימים תשוב מדיניות זו. של הענקת חסינות מביקורת לעושי מעשי אלימות מקרב התנועה, אל חיקו של ברל: כשירצה להוקיע מעשים מסוג זה בעת המאבק נגד הרביוניסטים, ימצא עצמו במיעוט מושפל במיפלגה... בראשית ימי דבר טיפח ברל את כתיבתו של אורי צבי גרינברג, שכתב סידרת רשימות תחת הכותרת "שומר מה מליל", ובה נתן ביטוי גלוי, קיצוני וחריף, לתפיסה הלאומית היהודית בצורתה האכזרית ביותר, אפשר אף לומר — הגזעית. הגזעית, באותה שעה עודד ברל את כתיבתו של הוגו ברגמן, שרשימתו "גנדר גלוי" נפרסמה בדבר ב-27.1925 ועוררה הדים רבים. הוגו ברגמן דיבר על ארצי-ישראל כעל ארצם של שני לאומים שוויוניים...

"פורעים", "אפנדים"

וכל השאר

מ אורעות 1929 יצרו שבר בדעת-הקהל היהודית בארץ בכלל, ובתנועת הפועלים בפרט. בקרב חוגים רחבים בציבור נתערערה האמונה הציונית התמימה, ונבעו סדקים בחזון הציוני. מעיתונאי, המטפח את חירות הוויכוח בעיתונות, היה ברל לעורר-לוחם, הגאבס נגד מה שנקרא אז "הלוח הרחוק הליקוידאציוני". לא עוד סובלנות נוסח אמצע שנות ה-20.

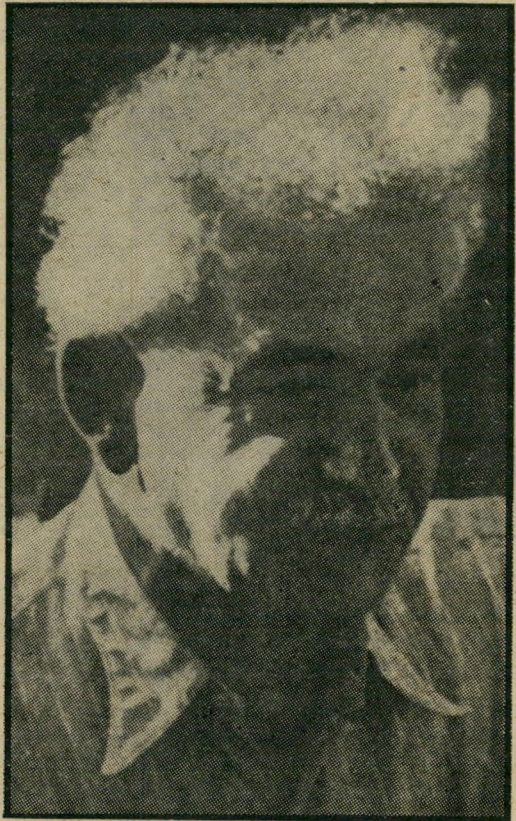
כאשר הופיעה אגודת ברית שלום ופירסמה גילוי-דעת בשם "הערכתנו", על המאורעות, נתפרסם גילוי-הדעת בהארץ. דבר גזר אותו. לעומת זאת טרח דבר לפרסם את גילוי-הדעת המלגלג והארכי של העיתון הערבי פלסטין נגד "הערכתנו" של ברית שלום. בדרך-עקיפין זו למדו קוראי דבר על הצעות ברית שלום. בדבר הוטחו דברי ביקורת קשים נגד הנס מוהן (חבר ברית שלום, שנאש מן הציונות לאחר מאורעות 1929. היגר לארצות-הברית ושם כיהן כפרופסור באוניברסיטה) וכשכתב הוגו ברגמן מיכתב למערכת להגנת חברו, לא נדפסו דבריו בעיתון, ושכה טיפח אותו שנים אחדות לפני כן.

על כל זה מחר מתוך זעזוע עמוק נתן חופשי, חבר נהלל, איש העליה השנייה, אינדיבידואליסט ופאציפיסט ללא-פשרות: "הן ירשה לי ברל כצנלסון, הווקר את שיחותינו על חופש ההבעה בעיתונות — הן ירשה לי לשאול אותו: הייתכן? האומנם יחניקו עד כדי כך?"... לאמיתו של דבר ביטל בילינגסון את דעתו מפני זו של ברל. הוא לא פירסם דבר, בטרם סיכם את קו העיתון עם ברל. לכן הראה בילינגסון שלפני 1929 פתיחות בשאלה הערבית ובשאלת היקף העבודת העבי רית; ואילו לאחר 1929 הפך לכלי נשקו של ברל במאבקו נגד ברית שלום והנוטים אליה.

הוא הסתגל לעמדותיו של ברל. כך, למשל, רוצה היה לדרוש מאיכרי חדרה, שידאנו לסידורם של פלאחי נפיעאת, שקרקעותיהם נקנו בידיהם ועניינם הובא

• דה-האן, יהודי מתבולל שנודע בהולנד כמשורר מעולה, הגיע אחרי גילגולים רבים אל חיק היהדות החרדית בירושלים, הפך אנטי-ציוני פעיל ועורר זעם רב בהצרותיו נגד מיפעל ההתיישבות בארץ. נורה למות בירושלים ב-1924. נטורי קרתא מקדשים את שמו מדי שנה.

לפני המישפט הבריטי; אך כשפסל ברל את רשימתו בנידון — קיבל את הדין: "כנראה צדקת!" במשך השנים נאלץ ברל לשוות לעיתון צביון פופר-לארי יותר ולקרב אל קוראיו. הופיעו כותרות, צילומים, ונוסף המדור (שזכה לפופולאריות רבה) "לעולה", שהיה מנוקד. הופיעה תוספת-ערב סנסאציונית-יחסית (הדבר היה קשור במאבק נגד הרביוניסטים).

ברל בשנותו האחרונה (1944)

האינטליגנציה הארצישראלית, שנתקשרה תחילה לדבר, מחתה על הורדת הרמה. ארנסט סימון הזהיר את ברל מפני ירידת העיתון, שהביאה להתרחקות קהל הקוראים מקרב האינטליגנציה שאינה "פועלית", אך המגמה לא נשתנתה.

במקביל לירידת הרמה חלה התרחקות גוברת והולכת של ברל מעיתונו. אמנם שמו הוסיף להתנוסס על העיתון בחזרת העורך האחראי, אך פעילותו הלכה ורפתה. יש להניח שחש אכזבת-מה מילד שעשועיו.

משנתאכזב ברל מן העיתון, איבד את העניין בעבודת העריכה. תחילה מילא את מקומו בילינגסון, ואחרי מותו (ב-1936), שהיה מכה חמורה לברל מבחינה אישית כמבחינה ציבורית, עברה מלאכת העריכה לידי זלמן רובשוב. משה שרתוק נטש את דבר ב-1931 למען פעילות פוליטית, דבר שברל לא סלה לו.

החברות, שאיפיינה את מערכת העיתון בראשיתה, נתבוגגה במשך השנים. אנשים נתגלו בקטנוניותם, ברדיפת הבצע והכבוד שלהם, בטלנוחם, באנוכיותם. העבודה בצוותא במשך שנים חשפה חולשות, ומיעטה לגלות מעלות. כל אלה המאסו את המערכת על ברל. לא במיקרה כתב בסוף שנות ה-30 (או בשנות 1940) לרחל כצנלסון: "יחסי אני עם הנהלת דבר הם כיחסי עם שאר המוסדות, נקע לי מהם".

פטנטים

מכשיר לסימון

מכפלות ישרות

כל אחת, כל אחת, מכירה את הסנה
המתשה. לובשים את העללים ה"כוננות"
ונעמידם כמו גולם מול המראה. אסור
לנושם. אסור לזוז. כי המאסטר, זאת
אומרת אמא, או חופרת, עסוק מאוד
בסידור קו מכפלת ישר.

תוקעים סיכות בנגלה ראשונה, ואחרי
שרוצים שיפתח הראש, כדי לברוח דרך
שם מהגוף הדוני. זה יוצא עקום מימין.
דיון מעמיק עם עוד כמה קיבוציות מזה
מנות דחוק, מוליד נגלת סימון שנייה.
היצירת עוקף קולוסאלי בצד שמאל. בסוף
על לדעת כולם זה ישר. יוצאים עם זה
לרחוב, וזה כמוהו עקום.

רק מי שעברה, יעזר עוברת מטעמי
תקציב או יצירתיות את הגהינום המכפלתי
הזה, תזה להעריך את הסיפור הבא.

ובכן, זה מסמן מכפלות ביתי, שאם
לכל חצאית הוא חיוני, הרי שמכפלת

תיקון טעות

ברשימה על הביקור במיסעדת לה-
קוקי אילת, כתוב שם, בתור מכה רא-
שונה: „לילה מוצ'ק, הצניע יום אחד
הקוולר בהפסקה סדירה שלי, איציק,
בואי נאכל בלה-קוקי". מאז, לא מפסי-
קים לשאול אותי, מה זה הקוולר ב-
הפסקה סדירה שלי.

אז זהו ברותי. אני כותבת מתוהכס,
אולי, לפעמים, אבל משטויות אני נזי-
רת. ברשימה המקורית שבגייר, היה
כתוב, הקוולר באספקה סדירה שלי.

וראש? יש קצת הדבל.

ציאים דרך שני הפתחים הצדדיים ה־
ארוכים.

6. בותרים חגורה שחורה ורובה, ומ
הדקים אותה במותניים עד שהנשימה
עצוקת. הקפלים המשימנים, מקבלים ב
כך שמעוות חדשה לחלוטין. החגורה
מציירת צלילת מותן דקה, והקפלים מד
גישו קימור יפהפה.

זהו זה. הרגילים הצמודות אוספות ב
מין קפלים עשירים ונפלאים את כל ה
חצאית הוה, המחוברת בקו המכפלת.
ומקבל אפט מהמם של יצירות, כל או.
עלה מאורך שכזה. השעוים העמוקים
אינם חושפים כל כך, כפי שניתן לדמיין.
הם רק מאפשרים לרגלים להציץ, בהנ
דסה כל כך מחוכמת. עד כי נדמה ש
לא נגמרות לעולם. רצוי לכווץ את ה
סיפור עם נעלי עקב של מזמורת. אם
רצויים את הקהל, אז עד הסוף.

צירפתי דיאגרמות נגד פיקשויס.
נא להקפיד לבצע את העסק בכד נזוי
לי מאוד, ממין משובת, אחרת מתקבל
אפקט מצוה, של בגד פלחיים מנוחך.
רוחב החצאית המתרחבת 75 ס"מ בקו
המפלת, זאת, בכדי שתקבלו מושג. אור-
כה מן המותניים עד המכתלת —
85 ס"מ!! זה לא יתקבל לבסוף כזה אורך
בגלל הקפלים, אבל תחילה, אורך זה
הנכחי! רוחבה במותניים — 50 ס"מ,
שאותם מכווצים על למידת היקף המות-
ניים הפרטיות. פוס מירווח נשימה הגיר-
ני של כמה ס"מ.

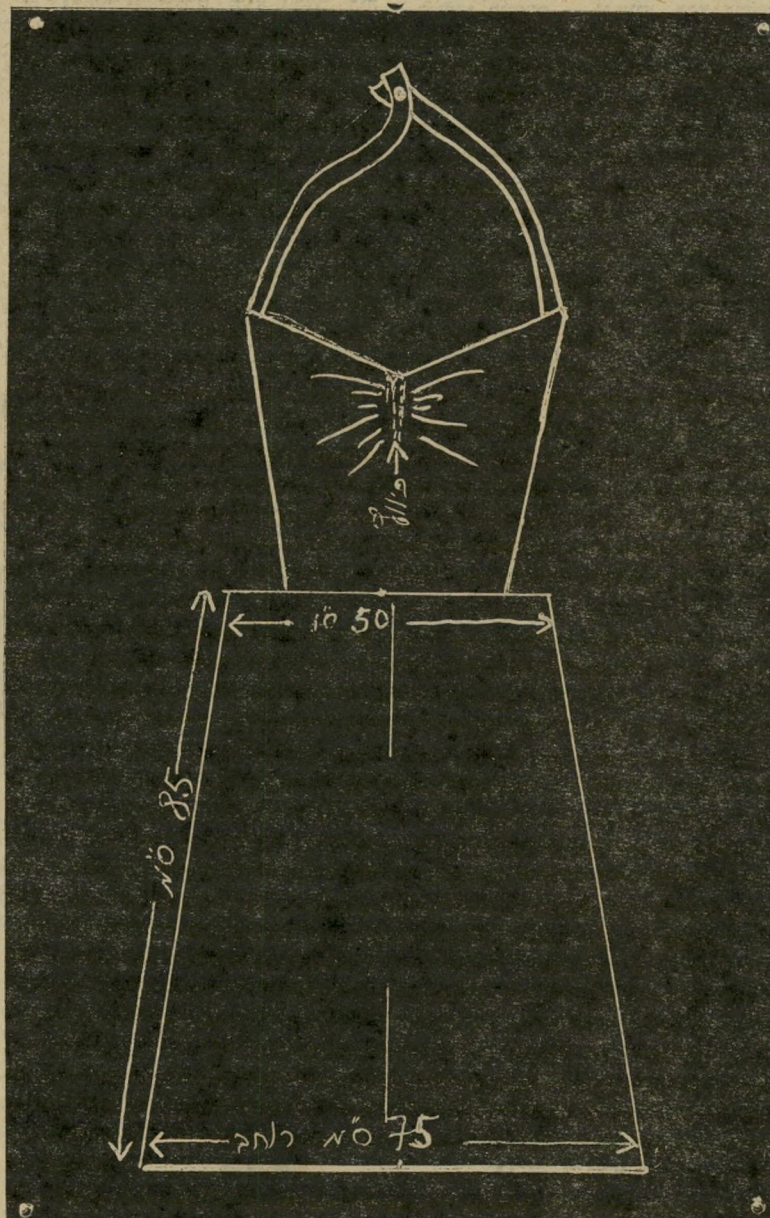
הייתי מרביצה לכם כעת שייקה עסי
סית לסיים, בכדי לתת לכם צל מושג
קלוש, מה הסימפוזיה שתצפה לגברת שי
תערוך הופעות עם העסק הזה.

אבל אני חוששת, שמיגבלות גייך
מאפשרות לי כל כמה שאתאמץ רק פיר
ספרו חיזור ולא משכנע. לא לצאת עם
העסק הזה לרחוק בשום פנים ואופן בלי
גורילה מלאת און וצמודה. יוסקל'ה ה'
פייטר, להזכירכם, גר בלבאנט, איך שי
הוא רואה דבר כזה, מייד הוא תופס
הוא יגורל

”מה אני אשם אדוני השופט,” הוא
יאמר אחר כך. ”זאת היא אשמה!” מה
שנכון.

שוף, בין השדיים, בעזרת תפר מכליל
עדין בצבע הברד, משכתי וצימצמתי אור
תו עד שהוא נהיה כחמישה ס"מ. תפרתי
את הכיווצים שיצרתי, והקפאתי אותם
לנצח עם תפר קטן של מכוונת תפירה
שעברה עליהם. זה פטנט חכם. ראשית,

כתפיות ישרות, מותן מודגשת בכיווצים מעטים, טמבלים כאלה, רוכסן מאחור ו- חצאית בגיזרת פעמון שמן. רק שתבינו איזה דבר זה היה לפני הכנתוה הפלאס- טי, הרי שבד ארגל, להזכירכם, זה בד שנדבק במחת לכל אורך הרגליים באופן

מידות השימלה לפני הניתוח
דבר קונבנציונאלי לחלוטין

למרות ההצרה ההדוקה־נחשית, שנבצע בשלב השלישי משני הצדדים, כיוון זה לא מאפשר להשיג את הזווה לפטה מהדוקה, ונותנת לו יעני נפח אופטי הכרחי. שנית, ביחד עם התחפיות שנפרמו ממקום חיבורן בגב ונתפרו יחד, אחת לתמיד. מאחורי הצוואר, ובכך יחד איתו מתקבל מחשוף טרפן מאוד מאוד קסמי ומפואר.

3. כדי שהשימלה לא תנשור, עקב מיקומן החדש של הכתפיות, הצרתי אר"תה שתשב מהדוק רק עד המותניים!!! (את הכיווצים במותניים השארתי, תיכף תבינו למה), "לקחת פנים" לכל אורך הצלעות מימין ולכל אורך הצלעות משמאל, עד המותניים כאמור.

4. כאן רבותי, כאן ממש, מתחילה בעצם כל הארכיטקטורה. עומדים בורועות צמודות אל צידי הגוף. כפות הידיים דבוקות ישר אל הירכיז. במקום שהי אצבע השלישית, האמה, נוגעת, על תפר הצד של החצאית, שני ס"מ למטה מנקודת הזו, מסמנים. פורמים את שני הפרי הצד של חצאית השמלה, עד הנקודה שמימנו. מקבלים מגלגלים במכפלת צרה ועדינה את שולי הבד הפרום, כך ש"ייווצר גימור מעובד יפה ביד. לעבד יפה ומדויק לכל אורך ה"שליץ" הארוך הזה שייצאנו.

5. יש לנו חלק קידמי מתנפנף וחלק אחור שמתנפנף. תופסים את שני החלקים, ומחברים אותם יחד לכל רוחב קו המכפלת. את הרגליים, לא לדאוג, מורידים.

איום, מהחשמל הסטאטי, וכיווצים במות
ויים, של חצאית פעמון גם כן להזכיר
כס, משמינים לא רגיל.
לקחת את השמלה המאפנית הזו ב־
כל זאת, כי ידעתי שגלומות בה אפשי
ריות. חוץ מזה, כאשר בן־אדם מתעלה
על עצמו, מכת ממבטי הפינאס השני
פיר, חוסף מכת גדיבות גדרה. ונותן
לי מתנה בכל זאת — אני מאמינה ש־
עידוד נאות הוא בעל ערך חינוכי מבור
רך, בכל הקשור להתרחשויות תכופות
ותור של מכות הנדיבות דבון.

יִדְעִיתִי שֶׁשִּׁמְלָה הִזּוּ הִיא מִמִּינֵה שֶׁתֵּן
פֻּץ לְשִׁמְשֵׁם. אִךְ רֹאשִׁית חֻכְמָה, כִּרְבֹב
הַגִּיטוֹת מִדְרֵית אוֹתָהּ בְּתוֹצָגָה מִיּוֹדוֹת —
תּוֹךְ עֲצִימַת עֵינַיִם נִגַּד קְרִיאַת מַחֲשָׁבוֹת
— לְבַעֲלֵם הַמְקוּרִיטִים. אַחֲרֵי שֶׁנִּרְאִיתָ
בָּהּ מִכַּל זֵוִוִּית מוֹשֶׁבֶת, מְצוֹדֶדֶת וְהִינִיתָ
כְּקֶרְפֶּה, יִדְעִיתִי שֶׁאַפְשָׁר לִקְפֹּל אוֹתָהּ
בְּשֶׁקֶט גְּמוּרָה, וְלִשֵּׁם אוֹתָהּ בְּתִיק. כִּלְכֹל
חֻשׁוֹב בְּקִבְלַת מַתְנוֹת שֶׁל רִצּוֹן טוֹב הוּא
לֹא לְהוֹתִיר אֶת הֶרְוֶשׁם הַנִּכְנֹךְ, שֶׁנִּתְּנוֹת
הִיּה מִיִּיטִיב עֲשׂוֹת לֹא הַשְׁאִיר שִׁי זֶה
דּוּקָא בְּרִשְׁוֹתָהּ.

אִן בִּאֵתִי הִבִּיתָהּ, וְזֶה מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי;
אִם אוֹ לָכֶם מוֹשֶׁג בְּתִפְרִיָּה, תִּנּוּ לִכֹּל
תּוֹפֶרֶת שְׁכֻנְתִּית אֶת הַהוֹרִאוֹת הַלֵּל. הִיא
לֹא תוֹכֵל לִפְקֶשׁשׁ. הַעֲסַק פֶּשׁוּט וּמוֹסָכֵר
וּסְפִירָבִירוֹ.

1. את הכתפיות הישרות פרמתי רק מאחור, ותפרתי אותן זו אל זו במיקום שבחרתי אחת ולתמיד, מאחורי הצוואר.
2. כיווצתי פס של כעשרה ס"מ במח

רעיונות

א'י

הופכים שימלה

דג'ילה

לפיצוץ סכס'י

טוב. אז ככה. כאשר אני קוראת בעי-
תונים את סוג ההוראות לה לקחת שמר-
ה ישנה. להוסיף לה צווארון דאנטה,
הפתים ממלמה. אימרת פרווה ושורת
כפתורים מקדימה. כדי לקבל, הפלא ו-
פלא. שימלה חדשה ורעננה. באמת שאני
תופסת הארעה. כל הציירות האלה, הן
עשיות מדגמים של סמרטוטים קודמים.
עושים לי פריחה אמיתית. כך שאם אני
מוצאת עצמי תוננת הוראתי לשינוי אימי-
ה, חוקה שהתוצאות הפנטסטיות מצו-

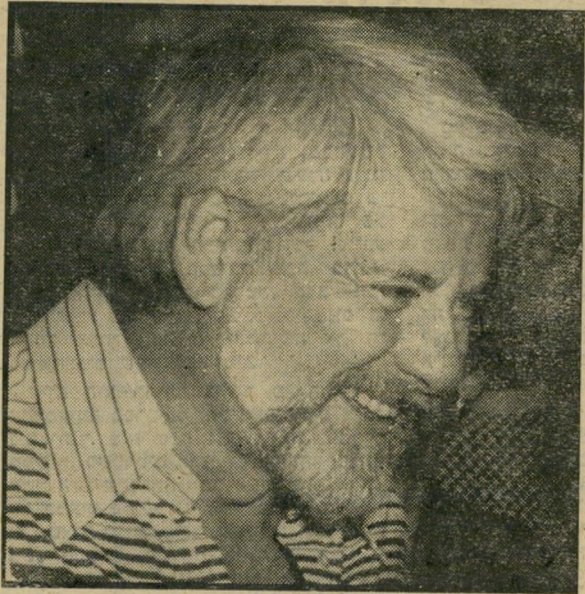

השימלה הממזרה
אחרי

דיקות כניסה לנושא כזה יכנאי.
טורף שייקות ההערכה שזה מעורר,
מצדיק אפילו תפירה מיוחדת של העסק
הזה. מבלי לחכות שתהיה בארון שימי
לה סתמית, סחורה לתקון מהמם שכזה.
כל העסק הזה עומד על פרימת שני
תפרים וחיבור תפר שלישי. המיקום
אבל! המיקום הארסי רבתי, זה מה ש-
עושה את כל הסיפור האלוהי.
אני אחאמר בדיוק בדיוק את כל מה
שעשית, וכל אחת בבית תסכן מזה השי-
ראות פרטיות.

הסיפור הזה, נולד בערך כך: קיבלתי מבת דודתי טניה, שימלת ארנל שחורה, מחשוף בגיזרת סטרפלס ישרה ורגילה,

אבנר, חוקי־חיים, וכל השאר

אורי אבנרי
מדור אנושי

טכניקה מהחיים, ממשיכים לפעול, לעבוד, להתקדם, ולהשיג את המטרה הקודמת, שמבחינה נפשית עמוקה זנחנו, ופינינו בכך ראש נקי והגיוני בשבילה.

החוק הזה שוב נכנס לפעולה, אבל חוד קצהו המכשיל והרסני מופנה בעצם למטרת הלב החדשה — לבשר התותחים האמיתי שהגשנו, כך שהמטרה הקודמת הופשייה בעצם ממכשיל לוח. וזהו, כשאין את הפאתוס, וההיסטריה להשיגה, היא מתמם משת שיגעון, יש לה אמנם טעם תפל כשהו, תחושת לוואי של מרומים, כי נצחון השגתה היה אמור להיות הרבה יותר מתוק, אז בכדי להתגבר על זה, נזכרים כמה רצינו בה בזמנו, ושמהים כמו דרך פרזרביטיב, באופן רטרואקטיבי, מה לעשות, זה יותר טוב מכלום.

מהחיים רבותי, מהחיים.

חוק מלקרוא את עצמי, להנות בלי בושה, אני מאוד אוהבת לקרוא את יומן אישי של אבנר, ולהנות ממנו — בלי אותה הבושה שהיכרתי כבר. הילד הרע המיקצועי של המדינה, מת-גלה שם באור לגמרי אנושי.

נגרל היינצלפרכוס האגדי גר בהנידון — איך רודפים אותנו נפש — גר בלקורא ודף שלם מתפנה לכן, בכך, לקטנות של החיים. גם לאלה, זכות קיום, אתם יודעים.

באחד המדורים האחרונים, מצאתי התייחסות לקטסטרופות — מהונדסות בתור חוקים. אמת חיים צועקת, אמיתית, היות ויש שם הזמנה גלויה לתרום חוקים לעסק, אז הנה, זה חלקי מה זה חוק מהחיים, סיפור חי!

בבקשה:

סיכויי הגשמת מטרה — עומדים ביחס הפוך לעוצמת ה- תשוקה המושקעת בהשגתה.

אבל אני לא אשאר את זה ככה, אלא גם אסביר, איך למרות חוק זה אפשר לרמות את הגורל.

חיסרון פעוט, אמנם, בכל זאת יש בשיטה זו, והוא, שהבן אדם מבלה חיים שלמים בהשגת מטרות חשובות מאין כמוהן, כשאין לו כבר חפץ בהן. בכל אופן, לא אותו חפץ נוראי, נואש, שעושה את הסיפוק אדיר כל כך, כשמתגשמת המטרה בצמידות לו, ואין לזה שום קשר עם כל הזיכרונות הפסיכולוגיים בדבר מניעת סיפוק עצמית וכל הבבלת. זה עניין של טכניקה טהורה, כשאתה נלהב מדי, אתה לא הגיוני, כשאתה לא הגיוני, אתה מחבל. כדי לא לחבל, אתה מפסיק להיות נלהב, אתה מפסיק להיות נלהב, אתה הגיוני, מצליחות לך הטקטיקות, אבל איפה השימחה? מילכוד מושלם.

וכדי שזה יהיה עוד יותר ברור, הרי הדינאמיקה של העסק: הבן אדם רוצה משהו מאוד מאוד. החוק הזה נכנס לפעולה, הבן אדם עושה הערכה מצב מתודשת, קורץ לעצמו עמוק בטון, ומחליט להערים על אלוהים.

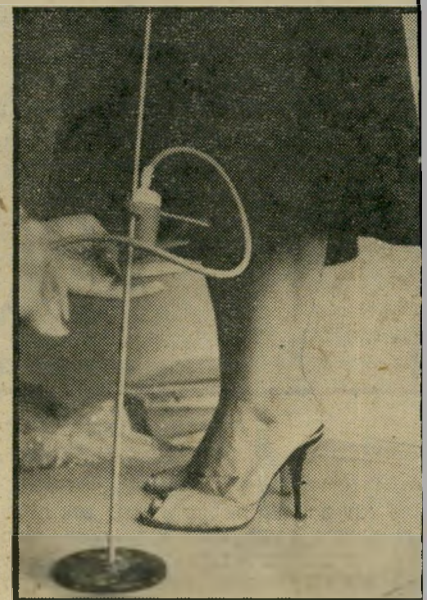
לפי חוקי הביקוש וההיצע של הסוחר שבשמיים, אומרים לאלוהים: אתה יודע מה? לא צריך! עזברים בלב שלם (כי אדוני רואה הכל) להתאוות בכנות למטרה חדשה, אבל בתור

חציאת קלוש לא תיתכן בלעדיו. גם בית עם בנות מתבגרות לא יתכן בלעדיו, העסק הזה שיגעון.

אחרי שגומרים לסמן ישראל ומדויק תוך שתי דקות בלי שום גוזמה, לא נפרדים יותר ממנו, לעולם. לפי מיטב ידיעתי, ניתן להשיג אותו אצל ברנמן, בן יהודה 10 (יוצא קרוב מאוד לאלנבי) טלפון 297660. הוא מייבא אותו באופן אישי מחברת טולינגן הגרמנית. אם יש לכם קשרים בחו"ל, זו המתנה.

כדאי לקנות את המכשיר הקטן ביותר, שעמוד המתכת שלו הוא חצי מטר בלבד, ועולה 65 שקל. מניסיוני, לשימוש ביתי זה מספיק בהחלט.

אתאר את העסק, והכל יהיה ברור יותר. המכשיר מורכב מדיסקית מתכת עגולה, שהיא הבסיס, שאליה מתברג מוט מתכת בעל שני פרקים, מתברגים אף הם, יש כאן חיסרון, שהברגת המוט אל הדיסקית — נפתחת כל הזמן, אז צריך לדאוג לוודא לפני כל שימוש, שזה אכן מוברג ומחוקק חוק בפנים, ולא זו, זה הכל. על המוט הזה, לאורכו, מטיילת בעזרת בורג שיחרוך והרפייה, כוסית קטנה מלאה אבקת גיר, עם פייה צרה ושטוחה, מיקום הכוסית על המוט, הוא קו המכפלת שיסומן. לכוסית מחובר צינור גומי עם פומפה כזאת, וכל לחיצה עליה משחררת מהפייה

כך מסמנים מכפדות ביטולות

אנוס כיצד חותכין

טעם החיים

לוקחים את הבומבלה וחותכים אותו לשניים, לכל אורכו, כולל כרבות ירירי קה, שגם אותה חוצים. נא לא לזרוק אותה, למרות הפיתויים, כי היא זו שעושה את כל העסק, כעת, כל חצי חוצים עוד פעם לחצי, כולל כרבות, וקיבלנו ארבעה רבעים. כל רבע מסדרים יפה בצלוחית מאורכת, חותכים אותו סביב, ומתחתיו, ומעליו, בכמה חתכים, כמו אבטיח. מזוים שן ימינה, שן שמאלה,

אז ככה, בתור בור מישאל הייתי מזועה קשות על אנוס טרי, אם כבר היה נופל לי לידיים, לנסר את הקליפה סביב, לחתוך לעיגולים, להיפטר מהלירי בה המרכיות, העשויה סיבים קשים, לשים בצלחות, הוך! איוז עבודה! הראש שלי

פתאום, בכל החנויות, הופיע אנוס גדול, שמן וריחני, מוכרים את זה בעד מאתיים לירות, של יוקרה, ואין מה לעי שות כי הוא טעים. בתחנה המרכזית, קצת מצויקמ יותר — עולה רק 7 שקל לים. ישנה אבל רק בעייה קטנה, איך אוכלים את זה לעזאזל?

כך מגישים אנוס
ניפוח אופטי יפהפה

לסרוגין, ומגישים. יחד עם הזנב הירוק, השן ימינה שן שמאלה, מתקבלת מנה אדירה באופן אופטי, מרהיבה, ויאלה יאלה כמה שפרקטית לאכילה.

אני יודעת שאחרי כל ההסברים על איך לאכול את זה באופן אלגנטי, תחי זיור את הקליפות למיטבה, תזכרו בכל זאת, שזה עולה מאתיים לירות, ותדרו כאסה, עם כל שיני הבאקסיבאני, לגרד באופן יסודי את כל מה שנותר, אז אנא, בזהירות.

היה נעול, לפי ההיכרות הראשונה. כך מצוי הוא בקופסה, כך צריך להיות, חוק מזה, על הקליפה ישנם קוצים ועורריים, הנדבקים אל הסכין, הנדבקים לפני והר עוקצים בסוף את הלשון, צריך להיזהר לשטוף סכין אם היא נגעה כבר בקליפה.

אז זה מה שחשבתי כל הזמן, עד שי ביקרתי פעם ראשונה בארץ הפרנצוים. תפסתי שם פטנט מרהיב, עשוי בשתי דקות, מרשים יותר ממוס בלהבות, איך מגישים אותו.

זה הכל. חוק מלעמוד ישר, יש להקפיד לעבוד עם המכשיר צמוד לחצאית, ממש מקביל לה, ובאצבע להצמיד את הבד אל הפייה, כדי שייצא פס סימון דק ומדויק, ולא ריסוס "ספרי" כזה, מטושטש, מסתובבים לאט על המקום. את המכשיר לא מזוים.

אם רוצים לסמן חצאיות קצרות, שלא לומר את השם המפורש חני, שעוד מעט יורד (עולה?) עלינו לטובה, עומדים ברגליים יחפות, ושמים את המכשיר הזה על ערימת ספרים, להגבהה, כדי להגיע איתו למלכות השמים.

כן, עוד משהו. צינור הגומי נוסה "להישר" ולהיסדק מכובד הפומפה שלו, באיזור החיבור עם קופסית הטאלק. כאשר יש חריץ פעור כזה בצינור, שלא מאפשר עבודה תקינה, גוזרים את הקטע הקטן שעד הבקע הזה, קיבלנו צינור חדש, עם קוטר נקי מחתכים, קצר יותר בסנטימטר. את החלק החדש שהתקבל מרכיבים במקום ומלפפים את מקום התורפה עם איספלנית חזקה. מאכסנים את ה- גומי בצורת בייגלה, כמו בתמונה המצוירת, למניעת בקיעים כאלה בעתיד.

אז נא לזכור שלושה דברים: לא מוכר רח להיות שם גיר טחון, אפשר גם טאלק, להבריג את הרגל לבסיס בכל הזדמנות, ולאכסן בצורת בייגלה, אם אין חשק להתארגן בכל פעם מחדש עם עיסקי פירוק והרכבה.

תודה מיוחדת לחנה, מוכירת המערכת, שבחווה העבודה שלה לא מופיע בשום מקום האילוץ טפס על שולחנות ולהציל בעלת מדור היסטריה, שאף פעם אין לה דוגמנים.

איפה ההכפנה
נגד פיצוצים בגומי

הרחבה, בעלת הפתח הדק, פס גיר צר ולבן כרוחב הפייה על החצאית, ממליצים להשתמש בגיר טחון בתור מילוי לכוסית, אבל בצר לו, מצאתי שטאלק של סופרי מרקט נותן תוצאות זהות, ולא צריך לחפש אותו בפניות העיר הנידחות, בי חנויות הקונפציה.

כוכבים

מיו מיו - זו שחקנית

יש לה שתי עיניים ענקיות ומבט של נערה מופתעת. עורה חיוור, שיערה בגוון הפישטון הטבעי, תווי פניה משורטטים ב־דקות. גיורתה מזכירה את דמויותיהן של יושבות בתי־הקפה הבוהמיים של הרובע הלאטיני בפאריס, הסביבה שבה, בדיוק, אפשר היה לראותה בסרטיה הראשונים, בדרך־כלל כאחת הנסחבת אחרי הכנופייה. באחד מבתי־הקפה האלה רכשה את ה־פסיאודונים שלה: מיו מיו.

היום היא רחוקה ביותר מן ההתחלה. את מקומה בסרטים, החליפה ביעדים מגוון נים יותר. מאז שנת 1971 זכתה להצלחה ממשית, כשסרטים רדפו זה את זה, ובמשך עשר השנים עשתה יותר מעשרים ביניהם, עם במאים כמו ג'וזף לוס, מארקו בלוקיו, אלן טאנר וקלוד מילר. לאחרונה, השתתפה בשני סרטים, להתראות ביום שני, בבימויו של מוריס דאגוסון, וחיים חדשים של דניאל דובל, שיוצג בקרוב בישראל.

מיו מיו צמחה מן הרחוב הפאריסאי בשנות השישים המאוחרות, כשהגל החדש מצא את כוכבותיו בסן ז'רמן דה פרה.

אחריות, לעמוד בהתחייבויות ולהיות קשור זה. מתחת לקטיפה הרכה מסתתר בסיס של אבן גראניט.

משום כך, קורה לה לא פעם, שהיא אינה רואה עין בעין עם הבמאי. "זהו רגע של חרדה", היא אומרת, "הרגע שבו הרעיונות שלך מתנגשים עם אלה של הבמאי, ואת רואה את עצמך בדמות אחרת משהוא מצפה לראותך. זה הרגע בעבודה כשהנהג עוד רגע והרוטב כולו עשוי להתהפך על הסיר שבו הוא מתבשל. חשוב ביותר שיהיה לה כח שיכנוע. שחקנית צריכה תמיד לעמוד על שלה. אחרת היא מחוסלת. במאי אינטליגנטי מבין מתי השחקנית שלו כנה, ויודע שבכנות שלה היא תורמת לאמת של הדמות."

היא שומרת על שתיקה מידתית הרג־שונה של המודנבת המצחיקונת, אם כי מודה שלעולם לא תהיה מיתוס כגרסה גארבו או ג'ון קראפורד. היא מעדיפה להיות גמישה יותר, ולשמוע על קשר עם הקולנוע הצרפתי הצעיר.

פעם היתה מאבדת את העשתונות בין הפקה אחת לשנייה: "כשאת גומרת כמה שבועות של הסרטה עם צוות קבוע של אנשים מסויימים, ועם דמות שחדרה מתחת לעורך, את מאבדת קשר עם העולם. לפתע

מיו מיו (עם מרייה שניידר) ב־"חיים חדשים" כמו קוקסינל מטפס על עץ

את מרוקנת. לא מוצאת את הצפון. למדתי לקחת את עצמי בידיים ובהפסקות שבין לצלול לתוך עצמי. להקדיש זמן ל־שתי בנותי, לעשות את עבודות הבית, לבשל לחברים ולטפל בעצצים. כשביום אחד ראיתי בגן קוקסינל אחד מטפס על עץ, נדמה היה לי שראיתי את בנותי בראי. למה? איני יודעת."

סרטים

האוסטרליה משתחררת

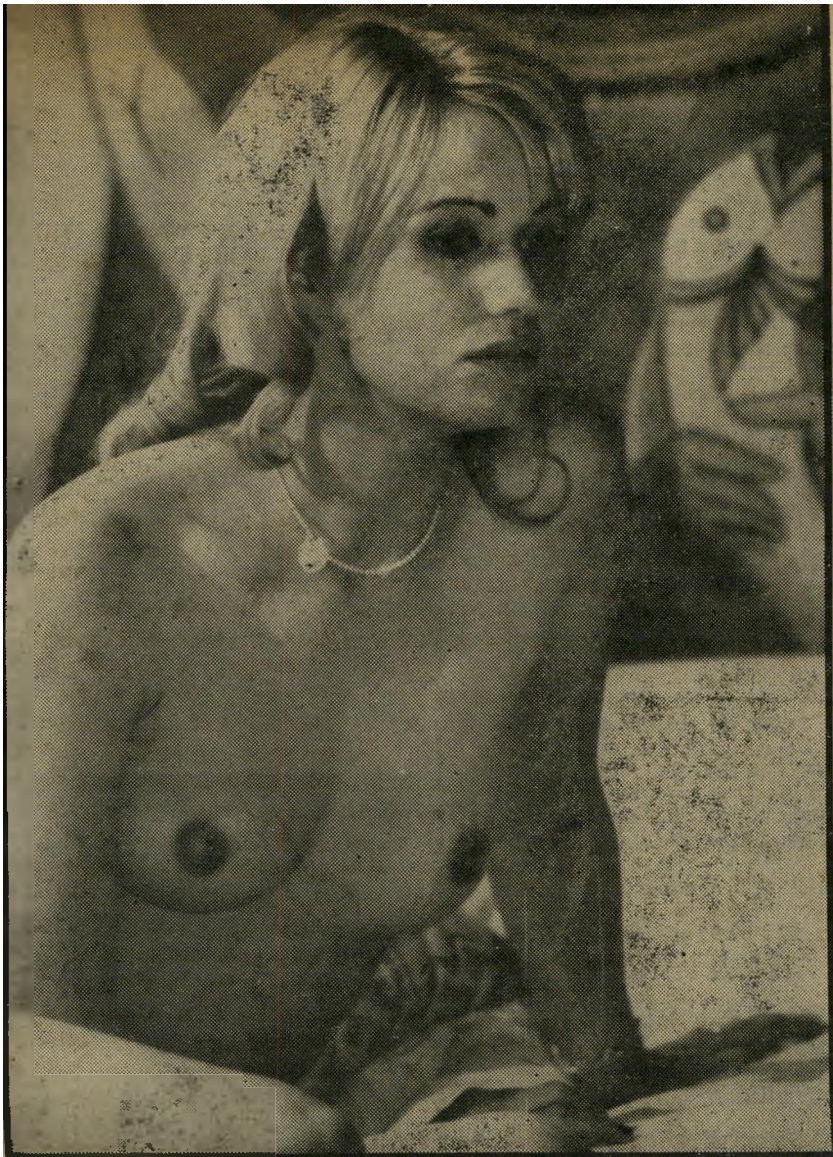
עשר השנים האחרונות הטיבו עם ה־קולנוע האוסטרלי. תמיכה ממשלתית ב־תעשייה הגיבה יותר ממאה ועשרים סרטים מהם נראו גם כמה בישראל, כמו המסיבה של דון או פיקניק בצל ההר. כל אחד בסוגו היוו דוגמא טובה למה שהיבשת הרחוקה יכולה להציע, כשכסף זורם ל־תעשייה.

בפסטיבל קאן, השנה, הציגה אוסטרליה שני סרטים שונים זה מזה מאוד: ברייקר ומוראנד של ברוס ברספורד, סרט עשוי היטב על גבול המחויבות המוסרית של אדם במלחמה, סרט שעורר פולמוס ביחס לעמדתו הפוליטית, אבל עורר התפעלות במיקצועיות וברמה הטכנית שלו. סרט אחר, העומד להיות מוצג בישראל, הקאריירה המזהירה שלי, נתן ביטוי ל־מקומה של האשה בתעשיית הסרטים ה־

לא היה לה עבר להתפאר בו ולא יוחסין או שם מבית אבא. בין כה וכה הוריה נפרדו ואמה נמנתה עם רוכלי השוק, כ־לה האל עדיין עמד על תילו. לכן, היא טוענת, אין לה כל געגועים לעבר. גם אינה חשה נוסטאלגיה לתקופה שבה היתה מארי שרת, "עם כל הכנופייה". באותה תקופה, היא אומרת, היתה את חיי הרגע בשמחה של חיה צעירה.

אהבת לבזבז. גם היום אינה מתל־הבת מהפקות גראנדיוזיות, ואיננה חולמת על שיבוץ בפרודוקציה הוליוודית. "כ־שוכרים אותי לעבודה משלמים לי לפי ערכי. אבל לא הכסף הוא המעניין אותי. בלאו הכי אני אהבת לבזבז אותו על עצמי, על חברים, על דברים חסרי ערך שאני אהבת. אבל אני מעדיפה לבחור את תפקידי לפי רוחי. בנקודה זו לא השתנתי, אמנם, בהתחלה לאוטנר או ברט־ראנד בלייה בחרו בי כי התאמת לדמות מסויימת. אותה נערה, שובבה, חסרת אחריות. לאט, לאט, נוצרה מיו מיו אחרת, וגם הבמאים רואים זאת ומציעים לי תפ־קידים על בסיס של אמון."

מיו מיו טוענת שדמותה החיצונית מטעה רבים. "כמה מצחיקים, בעיני, האנשים. הם רואים אותי מתוקה שכזו, בלונדינית קצת תמימה, קצת פאסיבית, וחושבים שאני באמת כזו. שאיני מסוגלת לשלוט בעצמי, שטות מוחלטת. אני מסוגלת להפתיע, להשתנות מן הקצה אל הקצה. לקחת

מיו מיו ב־"מארש הניצחון" של מארקו בלוקיו מנוכחות לשחקנית

לאשת־איש כייעוד, ומחפשת קאריירה עצ־מאית משלה. היא רוצה להיות סופרת, לספר על חייה ועל חיי האנשים בסביבה. לאחר שהיא משמשת כאומנת למישפחה של פועלים, כדי לפצות על חובותיה ה־כספיים של מישפחתה, היא מחליטה שיש לה מה לתרום לעולם מעל ומעבר למה שמצפה ממנה גבר אחד. נוסא נשי זה קסם, באופן טבעי, למפיקה

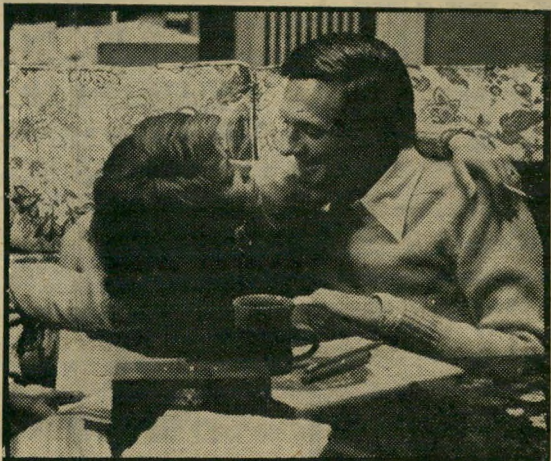
אוסטרלית כשהבמאית, התסריטאית וה־מפיקה — כולן נשים. זהו מבט לאחור, לסוף המאה התשע־עשרה, כאשר גיבורת הסרט אינה אלא חלוצת הפמיניזם בחברה הויקטוריאנית ובמישור הפיאודלי. הסיפור, שעובד מספר אוטוביוגרפיה של הסופרת מיילס פראנקלין, מספר על ברווזון מכוער בשם סיבילה, ההופכת ל־ברבור ולסופרת עצמאית.

ג'רדי דיוויס וסם ניל ב־"הקאריירה המזהירה שלי" מוסר ויקטוריאני

מארגרט פינק, שלאחר שלושה סרטים קצרים, עשתה את סירטה הארוך הראשון ב־1974. היא בחרה בבמאית ג'יליאן אר־מסטרונג, שנה לא סירטה הארוך הראשון, בהרגשה שהנושא קרוב יותר ללבה של אשה מאשר ללב במאי ממין זכר. אך,

כשמישפחתה, מישפחת איכרים, נתונה במצוקה שולחים אותה הוריה לבית סבתה, באחוזה מפוארת. שם היא מגלה את ההנאה שבמותרות ואת הפיתוי שבעושר. יחד עם יחסיה הסוערים המתפתחים והולכים עם בעל־אחוזה עשיר, היא מסרבת להפוך

הרכילות הפוליטית

מה מריץ את ג'ו טיין (צפון, תל-אביב, ארצות-הברית) — שלא במתכוון, הסרט הזה הוא

סאטירה אכזרית ביותר על עולם הפוליטיקה האמריקאי. אם ג'ו טיין, הסנאטור הצעיר והשאפתן שבמרכזו, הוא, אכן, דמות המנהיג הליבראלי, העשוי להצליח בארצות-הברית, הרי ברור מעל ומעבר לכל ספק שהעולם המערבי שקוע בצרות. מוטב לו שיחפש הנהגה במקום אחר, מהר מאוד, אחרת, עוד יתגעגע בעתיד לריצ'ארד ניקסון ולג'ימי קארטר.

ג'ון טיין הוא פוליטיקאי צעיר, נאה וחייכן, מין גלגול מחודש של קנדי בלא שושלת יוחסין. במהלך הסרט עליו להוכיח את יושרו הפוליטי, בבחירת עמדה ציבורית, ה' מסבכת אחד מבני בריתו בפרשת שחיתות, ואת יושרו האישי בהחלטה על עתיד פרשיית אהבים שלו עם פרקליטה נמרצת, שעה שבביתו ממתינה אשה מבוינה ואוהבת.

הבעיה מתחילה בעצם העובדה שכותב התסריט הוא השחקן אלן אלדה, המגלם את התפקיד של טיין, ומכאן ברור ממילא, שאינו יכול להתאכזר אליו יותר על המידה. ואכן, מה שמצטייר על המסך הוא דמות של רכיכה, איש המנסה כמיטב יכולתו להשתמש מכל החלטה בכל נושא שהוא, ומחפש קנים מכל הסוגים כדי להישען עליהם. אלא שבאותו הזמן הוא צריך להיות כל כך סימפטי ואהוד על הצופה, שפירפירו יראו כחתלבטיות המלטיות וחוסר הח'

מסתבר ששיחורור האשה לא הגיע לכל דרגי התעשייה הקולנועית, גם אם נשים כבמאיות אינן חזון נפרץ. שכן, מספרת פינק, קשה למצוא נשים בתפקידי צלם או תפקידים טכניים אחרים. "פגשתי את מארגרט פינק לפני חמש שנים", מספרת ג'יליאן, "כשסיפרה לי שהיא מנסה להפיק את הסרט הזה מאז 1965. הספר משך אותי מקריאה ראשונה. הסופרת מיילס פראנקלין היתה פמיניסטית מושבעת. ש' האמינה שנשים חייבות ליצור דברים עצ' מאיים משל עצמן. הבנתי מדוע היתה רוצה שאשה תסריט את סיפורת."

עם זאת, מודה ג'יליאן, שהיו לה לא מעט לבטים בעובדה שזהו פמיניזם מקורי לזמנו ולתקופתו, אך לא מעודכן. היא ניסתה לעבד את התסריט לזמנים מודר'ניים, וחשה כי האמת הסיפרותית חשובה יותר וכי עידכון רק יחליש את עוצמת הדמויות. לכן העדיפה להיצמד לתקופה (הספר נכתב ב-1890), גם שמבחינה טכנית הכביד השימוש באבזורים מיושנים וב' מרכבות עתיקות יימין על העבודה המע' שית.

סיפור אהבה. אשר לבעייה הניצחית של עיבוד ספר לסרט והחייאת הקטעים המתים, שבהם לא קורה שום דבר, הח' ליטה לוותר על ילדותה של סיבילה, ו' להתחיל בסיפור מרגע שסיבילה בת שבע עשרה. כשהסיפור מתפתח לסיפור אהבה בין סיבילה לבעל-האחוזות היה העיבוד הבמאית והמעבדת אלינור וייטקומב ויתרו על קטעים רבים בספר שסיפרו על ימי השאננות של סיבילה בבית סבתה,

ורים זה לזה, הנאלצים להיות יחד במח' תרת. סיפור אהבה ומוסר קאמרי מרתק, זמוגש בסיגנון קולנועי שאפשר ללמוד ממנו.

*** **מנהטן** (שחקן, ארצות-הברית): וודי אלן מתאר את לבטיו ה' אישיים והרוחניים של משכיל יהודי בניו יורק. שחורלבן הופך לצבע, כשמדובר בכישרונו של אלן להתבטא במילים ו' בתמונות.

*** **להיות שם** (סטודיו, ארצות-הברית): פיטר סלרס בשיאו כגנן אידיוט החולש על צמרת המימשל האמריקאי רק משום שהאחרים אידייטים גדולים ממנו. בימיו של האל אשבי על פי הסאטירה ה' חריפה של יו' קווינסקי.

*** **רוז** (בני-הודו, ארצות-הברית, אורנה בירושלים): דמותה של הזמרת ג'ניס ג'פלין, שמתה מעודף סמים שימשה כבסיס לדמות שאותה מגלמת בלוח רב בט מידלר. הסרט מנסה לתאר את עולמן הקרוע של אלילות הרוק והסופ הנע בין בדידות והערצה ובין פופולריות לרצון בלתי נדלה להיות נאהבת באמת.

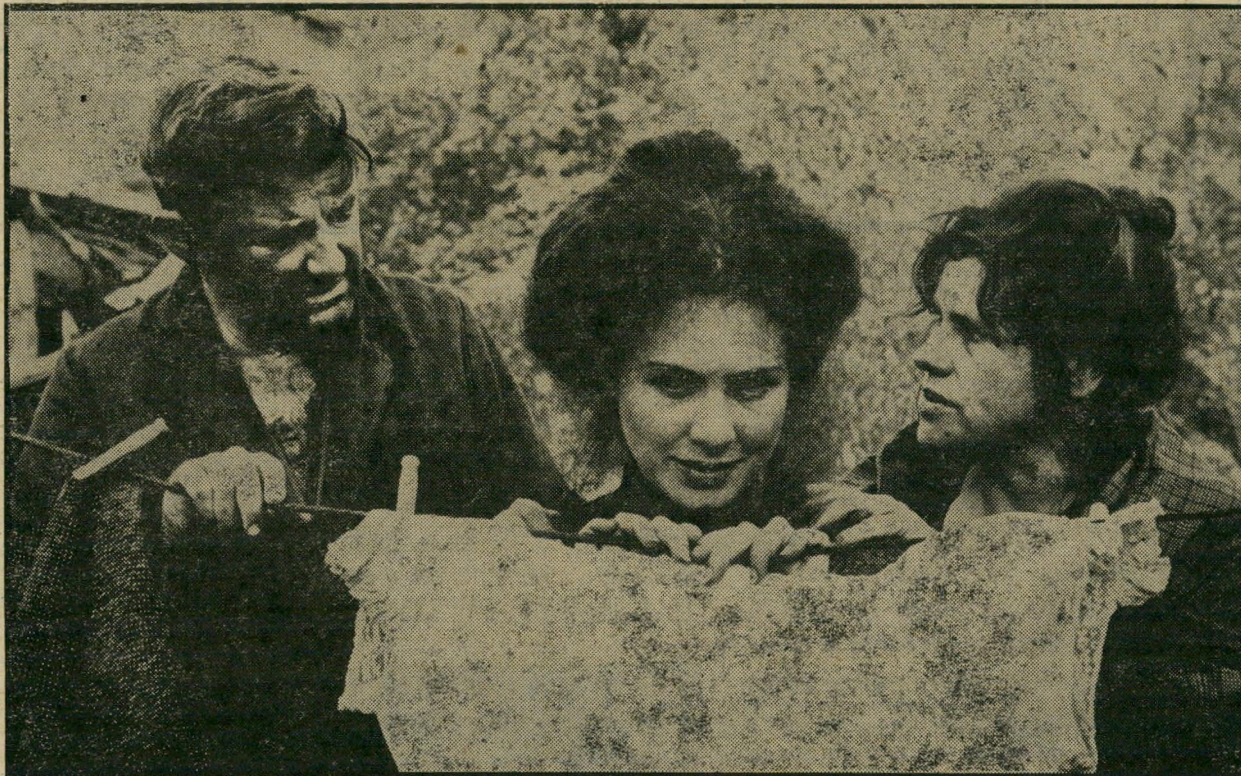
*** **פרק ב'** (מוגרב, תל-אביב, אר' צות-הברית): גיל סיימון המחזאי השנון שאב את סיפור המחזה מניסיונו האישי. לאחר שנפטרה אשתו הראשונה התקשה לשקם את חייו הפרטיים מחדש. אשתו השנייה במציאות מגלמת את דמות האשה השנייה בסרט ומנסה להעביר את הרגשות המעורבים של אישה המנסה בכל כוחה להתמודד עם עיקבות האושר של העבר. משחקת של מייסון משובב נפש ומולה מופיע ג'יימס קאן המשרה נוכחות נעימה.

*** **ג'יגולו אמריקאי** (לימוד, תל-אביב, מיסציל, ירושלים, ארצות-הברית): ריצ'ארד גיר, התגלית האמריקאית האחר' לזונה, מוכר אהבה ולורן האטון מנסה לע' מוד על סיבו. הבמאי והתסריטאי פול שרדר מנסה לחדור לעולמם המוסרי של האנשים היפים בדרום קליפורניה דרך שני הגיבורים האלה. סרט המצטיין בסיגנון אסתטי.

ירושלים

*** **ריצה על הנידום** (סמדר, ארצות-הברית): מותחן אלגנטי ואסתטי להפליא. לפי ספר של אגאתה כריסטי. שיי' עור לשחקנים מגישים דייוויד גיבן ופיטר יוסטינגוב באחד הקטעים המשעשעים ש' הוגשו א-פעם עליידי שני שחקנים על הבד. בגלריית השחקנים גם בטי דייוויס, מגי סמית ואנג'לה לאנסברי.

*** **שיער** (רוז, ארצות-הברית): המחזמר שיצא גנד מילחמת ויאט'נאם, ו' האדיר את ילדי הפרחים בשנות השישים. הופך למסר אנושי כללי בהשראתו של ה' במאי מילוש פורמן.

ג'ודי דיוויס בתפקיד סיבילה עם מעבדיה בכפר לעבוד כן — להינשא לא

כשהיא מסתובבת ומפריחה תיאוריות על גברים ונישואין. לעומת זאת בחרו בסוף שידגיש את העובדה שחלומה של הגיבורה התממש: היא שולחת את סיפרה הראשון לדפוס.

"הסיום היותר בעייה", מספרת הבמאית. "סוף הספר לא הוביל לשום מקום. אבל הלא ידעתי שהסופרת אכן כתבה את סיפ' רה. לכן ניסיתי להבהיר זאת בסרט לבל יהיו ספקות. ומשום שרציתי סוף חזק ויתרתי על כל מיני שאיפות אחרות של סיבילה המופיעות בספר, והתרכזתי בי עובדת רצונה העז להיות סופרת."

למרות שמועות עקשניות שריחפו בי אוויר אודות סרט לסבי וכיוצא בזה, טוע' נת הבמאית כי ביחסים בין העובדים הגברים על הסרט למפקדות הנשיות לא היה כל מתח. "אננם היו כמה אנשים שהסתגלו בקושי לעובדה שבמאית כה צעירה מושכת בשרביט, אבל אלה אנשים שקיימים בכל הפקה. לעומת זאת, דון מקי אלפין, הצלם, שיתף פעולה מעל ומעבר."

התוצאה של שיתוף פעולה נשי בולטת בלי כל ספק בסיגנונו של הסרט, בשפתו

במאית ג'יליאן ארמסטרונג פמיניזם

תדריך

חובה לראות:

תל-אביב: התוודעות. מנהטן, להיות שם.
ירושלים: פסיכו, מזימות בינלאו' מיות, שיער.
חיפה: טס, שחק אותה טס, פסיכו, להיות שם.

תל-אביב

*** **התוודעות** (מוסיאון, תל-אביב, הונגריה): הבמאי אישטוואן סאבו מתאר כיצד מתפתח אמון בין גבר ואשה

הכתב והפאודל הגדרתי

● לכתב לענייני משטרה, דן סממה, על כתבתו בהשבעה — 'יומן אירועים, שעסקה בפאודל הגדרתי, גדי גרייבר, המסרב למלא את הצו להריסת ביתו שבר גדרה, למרות שכל מערכת המישפט בי מדינה תובעים זאת. סממה חשף בכתבה זו קשרים אידיאולוגיים לא-סמויים בין גרייבר לבין שר-החקלאות, המונע בעד מינהל מקרקעי ישראל, מלבצע את צור ההריסה. סממה הצליח להציג במסך אבי טיפוס לגזען הישראלי המצוי, שאינו בוש בגזענותו (ראה במדירה).

מאחרי הקלעים

השינוי הראשון

ביום השלישי של החפיפה בין חיים יבין לבין טוביה סער בהנהלת מחלקת החדשות של הטלוויזיה, הודיע המנהל החדש של המחלקה על כמה מכוונותיו לשינויים ולארגון מחדש של מחלקת החדשות.

המפתיע והראשון שבשינויים במחלקה היה מינויו של הכתב הוותיק יורם רונן לתפקיד עורך השבוע — יומן אירועים, שהתפנה בעיקבות התפטרותו של יעל חן, אשר סירבה לתפקד כעורכת יומן שכל תפקידו הוא לסכם את אירועי השבוע, ולא כיומן מתחקר, המקדם נושאים חדשים.

מנהלו החדש של היומן ימשיך לתפקד כראש הדסק הפרלמנטרי, יסייע לידו מיכאל לימור, המשך תפקידו של רונן כראש הדסק בכנסת הביא לגיושם שר

מורדח קרפין
באקורדים גבוהים

נים. אחד מהם טוען בעקשנות כי מינויו של רונן הוא זמני, עד לשובו של דן שידון ארצה, בינואר 1981. הודעה אחרת של טוביה סער לראשי הדסקים ולכתבים של מחלקת החדשות אישרה את השמועות על ירידתה של מה דורת הלילה כימעת חצות מהמירקע, בשל איכות-שידור גרועה, והמרתה במהירות חדשות לילית רגילה שתוגש בידי מגישים ולא בידי עורכי-חדשות.

המארטירולוגיה של קרפין

אחרון עורכי כימעת חצות, מיכאל קרפין, מי שהוריד מהדורה זו מאיכויותיה הראשוניות כפי שנטבעו בידי יצחק רועה ויואל אפתרון, ראה כוונתו זו של טוביה סער הצהרת איאמון אישית, למרות שסער הבהיר פנים-אל-פנים כי למרות היותו, בעיקרון, כתב-רדיו, ויכל להמשיך ולנסות בעתיד את כוחו במיסגרת מחלקת-החדשות של הטלוויזיה כעורך מן המניין.

קרפין התקשר במרירותו עם כתב הארץ לענייני טלוויזיה, עקיבא אדר, וסיפר

סוסים, שפנים והמסך השחור

רק משידורים. הגענו עכשיו למצב שבו מועדון שדרי הטלוויזיה הוא הסכר האחרון הניצב בפני השיתוק הסופי שלנו.

● צבי וולף: (ועד חדשות הפקה): האנשים עייפו מהמיל-חמות. סחטו מאיתנו את הרצון. לא נולדנו עם המוח המעוות שיש בכוחו להתמדד נגד מחשבות מעוותות. יש לי רושם, שהדרך האחרונה שנותרה לנו עכשיו היא שהפורום הזה יקים, צוות תגובות" שיגיב מיידית לכל המתרחש בטלוויזיה.

● נאוה כהן: (בעבר מפיקה לחס חוק, ובהווה מפיקת התוכנית שנפסלה פחות או יותר): "קשה לי הבין כיצד מדרדרים בכתב-אחת תוכנית פיילוט מצוין, טוב" ועד לחיסול מוחלט. ייתכן שאיני מפיקה טובה, ייתכן שלא עשיתי את הפיילוט לתכנית זאת כהלכה. אבל זה לא יתכן, שבמשך חודשים רבים אני שומעת רק דברים טובים מפי הממונה הישיר, שמעודד אותי להמשיך ולהכין את תוכניות 2 ו-3 שלאחר הפיילוט, ואז פיתאום מחסלים את הפרוייקט, אפילו מבלי שיערכו לו, נתיחה שלאחר המוות *.

● יוסי צמח: (בעבר ראש הבמאים ובמאי הארדוויז): "החומרה שבפסלית תוכנית כמו פחות או יותר היא בכך, שלא מדובר בתוכנית בודדת, אלא בסדרה שלמה, שבה הושקעו מאמצים, מחשבה וממון. כל ההתליך ואופן-העבודה הזה הוא מעוות ופסול מעיקרו."

● ג'ורדי לוי: (בעבר האחראית על ההפקות המקומיות, ובהווה מרצה לטלוויזיה ב"בית צבי"): "צריכים לדון לא בתוכנית זו שבוטלה או שנפסלה, אלא במה שנראה על המסך בימים אלה. או, ליתר דיוק, במה שאין על המסך הקטן בימים אלה. זה לא עניין של הצלחה או כישלון של תוכנית פחות או יותר. ייתכן ולממונה הישיר של המפיקה היו כוונות טובות, אך אינני חושבת שההנהלה הנוכחית של הטלוויזיה חיסלה תוכנית כמו עלי כותרת, כדי לביא במקומה תוכנית אחרת בלבד דומה."

● יעקב אחימאיר: (עורך מבט לחדשות): "רצוי שבימפגש הבא תביא נשיאות מועדון השדרים תוכנית לפעולה ברוח הדברים שאמרו במפגש זה, ורצוי שאנחנו נאמץ את רעיון הקמת צוות-התגובות."

אחד מהשדרים שנוכחו במפגש בבית אגרון בירושלים לחש באוזני שכניו: "הגענו לימי המסך השחור של הטלוויזיה הישראלית."

* יוסי גודארד.

● התוכנית פחות או יותר בוטלה בשל סאטירה שהכין עבור רה יהושע סובול, ובה תצלום הפוך של ראש-הממשלה, מנחם בגין.

עקרוניים, ובברכות לטוביה סער, מנהל מחלקת-החדשות החדש. על הצטרפותו לי פורום.

הנושא הראשון: סיכומים אחרונים ו-הנחיות בדבר הסיקור ברדיו ובטלוויזיה של ביקורו הממלכתי של נשיא-המדינה: בי מצרים.

הנושא השני: בחינה עקרונית של נושא הצילום במצלמה-נסתרת, בשל תצלומים שנעשו בה בתוכנית מבט שני שנפסלה בשבוע שעבר לשידור. היא היתה מוקדשת למתרחש ברובע היהודי של העיר העתיקה. היועץ-המשפטי של רשות-השידור, הר משפטן נתן כהן, הבהיר היבטים חוקיים שונים של הצילום במצלמה נסתרת, מתוך הרצון להגן על רשות-השידור מפני תביי

סמנח"דית-לעיתיר מירון
עימות ותוקפנות

עות מישפטיות מטעם אורחים וגופים הר נפגעים כתוצאה מתצלום במצלמה נסתרת. במהלך הדיון גובשו עקרונות לתופעולה של המצלמה הנסתרת בשירות הטלוויזיה, תוך הקפדה של נושאים אשר טובת-הציבור בהם אינה מוטלת בספק כלשהו.

תתי-נושא שעתה לדיון היה הבחינה הר-תיקשורתית של סיקור ביקורו של ראש עיריית עזה, ראשד אל-שאווה אצל ראש-הממשלה, בניסיון לשכנע את מנחם

לו כי הוא פוטר ממישרתו במערכת כימעת חצות מסיבות פוליטיות.

צחוק-הגורל הוא שאומר זאת קרפין, שנוכחם לתפקידו כימעת חצות כניסיון לאיש את מקומם של יצחק רועה ו-יואל אפתרון, אשר סולקו מעבודתם שם בשל סיבות פוליטיות.

עקיבא אדרד פיקפק לגבי הרקע הפוליטי של הפיטורים והתקשר אל דובר רשות השידור, משה עמירב, כדי לקבל את גירסתה הרשמית של הרשות.

הדובר התקשר מיד עם טוביה סער, ששהה בבניין הטלוויזיה, כדי לקבל את גירסתו לעניין המארטירולוגיה של קרפין. מנהלה החדש של מחלקת-החדשות רתח מועם, ודובר הרשות, שהמתין לתגובתו בצד השני של הקו, היה עד-שמיעה לדור שיח חריף, באקורדים גבוהים, בין סער לקרפין, כאשר סער מתאמץ ללמוד במהלך שיחה זו מהן הסיבות הפוליטיות בעטיין הודח קרפין.

סער הבהיר לקרפין, ולעובדים אחרים של המחלקה, כי אצלו לא יהיו התפטרות יות, מינויים או הדלפות דרך העיתונות. וכי הדברים ייעשו במתכונת של מינהל תקין, קודם במחלקה ואחר-כך בדיוות ל-עיתונות.

עתה יהיה על קרפין להחליט אם להמשיך כעורך-זוטרי בטלוויזיה או לשוב אל אול-פני-הרדיו.

המוקד החדש

שינוי נוסף, אשר ייתכן בקרוב, ואשר יסמל את ראשית עידן טוביה סער, בר מחלקת החדשות: הפיכת הראיון השבועי, מוקד, לתוכנית משולבת בתוך מהדורת מבט של ימי רביעי, תוך שימוש בצוות מראיינים מוגדל, הוא יתנהל, לעיתים, מתוך שני אולפנים.

על בדיקת הבעיות הטכניות הכרוכות במיוג זה מנצח אחד המעולים שבבמאי האולפן בטלוויזיה, יוסי צמח, שחזר לצורך זה, לביים לתקופה קצרה את מה דורות מבט באולפן.

פורום החדשות

ההמצלמות הנסתרות

ישיבת פורום החדשות של יום רביעי האחרון הוקדשה לטיפול בשני נושאים

בגין לאפשר לשני ראשי-הערים המגור רשים להישאר בארץ, טענה מישפטית שהעלה היועץ-המשפטי של הרשות טענה כי מאחר וראשי-הערים עמדו לעתור לבגין בעניין הישארותם בארץ, הרי שראיון בי טלוויזיה עם אל-שאווה, לרגל נושא עתי-רתם של המגורשים, הוא בבחינת, סובי יודיציה.

אנשי-החדשות שבפורום לא קיבלו טיעור-נים אלה של היועץ המישפטי. לדעתם היה בביקור אל-שאווה במישרדו של ראש-הממשלה אירוע-החדשותי ראשוני במעלה, מעבר לנושא המישפטי, וראיון איתו בי פתח מישרד ראש-הממשלה חרג בעיניהם מההיבטים המישפטיים.

פסקול

הכעכים של סער

שמועה עקשנית, המהלכת במיסדרונות מינהלת רשות-השידור שבבניין חוסי ירו שלים, טוענת כי את מקומו של סמנכ"ל הרשות מטעם המפלגה הליברלית, אריאל ויינשטיין, עומדת למלא נציגה אחרת של מפלגה זו במליאת רשות-השידור, אהובה מירון, רעייתו של סגן יושב-ראש הכנסת. במיסגרת ההסכמים המפלג-המנהל של חלוקת עוגת התפקידים בוועד הסמנכ"ל למפלגה הליברלית, וישנו הס-כמרוטציוני בין ויינשטיין למירון בעניין תפקיד הסמנכ"ל. כניסתה של מירון לתפ-קיד זה ייצור מוקד של עימות בינה ובין מנכ"ל הרשות, יוסף לפיד, שהטיח לי-עברה במליאת הרשות האחרונה דברים בוטים. ● צחוק רב מעוררים באחרונה עובדים רבים של מינהלת רשות-השידור, המגיעים אל בניין כלל שבמרכז ירושלים, כשהם מצויידים במפות, ורוצים לבדוק איש-איש את החדר המיועד לו, לרגל התוכנית שמנהלת הרשות תעביר את משרדיה לבניין זה. ● ישיבת פורום החדשות של השבוע שעבר נפתחה כאשר רוחמה, ראש ליסכת המנכ"ל, הביאה כעכים, שנאכלו בעליצות בידי משתתפי הפורום. הסיבה: כאשר טוביה סער היה בשותף בעבר הרחוק במישיבת הפורום, מתוקף תפקידו כראש מערכת תליאביב של הטלוויזיה, היה מגיע לישיבות הפורום ושואל אם יש "צוקר (סוכר) ובייגעלאך (כעכים)".

יום רביעי

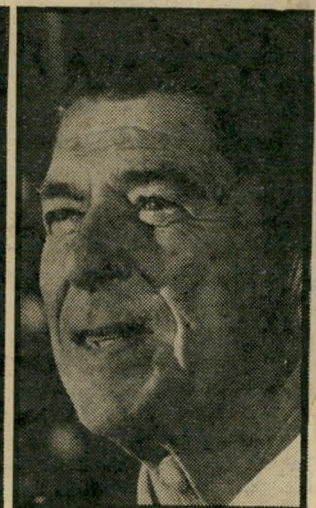
29. 10

● **שדוש, ארבע, חמש וחצי (5.30)** ששי קשת, יונה אליאן, צ'ומפי ויוחנן לקיצביץ מביאים את סיפורה של 1988, מכונת ספורט קטנה ויפה, שנפגעה בתאונת דרכים והובלה למיגרש גרוטאות.

● **ספינת האהבה (8.03 — שידור בצבע)** בסיפור הראשון נפרדים בני הזוג מישל לי בפעם הראשונה משלושת ילדיהם. בסיפור השני מתאהב אייזק הברמן ברוקסי בלו, כוכבת זוהרת הנוסעת בעילום-שם. בסיפור השלישי

בסיפוק, כי הוצע לו תפקיד של פרופסור-אורח באוניברסיטה אמריקאית, וזר הזדמנות להיפרד מפולה, שאהבה אותו הפכה לדרמאטית ומתישה. מריאן מספרת על נסיונה למצוא דרך חיים חדשה, כנה יותר מקודמתה. שניהם פגיעים, בלי תיבטוחים בעצמם ומתייסרים בתשוקה מינית עזה. יוהן ומריאן מחליטים לתנות אהבים, ואחרי ניסיון עקר יוהן עוזב ומריאן נמקה שוב בבדידותה.

● **זהקת בתידור (11.15)** להקת המחול "בתידור" מביאה בשידור חזר שני מחולות, "יצורי הלילה" מאת הכוריאוגרף אלווין איילי על פי מוסיקה של דיוק אליגטון, ואת "הציצו וראו" מאת וולטר גור, לפי מוסיקה של ג'אן פרנסיס.

רנדיקארטר: מוקד
יום רביעי, שעה 9.30

הופך אדם משעמם למוקד היעניין החברתי באוניה, וכמה נוסעים חושבים אותו לגנב יהלומים מפורסם.

● **מוקד מיוחד לקראת הבחירות בארצות-הברית (9.30)** במהלך התוכנית תיבחנה עמדות שני המועמדים לנשיאות, מצעיהם וסיכוייהם.

● **דו"ח פאנו' (10.30)** עלילותיו של כתב-טלוויזיה הימנסה לחקור את דרך מיגויו של שופט בבית-המשפט הייליין בארצות-הברית.

יום חמישי

30. 10

● **חיים עזי אדמות (9.30 — שידור בצבע)** הפרק עליית היונקים מספר כיצד השתנו כמה מהזוחלים והפכו יונקים. 200 מיליון שנה לפני שיגשו הדינוזאורים קבוצת דרגונים פראיים וצמאיי דם ניסו דרכים שונות כדי לכוון את גופם ולהשיג יתרון צייד על מתחריהם. בדומה לשמונה הסרטים הקודמים שביסידרה זו, גם הפעם נעשו הצילומים באוסטרליה, דרום-אמריקה, ארצות-הברית, קנדה, בריטניה והרפובליקה הדומיניקנית.

● **תמונות מחיי נישואין (10.25 — שידור בצבע)** התמונה הרביעית בסידרה, עמק הבכא, יואהן שיהחוצלארץ שמונה חודשים מטלפן למריאן ומבקש לראותה. מריאן מזמינה אותו לאכול בדירתה. בתחילה שניהם מסריגים ובישיניים. יוהן מספר

יום שישי

31. 10

● **שעה טובה עם מני פאר ואורחיו (9.15)** תוכנית הבידור הפופולארית חזרת למסך. הפעם בהפקתו של יוסי משולם, שהחליף את המפיק אהרון גולדפינגר, המשיח תלם בארצות-הברית.

● **אדוארד וגברת סימפסון (10.15 — שידור בצבע)** הוא היה מלכה הימיועד של אנגליה, היא היתה אמריקאית, גרושה פעמיים, הוא רצה לשאתה ולהיות מלך. אדוארד אהרון השמיני היה בן 41 בשעת הכתרתו למלך, והוא שלט 325 יום. אחר כך נתבע לשלם את מחיר אהבתו, וכנסטימונדור היה עליו ועל רעייתו

לקראת שידור:

וולטר האיש הנורא הזה

סידרה חדשה בת שישה פרקים, שתוקרן מדי יום שלישי, תספר בצרפתית את סיפור חייו של אחד מגדולי ההוגים, פראנסיס-סאמארי דא ארוא, המכונה וולטר (1694—1778). פילוסוף, סופר, הוגה-דיעות, עורך גלות ושב לצרפת עם מאהבתו. תוקף את המלוכה ונכלא בבסטיליה.

הפרק הראשון של הסידרה (4.11) נושא את השם "השע"

מנואל: וולטר
יום שלישי, שעה 11.00

רויה והמקל". מסופר בו על וולטר הצעיר, הנהנה מיצירותיו של ראבלה. אביו, עורך-דין במיקצועו, מנסה להניא את הנער מלעסוק בספרות. וולטר הצעיר פוגש באדריאן לקוורה, תשוקתו הגדולה הראשונה. בתפקיד וולטר דניס מנואל. את אדריאן לקוורה מגלמת השחקנית ניקול גראסיה.

● **בן-שמחון ובנו גבריא (9.30)** סיפורו של גבר ומי קובל, שעלה ארצה ממרוקו. בנו, גבריא, כתב את המחזה מלך מרוקאי שהועלה בהבימה. סירטו של הבמאי מיכאל לב-טוב, שנערך ולא הושלם בידי עורכת-הסרטים עליזה שגריה, שנהרגה בפאריס בפיצוץ בבית הכנסת.

● **המובחרים (10.55)** רוחות מטרידות — אפיוזדה החושפת איום בעל השלכות בינלאומיות. ג'ורג' ולינגהם, עוזר-מוכיר במשרד-החץ היבריטי, נופל קורבן לקבוצת טרוריסטים. ולינגהם מגיע לביקור של שלושה ימים במפקדת נאט"ו בבריסל, ונחטף במכונית רשמית. הידיעה על היעלמו של ולינגהם מועברת לגיל ברנסייד, מנהל הלישכה לתפקידים מיוחדים בשירות הביון בלונדון. המובחרים מוסיסים לבריסל, ובשיתוף עם הסייאי-אי הם מפענחים את המסתורין.

יום שלישי

4. 11

● **החתול שמי (5.30 — שידור בצבע)** מועדון החתול שמיל נפתח מחדש, והפעם עם פנים חדשות לגמרי — חני נחמיאס, שאליה מתלווים אושיק לוי מטלפלא וחנני-ענן מקרסלה.

● **חיים עד קף המאזיניים (9.30)** סידרה בריטית נודעת המשחזרת אירועים אמיתיים. סיפורה של הרכבת שנה-טפה בשנת 1975 בהולנד על-ידי אנשי-מחתרת.

● **מיצעד הכוכבים עם ג'יימס לאסט ואורחיו (10.25)** תוכנית בידור.

שבת

1. 11

● **ג'רבז (10.05)** במיסגרת מועדון-הסרטים הטוב של הטלוויזיה יוקרן הסרט של הבמאי הצרפתי רנה קלמן, המבוסס על הרומן של אמיל זולה. גיבורת הסיפור היא ג'רבז, כוכבת קטנה שמאהבה יפה-התואר בוגד בה. היא נישאת, לא מתוך אהבה, ונאלצת להתמודד עם מומו של הבעל שנפגע בתאונת עבודה, ועם שובו של אהוב ליבה. בתפקיד ג'רבז השחקנית האוסטרית מאריה של, שזכתה בפרסי סים רבים על הופעתה המריימה בסרט זה.

יום ראשון

2. 11

● **המיסבאה של ארץ-צי (8.30)** האפיוזדה המקצוע העתיק ביותר חונכת את השותפות של ארצי בנקר הגזען עם יהודי במיסבאה. **סקאג (10.00)** — שידור בצבע. האפיוזדה נערה עובדת מתאלת קשר

יצורי לילה: זהקת בתידור
יום חמישי, שעה 11.15

יום שני

3. 11

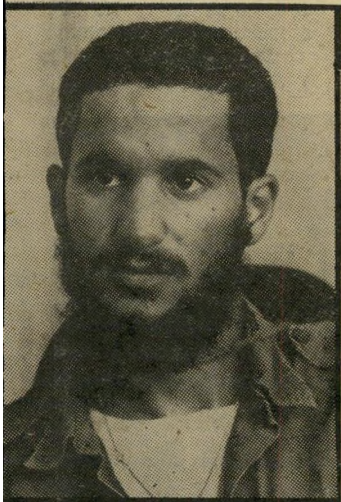
● **הסרט עד דויד ציון**

גודדבקט, דטנר, נחמיאס ודויד: החתול שמי
יום שלישי, שעה 5.30

במדינה

אביב, שם למדתי שנתיים וגרתי עם הורי. בלילות היה אבי בא אלי למיטה, וכשאני ישנתי על הבטן הוא היה שוכב עלי על הגב ושופך על הפגימה שלי. אבי לא היה מרשה שהיה לי חבר, הוא רצה אותי בשבילו. וכל מה שהייתי עושה בחוץ הייתי עושה בפחד וחשטור. עם אמא לא היו לי קשרים טובים כי חשבתי שהיא אוהבת רק את אחותי. אבי היה מרביץ לי במקל ושורף אותי בסכין חמה. כאשר הייתי בת 16 וחצי כל

חיי דיין

השפלה שלא תישכח

המישפחה שלי נסעה לירושלים לבר מצוה של אחי. ואני נשארתי בבית כי הייתי במחזור. אבי חזר לפני כולם ואני החלטתי לדבר איתו. קראתי לו לחדר שלי ואמרתי לו: „אבא, אני מעשנת סיגריות, אם תתפוס אותי אל תרביץ לי.“ הוא ענה לי כי הוא מוכן שאעשה הכל, בתנאי שאתן לו. התחלתי לבכות ושאלתי אותו „אתה לא שוכב עם אמא שלי?“ והוא אמר שכבר הרבה זמן שאינו עושה זאת. אמרתי לו שיש זונות והוא ענה לי: „בשביל מה לי זונות אם את כאן?“

ערום ליד המיטה. בדיוק אז חזרה אמי, אבל לא סיפרתי לה כלום. למחרת ברחתי בבוקר מהבית וחזרתי מאוחר בערב. היו כבר בבית כל הדודים והדודות, וכאשר אמי צעקה עלי בגלל שחזרתי מאוחר, אמרתי לה: „תשרי, תמי, למה שאני אספר הכל ואת ובעלך תשבו בבית סוהר.“ היא שאלה מה קרה, ואחרי שיכנעו מצידה סיפרתי לה הכל. אמא אמרה לי שהיא ראתה את אבא ערום כולו עומד ליד המיטה שלי. היא הביאה את כל הדודים שלי וסיפרה להם את הכל בפני אבי. אבי הכחיש ורצה להרביץ לי. אני הצעתי שנלך למכוניתאמת, וכל האחים שלי לחצו, ואבי אמר כי הוא סיפר לי את הדברים הללו רק כדי לגרום ש'אמא תתגרש ממנו. אז עזבתי את הבית והדרדרתי.

עד כאן קטע מתוך העדות. איריס הסתובבה בחברת עבריינים, פגשה בבחורים שונים שניצלו אותה, ומפעם לפעם היתה חוזרת הביתה ופותחת במריבה חדשה. אביה תפס אותה עם אחד הבחורים ודרש שיתחתנו. כאשר בא אבי הבחור, היה האב שיכור ומסטול והיכה ודקר את הצעיר. איריס הגישה תלונה נגד אביה למיטרה, וברחה שוב מהבית. אחד הבחורים ניסה להוריד אותה לזנות, ואז פניה לעובדים סוציאליים וביקשה את עזרתם. הם שלחו אותה למישפחה אומנת, המתמחה בהצלת נערים ונערות (המשך בעמוד 59)

(המשך מעמוד 46)

כשעה חזר והודיע לי שהארנק נמצא אצל הבהרה. הם נסעו לבית החולים ושם הסתבר שליאר רה שכחה את הארנק אצל אחיה ומצאה אותו כשחזרה אליו. כל מה שהיה לשוטף להגיד לי אחרי כל מה שעשו לי הוא: „אני באמת מצטער, אתה יכול ללכת.“

שעות משפילות. יוסי דיין שירת באחת היחידות המובחרות בצה"ל. אחרי שנפצע הועבר מ'תפקידו כדי לסיים את שירותו כ'תברואן בבסיס קרוב. „כשהגעתי הביתה“, סיפר דיין, „ההורים שלי נדהמו ממצבי. אבא שלי מיהר לגשת עוד באותו היום למיטרה הצבאית, ודאג שתוצא תביעה ממשפטית נגד השוטר. אני לא חושב שזה ישנה את התמונה. את השעות המשפילות האלה שום דבר לא יוכל עוד להשכיח.“

תגובת דובר צה"ל: „החייל יוסי דיין נמצא חשוד בגניבת ארנק של אזרחית, מאחר ושהה עימה זמן-מה בחדר בשעה שביקרה את אחיה. המאושפז בבית החולים אי-כילוב, הוא נעצר ונחקר על-ידי חוקר של המיטרה הצבאית. ה'חייל הופשט לצורך בדיקה גופנית. עקב התלונה שהגישה אימו הועבר התיק לחקירה על-ידי מפקד המיטרה הצבאית. התיק יועבר לפרקליטות הצבאית והאשם, במידה וימצא כזה, יועמד לדין.“

רכי חיים

החתיכה של החברה

מסוממת ושתויה התמסרה

למנהיג החברה

ובית המישפט קבע

כי לא היה זה אונס

לכאורה היה זה עוד מישפט אונס שיגרתי. אלי קונסטנטין (24) נאשם כי ביום בלתי ידוע בחור דש דצמבר בשנה שעברה, אנס את איריס במיקלט ציבורי בבאר-יעקוב.*

כאשר החליט בית המישפט, ב'פסק-דינו המנומק היטב של השופט יעקוב קדמי, כי אלי זכאי, הוא נתן נימוק מעניין לזיכוי. ל'בית המישפט לא היה ספק כי איריס פחדה מאלי, פחד עמוק וחזק. אולם לדברי בית המישפט היא פחדה כי יקח אותה לפרדס ויח'תוך את פניה. לכן, „מיהרה לה'עתר לו, בתיקוה שאם בכך יס'תים המיפגש ביניהם הרי היטיב עמה הגורל.“

„פחדה מאלי היה כל כך גדול“, המשיך ואמר בית המישפט, „ש'פק אם היתה מרהיבה עוז בנפשה לגלות התנגדות כלשהי לנאשם. ובהיעדר התנגדות, כאשר ההת'מסרות היא תולדה של פחד בלב אשר מקורו אינו נעוץ ברצונו של הנאשם להפחידה על מנת לאנסה — אין לראות את הנאשם כנושא באחריות לכניעה.“

הרי מתכון בדוק ומאושר על-ידי בית המישפט לאנסים: אם ברצונכם לצאת זכאים הכניסו פחד אלוהים בליבה של הנערה, בהקשר לנושא אחר. כאשר היא תהיה מפוחדת מספיק ותתמסר לכם, לא תעשו על אונס. ועל ההפחדה אין החוק מעניש.

להלן העדות: מגיל עשר ב'ערך אני זוכרת שאבא שלי היה מתעסק איתי. אבי הוא אלכוהוליסט ואמי מכורה לכדורים. עד גיל 13 לא הבנתי כלום. ואז בערך בגיל זה התחלתי להבין. פניתי לעובדת הסוציאלית בבית הספר והיא הפנתה אותי לפנימיה. שם הייתי עד גיל 14. אז בא אבי ואמר שאני אחת תלמידה טובה באומ'כנסתי לבית-ספר תיכון בתל-

* שמה ושל המתלוננת נאסר לפירסום.

אותי? רק קוטי.

אפטר שייב
ודיאודורנט לגבר
עם מוניטין בינלאומי

Coty

מי טל

צריך להפיל את הליכוד! אך מה הלאה?

בואו לשמוע את דבר שלי

באספה פומבית

בהשתתפות: ד"ר מאיר פעיל - יו"ר הנהלת שלי

רן כהן - יו"ר סיעת שלי בהסתדרות

העתונאית יעל לוטן

הפותרת: דליה וינר

האסיפה תתקיים ביום שבת 1.11.80 בשעה 10.30 בבוקר בבית מועצת פועלי רמת-גן-גבעתיים, רחוב הרצל 13 פינת קריניצי, רמת-גן.

IMÉDIA

להשיג בפרפומריות המובחרות,
בבתי המרקחת וברשתות השווק

לשוטר מותר לעכב אזור -

אך לא לחפש על גופו

גם לדונות יש חופשה!

מה את מבלבלת המוח, מדלין, לזונות ושוטרים אין אף פעם חופש! הם תמיד בתפקיד! אמר השוטר משה תפוחי בצחוק רועם. אבל היום יום רביעי! תשאל את כולם, אני פעם פעם לא עובדת ביום רביעי! זה יום החופש שלי מאז שהתחלתי לעבוד במיקצוע! אמרה מדלין. השוטר תפוחי צחק. תעזבי מהשטויות ובואי איתי. אני עוצר אותך על שוטטות. מדלין והגבר שהיה איתה סירבו לרדת מהמכונית. מדלין בת ה-27 היא ילידת עירתיפיתוח בנגב, ועוסקת בזנות בתל-אביב מזה עשר שנים. היא בחרה חכמה. אין לה סרסור. לכן היא יכולה לעבוד כרצונה. מאז שנכנסה למיקצוע החליטה שהיא רוצה לעשות חיים, ולא לעבוד יותר מדי. היא החליטה לקחת חופשה בכל יום רביעי. ביום זה אף פעם לא היתה יוצאת לחוף תל-ברוך, מקום עבודתה הקבוע. היא היתה ישנה מאוחר, מתרחצת בקפידה, ויורדת לאכול ארוחת-צהריים בקפה הסמוך. בדרך כלל היתה פוגשת שם חברות למיקצוע, שגרו בסביבה, והן היו מרכילות קצת ומעבירות את הזמן עד הערב. שיאו של החופש השבועי היה בשעות הערב, מוסה, ידידנעורים של מדלין, היה

מגיע לביתה בסביבות 9 בערב, כשגם הוא לבוש ביגדי-שבת, ויחד היו יוצאים לבלות. קודם היו הולכים לסרט, ואחר כך למועדון-הלילה של ג'ימי ביפו. שם היו אוכלים ארוחת-ערב מאוחרת, שומעים את הזמר, רואים תוכנית ולפעמים גם רוקדים קצת. נכון שמדלין היתה משלמת תמיה, אבל זה לא היה חשוב, כי היא באמת הרוויחה יותר ממוסה, ולא היה איכפת לה לבזבז קצת כסף על התענוג השבועי שלהם. אבל היום, כאשר יצאו לקולנוע ומדלין פישפשה בארנקה, נזכרה כי חסרים לה מזומנים. זה היה מצב בלתי-נסבל, לא עלה בדעתה לוותר על בילוי בערב היחידי שלה בשבוע, ולמוסה לא היה אף פעם כסף. אחרי היראהור קל נזכרה שמרגו השמנה חייבת לה כמה אלפי לירות מזה שבועיים. יש לנו מספיק כסף בשביל סרט, ואחר כך ניסע לתל-ברוך, נתפוס את מרגו וניקח ממנה כסף. בחצות כבר יהיה לה בטח מספיק כסף כדי להחזיר לי, אמרה מדלין למוסה. השעה היתה כימעט חצות, כאשר עצרו בחוף תל-ברוך, ליד המקום הקבוע של מרגו השמנה. אבל היא לא היתה במקום. בטח תפסה איוה קליינט ותיכף תחזור, אמרה מדלין למוסה, והשניים המתונו במקום. אורות הניידת המתקרבים הקפיצו את השניים. מוסה לחץ על דוושת הר-בנוין וניסה להתניע את הרכב. כל פגישה

עם המישרה היתה מאוסה על מדלין וחבריה. אבל מעשה-ישטן, המכונית הישנה של מוסה בחרה דווקא ברגע זה כדי להתעקש, ולא נדלקה. הניידת עצרה בי-חריקת-בלמים בצורה שהפריעה למוסה לנסוע, גם לוא היה מצליח להתניע את מכוניתו. השוטר תפוחי היה מכר ותיק של מדלין. כל הזונות הכירוהו. גם הפעם ניגש אליה בידידות ושאל: מה את עושה עם הקליינט על הכביש הראשי? מדלין ניסתה להסביר לו שזה מוסה, ולא קליינט, ושהיא בחופשה, אבל תפוחי רק צחק. כאשר התעקשה ולא ירדה מהמכונית משך תפוחי את מדלין מהמכונית בכוח. מוסה התעצבן מאוד, והוא ידוע כבחור עצבני. אנחנו לא עשינו כלום, ואין לך שום רשות לעצור את מדלין! אנחנו

אמרה מדלין למוסה, והשניים המתונו במקום. אורות הניידת המתקרבים הקפיצו את השניים. מוסה לחץ על דוושת הר-בנוין וניסה להתניע את הרכב. כל פגישה

פשוט חונים כאן ולא מפריעים לאף אחד, ומדלין אפילו לא עובדת היום! אבל השוטר נכנס לאמביציה. יאללה, מספיק עם הדוואינים, בואי איתי למישרה! הפעם הראה מוסה לשוטר את נחת זרועו והשתולל. בסופו של המאבק הזמין תפוחי תיגבורת. מדלין ומוסה נלקחו לתחנת-המישרה. כעבור חצי שנה הזמן מוסה לבית המישפט, והתברר לו כי הוגש נגדו כתב אישום על הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית-המישפט היה עמוס באותו יום. מוסה, (המשך בעמוד 58)

את "מדלין" מתוך המכונית. "מדלין" אוחזת בשתי ידיה בדופן דלת המכונית ומסרבת לרדת. בתמונה התחתונה: מוסה, ידיד נעוריה של "מדלין", תוקף את השוטר. בסוף המאבק נעצרו מדלין ומוסה. הדמיונית על מעצרו של הזונה בחופשה וחברה. תפוחי, כשהוא מושך בכוח בתמונה למעלה נראה השוטר משה

(המשך מעמוד 57)

שהיה ללא סניגור, ישב ליד דוכן-הנאשמים ושמע את תפוחי מספר לשופט כיצד ניסה לעצור פרוצה ומוסה השתולל, היכה והפריע לו למלא את תפקידו.

השופט הביט במוסה שהיה בלתי-מגולח, וששערו ארוך ופרוע. כשהגיע תורו, קם מוסה ואמר לשופט: „אדוני, מה רוצים ממני? אני רק עזרתי למדלין להיפטר מהשוטר. היא בכלל לא עבדה באותו לילה, והוא לא היה צריך לעצור אותה. אנחנו הלכנו למועדון לילה.“

השופט הרשיע את מוסה בעבירה שיוחסה לו, ואחרי שראה את הגליון הארוך של ההרשעות הקודמות שלו, הטיל עליו שישה חדשי מאסר בפועל, „כדי שלא ישוב למעשי אלימות, ולא יפריע לשוטרים.“

מדלין פנתה לעורך-דין. עורך-הדין הציץ בחומר שלפניו, ואמר למדלין: „אם כל מה שאתם אומרים זה אמת, אז יש למוסה סיכוי טוב לצאת זכאי בעירעור.“

הסניגור הביא לפני בית-המישפט מאמר חדש שהתפרסם בכתב-עת מישפטי, ואשר הסביר את זכות-העיון הנתונה בידי שוטר רים. זכות זו מצויה בסעיף 2 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש), והיא מתירה לשוטר לדרוש מחשוד להזדהות לפניו, ואם ראה לנחוץ — לדרוש מחשוד להתלוות אליו לתחנת-המישטרה. רק אם סירב החשוד להתלוות לשוטר יוכל השוטר לעצרו ללא צו-מעצר.

המדובר בעבירות קלות, שעונשן אינו עולה על שישה חודשי-מאסר. עבירות שאין עליהן זכות-מעצר לשוטר, העונש על שידול לזנות הוא שלושה חודשי מאסר, ועל עבירת שוטטות שישה חודשי מאסר. לכן לא היתה לשוטר הסמכות ל-עצור את מדלין ללא צו. אולם הוא לא ניסה לעכב את מדלין, כדי שתתלוות אליו

לתחנת המישטרה, אלא אמר לה מייד שהוא עוצר אותה. כיוון שבעבירות שבהן האשים את מדלין אין לו זכות-מעצר, הרי שמוסה, כאשר עשה מה שעשה, הפריע אמנם לשוטר, אבל כאשר לא פעל במסגרת תפקידו.

הטענה המישפטית היתה חדשנית, ונר-אתה לשופט בית-המישפט המחוזי כטענה טכנית ומילולית חסרת-ערך. בית-המישפט דחה את העירעור.

הסניגור נכנס לאמביציה. הוא ביקש רשות עירעור נוסף מבית-המישפט העליון, וכאן מצא סוף-סוף אוזן קשבת.

במקום ששוטר מוסמך להפעיל כלפי אדם, הנחשד על-ידו בביצוע עבירה, את סמכות-העיון, להבדיל מסמכות-המעצר, מחובתו לפנות אליו בצורה שאינה מניחה מקום לספק, שהוא רק דורש ממנו להילוות אליו לתחנת-המישטרה — ולא שהוא עוצר אותו! ומכאן שאין לראות בצורת הפנייה לאורח משום עניין סמנטי בלבד, העביר בית-המישפט העליון ביקורת על החלטת בית-המישפט המחוזי.

היתה זו הפעם הראשונה שבה התייחס בית-המישפט העליון לזכות-העיון של שוטר, והסביר אותה.

זכות העיון נמסרה לשוטר לעבירות קלות, כדי שלא להדביק לאורח את התווית של מעצר כאשר העבירה אינה מצדיקה זאת. העיון, בניגוד למעצר, אינו כולל סמכות לחפש על גופו של המעוכב.

רק כאשר מסרב חשוד להתלוות אל השוטר לתחנת המישטרה, רשאי השוטר לעצרו. כיוון שמדלין נעצרה בלי שנתבקשה קודם לכן להתלוות אל השוטר, הרי שטרם נולדה סמכות המעצר של השוטר. ולכן פעל מחוץ לחוק, וללא סמכות.

בית-המישפט העליון זיכה את מוסה, והדגיש כי בכל מקרה של מעצר או עיכוב

מדור זה נועד להבהרת זכויותיו המישפטיות של האורח. אין המדור מתיימר לתת ייעוץ מישפטי ספציפי, ובכל מיקרה יתכנו שינויים והבדלים-בגלל שוני העובדות. המדור מנתח את המצב המישפטי הקיים, לפי החוק והתקדימים.

תדריך

- (1) עיך שוטר להודיע דאורח בכירור ובמדויק אם הוא עוצר אותו או מעכבו.
- (2) עיכוב עידידי שוטר הוא פחות ממעצר, ומיועד לעבירות קלות, שבהן נחשד האורח.
- (3) עיכוב, בניגוד למעצר, אינו כולל חיפוש עיך גוף האורח.
- (4) גם לשם עיכוב יש צורך בחשד סביר שנעברה עבירה.
- (5) רק אם סירב המעוכב להתלוות לשוטר, יש לשוטר הסמכות לעצרו.

פסור דויד ליבאי, שגאל את מוסד ה-עיכוב מתרדמתו רבת השנים, עת היה קיים בספר החוקים, אך בלתי מוכר ב-מישפט הישראלי.*

מאז יש בפסיקה התייחסויות נוספות אל זכות העיון של שוטר. אולם במציאות אפשר להבין גם את גישתו של בית-המישפט המחוזי. שוטר פשוט עלול להסתבך כאשר עליו להפעיל את שי-קול-דעתו בעת ביצוע עבירה, ולהחליט אם לעצור או לעכב את החשוד. עליו לשקול מה עונשה של העבירה שבוצעה, האם יש חשד סביר שהיא אמנם בוצעה, והאם הסמכות המתאימה למיקרה זה היא סמכות העיון או המעצר. בעיקבות פסק-הדין תוקן החוק, והעו-נש על שוטטות למסרת זנות הוגדל לשנת-מאסר. לכן יש מעתה לשוטר סמ-כות לעצור מי שחשודה בעבירה זו.

* כלול בספר, דיני מעצר ושיחרור, בעמ' 76-53.

חייב השוטר להשתמש במילים ברורות, כדי שהחשוד ידע אם הוא מעוכב או עצור. וזאת מפני שיש הבדל מישפטי גדול בין השניים.

ניתוח

מישפטי

ב פסק-הדין המקורי דומות העוב-דות כמעט כליל למיקרה שבסיפור. גם שם זכו גברים שעורו לפרוצה להתי-חמק מידי המישטרה, כיוון שהשוטרים ניסו לעצור את הפרוצה ולא אמרו לה שהם מעכבים אותה. בפסק-הדין המקורי — שמש נגד מדינת-ישראל — ש-התפרסם בפסקי-דין כ"ו, עמ' 654, פסק נשיא בית-המישפט העליון דאג, שימי-עון אגרנט, כי זכות העיון היא מוסד הקיים בחוק הישראלי והסביר את מהור-תו ומיגבלותיו.

הוא התבסס על מאמר של הפרו-

אותי? רק קוטי.

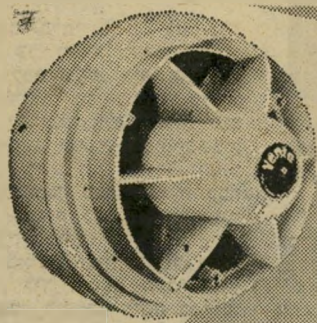

Coty

בושם יוקרתי
בעל מוניטין בינלאומי

למד צילום

קורסים למתחילים ומתקדמים
בשחור לבן וצבע
קמרה אובסקורה
שלמה המלך 58, ת"א
טל. 234162

אם שעה אחת
של בישול במטבח
הורסת לאשתך
את כל היום...
Venta היא זקוקה ל-

המאורר הדו-כיווני למטבח ולשרותים
מכניס אוויר צח ומוציא ריחות ואדים

לייעוץ והרכבה:

תל-אביב: שרון — תעשיות מיזוג אוויר בע"מ, רח' הגלעד 2, רמת-גן, טל' 733251/2, 737626

ירושלים: אב גל, רח' העמק 10, ממילה, טל' 243604, 243636.

קור חום, רח' ריבלין 8, טל' 227988.

מאיר, רח' בן-סירא 10, טל' 223303.

חיפה: שוגרונסקי, דרך-העצמאות 57, טל' 531259.

גרופר יצחק, רח' פבזר 1, טל' 643257/8.

אלקטרו חבש, רח' הנמל 53, טל' 645067.

באר-שבע: מכנו קרונמן, רח' הדסה 68, פס"ז פאר, טל' 77010.

אזור הצפון: שרון — כרמיאל בע"מ, אזור התעשייה כרמיאל, טל' 989194.

איילת: קרני חשמל אילת, מרכז חנויות שבא, טל' 72950.

במדינה

(המשך מעמוד 56)

מסמים והדרדרות. גם מבית זה היתה אירוס בורחת וחוזרת. שם פגשה בחורים צעירים במצבה, והתיידדה איתם. יום אחד, אחרי ויכוח עם אב הבית, ברחתה אירוס לביתו של שלמה אייזנגר בבאר-יעקוב, אשר גם אותו הכיר רבה במעון.

ממשל אירוס בפיפור: סיפורי שלמה למה עזבתי את המעון והוא סידר לי מקום לישון. באותו לילה הייתי בקריזה כי היה חסר לי סם. אז שלמה נתן לי פרודורמול, כי הוא נכה ומקבל אותם, וישנתי אצלו. בבוקר שלמה הלך והביא מיטה זוגית ואני סיי דרתי את הבית. אז בא חבר שלו, אלי קונסטנטין, ואנחנו ישבנו ועישנו סם וכל הזמן תכננו פרי צות לכל מיני מקומות וגם איך לחסל את אבא שלי. אני הצעתי

אחד נסעתי עם מרקו לבאר-יעקוב, ופתאום באו כל החברים של באר-יעקוב לכיוון האוטו עם קרשים ואמרו למרקו לרדת מהאוטו. אני נשארתי באוטו ואז שמעתי צעקות: "מה פתאום אתה לוקח את הבחורה משלמה?" בין התוקפים היה גם אלי קונסטנטין ואחיו. אחרי ויכוח שלהם עלו אי-תנו לאוטו ונסענו לקנות כיף בבאר-יעקוב. אז עלינו לדירה של מרקו. אני פחדתי מאלי קונסטנטין כי הוא היה מסטול משתה. ואז אלי לקח את מרקו לחדר ושמעתי אותו אומר למרקו: "תן קח את הבחורה, נחתוך אותה ונזרוק לאיזה פרדס." שמעתי את זה ונכנסתי ללחץ ולחרדה...

התחלתי לבכות ואמרתי לשלמה שקשה להאמין באנשים וקיללתי אותו ואמרתי עליו מילים גסות, והתעלפתי. כשהתעוררתי מצאתי את עצמי על המיטה בדירה של שלמה וביד שלי היה דם. ואז בא גם אלי קונסטנטין לדירה. אלי אמר לשלמה "רד למטה!" ובגלל ששלמה פחד הוא ירד למטה... וכאשר הוא חזר נוצר ריב וצער קות ומכות בין שלושתם.

אני התחלתי לבכות ונכנסתי לסיוטים. נזכרתי באבא שלי כאשר היה מסטול חזק, הוא היה בדיוק ככה. נפלתי על הריצפה וראיתי שלאלי יש ביד מספרים והם נפלו לו. משכתי אותם אלי ושמתי בגרבי. בינתיים ראיתי ששלמה קיבל דקירה בבטן וירד לו דם. קמתי ואלי זרק עלי כוס וזה פגע בקיר. הוא לקח עוד כוס וריסק אותה ביד שלו. הוא נפצע וירד לו דם מהיד.

אחרי זה הם עשו סולחה, ובני ניגב את הדם מהריצפה והקירות. אז אלי לקח אותי למטה, הוא הבטיח שלא יעשה לי כלום. בסוף המדרגות היה חושך והוא הביא לי שתי סטירות חזקות... הוא הרגיל אותי לאיזה מיקלט בודד. הדלת היתה סגורה והוא לקח אור תי לאיזה חדר מסריח שהיו בו בחור ובחורה. משם הוא לקח אותי בידו ועם לוח ברזל פרץ את המיקלט. היתה שם מיטה כזו עם ספוג. אלי התחיל להביא לי מכות. אני בכיתי והוא הוריד לי את הבגדים. הוא המשיך להרביץ לי וכשאני הייתי רק עם תחתון הוא קרע אותו והשכיב אותי על המיטה בכוח. אני פחדתי ממנו ואז הוא עלה עלי, החזיק את היד שלו על הפנים שלי וביד השניה הרביץ לי והחדיר את אבר-מינו לאבר המין שלי.

עד כאן עדותה של אירוס. למחרת ברחת אירוס מאלי ויצאה מחסה בביתה של המישיפ-האומנת. שם סיפרה את כל הסיפור, אך לא הזכירה את דבר האונס. רק בגירסה אחרת של סיפורה גילתה את מעשה האונס, ואז לחץ עליה אב הבית לפנות למיטרה ולספר את סיפורה.

כתבה-אישום שהוגש נגד קונסטנטין הוצג בכישרון רב עליידי התובעת דרורה פלפל, אולם הסיפור, יורם שפטל, עשה את מלאכתו בהצלחה. אופיה ועברה של המתלוננת היו בעוכריה, ורביית-השימוש מצא כי נותר ספק בליבו מה היה מקור הפחד שגרם לכניעתה.

"עשינו כמיטב יכולתנו שלא להיות מושפעים השפעה בלתי-נאותה מן העובדה, כי המדובר בנערה ששרכה דרכיה בגיל צעיר והדרדרה לשפל המדרגה. מכורה לסמים ושולחת ידה בפלילים ב"מצוותם של עבריינים. גם נערה כזו, ואפילו היא עוברת ממיטה למיטה אצל חברה, ראוי להגן נה החוק ככל שהדבר נוגע לכיבוד רצונה למי תעניק חסדיה. אולם בשל עברה ואישיותה נותר הספק בליבנו." אלי קונסטנטין זכה מן הספק, ואירוס הפסידה.

השופט קרמי

"אבא שלי היה מתעסק איתי..."

לגנוב רכב ולעשות פגע וברח לאבא שלי, כי אני שונאת אותו על כל מה שעשה לי... בלילות היו לי סיוטים וקרינות, ורופא נתן לי כדורים. הייתי שוה אותם עם פרודורמול שקיבלתי משלמה ואדלגים והייתי נרדמת בסדר. אני ושלמה היינו כמו בעל ואשה, נרגעתי מהקרינות, ואני ושלמה התחלנו לקיים יחסי-מין. הוא אפילו רצה להתחתן איתי ב"נישואין אזרחיים, ואני אמרתי לו בסדר. אבל אחרי שבועיים באו אלינו שני חברים של שלמה, ורנסענו יחד לשכור מכונית.

בדרך נוצר במונית קשר ביני ובין מרקו, ותיכננו שאני אקח את הבגדים שלי משלמה ואעבור ל"מרקו הביתה. ארזתי את הבגדים ונסענו למרקו. לראשון-לציון, ישבנו ועישנו כיף, ובאותו לילה מרקו שכב אתי וקיימנו יחסי-מין... "אמרתי מיידים גסות." יום

את שוב מלאה?

נפיחות? עצירות?

תה ביקונים לעיכול טבעי: נמס היחיד בישראל - עלים וטבליות. מיוצר מצמחים.

Bekunis תה ביקונים

חזרה לעיכול טבעי

להשיג בבתי המרקחת בלבד
אתשור משרד הבריאות
11146-929-002

עכשיו

תוכל גם אתה לזכות בהגרלת הלוטו החדשה
בפרס ראשון עד

750.000

(7.5 מיליון ל"י)

נסה עוד היום את מזלך, אולי גם אתה תצטרף למועדון הלוטו-מיליונרים

תן טרמפ לחייל

השבוע עובר ושב מאת שלמה פרנקל

בעיית

הצד השלישי

אם יש משהו שמדאיג אותי באמת, זה לא הבחירות בארצות-הברית, זה לא מילחמת עיראק — איראן, זה לא מחירי הנפט ואפילו לא מחירי הלחם, אלא מצבנו הכלכלי. מצבנו הכלכלי, ידידים יקרים, לא משתפר במשך השנים. מה שמדאיג אותי באמת במצבנו הכלכלי, זה לא שיעור האינפלציה, וגם לא המאזן המסחרי, לא תקציב-הביטחון, ואפילו לא הקפיצות בבורסה. מה שמדאיג אותי במצבנו הכלכלי הם שלושת צדדיו הידועים.

הצד האחד של המפסיק להרוויח מן המצב הכלכלי המדאיג, וחושב שארץ ישראל שלנו זה גן-עדן עלי אדמות. הצד השני, שהוא צד גדול מאוד, מחיר לקל כמנה צדדים חלקיים: יש כאלה שרואים את מצבנו הכלכלי ומפקקים. יש כאלה שרואים את מצבנו הכלכלי ורעושים חשבון כמה זמן יעבור עד שייגיעו לצד הראשון. ויש גם כאלה שרואים את מצבנו הכלכלי ואורזים את המיזוודות.

הצד השלישי, הוא הצד המדאיג ביותר. זהו צד שלא מפסיק לגדול. שם יש אנשים שלא מפקקים כשהם רואים את מצבנו הכלכלי, שכבר אין להם עם מה לעשות חשבון, ובשביל לארוז מיזוודות אין להם כסף. הצד השלישי הזה של מצבנו הכלכלי אין פעם לא יעשה מהפכות, ותמיד ימשיך לחשוב שהכל בא לו מאלוהים, ואלוהים שלא נתן כלום לוקח הכל. הצד השלישי הזה של מצבנו הכלכלי עוזב אותנו לאט לאט בלי שנגיש, בשקט בשקט. הזקנים של הצד השלישי מתים בשקט, המבוגרים של הצד השלישי הולכים בשקט ללישכת-הסעד, הצעירים של הצד השלישי מתים להיות כבר זקנים.

אני יודע שלא רק אני מודאג מהצד השלישי הזה. הממשלה שלנו, למשל, מודאגת ממנו מאוד. והנה רק לאחרונה החליטה להטיל היטל חד-פעמי על מס הכנסה של בעלי ההכנסות הגבוהות, היטל שלקח ממנו יעבור ללישכת הסעד, כדי שלמבוגרים מן הצד השלישי יהיה מה לקבל שם. השרים כן רוצים וחברת הכנסת ארבל-אלמזלנו ולויים כל הזמן שנגדיל את ההקצבות לצד השלישי כדי שיוכל להמשיך ולהתקיים בתנאים הנפלאים שבהם הוא מתקיים, ואת הכסף לזה שבהם לגייס עלידי כל מיני היטלים חד-פעמיים שיוטלו על הצד הראשון. אפילו בחוברת "מיגוון" של מפלגת-העבודה קראתי תוכנית כלכלית שחבריו שניים מן האגף הכי שמאלני שיש שם, במערך, והם מציעים לקחת מהעשירים ולתת לעניים, וזה ממש יפה.

וכל זה מחזיר אותי לגיאורג וילהלם פרידריך הגל הזקן, הישן והטוב שלפני 160 שנה כתב את השורות הבאות בחיבורו "הפילוסופיה של המישפט": "הידרדרות של המון גדול אל מתחת לרמת-קיום מוגדרת (רמת-חיים המוסדרת מאלוהים, בתור זו ההכרחית לחבר החברה) — כאשר נלווה אליה איבוד

ספריית הכנסת כבית כסא ציבורי

יש רגעים בחיי-אדם, כשהוא יושב בינו לבינו בין שלושה קירות צרים ודלת, וכל מעייניו בצרכי גופו ונקביו הקטנים והגדולים. והנה, יש אנשים, שדווקא ברגעים הללו עולים ברוחם — ברוחם דווקא — רעיונות חשובים, אימרי-שפר או סתם הירהוריזמה. מינהג שבעולם הוא, שכאשר אנשים כאלה יושבים בבתי-כסא ציבוריים, קשה להם להתגבר על הייצר, והריהם מנציחים את הגויגיהם — בין השאר, בין בפרוזה ובין בציוור — על הקירות סביב וגם על הדלת, אם מגעת ידם האוחזת בעט עד שמה.

והנה, כל הנוסע ומטייל במרחבי ישראל שלנו, בעיר ובכפר, בהר ובגיא, בצבא ובאזרחות, ימצא הוכחות בשפע רב לכושר היצירה המופלא של בני עמנו. מאתרי האמנות הסביבתית הללו צמחו ביטויים בני אלמוות כגון:

נדנד, נדנד, נדנד, נדנד
אולי עוד טיפה תרד!
או גם:

מזל מהשקם נותנת לרס"ר שימחה!
ואפילו:

אני מחרבן על בגין ופרס ביחד!

העיקרון המנחה בשבועש התרבותית הזאת הוא פשוט: בית-הכיסא הוא ציבורי. קירותיו ודלתו הם רכוש הכלל, ולכן מותר להתבטא. ההתבטאות יכולה להיות חופשית לחלוטין, שכן אינה חתומה, ואיש לא יוכל לגלות לעולם את הייצר האלמוני.

ולמה כל הסיפור הזה? כי יום אחד בשבוע שעבר נכנסתי לספריית הכנסת, מקום תרבותי מאוד על-פי כל המקורות. בדוכן העיתונות מצאתי גיליון של "דבר השבוע" מן ה-10.10.80. במדור "יומן, יומן" של נחום ברנע היה ראיון עם ח"כ דויד גלס מהמפד"ל. מתוארת שם התלבטותו של ח"כ גלס בענייני המפד"ל האחרונים, עניינים שאין להם דבר וחצי דבר עם מצוות, מעשים טובים ויראת שמיים. ההתלבטויות מתוארות בצורת "מילכודים", שהשלישי בהם הוא זה: "מילכוד מס' 3: האם לשתף פעולה עם החוקרים? אם יתחמק (גלס, שפ.) או ימרח תשובות, יגידו שיש לו מה להסתיר, ושהוא אינו ראוי לתפקיד יושב-ראש ועדת החוקה. אם יספר, יגידו שהוא מלשין ומנוול."

התודעה של מה שצודק ושאני צודק, איבוד תודעת ההגינות ותודעת הכבוד של היותך מתקיים מפרי עמלך ועבודתך — היא הגורמת להיווצרותו של אספסוף, ומצד אחר מקל עניין זה על ריכוזו של עושר לא-יך-שיעור בידים מועטות.

ועוד:

"שעה שההמונים מדרדרים לעוני תי-תכנה שתי אפשרויות:

(א) "את נטל האזקתם של עניים ב"רמתי-חיהם הרגילה ניתן להטיל ישירות על שיכמו של המעמד העשיר יותר; או שהעניים עשויים לקבל את אמצעי-מחייתם במשירון, ממקורות אחרים של קניין ציבורי (מהענקותיהם של בתי-חולים ו-בתי-מחסה ששירים, ממנוזרים או ממוסדות אחרים). אולם בשני המקרים יקבלו הנזקקים את אמצעי-מחייתם במשירון ולא באמצעות עבודתם, ועניין זה פוגע הן בעקרונות של החברה האזרחית והן בתודעתם של היחידים במה ששייך לאי-תלותם ולכבודם.

(ב) "להילופין, יכולים לתת להם אמצעי-מחייתם בעקיפין, על-ידי יצירת ה"אפשרות לעבודה. אלא שבמקרה זה יגדל נפח-הייצור, והרי הבעיה היא דווקא בעודף של ייצור ובחסרונם של מיספר יחסי של צרכנים שהם גם יצרנים. ובעיה זו עוד מחריפה על-ידי שתי השיטות (א' ו-ב') שבהן נוקטים כדי לפתור אותה. לכן נראה בעליל, כי על אף העושר אין החברה האזרחית עשויה במידה מספקת, כלומר, אין משא-ביה מספיקים כדי למנוע עוני קיווני והיווצרותו של אספסוף חסרי-כל."

ועוד:

"מחמת דיאלקטיקה פנימית זו נדח"ה החברה האזרחית — או לפחות חב"ה אחרת מסוימת — אל מעבר ל"גבולותיה. היא מבקשת שווקים, ועם זאת את אמצעי-מחייתה ההכרחיים, מחוצה לה, בתחומים שבהם עמים אחרים, חסרי רים את המצרכים שאותם היא מייצרת ייצורית, או המפגרים בדרך-כלל בחרי-צות הייצור וכ"י."

את כל זה, חברים, כתב הגל, שלא היה שמאלני ולא בטיה, אלא פילוסוף-החצר של מלך פרוסיה, לפני 160 שנה. תקנו אותי אם אני טועה, אבל הוא הבין מה קורה אצלנו הרבה יותר טוב מהכלכלנים המכובדים שלנו. מה שהגל אמר, בקיצור, הוא זה: כשנוצר עוני גדול, נוצר גם עושר גדול. על העוני מני-

לא מתקן עולם
גלס: נפול
אויב לא
השטח

אל גוטליב, בה סיפר לו כנראה גוטליב על ההסדרים הכספיים המיוחדים שלו עם צמרת משרד-הדתות. השיחה היא הכניסה אותו לקומבינציה של מילכודים פוליטיים ואישיותיים, מילכודי-גלס.

מילכוד מס' 1: אם דיווח לו גוטליב על הסדרים מנוגדים לחוק, איך יתכן שהוא, יושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט, לא הלך מיד ובסר את החומר למשטרה?

מילכוד מס' 2: מתחילת הפרשה מת-הלכות שמועות שיש כאן תכנית שטנית של גלס לחסל את אבו-חצירה. עד המדינה גוטליב נימנה עם טביר-הסיעה של אבו-חצירה. גוטליב וליפל הם אנשים "שלי", והנה גלס עצמה בריטז ש"כמותו, הולך עכשיו למשטרה לגמור את החשבון.

מילכוד מס' 3: האם לשתף פעולה עם החוקרים? אם יתחמק או ימרח תשובות, יגידו שיש לו מה להסתיר, ושהוא אינו ראוי לתפקיד יושב-ראש ועדת החוקה. אם יספר, יגידו שהוא מלשין ומנוול. מילכוד מס' 4: לספר לאבו-חצירה על העדות? מתי לספר? ככה? אם יספר, יפול טרף לכל האיבה האישית והעדתית שרוחש כלפיו מחנה שרי-הדתות. אם לא

ובכן, הסיפור הוא, שמישהו חשב שספריית הכנסת זה בית-כיסא ציבורי, ו"דבר השבוע" הוא הקיר הסמוך למושב, והלך והדגיש בעט כדורית את המילים "מלשין ומנוול", ולצד השורה כתב את המילה "נכון", ללמדנו שלדעת היוצר האלמוני ח"כ גלס הוא באמת מלשין ומנוול.

לא בטוח שבגלופה המצורפת כאן אפשר להבחין בבירור בכתיבה, אך אני מניח ש"דבר השבוע" האמור עדיין מצוי בספריית הכנסת, ולחכמו הגרפולוגיה מן המפד"ל כדאי מאוד לרוץ ולעיין בו, ואולי יהיה זהו היום של היוצר האלמוני, שהחליף את ספריית הכנסת בבית-כיסא ציבורי.

הגויים

שכחו מאיתנו

אולי אני טועה, אבל ההרגשה שלי זה שבזמן האחרון עשתה ממשלת ישראל ישיבה חשובה מאוד שדנה בהשלכות של מילחמת עיראק — איראן על מצבנו. אחרי שראשיה-הממשלה התלונן על זה שהוא כבר שבועיים ימים לא מופיע ב"עמוד הראשון של שום עיתון רציני בע"ל, בגלל המילחמה הזאת, ואת התמונה שלו בעיתונים האלה הוא כבר שכח מתי ראה בפעם האחרונה, צץ לשר-התחבורה מר לנדאו רעיון מבריק: לא רק שהמילחמה הזאת מוכיחה לגויים שלא ישראל היא הגורם לאי-יציבות ב"אזור, אלא גם שבגלל המילחמה הזאת הגויים בכלל שכחו שאנחנו קיימים, ו"עכשו אפשר לעשות מה שרוצים. הממשלה אימצה את המסקנה הזאת, ומייד הועברה הוראה כלולת לעשות מה שהם רוצים. כי אף אחד לא מרגיש ממילא. בעיקבות זה עושה הרמטכ"ל מה שהוא רוצה, ושולח את זרועות צה"ל ל"טיולים בלבנון, חבירי-הכנסת מתכננים את סיפוח הגולן, ראשי-הממשלה מגרש שוב את ראשי הערים, השר מודעי מודיע ש"חטטנו את האמריקאים בגלל הבחירות אצלם, הטלוויזיה משעממת אותנו עם ז'בוטינסקי, ואני לא אתפלל אם השר אריאל שרון יחליט להקים מצפור על גג בית העיריה בשכם, או משהו דומה.

סיים להתגבר בשתי שיטות שאף אחת מהן לא פותרת את הבעיה: האחת — "להיטיב עם העם", והשנייה — האחת — קיצוצות-סעד לעניים. השנייה — להמציא בשבילם כל מיני עבודות-דחק, כדי שיעני יקבלו כסף בשביל עבודה שאף אחד לא צריך, ושרק דוחפת אותנו, למשל, להמ"שך ולהחזיק בשטחי יהודה ופלסטין ש"שם יש שוק לסחורות העלויות שמייצ"רים העניים שלנו, ושאיך אחד באירופה לא מוכן לקנות אותן. אף אחת מהשיטות לא פותרת את בעיית הצד השלישי שלנו, שחולך וגדל, ויום אחד יבלע אותנו כנו חיים.

בחזית

האלכוהול

אני לא יודע אם שמתם-לב, אבל בכל עליות המחירים של המצרכים החיוניים, לא הוזכרו האלכוהולים למיניהם. מכיוון שהדבר לא עולה לי כסף, אז אני בהחלט חושב שזה בגלל תרגילי הסחיטה שהפעלתי עליהם כשלימדתי את הקוראים איך עושים בבית וורמוט, סנגריה וקמפרי בזיל הזול.

מה שמדאיג אותי, זה שבגיתיים קיבלתי מיכתב מקורא בתל-אביב, שהתלונן שהוא לא מצליח למצוא אנגוסטורה ופרנט החיוניים לתעשיית האלכוהול הביתית, וגם, טוען הקורא, ש"חברים אמרו לו" שהמשקאות האלה יקרים מאוד, וכל העסק לא כדאי.

ובכן, קוראים יקרים: אנגוסטורה ו"פרנט (מתוצרת טוקו) אפשר להשיג, בדרך כלל, בכל מיני חנויות מעדנים ו"משקאות חריפים, אבל הכי טוב זה ללכת לסיטונאים. אחד כזה, שאצלו אני קונה, נמצא ברח' הירקון 33 בתל-אביב. שם עולה בקבוק ענק של אנגוסטורה 59 שקלים (מספיק ל-300—200 בקבוקי וורמוט) ובקבוק פרנט עולה 20 שקלים ועוד 10 אגורות (מספיק ל-100—50 בקבוקי קמפרי ביתיים). ככה שכל ה"עסק לא בשמיים.

חוץ מזה, יש בדרך העליה 42 בתל-אביב כמה חנויות למשקאות חריפים שבהם אפשר למצוא אלכוהול 95%, ש"הוא יותר טוב ויותר זול מהאלכוהול המקביל של כרמל מזרחי, שחוף ממחירו הגבוה יש לו גם טעם לוואי חזק מדי. ואם אנחנו כבר בעיסקי האלכוהול, אז תילמדו אצלי היום איך להכין ליקר-קפה משובח מתוצרת בית:

לוקחים כפית קפה טחון משובח (מסוג קולומביה, או סנטוס, או תערובת של שניהם. בשום אופן לא קפה תורכי) ומכניסים לתוך כוס אלכוהול 95%. פוקים קים ומשאירים למשך הלילה. למחרת בבוקר מסננים, מוסיפים סוכר (מבושל במים ומצונן), אלכוהול ומים לפי ה"טעם, ויש ליקר-קפה מהמשובחים.

(המשך מעמוד 26)

המשולם עלידי העצמאיים לפי החוק, ולא על מציאת עצמאיים מחוץ למעגל המיסוי. אין אנחנו מדברים כאן על "העמקת הגבייה" במובן המקובל (אם כי אין שום התנגדות לדבר), אלא על הפיכת מסי ההכנסה על השכירים מזה שעל העצמאיים) שביצועה הוא תנאי מוקדם להעמקה מוצלחת של גביית המס. הנתונים מראים שסך כל מסי ההכנסה שהעצמאיים משלמים הוא כשליש מסך כל מסי ההכנסה שהשכירים משלמים. התוצאה היא שכ-60% מכל הצריכה בארץ אינם נקנים מן ההכנסות משכר, החברות משלמות מסי ההכנסה שהוא כחצי בגודלו ממסי ההכנסה מן השכר. אחרי הכנסת שיטת הקילת-המלאי הן משלמות עוד פחות, ואחרי שיכניסו לספרים את הנהלת-החשבונות "הריאלית" — שאותה האוצר מבקש לדחות כעת — יתכן שלא ישלמו מס בכלל.

אך הדבר קורה? אחת הסיבות העיקריות היא ששכירים ועצמאיים משלמים מס לפי אותה שיטה, למרות שאופי המס שונה, כמות חייב מן האופי השונה של שני סוגי ההכנסות. ואם נחזיר את ארבעתם כדלי מיסוי עזיהם, למרות השוני ביניהם, נוצרים עיוותים.

אבסורדים

ואי-צדק משווע

עיוות קורה? אחת הסיבות העיקריות היא ששכירים ועצמאיים משלמים מס לפי אותה שיטה, למרות שאופי המס שונה, כמות חייב מן האופי השונה של שני סוגי ההכנסות. ואם נחזיר את ארבעתם כדלי מיסוי עזיהם, למרות השוני ביניהם, נוצרים עיוותים.

השכר מחד ומן הרווח מאידך הם: ● השכר נקבע לפי הסכמים, פעם בשנה או בשנתיים, כאשר גודל השכר שנקבע תלוי ביחסיהם שבין העובדים והמעבידים. יש שרירות רבה בקביעת השכר.

● הרווח נקבע לפי המצב ששורר בי שוקים וללא הסכמים. כאשר גודלו תלוי ביכולת המיפול להסתגל למצב.

● גובה מהנקודה הראשונה שכל ההכנסות וההוצאות של השכירים ידועים. כל ההכנסות והוצאות מוגדרים באופן נורמלי.

● גובה מהנקודה השנייה שכל ההכנסות וההוצאות של העצמאיים הן בגדר של הערכה בלבד. כל ההכנסות וההוצאות אינן מוגדרות במדויק, ונתונים למניפולציות שרירותיות. במיוחד בימי אינפלציה.

מה קורה, איפוא, כאשר מטילים את כללי מסי ההכנסה על הכנסות בעלות אופי כה שונה לפי קונספציה אחידה, ובאותה המיסגרת?

כלל ראשון במסי ההכנסה הוא שיש להוריד מן ההכנסה את ה"עלויות הדרושות ליצירת הכנסה", כדי לקבד את ההכנסה החייבת כמס. לגבי עצמאיים עלויות אלה המנוכות מן ההכנסה הן הוצאות ייצור של סחורות. לגבי שכירים עלויות אלה הן הוצאות הייצור של כוח-העבודה שלהם, הסחורה של השכירים. כלומר: ההוצאות לעצם קיומם הפיסי והרוחני.

אלה הן עלויות שונות בתכלית השוני. אם אנחנו עובדים לפי אותה הקונספציה בשני המקרים, הרי עלינו להשוות בין ההוצאות לקיומו של האדם לבין זה של יצור-סחורה. דבר זה לא ניתן, ונותן מקום להרבה שרירות.

במיסגרת ההוצאות לסחורות נכנס כל דבר: מן ההוצאות לחומר-גלם עד ל"קניית מכונית, וגם הדלק לפרנסתה, נסיעות לחו"ל וכו', כמעט שאין דבר שאי-נו מסוגל להיכלל כהוצאה בחשבון הרווח של העצמאי.

לעומת זאת, בהוצאות לשכירים למחייתם נכנסים רק דברים ספורים לצורך המס. נכנסים הוצאות למיניהם עבור ילדים ואשה לא-עובדת, שהם סכומים פעוטים, ושכר-המינומם פחות או יותר, סך כל השכר, המשותף ממס. הוא הרבה יותר קטן מאשר הוצאותיו של השכיר לקיומו. וזה בניגוד בולט להכנסות ממכירת סחורה, שם כל ההוצאות לייצור-סחורות משוחררות ממס. החזירה ההוצאות של השכירים על פרטים כגון רכב והשכלה, שהיו מגיעים להם בצדק ללא היטל מס, כבר מזמן אינם קיימים. הם הפכו "הכי" (המשך בעמוד 62)

האשה והבת השיגו בבית-המישפט צו האוסר על האב

להיכנס לדירתו - ואילו האב טוען שאסור לבת להיות שם

ביתו של שמואל - מיבצרו

ניכר עליו שהפרשה הלא-נעימה מעיקה על חייו וגורמת לו סבל רב. באוזני עיתונאי גולל רוסשטר את סיפורו. הדברים שאמר מבוססים על כתב-התביעה שהגיש.

"קשה לי להאמין שהדבר קורה לי באמת", סיפר שמואל רוסשטר, "לפעמים נדמה לי שכל זה הוא סיפור, חלום-בלהות בלבד. שרית היתה מתקשרת אלי לדירה ומאיימת עלי שתעשה את כל שביכולתה כדי להרע לי ולגרום להתמוטטותי. בפגישה שהיתה לנו בבית-המישפט אמרה לי, שהיא חוזרת במיוחד מחוץ-לארץ כדי למרר את חיי, לפני כמה חודשים התחתנה הבת הצעירה שלי. לי חתונה לא הגעתי. הרגשתי שאני פשוט לא יכול להיות שם ולשמוח בשימחת המישפחה שאבדה לי. אני מרגיש ור להם לחלוטין, ואיני מוכן לפגוש בהם."

שרית, הבלונדית הגבוהה, מתגוררת עתה בדירת הוריה. היא עובדת כפקידה בבנק. "אבא שלי פשוט משתמש בי," טוענת שרית. "אין בסיס להאשמות שלו נגדי. הוא היה זה שעזב את הבית לפני שנים, בגלל אשה אחרת. כל מה שהוא רוצה להשיג לעצמו, זה את הדירה."

בעי-חנות רוסשטר (בצעיירותו) תביעה נגד הבת

"בתי עזמי ובשרי הפכה לי לאויב. לא חסכתי ממנה דבר כל חייה, ועתה היא לא חוסכת במאמצים כדי לגרום לי סבל ולסכסך ביני לבין אשתי."

דברים אלה אמר שמואל רוסשטר, שהגיש בימים אלה תביעה מיוחדת במינה לבית-המישפט בחיפה. את התביעה הגיש רוסשטר בן ה-52 נגד בתו שרית.

בכתב-התביעה שערך פרקליטו של רוסשטר, עורך-הדין אלכס גרינשטיין, נאמר, שהבת "מתנכלת לחייו של אביה, משפילה אותו, ממררת את חייו והופכת אותו לבלתי נסבלים. כמו כן היא מתגרה בו ומפרסמת את שמו לשימצה."

שרית היא בתם של שמואל ומרים רוסשטר, שחיי הנישואין שלהם עלו על שירטון לפני שנים אחדות. אחרי 32 שנים של חיים משותפים, נאלץ שמואל לעזוב את ביתו בלחץ הנסיבות. לפני כמה חודשים הוצא עלידי האם ובתה צו-מניעה האוסר עליו להיכנס לדירתו.

שמואל טוען שבתו נמצאת בבית ללא הסכמתו. "הוא אינו מסכים לנוכחותה בדירה ומבטל את הסכמתו להשתות שם," נאמר בכתב-התביעה. "ניתנה לה ארכה של 60 יום, שבה היא מתבקשת לפנות את

רוששטר הבת האשמות נגד האב

רוששטר האם צו נגד הבעל

בכתב-התביעה שהגיש שרית לבית-המישפט היא מכחישה את האשמות אביה. היא טוענת שחזרה לארץ בגלל התחונה של אחותה. הפרשה נמצאת עתה בדיון בבית-המישפט.

לא תמיד היו חיי המישפחה שלו כה עגומים. בעבר נחשבו בני הזוג רוסשטר לאחד מהזוגות היפים של חיפה. במשך שנות נישואיהם נולדו להם שתי בנות. שרית היא המבוגרת שביניהן. לפני כמה שנים חלתה אשתו במחלת-לב קשה.

הדירה, הבת אינה סמוכה לבית הוריה ודינה כדן זר. שרית חזרה משהות ארוכה בחוץ-לארץ ביום הכיפורים האחרון. אביה מאשים אותה בכך שחזרה כדי להתנכל לו ולמרר את חייו.

יעקב שרת / איש המאדים יופי של שריפה

ומכאן שכללות הכל אין היא נבונה, מפני שבינה אינה ניתנת לחלוקה. זאת, חיים גורי, הבעיה לא לסגת או לא לסגת, להתקפל או לא להתקפל, אלא להיות או לא להיות עם כובש, להבין או לא להבין כי מדינת ישראל כובשת היא מיפלצת יהודית, ובוודאי מיפלצת ציונית, שהחליפה ביוזעו את קול יעקב וידי עשו בידי יעקב וקול עשו, ואם אתה תתאמץ לשכנע אותי כי מיפלצת מרובעת-ידיים זו (יד חזקה, יד חלשה, יד נבונה, יד טיפשה) אין מנוס מקיומה, אשיב לך: מיפלצת היא מיפלצת היא מיפלצת; אל תתמה לא על איכות החיים בתוכה ולא על היחס כלפיה מקרוב ומרחוק, כלומר על עתידה הבטוח (העם סוולה"; "אור לגויים").

משתיקיכל

אינני יודע אם זה היה סוד או לא. אני, בכל אופן לא ידעתי של"עוזי" המהולל שלנו יש משתיק-קול — כאביוז ליחידים-סגולה — עד לפירסומי המישרה בפרשת רצח אוריין כהן. האמת אפילו מדהימה מזה. עד כה סברתי לתומי, כי משתיק-קול הוא אביוז-פלא הקיים רק בדמיונם של מחברי ספרות בלשית למיניה. עכשיו אני יודע. האם "עוזי" מצויידים במשתיק-הקול הנדיר רווחים בעולם התחתון שלנו כשאר מיני נשק צה"ל, או שמא האביוז הזה הגיע בדרך מיוחדת ונעלמה אל בוצרי הכרס! אתמהה! הש"ב, כידוע, מתרכז באחרונה עד אפסית כוחות בגילוי קוטעי הרגלים של בסאם שכעה ושות', ואולי כדאי להניח את החקירה במשתיק-הקול הקולני בידי המישרה אפופת ההצלחות האחרונות.

אך בין אם משתיק-הקול הושג מאיזו יחידת-עילית בארץ ובין אם הושג מידי איוה סוחר-ינסק מדופלמים, ברי שלמשי-גים היו — ואולי גם נשאר — "קשרים טובים", שאפשר לסמוך עליהם כי יעשו הכל כדי להשתק את הכל. מפענחי התעלומה ייטיבו עשות, אם יאזינו שוב ושוב להקלטות מאולפן השידור של הגברת שרה דנוך, שכן אין ספק שהמשתיק המשתק מאוזכר בהן בצופן מתוחכם כלשהו, שעדיין לא פוענח במישרה, כגון: "המהשמו שמקטין את הרעש", ודי לחכימא.

יחסים בינלאומיים

איש בשורה אני לכס היום הזה. כידוע, בעיית-הבעיות של מדינת-ישראל היא הקושי לתמרן בין שתי מעצמות-העל, הלא הן ארצות-הברית וברית-המועצות, באופן שיאפשר סחירות הדדיות ממשיות. ממשיות. אתם יודעים, בשיטת העולם-השלישי הבדוקה.

אבל עוד לא אבדה תיקווננו. עם תפיסת המרגל למען ברית-המועצות ברמאללה ניתן לקבוע ברורות, שלברית-המועצות עדיין יש עניין בנעשה במדינת ישראל, ועד כדי כך שגופי-הביון שלה אינם מסתפקים בקריאת עיתוני בוקר וצהריים ובציאת תים אלקטרוניים למיניהם, אלא גם טורחים להציב בה מרגל לים של ממש, בשר ודם, וזה מעודד, מעודד מאוד, שכן פירושו יחס חם והערכה גבוהה כלפנו.

אומנם, לא הייתי מציע למשרד-החוץ הפעיל-יעיל שלנו להזדרז ולהודיע בשער בתירבים על אותות מובהקים לשיפור יחסי ישראל — ברית-המועצות, ואפילו לא לחידוש הקשרים הדיפלומטיים, אבל איזו הדלפה מצחיקה בעינין זה (למשל: "הוכחה חשיבות המדינית הבינלאומית של השטחים בשביל ישראל"), בוודאי לא תפתיע איש. העיקר, אסור להתניא,ש, ומה גם שהש"ב — למי שדימה כי הוא משותק באחרונה בשטחים, משום מה — נתן שם אות-חיים.

בן-גוריון טוב ורע

בימים אלה היה לדוד בן-גוריון יום-הולדת, וגם יצא לאור הכרך השני של הביוגרפיה המונומנטלית שלו מאת שתי טבת (כמי שהכין בשבילו ובשביל כל ביוגרף רציני של ב"ג חומר-גלם ניכר בדמות יומני בן שרת, אני מאחל לשבתי טבת לצמצם את דמותו השנייה כרך, לכרך, שכן ברי כי רק עכשיו הוא נכנס להתמודדות האמיתית עם נושאו, ובהזדמנויות חגיגות אלה נאמרו על האיש דברים רבים, חלקם תפלים ממחלקת החסידות השוטה (לרבות איזו רשימת קילוס נושנה מאת מזכירו יצחק נבון שגירד "דבר" מאישים) וחלקם מאירי עיניים.

פה רצוני רק להעיר, כי מי שבא לפאר ולרומם ולשבח את דוד בן-גוריון כמנהיג מורם מעם וכו', ולתבל כל זאת בגעועים לימי בן-גוריון הטובים ההם, חייב לדעת שהבן-גוריון — ובן-גוריון היה בן-גוריון — אינו שמש המאירה בשווה אחת בשווה מכל צדדים, אלא ירח. כלומר, למי שטרם הבין, מי שתולה בו את כל אותם הישגים נפלאים או לא נפלאים של ארצנו ושל עמנו, אינו יכול לפטור אותו מכל אותם חוליים ועיוותים נוראים או לא נוראים שליוו אותו בנאמנות — ועינינו הרואות.

המילחמה נמשכת. כמו במערבון שיגרת, גיבור א' נכנס למיסבאה, מנחית סנוקרת לגיבור ב' ומשכיב אותו. כולנו יודעים מה יהיה. חרף הסנוקרת החסלנית גיבור ב' מתאושש פלאים, קם על רגליו ומנחית סנוקרת לגיבור א' ומשכיב אותו. כולנו יודעים מה יהיה, ולכן לא צריך להמשיך. אני מפסיק בזה את תיאור העלילה המרתקת, אבל לא לפני שאזכיר כי בתוך כל המהומה המיסבאה מוחרבת כליל.

בהוליווד מחרבים מיבני קרטון. באיראן ובעיראק גיבור א' וגיבור ב' מכלים את משאבי העולם. מפיקי-נפט וסוחר-ינסק נהנים מן השריפה הזאת לא פחות ממציאתה, נוסח שליטים גחמונים שכבר ידעה ההיסטוריה, אבל אי אפשר לומר זאת על הצרכנים — והעולם — הוזה אחד אמר פעם, "עולם אחד" — מתרושש, אפילו תדברן התרוששות הפקת אנרגיות חילופיות.

למי כל זה נחוץ (חוץ מלשארל, אשר כמו השובב הידוע של הכיתה, יכולה לצעוק עכשיו: "המורה, זה לא אני, זה הוא!" אויה, הבעיה של השובב הישראלי — בין השאר — היא שכן אין כך הוא נשאר קטן, דל, יחיד ובודד עד שאינו יכול שלא לעורר הרגשה ואף ביטחון, כי אותו תמיד אפשר להעמיד בפניה. אך על זה אולי בפעם אחרת!) האם זה נחוץ לרוסים, שאם הם שואפים בכלל להשתלט על המפרץ הפרסי, הרי זה למען נפט נזול, לא למען נפט בוער? האם זה נחוץ לאמריקאים, שבעלי-בירותם התלויים בנפט מיובא עלולים רק להיחלש יותר מהצטמקות תפוקתו?

מילחמות היו ומילחמות יהיו, אבל עד כה הן נוהלו למען משאבים, לא למען כילוים. כילוי "חומר אנושי" אולי אינו הפיתרון הטוב ביותר לבעיות עורף אוכלוסיה, ומה גם שלא אחת כילוי זה מכרסם קשות באלטיות, אבל, כידוע, מה שקרוי "חומר אנושי" יש לו תכונה להתחדש ולהתרבות. אבל כילוי משאבי-טבע זה פשוט טירוף-מערכות עולמי.

ההגיון המאדמי אומר, ששתי מעצמות-העל פשוט מוכרחות לעשות יד אחת ולשים קץ להריסת המיסבאה המיוחלת-יכונית ואפילו העולמית, כשם שהשריף עושה זאת לבסוף במערבון השיגרי שלנו. אבל במערבון יש שריף אחד, ובמציאות יש לנו שניים שאינם מסוגלים להשתחרר מעולם הלאומנות והקולוניאליזם, שאינם מסוגלים להיבדר, ותוך שהם מאבנים זה את זה כשני נחשים יריבים השריפה נמשכת לעיני עולם מתרושש וטיפש.

הידד ל"פנטומים"

ועשיתי בעיקבות חז"ל/ על מדינת שכל וגם מזל: מה אברכך, ארצי, כי נמזלת במילחמה — עיראק—איראן יחדיו חילצוך מיקוד המצלמה, לעת בחירות בארץ-ברית יינתנה לך שהות-מה — ולהרף עין שוב חזרת להיות מעצמה!

ידי יעקב

יש יד חזקה המופעלת עליידי צה"ל בשטחים, ואם יש יד חזקה סימן יש — או חיתה — יד חלשה, ועכשיו מתחזר שיש גם "יד נבונה" (לפי דיווחי הכתב הצבאי של "מעריב"). ומי יודע כמה עוד ידדים יש, המהפכות בחרת, "השטחים". אבל "היד הנבונה" אינו אלא שם-שלינוחות ליד החזקה אף על פי שהחיים מלמדים שלא תמיד קיימת זהות בין חזקה יד ובין בינה. גורמי-ביטחון בכירים מתברכים עכשיו בפומבי בשקט תעשייתי ב"שטחים", ותולים אותו במדיניות חיד החזקה שהם קוטטים שם, ומכיוון שקשקש זה דבר טוב בימים טרופים אלה, אך טבעי כי משהו יודרו לזהות יד חזקה עם יד נבונה. אבל טיבן המפוקפק של נבואות ביטחוניות לא נשתנה באיזונו. מה יהיה, אם מחמר-מחרתיים שוב יתחולל איוה גל טירור ב"שטחים"? היד החזקה בוודאי תישאר, אבל היד הנבונה לאו דווקא, שהרי התחליף היחיד שלנו ליד חזקה הוא יד חזקה יותר (עד ששוב יפרוץ גל טירור), ואילו יד שלא מנעה גל טירור שוב אי-אפשר לכוונה נבונה. אפשר אפילו לכוונה טיפשה — והרי לנו כבר יד רביעית.

אילו מדינת-ישראל ראתה ב"שטחים" פיקדון-עדי-בוא-שלוש, וחיתה אומרת לתושביהם: "מה לעשות, נפל בגורלכם להיות פיקדון, מוצא או לא מוצא חן, אז אנא, פקדון יקר, תהיו שקטים, אחרת ננהג בכס ביד חזקה כמינהג חוסיין", זה היה דבר אחד. אבל דבר אחר לגמרי הוא לגרוס, ש"השטחים" שלנו לעולמים — ולדרוש מתושביהם לרקוד לפי חליל צה"ל, שכן יד המנצח חזקה.

היסטוריה מלמדת, כי חרף מדיניות-יד-חזקה יש סיכוי סביר למדי לעמים משועבדים לפרוק עול שילטון זר ושנוא. עובדה, יותר מעם משועבד אחד עשה זאת, ואין שום סיבה משועבדי ברית-המועצות, דרום-אפריקה וישראל — דומה, כי אלה המדינות המשעבדות המובהקות של ימינו — לא ישיגו אף הם את מבוקש המדינה.

כמובן, בכל אחת משלוש המדינות הללו גיבשו השילטונות אידיאולוגיה נבונה המצדיקה כיבוש או שליטת מיעוט ברוב; בשתיים מן השלוש אידיאולוגיה זאת מושתתת על התנ"ך המסורתי, ובשלישית על התנ"ך המארכסיסטי, ובכלל היא נבונה מאוד, כאמור, אבל לא משכנעת, לפחות את הנשלטים,

ההיטל הנוראי

(המשך מעמוד 61)

נסות, ומוטל עליהם מס מלא. באותו זמן מקיימת המדינה את צי-הרכב של העצי מאים על חשבוה, וגם מחזיקה ומתחזקת אותה. לגבי שכירות אפילו אחזקת עזרת-בית, לצורך יציאה לעבודה, נע-שית על חשבון השכירה בלבד. לחברות יש כיום הרבה פעולות שהן בכלל אינן הוצאות, אך הן נחשבות כהוצאות לצורך המס. לסוג זה שייכים הפי-רשימה-מדה להלוואות שונות ופחת מואץ. שום דבר כזה אינו עומד לרשות ה-שכירים.

מסי-ההכנסה משתמש באופן תיאורטי באותם העקרונות לגבי מיסוי השכר והרווח. אך בדרך, במיסי המעשי, עקי-רונות אלה משתבשים ומונצלים לרעה, ומולכים לאיפה ואיפה. מסיבה זו, מצב השכירים היה נחות מזה של העצמאיים גם אילו כל העצמאיים היו משלמים מס כחוק. הברר מתאפשר בגלל האופי השונה של ההכנסות, ולא ייפתר כל עוד לא יבדילו ביניהן גם לצורך כללי המיסי ואירגונו.

ומה קורה כאשר מדובר בהתאמת ההכי-נסות לאינפלציה? איך פועלים במיקרה זה העקרונות האחדים-כביכול והמיסגרת האחדה על שני סוגי ההכנסות?

רק לדוגמה: האינפלציה מעדנת בעצי-מה את ההוצאות של העצמאיים, היורדות מן ההכנסה החייבת במס. לעומת זאת היוכיים מן השכר אינם מעודכנים לפי האינפלציה, כי עידכון זה אינו קורה מעצמו אלא תלוי בשרירות-ליבו של הר-אוצר, המסרב פשוט לעשות זאת. בניגוד לכל צדק והגיון.

היום יש למרוויחי-הרווח גם רעיונות מהפכניים לגמרי בשאלת המיסי, שאותם הולידה האינפלציה בעלת שלוש הסיפי-רות. הם רוצים לשלם מס רק על "הרווח הריאלי" — זאת אומרת על הרווח הנור-מינלי, לאחר שניכו ממנו לא רק את ההוצאות המנופחות בגלל האינפלציה, אלא גם את האינפלציה עצמה. למטרה זו המציאו שני דברים:

● הקילת-המלאי. פירוש הדבר שאין משלמים מס על עליית ערך המלאי, אלא רק במיקרה ועליית ערכו גבוהה מן ה-אינפלציה, וגם אז רק על ההפרש. ואם ערך המלאי עלה פחות מן האינפלציה, יש להוריד "הפסד" זה מן הרווח החייב במס. כתוצאה מן ההמצאה הזאת, המופי-עלת כבר למעשה, המסים מחברות ומסור-חרים ירדו פלאים. זהו מקורו של ההי-סל, כך יקרה גם בשנה הבאה, כי ההפי-סד ניתן להורדה גם מרוויחי העתיד.

יש רעיון לנהל ספרים בערכים "ריי-אליים", ואז, אם הספרים של החברה או העצמאי אינם מראים רווחים "ריאליים", הם פשוט לא ישלמו מס. (תאמינו לי: הם לא יראו לעולם רווחים כאלה לצורך המס, אלא רק לצורך הבורסה. למניפולצ-יות במיקרה זה פשוט אין גבול.)

השכירים יבדלו להשוות את מצבם למצב הנוח הזה של מרוויחי-הרווח על-ידי זה שיקרינו שחם ישרמו מס אך ורק על השכר הי-ריאלי שלהם. אז נוכח לסגור את המדינה, כי אף אחד לא ישלם מס.

כך הגענו עד אבסורד. במיקרה שהשי-כירים לא ישיגו הישג מרשים זה, יצי-טרכו לשלם בעצמם את כל מיסי המדינה. הקונספציה האירגונית והתיאורית הי-אחידה של מיסוי ההכנסות מובילה היום לאבסורדים ולא-יצדק משוער.

אין הדבר יכול להימשך כך. יש צורך ברפורמה כוללת של כלל מערכת מסי-ההכנסה. הצעד הראי-שון צריך להיות הפרדה בין מעי-רבותיהם על השכירים לבין מעי-רבותיהם של העצמאיים והחבי-רות — הפרדה באירגון, בעקרי-נות ובשיטות המיסי.

שכר רווח הם סוגי-הכנסות שונים. חישובם נעשה למעשה בתנאים שונים, ולפי עקרונות שונים; למיסי עליהם יש אופי שונה. האם יש בתנאים כאלה הצ-דקה למיסגרת אחידה, לכללים אחידים ולאחוזים אחידים? אלה רק מובילים לבלבול ומאפשרים לעצמאים ולדומיהם, שמצבם מבחינת המיסי קל יותר, כי הכנסותיהם והוצאותיהם אינם ידועים, להרוויח מן המצב.

אינני מתעלמת מן העובדה שבניו-יורק יש חקק גרד לפעילות אינטרסנטיות. אך גם לזיכרון הי-מושגים יש חקק גרד בהם, כי הם מקיפים על פעולות אינטרסנטיות אלה.

על המסלול

תערובת

של סיגנונות

במרכזי האופנה העולמיים מקובל שכאשר אופנאי צמרת מציג את הקולקצייה שלו, הופך הדבר לאירוע חברתי בולט. כל מי שבצמרת רואה חובה לעצמו להראות את פניו באירוע מסוג זה, כך אפשר לפגוש שם שחקניות צמרת בצד נשות שרים ופוליטיקאים, עיתונאיות צמרת ליד נשות החברה הגבוהה, בקיצור, כל מי שסבורה שהיא בצמרת חייבת להופיע באירוע שכזה.

מסתבר, שהנהוג הזה הפך גם לסימן היכר אצלנו. לאחרונה נערכה תצוגת האופנה של גדעון אוברזון, מן הבולטים שבמתכנני האופנה שלנו. זר אם היה נקלע לשם, יכול היה לחשוב שהמדובר במסיבה חברתית ראשונה במעלה. אשת נשיא המדינה, אופירה נבון, ליד הגברת רחל דיין, הסופרת יעל דיין והגברת זיוה להט, רעייתו של ראש עיריית תל-אביב. כולם נקבצו ובאו לראות את חידושי האופנה של גדעון אוברזון.

אין ספק שיש משהו מיוחד בתצוגה זו. גם קהל הנוכחים וגם הדגמים השונים החולפים על פני המסלול.

הבדים שבהם משתמש גדעון אוברזון הם בדי משי נקי, שיפון, צמר נקי, ווסטים מצמר נקי מוהר מעובדים ביד, שמלות אורגנזה והרבה ז'קטים משולבים משני סוגים של בד בסיגנון פצ' ווארק — טלאים. למעשה, היו משולבים בתצוגה זו כמה סיגנונות. היה שם הסיגנון הקלאסי, הן שימלה בסיגנון הספרדי, חליפות מכנסיים בסיגנון ליצני, צורות גיאומטריות, המור פיעות על הבדים ויוצרות מראה מיוחד

לקציה משולבים כמה וכמה סיגנונות, מהסיגנון הקלאסי של חליפה מחויטת, עד השימלה בסיגנון הספרדי, צורות גאומטריות המופיעות על מקטורנים, ואפילו מוטיבים בסיגנון המערב הפרוע.

במשי נקי וצמר נקי, משתמש

בדי אורגנזה ושיפון

האופנאי גדעון אוברזון לקולקציית עונת החורף הקרובה. בקר

האופנה לא זונחים את הדור הצעיר. יהיו בוודאי כאלה שיאמרו: מה יש לתכנן עבור הצעירים? חצאית וחולצה וגמרנו. בכל-זאת תסכימו איתי שנעים לפגוש

מוטיב בולט בקולקצייה זו: המישיבצת הסקוטית, המופיעה בחצאיות הפעמון ובי גיזרה צרה, מיכנסיים וסרבליים.

למערכות הספורטיביות מצטרפים ומשי לימים מקטורנים ומותניות בגיזרות שונות במראה פרוות כבש, שהוא אחד החידושים של ספורטלייף. יתרונה של הפרווה, בנוסף לרכותה ונעימותה, הוא מישקלה הקל והעובדה שהיא מחממת היטב.

צוענים קטנים

אני אוהבת לגלות מדי פעם שמתכנני

ומעניין, וגם מוטיבים קטנים בסיגנון המערב הפרוע. אכן, תצוגת-אופנה בעלת אופי מיוחד ומעניין.

פרווה סינטטית

חמימות, רכות ונוחות, אלה הם שלושת המאפיינים של האוסף החדש של חברת ספורטלייף לעונת החורף ההולכת וקרבה. מיכנסיים, אוברולים, חולצות, חצאיות, קרדיגנים ומיקטורנים, היוצרים אין סוף אפשרויות של מערכות „ערבב והתאם“.

סרטים לקישוטים על שמלות וטרפנים לידות, הנל- בשים מעל סוודרים או חולצות ספור- טיביות, שמלות בסיגנון מעטפה.

באמא הלבושה בטעם, ובבת הנראית מטופחת בזכות הבגד המתאים.

חברת טיל ופילי מציעה לבני הנעורים שמלות בסיגנון מעטפת לילדות הקטנות, בצירוף קישוטי סרטים, אוברולים-סרבליים ספורטיבים, המזכירים את לבוש הטייסים או השיריונאים, וזה טוב לבנים וגם לבנות, טראפנים לילדות בסיגנון צועני, הנלבשים מעל סוודרים או חולצות ספורטיביות. כך שאפשר בהחלט להראות יפה אפילו אם המדובר בגיל הצעיר.

גימור בד צמר

תואם בצווארון, ולאורך שורת כפתורים, מקטורן הפרווה הסינטטית של חברת ספורט ליף בעיצוב שוקי לוי.

וסינטטית מציגה חברת ספורט ליף, גיזרת קר- דיגן עם רוכסן, סריג בחפחים ובשוליים. מתחתן חולצת מישיבצות.

פרווה מחולתלת

חניתה צנטנר

דליה מאירי
חזירה לבזלת

בעל עוצמה וחיות פראיים, למרות הקומפוזיציה המלוטשת שלהם.

מתח דרמאטי

יפה פרלמן החנתה את מכוניתה העמוסה בצוירה, וניגשה לסדר משהו. כשחזרה, נדהמה. המכונית על כל מיטענה — נעלמה. היה זה בדיוק לפני אחת מתערוכותיה הקידמות. ציוריה היו מלאים מתח וריגוש ועזי ביטוי באקספרסיביות שלהם.

כנראה שהגנב הושפע ממראה הציורים. לאחר שהתברר לו מה היה במכונית שגנב, נמצאה ה"מכונית במקומה, כשפתק הצטד"ק קוט נוסף אליה: "אם כאלה הם ציוריך — מן הראוי להחזיר לך את המכונית."

הטמפרמנט הסוער של יפה, ילדי דת רומניה, ניכר היטב בציוריה.

יפה פרלמן
הנחת צבע בוטחת

בין אם אלה נופים של הרי יהודה, פורטרטים או מראות הים — בכולם היא מתיכה צבעים ברגש, תוך יכולת רישומית והנחת צבע בוטחת. את השכלתה האמנותית

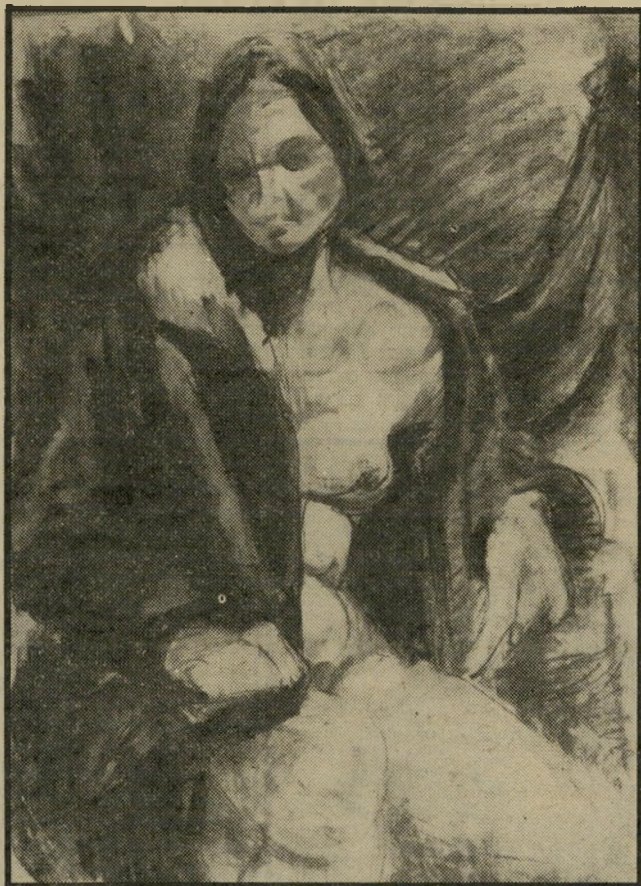
אמנות

מן העווקת אל הפסל

ריח צחנה איום נדף מחלל ה"גלריה. היה זה לאחר שהפסלת הצעירה, דליה מאירי, הרטיבה את צמר הכבשים, שאותו החדירה לבי קע אבן הגרניט שהיא פיסלה. מרטיב המים עובר כחוט השני בכל פסליה החדשים, המוצגים בגלריה דבל בירושלים. דליה רצתה לר"אית איו צורה תהיה לצמר הכב"שים הרטוב בהשתלבו כחלק מה"פסל.

הריח האיום גרם לה להתחרט על ניסיונה. אולם למזלה, כעבור יום, כשהצמר התייבש, נעלם ה"ריח והיה כלא היה. הפסל, המור"כב מאבן בזלת מעוגלת כחרצן ענק וצמר הכבשים שבתוכה, מהווים משהו הומוגני ומשלימים האחד את השני. זוהי התחושה ה"חוזרת אחרי צפייה בכל אחד מפס"ליה של הקיבוצניקית הצעירה.

דליה מאירי החלה להציג את פסליה בשנת 1977 — כשחשה שהיא בשלה ושמצאה פיתרונות לכל הבעיות הטכניות שהציקו לה. את הבעיות לא פתרה בעת שלמ"דה בבצלאל. אז, עסקה בפיסול בחומרים פלסטיים, שאותם לא אהבה. היא נמשכה לאבן, וכדי לקנות לה כלים, נסעה להשתלם בקארה שבאיטליה, ואחר כך ל"אוסטריה, שם השתלמה בפיסול בגרניט.

אשה בעירום שזי יפה פרלמן
רגש וטמפרמנט

דת, מקום מושבה, היא החומר הטבעי ביותר לגביה. לפסלים שלה יש ייחודיות שאין למצוא אצל פסלים רבים, מלבד היותם כה שורשיים וישראלים. דרך טי"פולה באבן שונה מדרך כל הפס"לים, המפסלים את השכבה החי"צונית של האבן.

היא חרדה לשנות את אופי ה"אבן, ובהעבירה את המיפסלת על גוש האבן, היא חשה ברטט. לכן היא מעדיפה לטפל רק בחלק של האבן, בבוקעה בה חריץ או בקע, ומוסיפה לה חלקים שונים מעץ או אבן, המתמזגים יחד ויוצרים משהו

"בראש אחד". כיצד היא ממוגת את היותה חברת משק עם היותה אמנית ואשה נשואה? בעלה הוא ממש "בראש אחד" איתה, עוזר לה וחי את הנושא. במשק נתנו לה את מחצית הרפת כדי לפסל בה, וכך, כשהעגלים בצידה האחד של הרפת וערמות צמר כבשים נוספו לחלל הריק לאחרונה, בטענה "שיש לה המון שטח ליצירה", מוצאת דליה מאירי את ההשראה במקום הטבעי ב"יותר, שאותו היא זוכרת מאז נולדה — הרפת, שבה עובד אביה וכיום גם בעלה. הכוללת, הנמצאת מסביב למול"

אנטנת טלוויזיה בחתימה אישית של מהנדס אלקטרוניקה

רק חברה אחת בכל גוש דן מנוהלת על-ידי מהנדס אלקטרוניקה המפקח על התקנה מקצועית של אנטנות.

רק חברה אחת בכל גוש דן מעסיקה טכנאי אלקטרוניקה בכל צוות המתקין אנטנות טלוויזיה.

רק חברה אחת בכל גוש דן מפעילה ניידות שירות המצוידות בקשר אלחוטי.

אנו באנטקו יודעים שטיב הקליטה ואיכות הצבעים במקלט שלך, נקבעים בראש וראשונה על-ידי האנטנה.

לכן, אם דרושה לך אנטנה — פרטית או מרכזית — התקשר לחברה המתמחה זה 21 שנים אך ורק באנטנות ומבטיחה לך קליטת שידורי טלוויזיה באיכות ובצבעוניות המעולים ביותר.

הנדסת אנטנות
אנטקו

רחוב יהודה המכבי 95, תל-אביב,
טלפון: 03-456527, 03-453514

אם ילדיך בלונדינים

Kamil shampoo

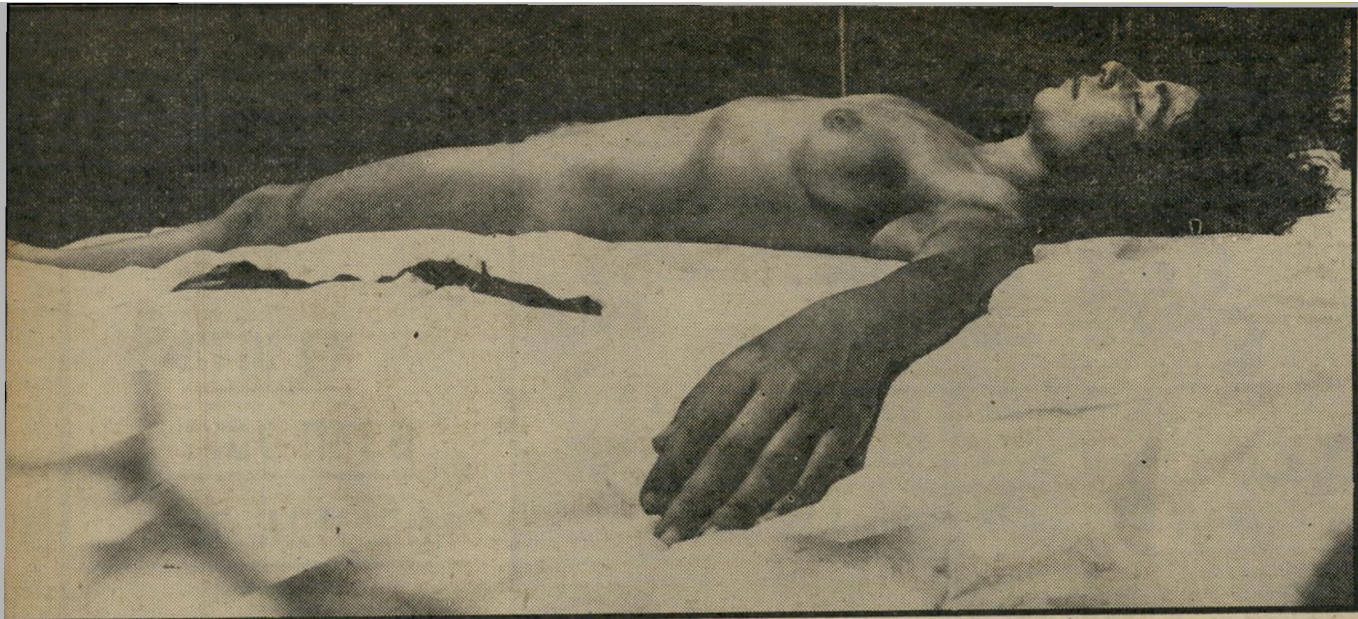
קמיל שמפו טבעי יש לו טבע למוק

הם ישמחו לחפוף את הראש בקמיל שמפו קמיל שמפו מעמיק את גוון השיער הבהיר ומוסיף לו בוק ורכות מור של דר בישור

וידאו סרט

הסרטים ארועים בוידאו!
צילום חתונות, בר מצווה וארועים מיוחדים
סרט בן 3 שעות: \$299 כולל מע"מ וקסטה
רח' רוזנבאום 5, ת"א, טל. 296662

עירום של מיכל רוכנר
המתירנות המחפה על פריזדיות

קנתה במכון אבני בבית-הספר הר
גבוה לציור ובבצלאל. תערוכתה
הנוכחית בגלריה הקטנה ברחוב
גורדון התלאביבי, היא נדבך נור
סף בדרכה של המושבניקית מטל
שחר.

ליריות של רבי-אמן

בגלריה גבעון בתל-אביב, הר
מייחדת מקום לציירי ארץ ישראל
הישנה, מוצגת תערוכתו של אחד
מטובי האקוורליסטים בארץ, יוסף
קוסטנוגלי. יחד עם נחום גוטמן ו-
בני דורון, הצליחה קבוצת אמנים
מעטים אלה להביא חיוך של נוסף
טלגיה ואהבת הארץ לכל הציפים
בציורי המים המעודנים והרגישים.
קוסטנוגלי מציג הפעם עבודות
שלו מתקופה פחות ידועה לציבור.
כתערוכתו מורגשת אווירת טרם
זריחה של אפרוריות כחלחלה ו-
נופים עוטים ערפל בוקר, כשהש-
פעת נופי אירופה עדיין מורגשת
בעצבותם של הצבעים. אולם,
יופיה של ארץ ישראל, כפי ש-
הנציח קוסטנוגלי בדפי הנייר ובצב-
עי המים, קיבלה עידון נוסף הר
מעיד על המתרחש בנפש הצייר.
יש בתערוכה זו שיעור מאלף ל-
תלמידי בתי האולפנא לציור, כיצד
מחזיקים במכחול וכיצד מוהלים
בעדינות וברגש את צבע המים,
וייצרים קשת צבעים כה יפה, מר-
גיעה ומרנינה כאחת. "מייסטר"
בפעולה.

שיגעון ב"הקיבוץ"

לגלריה הקיבוץ יש לעיתים
הברקות, מין תערוכות יוקרה הר
מהוות חוויה כה עזה, שרק בוכר
תן היא קנתה לה כבר מקום של

כבוד בין הגלריות התלאביביות.
אחת שכזו היא התערוכה הנוכ-
חית. קבוצה של כמה אמנים, חל-
קם קיבוצניקים, חלקם לא, חלקם
מפורסמים וחלקם לא, מציגה
תערוכה שרובה מורכבת מציורי
מים, הגורמים לקהל המבקרים לר-
צות ולחזור לגלריה כדי ליהנות
ממה שהיא מעניקה.

זכריה שדה, שכבר הציג בעת
שהגלריה היתה מגוהלת על-ידי
מרים טוביה הזכורה לטוב, הוא
קיבוצניק שלא למד אמנות מימיו.
"אני אוטודידקט", הוא מצהיר.
מה מקור הנושא לצילומיו הר-
יכהיים הפעם?

הסיפור שמאחורי סידרת הצי-
לומים קשור בנערה שגדלה אצ-
לם בבית כבת מאומצת. בסידרת
הצילומים, שבהם הוא טורח לע-
שותם אנונימיים על-ידי העלמת
הפנים, הוא מספר את סיפורה של
נערה בעייתית — בעיות האהבה
והרגש שלה, המתירנות והמחפה
למעשה על פריזדיות. הוא יוצר
סידרת צילומים הקשורים זה בזה,
אך המהווים יצירה עצמאית כל
אחד בפני עצמו. זהו אמן שמין
הראוי לשוב ולבקר בתערוכותיו
הבאות.
הכל הבלים. אמנון קוגלר
הוא אמן נוסף המספר דרך צילוי

מיו את המסר האישי שלו, ש-
נושא הוא שוב — אהבה, או יותר
נכון חוסר הטעם באהבה. בטכס-
טים המלווים את הצילומים של
מיטה סתורה, עקבות ליל אהבה,
גופה של הנערה שחסר במיטה,
והסכין הדרמטי — הוא מדגיש את
מידת ההזדקקות לאשה, ואת חוסר
הטעם בהתקשרות של ממש, כי
הכל הבל הבלים. מין ערגה לרגש
שלדעתו אינו קיים כבר.
מיכאל רורברגר, שבתערוכת
צילומי הפולארואיד לפני כשנה בר-
גלריה הלבנה הציג צילומי בדואים
הלבושים במשקפי שמש זולים מ-
פלסטיק, אהב לעשות צילומים

בסידרות לפי נושא. הפעם הוא
מתבדח עם המצלמה, ומצלם גברים
מחזיקים ליד פלג גופם התחתון
שקית ניילון עם חפץ בעל צורה
פאלית ברורה, וגורם לחיוך בשל
האיזורים המיניים שנוצרו מצי-
רוף האובייקטים.

קצרה היריעה מלהזכיר את כל
האמנים המציגים, ורובם ממש
מעולים. כך שיש להסתפק במה
שנכתב, ופשוט לבקר בגלריה
הקיבוץ, המגוהלת השנה על-ידי
שלושה אמנים — יעקב חפץ, דוב
(הפרה בגלריה) אורנר, וחיים
מאור.

איתן עמיחי
הדברת מזיקים
מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים),
תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים,
בשמירה על בריאותך ורכושך.
דמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל. 790114-5-6 רש' מס' 21 עסק 481/75
ירושלים-664015, אילת-059-3012

"סלע"
דשין 197
42 51 51
ללקוחות ללא הוצאת הכלים

מועדון 5
לתרבות חדשה
רח' הס 5, תל-אביב
טל' 297263

יום שלישי 4.11.80
שאלות לשלום עכשיו
פגישה עם דוברי
תנועת
שלום עכשיו

המועדון פתוח בימי שלישי
משעה 8.30 בערב. התוכניות
מתחילות בשעה 9.00 בערב.

רשיון
נהיגה
2800 שקל
בי"ס לנהיגה
"גבע"
טל. 253230

קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

פידסום אידיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 772118

פינקולדה אמיתית מרוכזת מרוכזת...
Holland house®
רק להוסיף רום ולשתות.

סו פינקולדות
משגעות
מכל בקבוק.

חפשו
את הבקבוק הירוק!

חשוב שיהיה בבית

המפיץ:
כרמי צבי - אחים סגל בע"מ. תל-אביב, רח' גדרה 8. טל' 7-657706-03

תן טרמפ לחייל

אופניים חוסכים

דלק - אבל:

★ מדוע לא

בוטל המכס

על אבזריהם?

★ מדוע אין

דואגים להם

בכביש?

קל, אבל ארז רוצה להביט במכוניות הגדולות בכביש, ומוטי נהנה לעשות ספורט. מוטי, המטיף לנסיעה זהירה בצד ימין, נדחק בין המכוניות כדי להמחיש בתמונה את פגיעותו של הרוכב.

סכנה בכביש! ארז בן הארבע דורש בחוקף מאביו, מוטי, שיסיע אותו לגן. עמ האופניים, כיוון אחד של נסיעה הוא שישה ק"מ והמאמץ לא

ההצלחה: אופניים!

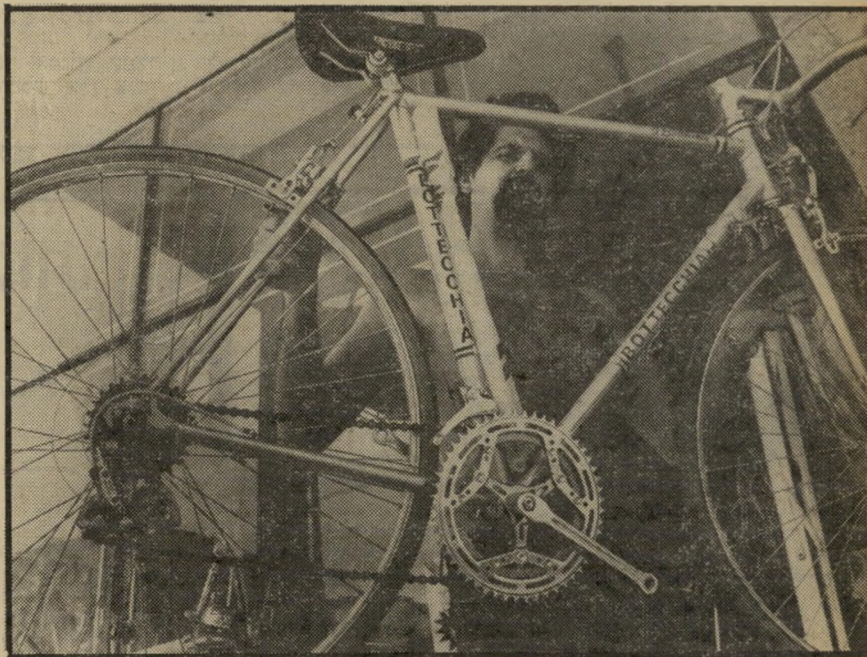
משלמים 40 אלף לירות למכונית-התקנים. שתפקידו לבחון את איכות המוצר. "נוצר מצב שאני מתחרה בייבוא מעמדה נחוץ תה", קובל פרזנטי. הקהל הישראלי מחפש מציאות, בעלי החנויות מציעים את הסחורה הישראלית כמוצר מייבוא, זוכים בכסף קל, ואני סופג את התלונות מהישראלי שהתפכח וגילה שקנה תוצרת מקומית."

ב תום השרות הצבאי חשבתי לפתוח בית-חיה, חבר עזר לי להבין שהעסק לא יהיה משתלם, ופתחנו ביחד חנות למכירת אופניים ואופנועים, מספר יוסי בכור, רווק בן 28 מרמת-השרון. "אחרי תקופה קצרה של הרצת העסק, גילינו שרק ממכרת האופניים הרווחים מצויינים, וויתרנו על האופנועים."

לעומתו, יעקב פרזנטי, יצרן אופניים בארץ, אומר: "אני על סף ייאוש, וחור שב לסגור את העסק." לפני 15 שנה התקיימו מייצור אופניים חמישה בתי-מלאכה. חורש אופן — שהפך בינתיים ליבואן. מיפעל האופניים של קיבוץ צורעה, מייצר היום רהיטי מתכת. דהר נסגר, ומיכלסון נסגר. היחיד שממשיך לייצר אופניים בישראל הוא בית המלאכה של יעקב פרזנטי. באותם שנים הממשלה עודדה עבודה עברית, ואסרה לייבא מוצר שמייצרים כאן. "הכל ייצרנו בארץ, את השלד לאופניים, החישור קים, כנפיים, פנס, סבל, דינמו, פעמון, גלגלי שיניים, שרשרות, ודוושות", נזכר בגאווה פרזנטי.

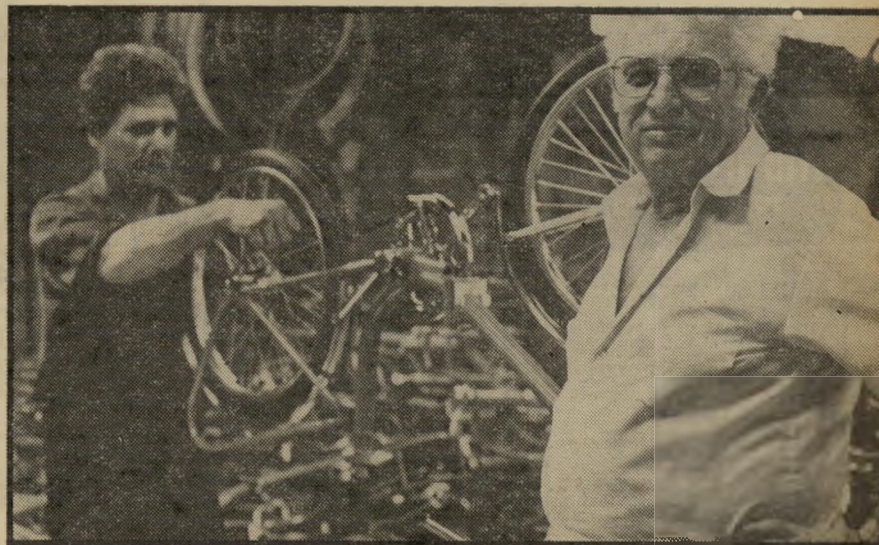
ב-1960 הסירה הממשלה את ההגנה על תוצרת מקומית. אופניים מתוצרת אנגליה, איטליה וצרפת החלו להציף את השוק. לפני שנתיים ביטלה הממשלה את המכס על האופניים כדי לעודד את האזרחים להשתמש באופניים ככלי תחבורה. "אנחנו נותרנו מקופחים, שכחו לבטל את המכס על האביזרים השייכים לאופניים", טוען פרזנטי, שהובטח לו לקבל החזר כספים, אולם ההישג היחיד שבו הוא זכה היה ביטול המכס על הצמיגים. "את הצינורות אני קונה מחברת מלצים, כמוני קונים שם למכוניות פורד אסקורט צינורות, אבל רק עלי חל תשלום מס-קנייה של 35%".

יבואנים מביאים את האופניים עם כל האביזרים ולא משלמים מכס, הם גם לא

היבואן המשגשג

יוסי בכור, רווק, בן 28, למד מניסיונו שמשי-חלם לייבא אופניים, למרות שמיקצונו הוא הנדסאי מכונות. לא כדאי לאנשים להתאמץ לייבא בעצמם אופניים, מכיוון שאין על האופניים מכס, כדי לעודד את השימוש בהם, ומחירים זהה בארץ ובחוץ-לארץ.

הייצור המיואש

יעקב פרזנטי (מימין) הקים בתי-מלאכה לייצור אופניים יחד עם יעקב יצחק (משמאל) לפני 20 שנה. התחרות הקשה עם יבואני האופניים מולידה אותם, והם מרגישים כמריירים.

מתלווים לילד כדי לחתום על הצ'ק. אומר יוסי בכור. כל ילד מביא איתו עוד חמישה חברים. הם נהנים שוב לבחון את האופניים האחרים ולהשוות בין הדגמים השונים.

מחירי האופניים נעים היום בין 6,000 לירות, לאופניים ללא מהלכים, ל-30 אלף לירות, לאופניים עם 12 מהלכים. הנוריות, תודעת הספורט, החיסכון בדלק ובעיית החנייה בעיר גורמים לעוד ועוד מבוגרים להצטרף למועדון הרוכבים. המאמץ הפיסי הכרוך בסיבוב הדושות מגלה לרוכב האופניים שהכביש הנראה כמישור הוא בעצם עלייה, אולם להגיע ברבע שעה מרמת-השרון לתל-אביב זה

יעקוב פרזנטי הבין כבר מזמן שהעסק לא משתלם, וניסה גם הוא לייבא אופניים. הסחורה היתה גרועה, והוא חזר לייצור עצמי. "אני יודע לעבוד ולא לסחור".

לבית-המלאכה של פרזנטי מגיעים אלה שמחפשים אופניים לפי הזמנה מיוחדת. הקיבוצים מזמינים אופניים עם שלושה גלגלים עבור החברים המבוגרים, שגילו שכך קל יותר לעבור מרחקים בקיבוץ שגדל. "והישראלים הנותנים שידועים להעריך את הסחורה שלי". "הילדים הם הקליינטים העיקריים. הם יודעים בדיוק מה הם רוצים. להורים אין בכלל זכות להתערב. הם

השוק העיקרי

הקונים העיקריים בחנויות האופניים הם הילדים. להורים יש רק הזכות לחתום על הצ'ק. יצרני האופניים בונים אביזרים מצעצועים כדי למשוך את תשומת-הלב של הילד.

מנעול: 40 דולר

אריאלה ברזל רכשה אופניים כדי לחסוך בהוצאות דלק במכונית. מכיוון שהאופניים שלה יפות וקורצות לגנבים, היא רכשה מנעול ב-40 דולר, יודעת שאין הוא היקר ביותר.

בדרך לסופרמארקט

עירית גיזרי (לוי) עורכת את הקניות בעיר עם האופניים. היא אורזת את מיצרכי המזון בתיק מיוחד לתליה על הכתף, שתפרה כמו ידיה.

הישג מרשים. בפרט כשעוברים פקק תנועה ביום חמסין.

בסופרמארקט קל לזהות את רוכבת האופניים, היא מניחה את המיצרכים בקופסת קרטון, המתאימה בדיוק לגודל הסבל של האופניים. אופנה הנלווית לשינועון האופניים היא להתאים תיק או ארנק צמוד לגב או לצד הגוף.

הרוכב הוא קטן, פגיע, אולם הוא מעז לנסוע גם נגד כיוון התנועה ואף לעלות על מידרכות. רוכבי האופניים שוכחים שגם עליהם חלים חוקי התנועה, להרכיב בחורה נחמדה על הרמה יכול לעלות להם בקנס של 50 שקל. החוק קובע שהמרכיב צריך להיות מעל גיל 14 והמורכב מתחת גיל 8 ורק על מיתקן ישיבה. כששני רוכבי אופניים מחליטים לנסוע במיבנה מקביל, הם ישלמו קנס של 100 שקל. רק הילדים נהנים לשלם אגרת רישוי לעירייה, כי מחירה 3 לירות, והם מקבלים לוחיות ברזל ממספרת ועושים ביניהם תחרות על המיספר היפה.

קל לגנוב אופניים, זאת למדו הפיר-חחים ומרגישים בכיסם, המבוגרים, אבל זה עוד לא גרם לאף אחד להפסיק להשיג תמש באופניים אלא לשכלל את המנעול. מזג האוויר בארצנו אידיאלי לרכיבה על אופניים בכל ימות השנה. אם היו פה שבילים מיוחדים כמו בחו"ל זה היה מוסיף בטיחות לרוכב, והיה גורם לעוד אנשים להצטרף למועדון.

גידה רזין

הובייברידות של עקרת בית ירושלמית *

המוסר האבוד של אנדרה ז'יד * ויהי בישראל קשת

מקור

זיוף

"באותם הימים התחילו הרבה אנשים ריקים וקליידעט לעפוק בספרות, והרבה כאב לי מאוד. אולי הוא שגרם לתפוצה שהסתבכתי בה. מה לי ולספרות, הלא אשה ערירית אני, עוד מעט פנסיונרית... אלא שאני הולכת הרבה להרצאות, ויש בירושלים הרבה הרצאות, כל זאת מפני שאני אוהבת את הספרות, ולא בדרך פנטימנטאלית, כמו שהוכנסים אירובים אותה, מפני שאני מן הקדמונים ולא מן הרגשים...". כך כותבת "למית הר-אבן" בקובץ סיפוריה, כמו מתי עצמת מדיוקנה החובבני, העולה מבין השורות שאותן כתבה במו ידיה. גב' הר-אבן היא הוכחה ניצחת, שכל מה שלא עושה הכישרון עושה הזמן. היא, ממחברות "דור הפלמ"ח", המייצגת הי נשית של ספרות דור זה (תחת שם בתור ליה שולמית ריפתין), פירסמה בימים אלה קובץ סיפורים בשם בדידות, שי הנחתו העיקרית היא, שספרות היא דבר מכובד מכדי שתעסקנה בו עקרות-בית משועממות.

בדומה לבעלי-ימרות אחרים בעולם הספרות, חיפשה הגב' הר-אבן בספר אימרות כלשהן אימרה שתהלוך לכותרת סיפוריה, ואכן היא מצאה משהו של מונטפייין. המסר העיקרי של סיפוריה הוא זה שאותו קלטה מן הספרות הפמיניסטית, ועכשיו היא פולטת אותו במי מונה של קרן תל-אביב לספרות ולאמנות, את כישלונה הספרותי ממחישה הגב' הר-אבן (ריפתין) בסיפורה אהבה בטלפון.

שולמית הר-אבן (ריפתין)
מישגל חפוז בשער-הגיא

שהוא בבחינת חיקוי סיפורי הנודע של ג.ר. סאלינג'ר. אלא שבעוד שבמקור קולח המלל הסלפוני, הרי שבזיוף הירי שלמי של הגב' הר-אבן נעצר השטף בי עצירות מילוליות, שניתן לכנותן אנטי דיאלוג.

מכל הפרסואר הפמיניסטי אותו קראה הגב' הר-אבן, ושאותו השקיעה בבדידותה, זכתה להשמיט את מעלתו העיקרית: הכנות היישר והפתחות של האשה בי מחצית השנייה של המאה ה-20. היא מתפתלת בעזירות של נוסח וסיגנון, כדי

* שולמית הר-אבן — בדידות; הוצאת צאת עם עובד וקרן תל-אביב לספרות ולאמנות; סיפורים; 138 עמודים (כריכה רכה).

לצקת קתונוני קיפאון וזיוף על נשיותה, מסיבות השמורות עימה, הנשים הכריזות של הגב' הר-אבן אינן רק בור דדות — הן שטוחות, חרימיות, המחברת מסתירה את נשיותה, עד כדי כך שבסיפור כיסאות-הקש שלי מתגלה גם האבא-הספרותי התורן של הגב' הר-אבן, כוונתי לסיגנון עמום עוז, הניתן כמעט מכל שורה ומישפט, בגלישה לעבר הסינתטיות, משוללת העומק הספרותי הריסטי.

הסיפור שעתידים על הכביש הוא המי חשה לעמוס-עזויות החבויה בין השורות: "בין לאטרון לבין שער-הגיא נכנסת עדה, כלי אתראה, לתוך הפחד...". אותה עדה נתקלת בבן של ידידה שלה המשרת ב צבא, עידו, ושניהם מקיימים מה שמכר נה מישגל חפוז, אותו מתארת הגב' הר-אבן (ריפתין) בנוסח המזויף: "עידו מניח נשקו בהישגיד, ונפנה אליה. אבל כל זה פתאומי מאוד, חושבת עדה. עדה כורעת והוא כורע עלי-ידה. עכשיו מגע הסלע החם תחת נבה. מעבר לכתפו, גבוה גבוה, שמיים פתורים; עצבות נוראה, הרי רסת, של לילה בהר, כאילו כל החיים כולם אינם מתנהלים אלא על פס דק, דק, רדוד, צר, גשר שרק עליו אפשר לחיות; תרד מבנו כרו פסיקה, לא תי זהר וכבר גורשת אל העפר המת...".

עדה, גיבורה ובת-גילה של המחברת, נכשלת בניסונה להסביר רגשותיה של אשה כבת חמישים הנושטת את בעלה והולכת אל המיפגש עם החייל הצעיר, כישלונה זה מצטרף לשאר זיופה הספרותיים, המאכלסים עמודים לרוב בקובץ צנום זה.

בדידות של הר-אבן (ריפתין) הוא קורבן של ימרות עשוי על חשבון משלם המיסים. קובץ שאין בו לא בשורה ולא תיקוה ולא נוסח חדש או מרענן, למעט גלריה של בנאליות, שהקורא הישראלי הממוצע זכה כבר לקרוא כמותה בתרי גום לעברית. חבל שכספי קרן תל-אביב לספרות ולאמנות אינם מושקעים ביצירות של סופרים צעירים, מתחת לגיל שלושים, שהם בעלי סיכוי, תחת זאת הם מתבזבזים על זיופים.

תרגום

נירוץ

אנדרה ז'יד הוא מייצג נאמן של הספרות הצרפתית, באחת ממגמותיה העיקריות, עד למילחמת-העולם השנייה, רק בשנים האחרונות הוחל, מסיבות לא ברורות (שחלקן נעוץ מן הסתם בקיר דומה של המתירנות הישראלית ובשיח רור ממוסכמות לא-ענייניות), בתרגום יצירותיו החשובות של ז'יד לעברית. יצירה ראשונה היתה מוסיקה המטבעות, בתרגום גומה המעולה של יהושע קנז, רומאן המייצג את חסרונותיו ומעלותיו של ז'יד כסופר, הכולן את השכלתנות שלו, הני תוח העצמי, שיחזור החוויות, ויחסיו ה מורכבים עם העולם והחברה הסובבים אותו. תרגום מעולה נוסף שהביא קנז היה, שיבת הבן האובד / פילוקסטס, כאשר הראשון מבטא את מישפטו המפורסם של ז'יד, "מישפחות, איני יכול לשאת אתכן", אותו פיתח ז'יד לדיאלוגים בין הבן האובד לבני מישפחתו, בהם הוא שי לב ניסוחים אוונגליניים.

בימים אלה ראש ספרי בתי-הספר אחד מהנדעים שבספר ז'יד חסר המוסר, ספר שבמרכזו מצוייה דמות, השבה וחור

* אנדרה ז'יד — חסר המוסר; הוצאת מוסדה; 139 עמודים (כריכה רכה).

לשינוי אמות-המידה של המוסר בתקור פתנו. יש בתרגום עבודותיו לעברית מעין הצגת תכלית האמרת, כמה שהעולם היה צבוע בראשית המאה, והביא סופרים להפוך את הניוון לדגלם, כפי שעשה ז'יד. תרומתם של אלה היתה בכך, שהיום נר-תרנו עם דגלים טובים יותר ומשוחזרים ממועקות, כמועקתו ההומוסקסואלית של ז'יד.

זיכרונות

ריענון

לפני כמה שנים, עת זכה ישורון קשת בפרס ביאליק, ביקש ממני יצחק בן-נר לראיין את הסופר הישיש בביתו, עבור התוכנית מקום טוב באמצע בגלי צה"ל. קשת התגורר באחד הבתים המוארכים בשיכון גיבעת בית-הכרם, ירושלים, בי דירה גדושה ספרים. איני יודע למה ומדוע, אבל שום ניצוץ לא הבויק בינינו, והיה דבר מה מייגע ודוחה בהקלטת הדברים עם הסופר הקשיש.

לפני כשבוע קיבלתי את ספר זכרונותיו קדמה וימה * ומקלחת של צוננים היכחה בי. ציפיתי לעוד ספר זכרונות מייגע, ומצאתי אוצר בלום של זכרונות אישיים בעלי נימה נונקונפורמיסטית, מפ-תיעים לגבי איש דור המידבר של ספ-רותנו. קדמה וימה מביא תמונת-נפש ותמונת מצב של איש צעיר המחפש את עצמו ואת עולמו בארץ-ישראל של סוף שיל-סוף התורכים, ובאירופה שאחרי מילחמת העולם הראשונה. כל זאת תוך חישוב עצמי מרענן ומדחיק, ותוך הצגת עולם בעל דקויות תרבותיות מפתיעות. לא נפי קד בספר זה מיון קפדני של שמות, מראי-מקום, עובדות, גירסות מחדשות ושאר קווים מאוונים ומאונכים, שהינם ספרות המגלמת בתוכה חוויות של עולם ומלואו, והבחנות דקיקות כמו: "בירד-שלים היה הבית מיקלט להסתגר בו מפני הרחוב, ולא המשכו של הרחוב כמו כי תל-אביב...".

בירושלים של שנת תרע"ב מתאר קשת את פגישתו עם ש"י עגנון: "על-סמך דברים שלישיין אמר בשבחי לש"י עג-נון הצעיר, שדר אז בירושלים, הפוע יום אחד בחדר הרל שבשכונת-אחווה בעל, עגנונות וביקש לקרוא שיר שלי. ואני מה מאוד כושר על המעט שהרע שכמחברתי...".

ישורון קשת הוא יחיד ובודד בדורו, המתייחס בזכרונותיו להיבטים ואיבחו-נים מוסיקאליים, כמו התיאור: "פעם אחת עליתי לסדר-מלכא משמעתתי על-אורות מקהלת הנזירות במנזר הרוסי שם, למשמע הזימרה הנפלאה, שלולמת הרגש הרליגיוזי, בנוסח דליטורני הפראנסולכי (שנתגלגלו בו בוודאי יסודות ביזאנטיים מורחיים), ככה כי לבי משימחה על המפתיע שבשלמות ומתנת הירופי החו-לף (ומה חולף יותר מהר מקולות השי-רה?)... ספרוני שאין בכוחן של מילים למסור את מהותה של אפסציה מוסיקא-לית זו, ראשונה ואחרונה לי מסוגה, שזכיתי לה בהיסח-הדעת...".

קשת מרבה לתאר בזכרונותיו מגעים שלו עם נשים, מגעים של גיל ההתבג-רות, על כל הכרוך בכך: "לילה אחד, כשבתי עם נינה על הגג השמחה של בית מגוריה ברחוב השחר, התוריתית באי-ניח, כמעט ברמקו, כמורה על חסא מכיש, שיחסי אליה שוב אינו כה טהור

* ישורון קשת — קדמה וימה; הוצאת עם-עובד; 296 עמודים (כריכה רכה).

אנדרה ז'יד
הנון-קונפורמיס של ההומוסקסואל

אריה-חפזה בתום; שמירת-הכללים מא-חדת בו עם החיפוש אחר הספונטאניות... חסר המוסר הוא ספר שמעשה ריקמתו הספרותית נעשתה בהשראת פגישתו של ז'יד עם אוסקר ויילד, הגולה בפאריס, ובהשפעה עמוקה של אי-המוסר הניטשיאני, כפי שהוא הבינו. ואכן, אותה "תר-בות" גרמנית הטביעה חותמה על יצ-רתו של ז'יד. ז'יד מספח בין השורות את הנטיות ההומוסקסואליות הברורות שלו, והן מחלחלות במרחקים מהוגנים מבלי לסכן יתר על המידה את עורו. ובכל זאת הפכה יצירה זו בראשית המאה (1902) לסנסציה. אלא שלקורא בן-זמננו קשה לראות את אותם "חסאים" שזיד צעק אותם בראשית המאה, מפני שהם נראים כ"סטיות זעירות" שאין בכוחן להניד גם רבע גבה, בעינו של שומר-המוסר החמור ביותר בימינו.

אין ספק שז'יד הוא בבחינת סמל, ה-מעלה קטורת של שובר מסורות. את מסתו ז'יד החי פותח סארטר במילים: "השבו אותו למקורש ולמריף רחל-לבו-נה. הוא מת והם מגלים עד כמה נשאר חי קולות של מכופה וזינה נקמנית כי נאומי-הלוויה המושמעים מתוך השבונות נחשפים. הם גורמים, שהוא גורם אי-נו-חות ויוסף לגורם אי-נחות עוד זמן רב. הוא הצליח לקומם נגדו אחדות של אני-שיריאקציה משמאל ומימין, ומסתלים אנו לדמות היטב את עליצותם של כמה חנוטים זקנים בקוראם: תורה לך, אל-הים, כיוון שאנו מוסיפים לחיות, הרי זה הוא שגנה". די לקרוא כ"לומאניטה" — כדי לתפוס מה רב מעולו גזויה — כן השמונים-וארבע שכמעט ולא כתב עוד, על אמנות הכתיבה של ימינו...".

אין ספק בכך שז'יד הוא תופעה שחיתה במישור שבין הסוציולוגיה של הספרות

שבילי פוליגמיה עקלקלים

סיפור תמוה, בלתי שיגרתי ומרגש בכוחו הוידווי, מצוי באחד מפרקי קדמה וימה של ישרון קשת (ראה: זיכרונות). המתאר מעט מעולמו של סופר עברי זה כימים שאחרי מלחמת העולם הראשונה:

על פרשת דרכים זו בעולמי נפגשו יחדיו דברים שונים, שכן כל אחד כשהוא לעצמו דיו להביא מיפנה בחיי הנישואין (דבר שלפני שנה, כשיצאתי לליטא, עוד לא יכולתי כלל להעלות על הדעת) ; פרשת העינויים מידי הביוקראטיה הפרוסית הנוקשה והמרושעת ; המאורע המסחרר : לידת הבן ; ואחרי כן ישרון ניהרר וסמוי-פשו : האינטרמצו הסוחף של הילדגארד.

למוכח מעשהו זה, הנקוב אחרונה, של המלאך דוהשליחויות צריך הייתי, בעצם הדבר, להתרעם עליו בגלל, העיתוי' הלכוי אשר בחר : אם לא בא המעשה קודם שבאתי בבית-הנישואין, מן הראוי היה לפחות שיבוא בזמן יותר מאוחר, ולא במחיצת אשתי, קיטי החסודה והקשובה לקול הטבע, המיניקה את בנה והשומעת עכשיו כמוני, כשהיא בוכה בלא דמעות, את דמית הגורל בפתיחת הסימ' פניה המתחילה להתגנן ביני ובין הילדגארד. אכן, האושר' והאנושי — צד, בלתי-אנושי' בו : הוא אינו יודע רחם...

...הילדגארד, בכנות האופיינית לה ובהתאם להשקפה (שאמנם דגלנו בה שנים) שחיי-המין הם זכותו של היחיד (נקיה-הדעת) ואין איסורי המוסר חלים עליהם, סיפרה לי על-אודות פרשת פוליאנדריה אידילית-נעלסה, מין פוליופניה ארוטית חופשית מהרגש-חטא, שנפלה בחלקה בהיותה עם קבוצת אמנים וסופרים מארצות-הצפון, שנודמו יחד בנאות-נופש באיטליה... והיא, הילדגארד, הפיקה מחוויה שור-קקט זו, כפי שאמרה לי בגילוי-לב, סיפוק נפשי וגופני כאשר לא ידעה מעולם...

...הר גבוה בינינו. ההר כשלעצמו אך דבר טבעי הוא, כמוכן — וכי אין הגבר אף הוא פוליגאמי מעצם טבעו? — אבל הר זה נמצא חוסם את הדרך שסללתי אליה, אל האהובה, ואני אנוס איפוא לעקוף, לסטות מקו-החנינוך המגי שהיה קיים ביני ובינה, הקו שעליו זכיתי שוב ושוב לקפיצת-הדרך המופלאה, ברית החורשים והשירה. תופרה הברית מעלה לא תהיה לי עוד קפיצת-דרך. להבא אשרך את דרכי בשבילי פוליגמיה עקלקלים, שיש עימם חוסר-יודאות ויירוטות-פעת. יהיו אהבים, לא תהיה אהבה. עוד אמצא בנדודים יערות-דבש של אירוטיקה, אך שוב לא אזכה לגילוי ארוס נאצל...

כאשר היה עד כה, כיוון שתשוקה מי-נית נתערבכה כימים האחרונים לתוך האהבה-הנפש הצרופה שקשרתני אליה עד עתה... ובהמשך הוא מתאר את התפתחות אותם יחסים : "קירבתי-הבשרים כירינינו לא עברה איפוא גם להבא את גכול

ישרון קשת
דבש של אירוטיקה

ההתרפקות הזנה והמית-הלב, אבל היצר המיני שלי מצא לו עדי-מהרה, בדרך מקבילה כביכול, אפיק אחר : את יצוריי-גווה הוורודים והזהבהבים של שושנה הגימנוסטיה, שהיתה כלי מלא נשיות ניחוחה ורעננה..."

ירושלים ראשוני-לציון. תל-אביב, המיל-חמה העולמית הראשונה, ושוב ירושלים היו נתבשו של קשת (אך היה עדיין יעקוב קופילדיץ'), תוך שהיה תלמיד בבית-מדרש או מורה פרטי (בין השאר, מורהו הפרטי של ערי ז'בוטינסקי).

מארכי-ישראל של ראשית ימי המנדט הבריטי יצא קשת לשמונה וחצי שנות לימוד וגלות באירופה. תחנתו הראשונה היא רומא. איטליה, שם הוא פוגש בד"ר משה בייקניסון ובסניה. קשת מביא תיאורים מרתקים של שילות החמדה והאמנות של רומא ושאר ערי איטליה, בעט מעודנות ומרגשות, תוך ציטוט הערות למטע באיטליה של ג'ורג' ויוצרים את רים שאיטליה שימשה להם מקור השראה.

ספורטיביות מעודנת של בתי-חורין, היה משהו סטרינדרבני. החזרתי לה בתי-חורין מנומסת ואף מאומצת מעט כמונתי מכון...

בשל מחלתו עבר קשת להתגורר ב-עירת המרפא דאוס, שם פגש סופרים, ביניהם יעקוב ווסרמן, והסתכן בפר-שיות מוזרות עם נשים, כמו גברת יהודיה אחת מקובנה, בת 36, אשר "בעלה נמנע זה כבר מקירבה גופנית אליה, כי הושיש היה פן יכולע לבריאותו. אבל מהיותו איש טוב ונכון התיר לה לזוגתו יחסי-מין עם זולתו לכשתהיה בנכר, בנאות-המרפא..." ואשה אחרת : "אשת-איש צעירה מפרנקפורט דמיין, נמויית-אף ורשת-אבריים ויפת-עיניים ובעלת-מוגז חם — והיא אדוקה כמזוה וחרדה על קלה כחמורה — בעלה (כפי שסיפרה לראובן בגילוי-לב תמים) חדל לפקוד אותה מעת שחלתה, זה קרוב לשנתיים, והיא היתה שרויה כמעט בעילפון חושים ומוח בעט-יו של רעבונה המיני ושוב לא היתה מסוגלת לשמור גדרו מוסר וחליכות בת-טובים. זהירה היתה, כאמור, בכשרות ובשמירת מצינות עשה ולא תעשה, שהרי מבית דתי אדוק היא, אבל חיי המין, כמסתבר, לא היו כלל בעיניה עניין לדתיות, זה תחום אחר לגמרי. לשכב עם גבר זו בחינת אונס טבעי הוא, תופעה מתופעות הטבע — ובלבד שלא תעבור שום, בעיניה לא לפני זה ולא אחרי זה..."

במסעו המתארך של קשת לא נפקד מקומה של פאריס, בשלהי קיץ 1925, מצט לפני הגיעו של מהגר אחר, חררי מליצ'ר, לעיר-האורות. הוא נתקל בחבורת פאשיסטים צרפתיים, השתתף בהילולה עם קבוצה של משוררי וסופרי אידיש בקפה לה-רוטונד המפורסם, וביקר בבית זוגות. אותו הוא מתאר בנוסח עליו למדי, "משאזל כסף הקופה אחרי ביקורים לא-

ממורשים בשלושה ממוסדות האהבה ה-מתה והחנפוה-המפורסמת...". הוא מתאר מיפגש עם גברת בבית-מרקחת : "הצעתי רה המצטחקת על מבוכתי עשתה את עצמה כסועה בכונותי והושיטה לי תחי-לה חפיות קנודנים ואחר-כך, כשקפולתי מידה את הגלולה עם כוס מים, הוסיפה כלאחר-יד הצעה אדיבה, כממתיקת פור, שאבוא, להשתעשע' עימה לא הרחק מכאן..."

בין בית-זוגות לבית-זוגות עובר קשת בתערוכות, ומביא הסבר מקורי למדי מדוע אין בפי-קאסו תמימות. בעוד שי-פאזל קלוי מגלם באמנותו, את האדם המודרני מצד שאיפתו לחיוב, הרי שפיי-קאסו מגלם את רוח השלילה שתקפה את האדם המודרני..."

ועוד כמה אפיזודות מפאריס. ישיבה בבית-קפה עם שלום אש, זלמן שני' אור ואחרים. "ישבו שם גם דויד פוגל ואשתו (השנייה). עגומים, תשושים, נכור-כום ומחרישים ישבו, איש לא שיתף אר-תם בשיחה..." מיפגש עם פרוצה האר-מרת לו, "לא יקירי אני מבקשת ממך — לא! הבשר מקשר. היהינא כאח לי, כל-עוד תישאר בפאריס..." זוגה, שכעבור 38 שנים חזר קשת לפאריס, כדי למ-צוא אותה, והוא מתארה ב-1964 : "הכר-תיה מידי, אף-על-פי שלאמיתו של הדבר כמעט אי-אפשר היה להכיר אותה. ער-ניה שקעו וכמו נתקפחו מזהרן, ומסכבם להן קממים בתוך חיוורון הפנים שנו-דקנו, פנים אדישים ועצובים, שיער רא-שה — פלפל ומלח... עמדת תחתי כנציב-מלח, לא יכולתי להזיז רגל. ופתי-אום ראיתי את עצמי בראי של חלון-ראווה : ברוך שגם היא לא תוכל להכיר-רני..."

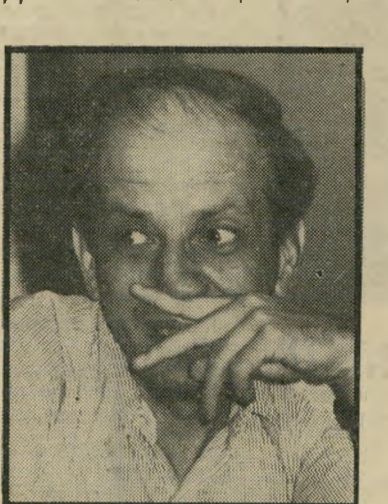
קדמה וימה הוא אוטוביוגרפיה מרגשת בכנותה ובישרה. ספר מעולה שבמעולים.

בחץ המחזאי המתורגם מכולם * דעת

יחיד מהדהדת * המכה של מיל"ת *

מ"ולות ספרי סדרות טלוויזיה

●● קרשי התיאטרון הישראלי לא זכו מעולם לרוות נחת ממחזותיו של המחזאי הישראלי המפורסם ביותר ביפאן, בקוריאא ובעוד כמה ארצות. הכוונה למחזותיו של מרדכי ברנשטיין, דודו של התעשיין (אמקור), מישפטו ומשורר אורי ברנשטיין (עמק השווה), מי שחיבר 13 מחזות ופירסםם בתוקף מעמדו כנשיא הוצאת דביר וכנשיא התאחדות המוילים בישראל. אלא שמרדכי ברנשטיין חיפש לעצמו מצבה מקר מית בעודו בחיים, ויום אגודה להענקת פרסים ספרותיים ע"ש מרדכי ברנשטיין, כדי שיהיה לו זכר ספרותי כלשהו. אגודה זו מעניקה מדי שנה פרס למחבר רומן מקורי, בסך 50 אלף ל" (ערך עכשווי). שופטי הפרס הם נציגי אוניברסיטות ירושלים ותל-אביב ונציגי אגודות עסקני הספרות. השנה חל שיבוש מה במהלך הענקת הפרס. בניגוד לעמדת נציג אוניברסיטת תל-אביב, מאיר שטרנברג, ונציג עסקני הספרות, אשר רייך, התייצב בדעת-יחיד הפרופ' הירושלמי דן מירון, שכתב על ספר הפולקלור הירושלמי מיוצות, מאת חיים באר : "לצערי, לא יכולתי להסכים לדעת עמיתי. אכן, גם אני סבור שמרכו הספר הוא במיפגש בין הילד לבין לדר, אבל ריכוזו של הספר במיפגש זה הוא המגלה את ניסיונו הסיפורי של באר, שאינו חסר כישרון ואפילו ברק, בחוסר הרצינות שבו ובחור-סר נכונותו של המחבר להתמודד עם המשמע מן הסיטואציה השעלה" ●●

דן מירון
חוסר נכונותו של המחבר

חידוש חסרת-קדים במו"לות הישראלית מהווה גוף חדש בשם מיל"ת (מועדון ישראלי לתרבות). בו חברו בית-ההוצאה הגרמני הגדוע בארצות-סן. הוצאת כתר וידיעות אחרונות. שהקימו מועדון-ספר חדשני, שהצליח לאסוף באיזור חולון בלבד יותר מ-1500 מינויים, ועוד היר נטויה. לדעת מומחי מכירות ספרים עשויה רשת מיל"ת לכלול, תוך כמה חודשים, כמה עשרות אלפי חברים, שיגדילו את מעגל מכירות הספרים. בגרמניה חברים ברשת המקבילה יותר משבעה מיליון, בפורטוגאל כארבעה מיליון ●● הערכות סטטיסטיות בארצות-הברית גילו את כוח-המכירה הר-גדול של ספרים המגלים סדרות טלוויזי-ית. סידרת הטלוויזיה עשיר ואביון מכרה ספר של ארווין שאו בכמות של 4.415.000 עותקים. הספר שורשים, שהפך לסידרה נודעת לא פחות, מכר 1.174.000 ספרים בכריכה קשה ועוד 3.677.000 בכריכה רכה. סידרת טלוויזיה אחרת, המוקרנת בארצות-הברית — שוגן. המתארת את הרפתקאותיו של אנגלי בן המאה ה-17 ביפאן, מבוססת על סיפור בשם זה מאת ג'יימס קלאווה. לפי הערכת בית-ההוצאה דאל, עשויה הסידרה למכור במהלך השנתיים הבאות כ-3.5 מיליון עותקים בכריכה רכה ●●

מאת דן עומר

לפני 25 שנה

שרת: "הבו לנו נשק!" כתבי "העולם הזה" בדקו מידגם מקרי של אזרחים, שתרמו את חסכוניהם לקרן המגן. סופרו המשותט של השבועון באירופה, עמוס קינן, ערך ראיון מוזר עם הודי לשעבר, המתאר את עולם העתיד בהנהגתם של עמי אסיה. במדור הקולנוע פורסם ראיון עם במאי הקולנוע האיטלקי הנודע ויטוריו דה-סיקה. בשער הגיליון: חייל מצרי מתאמן.

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, כחן בסידרת מאמרי-העורך "אל הנשק" את האופציות הישראליות לשלום ולמלחמה. תחת הכותרת "פינוי עזה" הביא הפרשן לענייני המרחב של השבועון ראיות לכוננתה של מצריים לסלק כוחותיה מרצועת עזה, ולהסתלק מהגנה כלשהי על העניין הפלסטיני. במדור המפלגות התפרסם דיווח על כנס אנשי האצ"ל הוותיקים בראשות עמיחי פאגלין (גונדר גידעון), במטרה לגייסם לשרות תנועת-החרות.

כתבו הצבאי של השבועון סקר את פעולת צה"ל בכונתילה, תחת הכותרת "סיפורם האישי של חיכשי כונתילה". התגברות המתח הפיטחוני בישראל, בשלהי 1955, הולידה את ראשיתה של "קרן המגן" ואת קריאתו של ראשי-המשלה, ראז, משה

ישראל: סוף אוקטובר 1955 * קומויץ צבאי בערב הכיפורים * הטיפשות בעיני יגאל אלון * 613 סוגי נשק

העם

נשפי בומבייה

אם יחקור היסטוריון באחרית הימים במה עסקה מדינת-ישראל בסוף אוקטובר 1955, יתכן וישפשף את עיניו בתמהון. אחרי עיון בכותרות העיתונים יצטרך להאמין, כי בסבוע המרחב כולו במבול של טנקים, תותחים ומטוסי-סילון, לא היו למדינת-ישראל צרות חשובות יותר מאשר:

- אם תסכים תנועת-המושבים כי איש-קיבוץ, בן אותה המפלגה, יהיה שר-החקלאות.

- אם שר-החקלאות יהיה מר קדיש לזו או מר ישראל בריהודה.

- אם שר-הפנים יהיה מר ישראל בריהודה או מר משה שפירא.

- אם מר מדכי נמיר יהיה סתם שר בלי-תיק, או שר-החינוך, כדרישתו.

- אם תחת מר נמיר יכנסו לממשלה ד"ר דוב יוסף או מר פרץ נפתלי.

- דרישת הציונים-הכלליים (מטעמים תכטיסיים גריי דא) להקים ממשלה מקיר-אליקיר, היינו מחרות עד מפ"ם. השיב הארץ במאמר ראשי כי דרישה זו "חסרת משמעות, בלתי אם במצב בו אנו נעמוד על סף הר מלחמה". וקבע: "הסכנה הגדולה ביותר (עוד) אינה עומדת לפנינו".

ראוי-שחורות עלולים להיוזכר בתושבי העיר פומי פאה, שערכו נשפיה-ללות עוד שעות מעטות לפני ש-הלבנה הלוהטת כיסתה את עירם; או בנוסעי אוניית-המותרות המפורסמת טי-טאיק, שהוסיפו לרקוד מבלי לדעת שאונייתם-על-תה על קרחון והחלה שור-קעת במצולות.

אנשים פחות פסימיים יגידו רק זאת: שבשעות הגדולה לא מצא עם ישראל את ה-מנהיגות הפוליטית והרוחנית שהוא ראוי לה.

דת

זמירות אסורות

בעין-המפרץ למד אמנון שווארץ, בן המשק, לחבב את נגינת המנדולינה ליד המדורה. הוא לקח עימו את הכלי היקר גם כשגויס לצה"ל. בערבים משעממים

היה נוטלו לידיו, אוסף סביבו את חבריו ומנגן את הזמירות האהובות עליו. בערב יום-כיפור הרגיש עצמו אמנון בודד וערירי, רוב חבריו נסעו לחופש. הוא היה בתפקיד יום-כיפור, שהוא יום-עבודה במשקו השומרי-צירי. לא עשה עליו רושם מיוחד. שוב אסף מסביבו את החיילים, הובילם לקצה המחנה, הדליק מדורה והחל לפרוט על מיתרי המנדולינה. הרים למנגינה. לשמע המנגינה אץ למקום סמל-הדת של המחנה. לא משכה אותו אהבת המוסיקה. להיפך, קול השיי

אל הנשק?

מאזן האימה והמלחמה, כפי שהצטייר בעיני צייד מערכת העולם הזה, שמואל בק (ברתור), באילוסטרציה לטידת מאמרי העורך אל הנשק, שבה ניבחנו אופציות השלום והמלחמה של מדינת ישראל ומצריים.

רה בערב הקדוש הרעיד את מיתרי ליבו מזעם. הוא מיהר אל מפקד המחנה, הגיש תלונה. הרב הצבאי צירף את המלצתו.

לא היתה אחיזה רבה למישפט. אמנון לא נהג באופן פרובוקטיבי, שום פקודה של המטכ"ל אינה אוסרת נגינה בכל עת שהיא מחוץ לתפקיד. אולם המפקד מצא כי הדבר גורם להפרת סדר, דן את אמנון ל-30 ימי מאסר בכלא. הקי-ציב לחברו התל-אביבי 20 ימים. שני החיילים הועברו מן המחנה חזרה ליחידתם. השאר זוכו מאשמה, מאחר שלא השתתפו בקומויץ באופן פעיל. מפקד-החיל אישר את פסק-הדין, ניכה ממנו חמישה ימי מאסר.

אמנון, יצא לכלא המטיל את מוראו על

סטטיסטיקה

תשעה תיירים חמימים

1,751,826 תושבי ישראל אינם מבו-דדים כל כך, כפי שאפשר היה לחשוב לאור פגישות ג'נבה. מדי חודש מצטרפים אליהם בכל זאת כמה אלפי תיירים מכל קצות העולם, הנשארים בארץ, בממוצע, 55 יום.

משך ששת החודשים הראשונים של השנה, למשל, ביקרו בארץ 23,467 תייר-רים (ביניהם: 458 צליינים). חלקם הנכב-ד (8,517 בסך הכל) בא מארצות-הבר-רית. רבים אחרים באו מאנגליה (2,752), צרפת (1,747), דרום-אפריקה (1,214) ותורכיה (967).

בקבוצות פחות מרוכזות באו כפי שגיי-לה השבוע הירחון הסטטיסטי לישראל, התיירים מברזיל (256), קפריסין (223) ואפילו רומניה (8).

מעניינים עוד יותר מניעי הביקור. הרוב המכריע (15,185) בא למטרות תיור-גרידא. מיעוט ניכר (2090) בא לבקר קרובים. אחרים באו בשליחות ממשלתם או מזכירות האו"ם (616). לשם הופעות אמנות וספורט (275) ואפילו למטרות ריי-פוי (40).

אולם למטרה חשובה, אך לא תיירית, באו מעטים מאוד בכל זאת. רק תשעה תיירים תמימים, מבין 23 אלף תיירי המחצית הראשונה של שנת 1955, באו ארצה לשם השקעת-הון. אחרי הכל היו אלה עוד החודשים שלפני זינוק סילון הנפט בחוליקאת.

כדורגל

עלי דפנה יבשים

היה היה איש בברית-המועצות ושמו סטאכאנוב. בעבודתו ככורה פחם הוכיח פריזן וכושר כה מעולים עד כי הפך שמו לתואר סובייטי מוכר. מיליוני אנ-שים בברית-המועצות מתהרים ביניהם היום על רכישת התואר סטאכאנוב.

אולם סטאכאנוב עצמו לא היה זוכה היום להיקרא על שמו, משום שלאחר שהועבר, כאות הוקרה על מסירותו וכוש-ר, לשמש במישרה כבודה במישרד-העבודה הסובייטי, הוכיח אולת-יד כה רבה עד כי נעזב בעוון בטלנות, או, כפי שכינו זאת הסובייטים: "מנוחה על ודי דפנה והתרפקות על תהילת העבר".

מאה ושמונים מעזות. מסתבר כי הי"א ממלכס החליטו שלא להסתפק ב-תואר סטאכאנוב (שהיו ראויים לו לפני

"העולם הזה" 942
תאריך: 3.11.1955

שבועיים, בזכותם באליפות ישראל). אלא ההליטו להיות ראויים, כמוהו, גם לאז-לתרגל מחותלת בעלי-דפנה יבשים.

כי דווקא להפועל פתח-תיקוה, אלופת הליגה, קרה בתחרויות על גביע-שפירא דבר חסר-תקדים בכדורגל הישראלי. אח-רי שהובילה ביתרון מכריע (2:0) בשני-שליש מישחק נגד מכבי חיפה, הסר-תובב הכדור ב-180 מעלות וקרע את הר-רשת הפתח-תיקואית, למרות היותה מור-גנת בגבורה עילאית על-ידי יעקוב ויי-סוקר, ארבע פעמים בזה אחר זה, שהנחילו למכבי חיפה ניצחון מכריע על הפועל פתח-תיקוה.

ישר לפסיכיאטר! מי שסבר כי כדורגל הוא דבר שבגופניות גרידא, היה משנה את דעתו אילו ראה מישחק אחד בלבד בין שתי הקבוצות האלרגיות זו לגבי זו: הפועל ומכבי תל-אביב, שהפי-סיכופתולוגיה ממלאת במישחקן תפקיד מכריע יותר מהכושר הגופני. מרגע שמת-ייצבות השתיים זו מול זו, כאילו עמדו על המיגרש שתי קבוצות אנשים אנמיים שאינם יודעים בעצם לשם מה הובאו.

אנשים

- המשורר חיים גורי על קרן-המגן: "אינני יכול להשתחרר מהמחר שבה המרה, כי סכום הנסף שייאסף לקרן-המגן שלנו עלול לפול מהסכום הכולל שהוצא על-ידי קרנות הבחירות שלנו. לו, לפיכך, נעשה מאמץ לעבור את הסכום ההוא בלידה אחת, סמלית."

- בחנוכת כפר הרמב"ם ארם הרב הראשי, הראשון-לציון יצחק נסים*: "בידי ישראל 613 סוגי-נשק סודיים, והם תרי"ג המיצוות. אם נמלא את כל ה-מיצוות נגיע לשלמות המולדת."

- בשידור לטלוויזיה הבריטית אמר ח"כ אחדות-העבודה יגאל אלון: "אנו הפסקנו את מלחמת-השיחרור בשיאה של ההתקפה ואני בעצמי, בטיפשות רבה, נסוגתי מהטריטוריה המצרית על-מנת לפנות את הדרך להסכמי שביתת-הנשק."

- חברו לסיעה של יגאל אלון, ח"כ ישראל גלילי, על שיחות ג'נבה: "לא נסכים שבג'נבה תולח השמש ובמזרח התיכון ישחט השוחט."

- בעל תגובה מהירה היה בכנסת ח"כ מאיר וילנר, שבשעת הדיון הר-אחרון בכנסת, כאשר צעק עליו שר-הביטחון לשעבר פינחס לבון "בוגד!" השיב וילנר במכה ניצחת: "למה פיטרו אותך?"

- ח"כ חרות הד"ר יוחנן באדר, בתגובה על הצעת הציונים הכלליים להצי-טרף לקואליציה: "המצב הוא חולה כל-כך, שאפילו רופא לא יוכל להועיל לו. מה יועיל איפוא רוקח". מאמר אחר של באדר, בעסק במדיניות-החוץ הישראלית, נפתח בציטטה בעלת רקע רפואי: "השפן הקטן שכח לסגור הדלת, הצטנן המיסכן וקיבל נזלת."

* אביו של שר-המישפטים, משה ניסים.

* מי שהיה אחרי-כך שר-הבריאות.

יש כאן משהו שמזמין לגעת. דלתא.

קרולין מזמינה אתכם לגעת בדלתא (חולצות ד, חולצות גולף, גופיות, תחתונים, לנשים, גברים וילדים) בכל חנויות המזון בשרות עצמי, ברשתות הכליבו ובחנויות ההלבשה המובחרות. מוצרי דלתא אופנתיים, גשויים 100% כותנה סרוקה. ללא תפרים. ללא סרטי גומי מציקים. ומקנים לכם הרגשה רכה ונעימה.

טבעי שלובשים דלתא.

העולם הזה

שאלות חמורות חדשות

אלוף
אביגדור
בן-נל

מה קרה באמת בתי-שגב עם